ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL XLVI

ȘEDINȚELE DIN 1925—1926

CVLTVRA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI
1926

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

18 IUNIE 1925 — 21 MAIU 1926

ŞEDINŢA EXTRAORDINARĂ

18 IUNIE 1925

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI zice: Cunoaştem cu toţii ştirea dureroasă despre încetarea din vieaţă a veneratului nostru coleg Anghel Saligny. Nu pot aduce acum laudele cuvenite pentru bogata-i activitate şi nici expune meritele sale, pe cari le ştim că sunt mari; ci numai amintesc că mâine se va face trista solemnitate a îmmormântării rămăşiţelor lui pământeşti, la care va trebuì să luăm parte cât mai mulţi şi să delegăm pe unul dintre noi să exprime într'o cuvântare, marile regrete ale Academiei, care va păstrà defunctului o vie şi eternă amintire.

— Se deleagă d-l G. Ţiţeica.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

26 IUNIE 1925

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela D-na Lydia Timuş, fiica răposatului Titu Maiorescu, se primesc cinci scrisori autografe adresate către părintele său în anul 1884 de filoromânul Wilhelm de Kotzebue şi un manuscris al acestuia intitulat «Aus meinen Erlebnissen in der Moldau».

Dela Uniunea Academică Internaţională din Bruxelles se comunică pierderea preşedintelui ei şi unuia din principalii ei fondatori, Théophile Homolle, membru onorar al Instituţiunii noastre, decedat în ziua de 14 Iunie 1925.

— Academia încă dela 22 Iunie expediase următoarea telegramă Academiei de Inscripţiuni din Paris, al cărei Secretar perpetuu erà ilustrul defunct:

«Académie Roumaine dont Théophile Homolle faisait partie comme «membre d'honneur profondément bouleversée participe deuil causé par «mort grand archéologue et historien antiquité».

Dela d-l Paul Sabatier, Profesor la Universitatea din Toulouse, ales membru onorar al Instituţiunii noastre, se primeşte următoarea scrisoare de mulţumire:

Monsieur le Président de l'Academia Română,

«Vous m'informez que l'Académie Roumaine a bien voulu me con-«férer le titre de membre d'honneur. Je suis profondément honoré de «cette distinction qui me rattachera plus encore, s'il est possible, à votre «noble Nation pour laquelle j'éprouve depuis longtemps la plus vive «sympathie.

«Veuillez, Monsieur le Président, transmettre à l'Académie mes re-«merciements les plus chaleureux, et agréer l'expression de mes sentiments «les plus distingués».

D-l N. IORGA prezintă două telegrame dela D-na Contesă de Noailles, adresate una d-sale şi cealaltă d-lui Const. Brâncoveanu, fratele numitei doamne, prin care mulţumeşte pentru alegerea de membră onorară şi anunţă sosirea sa la Academie în Aprilie viitor.

Dela Ministerul Afacerilor Străine se înaintează o broşură întocmită de d-l A. Petrov, fost Profesor la Universitatea din Petrograd, în care se examinează un document găsit la Budapesta, scris în limba slavă în anul 1404 de doi români, Dimitrie şi Alexandru, fiii lui Băniţă Voevod din Maramureş.

D-l N. IORGA face o comunicare despre: *O mărturie din 1404 a celor mai vechi «moldoveni»*, după documentul publicat de d-l A. Petrov.

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primeşte în còpie o dare de seamă apărută în ziarul *La Bulgarie* din Sofia, privitoare la un studiu cetit de d-l Profesor Miletici, în şedinţa dela 4 Iunie 1925 a Academiei bulgare de ştiinţe despre originea şi limba Bulgarilor din Transilvania.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

3 IULIE 1925

Preşedinţa d-lui ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte.

D-l I. BIANU comunică trista ştire că d-l Albin Haller, membru al Institutului şi membru onorar al Academiei noastre, a încetat din viaţă la 29 Aprilie 1925, în Paris.

— Se hotăreşte trimiterea unei scrisori de condoleanţă d-nei Albin Haller.

Dela d-l Édouard Chapuisat, Directorul Jurnalului de Geneva, ales membru corespondent al Academiei noastre în Secţiunea istorică, se primeşte următoarea scrisore de mulţumire:

Monsieur le Président,

«C'est avec un sentiment de très vive émotion que j'ai reçu votre lettre «du 22 juin par laquelle vous voulez bien m'informer que l'Académie

«Roumaine m'a conféré le titre de membre correspondant de la Section «historique.

«Permettez-moi de vous dire combien je suis confus de ce grand hon-«neur et combien je suis fier à la pensée que l'Académie roumaine, qui «représente d'une manière si éminente la magnifique culture de votre «Pays, a tenu à faire place à un historien suisse.

«Laissez-moi ajouter qu'aux sentiments de reconnaissance que j'é-«prouve, s'ajoutent ceux de la sympathie si vive que, depuis tant d'an-«nées, je ressens pour la *Roumanie*, ses savants et son peuple.

«Veuillez trouver ici, Monsieur le Président, et faire agréer à l'Aca-«démie — tout particulièrement à la Section historique — mes souhaits «confraternels et ceux de ma très haute et très fidèle considération».

Dela d-l G. G. Longinescu, Profesor la Facultatea de Ştiinţe din Bucureşti, se primeşte următoarea scrisoare de mulţumire, pentru alegerea D-sale de membru corespondent al Instituţiunii noastre, în Secţiunea ştiinţifică:

Domnule Preşedinte,

«Mă înştiinţaţi că, în Şedinţa dela 8 Iunie, Academia Română m'a «ales Membru corespondent la Secţiunea Ştiinţifică.

«Sunt foarte mişcat de această alegere care este pentru mine cea mai «mare cinste la care mă puteam aşteptà.

«Mulţumindu-vă, d-le Preşedinte, vă rog să binevoiţi a transmite «Inaltei Instituţii toată recunoştinţa mea.

«Voiu căutà prin activitatea mea să merit această onoare şi-mi voiu «da toate silinţele să fiu vrednic urmaş al marilor mei înaintaşi în chi-«mie, Neculai Teclu, Dr. C. I. Istrati şi Petru Poni.

«Şi mai mult decât în trecut, Academia Română are în prezent o mare «menire, culturală şi naţională, pentru înălţarea şi întărirea scumpei noa-«stre Românii».

Dela d-l Paul Fourmarier, Profesor la Universitatea din Liège, se primeşte următoarea scrisoare de mulţumire, pentru alegerea D-sale de membru corespondent al Academiei noastre, în Secţiunea ştiinţifică:

Monsieur le Président,

«Je m'empresse de vous accuser réception de votre lettre du 22 juin «m'annonçant mon élection en qualité de membre correspondant de l'A-«cadémie Roumaine.

«Croyez, Monsieur le Président, que je suis très honoré de cette haute «distinction scientifique. Je vous en remercie personnellement et vous «prie de transmettre l'expression de ma vive reconnaissance aux hono-«rables membres de l'Académie Roumaine.

«J'éprouve pour votre beau pays une très grande affection et ce nou-«veau bien que vous venez de créer par votre vote me porte à plus de «sympathie encore.

«Croyez bien que je ferai tout ce qui sera en mon pouvoir pour faire «connaître davantage votre chère Patrie, la haute valeur de la Science «Roumaine et les grandes qualités du peuple roumain. Ce sera pour moi «une véritable satisfaction d'aider dans la mesure de mes moyens, les «jeunes Roumains d'élite qui viennent en Belgique faire des études uni-«versitaires.

«Veuillez agréer, Monsieur le Président, l'assurance de ma haute con-«sidération».

Dela d-l Dr. Toma Ionescu, Profesor la Facultatea de Medicină din Capitală, se primeşte următoarea scrisoare de mulţumire pentru alegerea D-sale de Membru onorar al Academiei noastre:

Domnule Preşedinte,

«Vă rog să binevoiţi a vă face interpretul sentimentelor mele de re-«cunoştinţă pe lângă colegii d-voastră, pentru onoarea ce mi-au făcut ale-«gându-mă ca membru onorar al Academiei Române.

«Primiţi, vă rog, d-le Preşedinte încredinţarea sentimentelor mele de «înaltă stimă».

Dela d-na Contesă de Noailles, din Paris, se primeşte următoarea telegramă de mulţumire pentru alegerea D-sale de Membră onorară a Academiei noastre:

Monsieur Negruzzi,

«Infiniment émue du touchant honneur qui m'est rendu grâce a vous «dans ma nation paternelle».

D-l G. ŢIŢEICA depune următorul text al cuvântării ţinute de D-sa la îmmormântarea mult regretatului Coleg, Anghel Saligny:

Intristată Adunare.

«Academia Română, potrivit datinelor, ţine, ca în aceste momente de «despărţire dureroasă, să-şi ia rămas bun dela fostul ei Preşedinte, *An-«ghel Saligny* şi să dea glas, dacă se poate, cu această tristă împrejurare, «sentimentelor de adâncă şi aleasă veneraţie pe cari totdeauna le-a avut «faţă de acest vrednic şi distins membru al ei.

«Căci, întristată Adunare, stingerea din viaţă a lui Saligny nu e nu-«mai o pierdere nereparabilă pentru îndurerata sa Familie, pentru Aca-«demia Română şi pentru diferitele Instituţiuni şi Servicii înalte pe unde «el a trecut şi unde a lăsat urme nepieritoare şi amintiri neşterse, ci este

«o pierdere mai mare, o pierdere pentru Țara întreagă, o pierdere na-«țională.

«Inzestrat cu însușiri numeroase și alese, cari rar se înbină în acelaș «om, el aveà nu numai știința tehnică superioară, necesară construcțiu-«nilor mari și îndrăznețe, dar și înțelegerea largă a nevoilor economice «ale Țării, precum și o putere de muncă extraordinară pentru realizarea «ideilor sale.

«Nenumăratele sale lucrări tehnice, răspândite aproape peste tot «Vechiul Regat, din Oltenia și până în Moldova, vor fi o mărturie a ac-«tivității neobosite de aproape o jumătate de veac a acestui mare Inginer «român.

«Dar, precum se ridică un pisc de munte deasupra munților vecini, «sau, mai bine, precum se deosebește din depărtare un monument măreț «mai presus de toate clădirile unui oraș mare, așà se înalță falnic deasu-«pra mulțimii de lucrări admirabile de mare interes național făcute de «Anghel Saligny, lucrarea sa de căpetenie: *Podul peste Dunăre.* Operă «mare, operă splendidă, operă admirabilă și din punct de vedere estetic, «operă de mândrie națională.

«Acum 16 ani, mă găseam pe vaporul care duceà dela Giurgiu la «Brăila pe distinșii excursioniști francezi, veniți să admire Țara, sub «conducerea Directorului cunoscutei reviste «Revue générale des Sciences». «Când ne-am apropiat de Cernavoda, podul întreg a început să se vadă, «în zarea depărtată, ca o uriașă pânză de păianjen. Și am avut fericirea «să asist la admirația sinceră și expresivă a excursioniștilor față de acest «mare monument al tehnicei românești și să văd manifestația de sim-«patie pentru autorul lui, Anghel Saligny.

«Iar acum un an, trecând cu vaporul pe fluviul S-tul Laurențiu pe «sub podul de lângă Quebec din Canada, vestit prin prăbușirile lui, am «auzit din gura profesorului de rezistența materialelor dela școala de Po-«duri și Șosele din Paris, lângă care mă găseam, comparația măgulitoare «pentru podul nostru față de podul canadian.

«Și cu toate acestea, întristată Adunare, se poate susține cu drept «cuvânt, că alături de aceste lucrări practice de neprețuită valoare pentru «Țară, stă una tot așà, dacă nu și mai prețioasă, dar de natură mai adâncă, «mai subtilă, mai sufletească. Anghel Saligny a fost, împreună cu Duca, «unul din întemeietorii ingineriei românești, unul din făuritorii tehnicei «române.

«Duca a luat parte hotărîtoare în pregătirea inițială a inginerilor ro-«mâni, prin organizarea temeinică a Școalei de Poduri și Șosele. Saligny «a avut marele merit să pună în valoare și, mai mult încă, să dea încre-«dere Corpului ingineresc în puterile lui. Fără îndoială, aceasta e o operă «de înaltă și prețioasă educație națională.

«Academia Română a văzut în opera atât de bogată și de variată a «lui Anghel Saligny, nu numai valoarea ei tehnică și nespus de folosi-«toare, dar și aceà poezie a realității, care se desprinde din orice adaptare «minunată a mijloacelor restrânse cu scopul înalt către care țintește,

«precum şi deosebita valoare morală a omului care a reuşit ca prin ge-«niul, stăruinţa şi munca sa să aducă la îndeplinire atâtea lucrări mari.

«Deaceea, Academia Română se înclină cu evlavie în faţa rămăşiţelor «pământeşti ale fostului ei Preşedinte şi-i zice: Fie-ţi ţărâna uşoară şi «amintirea vecinică».

ŞEDINŢĂ ORDINARĂ

10 IULIE 1925

Preşedinţa d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreşedinte.

Dela Directoratul «Astrei», despărţământul Sighetul Marmaţiei, se comunică telegrafic amânarea pentru toamnă a serbărilor pentru desvelirea bustului lui Ioan Mihály, la o dată care se va fixà ulterior.

Dela d-l Prof. Dr. Ştefan Minovici se primeşte următoarea scrisoare de mulţumire pentru alegerea d-sale de Membru corespondent al Instituţiunii noastre, în Secţiunea ştiinţifică:

Domnule Preşedinte,

«Înştiinţarea d-voastră de numirea mea ca Membru corespondent al «Academiei Române m'a bucurat în deosebi şi cu cea mai profundă mul-«ţumire primesc distincţiunea cu care înaltul areopag al culturii romă-«neşti mă onorează.

«Această distincţiune este pentru mine un nou imbold de a lucrà mai «departe pentru progresul ştiinţei şi punerea ei cât mai mult în serviciul «patriei noastre.

«Daţi-mi voie, d-le Preşedinte, să vă mulţumesc pentru binevoitoarea «apreciere a modestei mele activităţi şi vă rog ca împreună cu ceilalţi «iluştri Colegi ai Academiei să primiţi asigurarea prea înaltei mele con-«sideraţiuni».

Ministerul Lucrărilor Publice roagă Academia, prin scrisoare, să delege un membru al Secţiunii ştiinţifice în Consiliul de perfecţionare al Şcoalei Politehnice din Capitală, în locul mult regretatului Anghel Saligny.

— Se deleagă d-l Gh. Ţiţeica.

D-l Dr. G. MARINESCU, Vicepreşedinte, închee lucrările, urând d-lor membri revedere cu bine la cea mai apropiată şedinţă a Academiei.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

18 SEPTEMVRIE 1925

Preşedinţa d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreşedinte.

D-l Dr. G. MARINESCU, deschizând şedinţa, arată marea pierdere îndurată de Institutul Franţei şi de Academia noastră prin moartea celebrului

arheolog şi epigrafist Théophile Homolle, începătorul şi conductorul săpăturilor franceze la Delos şi la Delphi.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă Academiei tomurile I şi II pentru 1923 şi 1924 din publicaţiunea Şcoalei române din Roma, intitulată: *Ephemeris dacoromana - Annuario della Scuola romena di Roma.*

D-l V. PÂRVAN expune apoi comunicarea sa despre *Săpăturile archeologice din România în vara anului 1925* [1]).

«Inainte de a intrà în subiectul comunicării mele, ţin să vă aduc la «cunoştinţă o interesantă publicaţie a d-lui Franz Cumont, Membru al «Institutului Franţei, despre o bucată de pergament pictat (piele de pe «un scut de lemn găsit în cetatea Dura, pe Eufrat, unde sapă acum Fran-«cezii) [2]): nisipul — ca şi în Egipt — păstrează când e uscat, foarte bine, «materiile organice, cari în alte ţinuturi putrezesc foarte repede; numai «aşà se explică de ce scutul, căptuşit cu pielea de care e vorba, nu a pu-«trezit decât în parte. Această descoperire constitue pentru noi, am pu-«teà spune, un noroc, deoarece scutul, al unui soldat palmyrenian care-şi «făcuse serviciul militar prin părţile noastre, are pictat pe el întreg itine-«rariul ce aveà de făcut soldatul care l-a purtat, pentru a se reîntoarce «în patria sa: Odessus, Byzone, Callatis, Histria, Tyras, Borysthenes, «Chersonesus, iar de aici peste mare la Trapezus şi apoi prin Artaxata, «acasă la el, în Syria.

«Potrivit cu un obiceiu vechiu azi, de aproape 15 ani, odată pe an, «vin în faţa d-voastră să expun rezultatele săpăturilor arheologice din «cursul fiecărei veri, cu deosebirea că acum nu voiu mai vorbì numai «de săpăturile mele ci şi de cele ale colaboratorilor mei, bătrâni şi tineri — «un adevărat *collegium archaeologicum Dacoromanum.*

«E vorba de o lucrare sistematică, prin care încercăm ca în timp cât «mai scurt să clarificăm — alături de lucrările romane de pe întreg în-«tinsul ţării noastre — şi viaţa strămoşilor noştri celorlalţi — am spune «dinspre mamă» a vechilor Daci. Lucrul erà cu atât mai necesar cu cât «se stabilise aproape în toate lucrările noastre istorice sistemul de a în-«cepe istoria poporului nostru — după o sumară şi vagă amintire a celor «spuse de Herodot despre oamenii din părţile noastre, — direct cu roma-«nizarea Daciei; Dacii, cu Scythii şi ceilalţi locuitori de aici fiind lăsaţi «pe planul al doilea ca nişte bieţi «barbari».

«Dar, lucrurile se prezintă de fapt mult mai complex. Se constată la «Daci şi la înaintaşii lor pe aceste locuri, o civilizaţie însemnată şi vred-«nică de cea mai mare luare aminte.

«In expunerea ce urmează, vom procedà cronologic iar nu topografic, «începând din cele mai vechi timpuri, pentru a ajunge apoi treptat la

---

[1]) Rezumat al secretarului şedinţelor Academiei.

[2]) Franz Cumont, *Fragment de bouclier portant une liste d'étapes,* Extras din revista *Syria,* Paris 1925, 15 pag. in 4, cu o planşă în culori.

«timpurile din preajma istoriei: numai așà succesiunea formelor de civi- «lizație vă va apare cu claritatea necesară.

«Pentru un cercetător care ar face numai o inspecție a suprafeței so- «lului Daciei — fără să practice nici o săpătură — se impune dela înce- «put o constatare surprinzătoare: încă din epoca neolitică așezările sunt «foarte numeroase și foarte aproape unele de altele, ceeace dovedește că «populația erà foarte deasă. Dar această înflorire de civilizație se stinge «în multe locuri după vreo mie de ani și cam între 1600 și 1000 așezările «par a se fi împuținat, probabil prin migrațiuni ale locuitorilor din eneo- «litic, pentru ca să devină apoi treptat, treptat tot mai numeroase în a «II-a epocă a fierului, în timpul Daciei istorice.

«Prin urmare, se impune să începem dela epoca pietrei șlefuite și a «începutului metalului, adică de pe la sfârșitul mileniului al III-lea a. Chr. «Din punct de vedere istoric, nu putem da pentru acele vremuri amănunte «precise. D-l Andrieșescu, a încercat acum 13 ani — în avântul și entu- «ziasmul primei tinereți — într'o carte a sa tratând despre neoliticul și «eneoliticul din Dacia, să pună în legătură această veche civilizație cu cele «spuse de Herodot despre Dacia. Evident, acuma — după ani de cercetări «și experiențe — Domnia-Sa s'a convins că trebuie să vină alăturea cu noi «care facem drumul invers, urcându-ne dela proto-istoria clară a fieru- «lui, prin bronz, tot mereu înapoi, până la timpurile obscure neolitice.

«Anul acesta, din epoca neo-eneolitică, s'au săpat mai multe stațiuni «în legătură cu civilizația dela Dunăre și cu civilizația din Ardealul «central.

«In legătură cu descoperiri întâmplătoare, dar foarte caracteristice «pentru civilizația eneolitică, făcute de un tânăr amator, nu cu totul lip- «sit de cultură, lângă Oltenița (la Gumelnița), descoperiri încredințate «spre studiere d-lui Vladimir Dumitrescu, asistentul meu, am hotărît «să se înceapă săpături sistematice în acest loc. Rezultatele au fost foarte «îmbucurătoare. D-l Vladimir Dumitrescu, ajutat la lucrări de d-l I. Nes- «tor, a constatat acolo, până la 3,75 m adâncime urme de așezare, cu lo- «cuințe mari, inventar îngrijit, un atelier de prelucrarea silexului deosebit «de important ceramică excelent lucrată și arsă, cu numeroase forme «și de două tradiții artistice: una locală, alta moldovenească, apoi idoli «de cel mai mare interes științific cu o sumă de caractere speciale, cari «deschid interesante perspective de legături între civilizațiile acestor vre- «muri. S'a găsit chiar un obiect de aur — metal cunoscut și prețuit încă «înaintea bronzului — obiect care ne arată a fi fost un pendantiv; prin «forma lui însă, și prin ornamentarea lui în relief — ornamentare reali- «zată prin apăsarea cu un cui a unor puncte destul de neregulat așezate «(spre deosebire de liniile punctate dând semne geometrice și figuri ani- «male, obicinuite în Hallstadt), ne arată o tehnică pe care o cunoaștem «și la Takta-Kenéz, în Nord-Vestul Crișanei, pe două plăci de aur datate «din bronzul vechiu.

«Deosebit de importante sunt elementele cari ne arată legături cu «sud-vestul: motive ornamentale cari ne duc în spre regiunile Adriaticei,

«de pildă cum e cel compus din luna nouă, prelungit în zig-zag ondulat «şi care pare a fi prelucrarea curbă a zig-zagului unghiular dela Butmir, etc.

«Interesantă e apoi legătura, care ne arată prin ceramică, idolii de os, «etc., nu numai o contemporaneitate, ci o vieţuire a *Gumelniţei* în strânse «raporturi cu *Sultana* pe Moştiştea, staţiune săpată încă din 1923, de d-l «Andrieşescu, colaboratorul meu, şi care va fi publicată chiar în primul «volum din revista *Dacia*, şi cu *Căscioarele*, staţiune săpată acum de asis«tentul meu d-l Gh. Ştefan.

«Cultura dela *Căscioarele* erà în oarecare măsură cunoscută mai di«nainte: Colegul Antipa are deacolo câtevà lucruri la muzeul de Istorie «Naturală. In Ostrovelul deacolo, s'au găsit însă acum idoli, deosebit de «interesanţi pentru legătura cu sudul mediteranean.

«Staţiunile de cultură merg până mai jos de 2,60 m, ceeace dovedeşte «o îndelungată vieaţă a aşezării. Apoi, o observaţie, credem, importantă «pentru geografi. Şi aci, la Căscioarele, şi în alte locuri, s'au găsit urme de «locuinţe la o adâncime oarecum neverosimilă, deoarece apa are astăzi «un nivel mai ridicat decât stratele de cultură ale acestor staţiuni, fapt «care contribuie în mare măsură la putrezirea şi fărimiţarea urmelor ră«mase. Va fi vorba de o ridicare a nivelului talvegului, ori de o scufun«dare? Geografii fizici ne vor dà răspunsul.

«Un al treilea loc — interesant pentru problemele pe cari le pune — «e o insulă din lacul *Boian*, la apus de Călăraşi, unde a făcut săpături d-l «Vasile Christescu, asistentul meu, ajutat de soţia sa şi de d-ra Dumi«trescu. E o staţiune eneolitică şi din bronz de mai mică întindere şi im«portanţă, însă în strânse legături cu movila dela Fundeanca (Fundu-«Chiseletul) de pe moşia Academiei, unde Germanii au făcut în timpul «răsboiului săpături foarte intense. In adevăr, prin gropi mari săpate pe «povârniş, ei au urmărit în special, găsirea materialului de Muzeu (în mor«minte), fără a se preocupà însă şi de problema de un interes arheologic «capital a locuinţelor, căreia noi, în săpăturile noastre, i-am dat întotdeauna «o deosebită atenţie.

«Civilizaţiile din aceste insule înalte ale bălţii Dunărei sunt contem«porane. Deşi aşezate în teren inundabil, locuinţele indigenilor neolitici «şi eneolitici, ori chiar mai târzii de aici, nu sunt lacustre.

«Simultan cu aceste cercetări, s'au continuat săpăturile în legătură cu celă«lalt cerc de civilizaţie, cu orientare spre nord-est, acel al ceramicei pictate.

«D-l Dr. F. László, un vechiu arheolog transilvănean, custos-di«rector la Muzeul Naţional secuesc din Sf. Gheorghe, lucrase încă înainte «de răsboiu pe valea Oltului şi în special la Ariuşd şi Olteni. Primind «propunerea de colaborare făcută de noi, Domnià-Sa a reluat anul acesta «săpăturile la Ariuşd (câţiva km. Nord Braşov), într'o regiune plină de «staţiuni cu ceramică pictată.

«Săpăturile d-lui Dr. László au arătat că pe promontoriul locuit de «eneolitici pe malul Oltului, într'o minunată cetate naturală, oamenii «trăiau într'o bună stare evidentă: locuinţe spaţioase şi o ceramică de o «frumuseţe care dovedeşte tocmai înflorirea aşezării de aici: vasele, pictate

«în mai multe culori, așezate în combinații extrem de variate, sunt «adesea colorate chiar pe ambele fețe. S'a constatat că civilizația *A*, de «ceramică pictată în stil moldovenesc mai vechiu este mai bogată și mai «bine păstrată decât cultura *B*, găsită numai la suprafață și amestecată «cu elemente eneolitice central-europène.

«Coborându-ne în timp spre stațiunile protoistorice, găsim tot la Boian «o civilizație de un caracter foarte complicat, care va da mult de lucru «d-lui V. Christescu, atunci când va trebuì să prelucreze materialul. Sunt «vase de o tehnică extrem de interesantă, prezentând pe lângă elemente «de tradiție neolitică, asemănătoare celor dela Butmir, altele poate din «epoca mai veche a bronzului, în forme cunoscute și dela Turdaş (lângă «Simeria), din Trei-Scaune, dela Bontești în R.-Sărat, dela Nazâru în «Brăila, dela Glina-Bălăceanca lângă București, etc.; *tehnica inciziilor «profunde*, cari prelucrează peretele de lut al vasului ca materialul lem-«nos (crestăturile în lemn), este cunoscută totuș atât din neolitic cât «și din hallstatt.

«Totodată, d-l Christescu a avut norocul de a găsì și vase cu proemi-«nențe «în coarne» și marginea retezată oblic, caracteristice pentru bron-«zul târziu de pe Tisa, din Illyria și chiar dela Troia.

«D-l Géza Nagy, dela Budapesta, are o teorie în ce privește topoarele «de bronz și mai ales de aramă cu două tăișuri așezate cruciș și securile «din acelaș metal cu gaura transversală, după care ar trebuì să credem «că primele au fost fabricate scytice, iar cele din urmă agathyrsice; el însă «nu înțelege prin Scythi și Agathyrsi pe Iranienii ajunși la noi în sec. «VII a. Chr., ci un grup de popoare nomade, în majoritate turanice și «finno-ugrice venite acì încă din mileniul II a. Chr.

«Prin urmare, rămâne să știm dacă în prima epocă a fierului avem și «o civilizație locală, sau numai una de caracter exotic, finno-ugrică după «Nagy, iraniană după alții învățați. Ori, ce constatăm?

«Din epoca hallstattiană, sunt puține lucruri de fier în Dacia. Insă «civilizația scitică a fierului reprezintă o simplă enclavă neînsemnată față «de bogata și puternica civilizație autochtonă a bronzului IV, prelungită «și în Hallstatt. Prin urmare nu trebuie să ne mirăm dacă la *Boian* avem «într'o epocă care ar puteà fi chiar a fierului I, elemente din epoca de «bronz.

«Lângă Târgu-Mureş, s'au găsit, cu prilejul unor săpături pentru «scos material de construcție, un depozit de bronz la *Suseni*, cuprinzând «pe lângă lucruri general databile ca din bronzul IV, și câteva piese si-«gur posterioare începutului influențelor hallstattiene din Vest.

«In privința acelorași perioade (eneolitic, bronz, fier), asistentul meu, «Dorin Popescu s'a lovit de aceleași greutăți la *Lechința de Mureș*, în jud. «Turda-Arieş, unde se găsiseră mai de mult fragmente de vase mari din pastă «cenușie, bine lucrată, cu spirale incizate — ornamentul atât de frequent «întâlnit în Dacia — și unde d-l Sever Dan care-mi adusese obiec-«tele descoperite mă invità cu inzistență de mai multă vreme să viu «să sap.

«Rezultatele săpăturii dela *Lechința* sunt interesante, dar în multe «puncte destul de nesigure. Căci dacă anume forme frumoase din bron-«zul mijlociu, și dacă La Tène-ul găsit aci sunt perfect clare și nu dau «greutăți la interpretare, apoi avem alte lucruri mult mai puțin limpezi, «cari ne amintesc și tehnica neolitică și cea a bronzului — anume ca-«neluri oblice, cari sunt și pe vase hallstattiene și deci nu pot fi datate «ușor, ori chiar de fel precis, și găsim și lucruri din evul mediu (cera-«mică slavă, din pastă proastă, rău arsă și de cele mai multe ori cu orna-«mentarea în val incizat). Intre Slavi și acei străvechi oameni ai bronzului, «sunt o serie întreagă de oameni și evenimente încă neclar lămurite. In «adevăr, stațiunea poate fi ca începuturi din bronzul II, dar ar puteà să «aibă și origini mai vechi.

«Coborându-ne mai jos ajungem în La Tène, epocă pe care am cer-«cetat-o cu precădere atât eu cât și colaboratorii mei.

«Această epocă începe în valea de jos a Dunărei în anul 335, când Celții «așezați la Adriatica încep întâia dată, istoric, să se amestece în afacerile «dela Dunărea de jos. Când Alexandru cel Mare trece Dunărea în Mun-«tenia, găsind aici bogatele holde getice, cari împiedicau înaintarea oștilor «sale, generalul Ptolemaios al lui Lagos, viitorul rege al Egiptului, ne spune «că printre deputațiile venite la Alexandru erau și soli celți. Ei, cari lo-«cuiau țările vecine cu Dacia, spre Apus, voiau să știe, ca direct interesați «în cauză, ce intenții are Alexandru cu și în aceste regiuni. Dar în NV «Daciei, Celții ajunseseră încă dela sfârșitul sec. al V-lea a. Chr.

«Incă dela primele săpături, făcute la *Crăsani*, civilizația dacică ne-a «apărut colorată puternic — cum erà și natural — cu nuanțe celtice (atât «în tehnica metalului, cât și în cea a ceramicei). O altă stațiune chiar «mai veche decât La Tène erà la *Mânăstirea*; deși roasă mult de ape, ea a «dat interesante rezultate d-lui Ștefan, care a săpat-o.

«Aceaș civilizație — dar încă mai intensă ca la Crăsani și Zimnicea, «o găsim în Ardeal în jurul *Sighișoarei*, ca și în foarte multe alte locuri.

«In munții Huniedoarei se făcuseră încă dela începutul sec. XIX, «de către Austriacii cari stăpâneau pe atunci Ardealul, în legătură cu niște «tezaure monetare de aur găsite acolo — cercetări și săpături. S'au găsit «ziduri pe munți, dar din lipsă de mijloace și de interes nu s'a făcut o cer-«cetare sistematică și aprofundată a întăriturilor găsite. Apoi aceleași ce-«tăți au fost cercetate de englezul Davies. Insfârșit în 1916, Finály cereà «în «Archeologiai Értesitö» săparea *Cetăților dace* din Munții dela sud de «Orăștie.

«D-l Teodorescu, actualul prof. de arheologie practică dela Cluj, fostul «meu colaborator la Muzeul din București, s'a gândit să reià aceste cercetări «și a publicat într'o broșură a *Com. Monumentelor Istorice* pentru Ardeal, acum «un an, rezultatele primelor sale călătorii la fața locului. Ancheta arheo-«logică întreprinsă acum un an și anul acesta, a identificat un grup numeros «de cetăți, așezate pe munții dela Sud de Orăștie. Din pricina dificultăților «create de poziția cu totul sălbatecă și abruptă a așezării principale «— dela Grădiștea Muncelului — s'a început în vara aceasta — cu

«ajutorul asistenților Ferenczi și Simu — săpăturile numai la una din ce-«tățile secundare, cea de lângă satul *Costești*, pe o poziție asemănătoare «Grădiștei, dar mai ușor accesibilă.

«Avem deaface aici cu un complex de întărituri în terase pe muntele «care a fost sistematic înconjurat cu valuri de pământ și cu ziduri de piatră, «cu acropolea în vârf, și având din loc în loc turnuri pătrate de piatră. «Valurile sunt de pământ cu pari de susținere și consolidare (palissade). «Zidurile sunt jos de piatră tăiată regulat și legată cu crampoane și bârne «de lemn, iar deasupra de cărămidă nearsă.

«Interesantă e mai ales tehnica turnurilor: pietrele sunt străbătute «dela față spre interior de șghiaburi prin cari treceau bârnele de lemn. «Acestea aveau menirea să mențină — în loc de mortarul care lipsește — «legătura dintre pietrele ce alcătuiau zidurile (sistem dealtfel cunoscut «din La Tène-ul vestic și central european, ca în Bavaria și aiurea) la bur-«gurile celtice, dar la noi prelucrat într'un chip deosebit.

«Dacă ne uităm pe columna lui Traian, vedem ziduri de cetăți curios «reprezentate: ele sunt anume făcute din rânduri de pietre așezate pe «alte rânduri de lemne, ale căror capete rotunde se văd ieșind din zid, «și tot așà mai departe; ori, evident, pietrele nu puteau să steà fixate pe «bârnele rotunde. E deci aici stilizarea artistului roman, care cunoscând «în timpul expediției, sau din povestiri, tehnica de clădire descrisă de noi «mai sus, n'a găsit un alt fel — mai potrivit — de a redà în adevăr credincios «realitatea construcției.

«Știm din istorie că atunci, când Traian a venit aici, a găsit munții «întăriți: Cassius Dio spune că, după cucerirea Sarmisegetuzei, au trebuit «să fie luate cu asalt și celelalte cetăți dace de pe înălțimi.

«Printre primele lucruri găsite în săpăturile dela Costești, alăturea de «temeliile palatului princiar dac de aici și de fragmente de vase celtice «importate, au fost și câtevà monete doveditoare ale rolului civilizator «pe care orașele elenice din Pont îl aveau asupra ținuturilor Daciei: Sunt «monete din Histria, oraș despre care, într'o lucrare anterioară săpături-«lor, spusesem acum trei ani că trebuie să fi avut rolul mai sus pomenit, «dată fiind pătrunderea Histrienilor pe Dunăre și afluenții ei în sus, spre «interiorul Daciei.

«Alături de capitalele dacice de zile grele, e cea de vreme de pace, «Sarmisegetuza, cea colonizată de Romani și unde asistentul d-lui Teo-«dorescu, d-l Daicovici împreună cu d-l Mallász, directorul Muzeului «regional din Deva, au găsit lucruri interesante: într'o piață monumentală «s'au aflat mai multe altare de marmoră cu inscripții, exact în aceaș po-«ziție și în acelaș loc în care fuseseră așezate de daco-romani la începutul «sec. III.

«Inainte de a încheià, trebuiesc amintite săpăturile d-lui Mateescu — «cunoscut prin frumoasele sale studii asupra Tracilor — la *Tibiscum* (lângă «Caransebeș), săpături cari însă nu au dat rezultatele așteptate de noi toți, «de oarece aici n'a fost decât un mic oraș de provincie, destul de mediocru «și sărac, și nu un important centru de viață romană, cum se credeà.

«In ce priveşte pe d-l Panaitescu, conferenţiar de Istorie antică la Cluj» «Domnia-sa până acum, în săpăturile sale la castrul dela Breţc (către Oituz) «a descoperit doară cărămizi cu stampile de cohorte spaniole, dar nimic «nu împiedică să găsească ceeace caută — în astfel de cazuri — orice ar-«heolog care se respectă, inscripţia de fundare a castrului, chiar numai «partea arhitectonică descoperită până acum şi mai ales *băile* dela Apusul «lagărului sunt de un interes deosebit.

«In completarea săpăturilor arheologice mai vechi dela Mangalia, «colegul Sauciuc-Săveanu dela Universitatea din Cernăuţi a continuat «lucrările ce începuse anul trecut împreună cu d-l prof. Tafrali dela Iaşi; «rezultatele sunt până acum interesante mai mult pentru vremea romană «decât pentru cea greacă, al cărei interes ştiinţific e fireşte precumpănitor «la *Callatis*.

«Ar rămâne să vă vorbesc acum despre propriile mele lucrări dela «Histria. Dar v'am reţinut prea mult şi scopul meu principal erà azi să «vă arăt nu atât ce lucrez eu, cât ce activitate frumoasă desvoltă alăturea «de mine colegii şi camarazii mei din întreaga ţară, strâns uniţi acum «în acelaş mănunchiu, pentru cercetarea trecutului nostru şi pentru pu-«blicarea rezultatelor, spre cunoştinţa lumii apusene, în revista noastră «*Dacia: Recherches et découvertes archéologiques en Roumanie*, al cărui prim «volum se dă acum la tipar.

«Voiu vorbì deci despre *Histria* altădată sau poate, veţi cetì numai, «gata tipărite, rezultatele activităţii mele de acolo».

ŞEDINŢA ORDINARĂ

25 SEPTEMVRIE 1925

Preşedinţa d-lui ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinţe.

D-l Secretar General V. PÂRVAN dărueşte Academiei broşura d-lui Dr. Ch. Rakowsky «Il problema della Bessarabia» şi răspunsul d-lui Aurelio Palmieri la această broşură «La Bessarabia e la diplomazia dei Sovietы» cu o prefaţă de d-l Em. Lahovary, Ministrul ţării la Roma.

Domnia-Sa aduce la cunoştinţă că d-l N. Iorga a donat bibliotecii Academiei Române 840 exemplare din lucrarea Domniei Sale «Documente de pe valea Teleajenului» pentru a fi utilizate şi distribuite.

D-l Vicepreşedinte ANDREI RĂDULESCU aduce la cunoştinţa Academiei încetarea din vieaţă a lui Ioan Slavici, Membru corespondent al Academiei, ales la 1882, — moarte întâmplată la 20 August 1925. Academia nu a putut fi reprezentată la îmmormântarea defunctului, care s'a făcut la Panciu, într'un timp când Academia erà în vacanţă.

D-l Vicepreşedinte ANDREI RĂDULESCU ceteşte o înştiinţare din partea Academiei Poloneze de Ştiinţe şi Litere dela Cracovia, prin care se anunţă încetarea din vieaţă a Preşedintelui ei, d-l Casimir Morawski.

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU anunță încetarea din vieață a Arheologului Fr. László.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă două comunicări din partea filologului P. Th. Justesen din Iava.
— Se recomandă Secțiunii literare.

Dela d-l William Jackson Pope se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea Domniei Sale ca Membru Onorar:

My dear Mr. President,

«During my recent delightful visit to Bucharest I received a letter «from you announcing that the Roumanian Academy had done me the «great honour of electing me as one of its honorary members.

«Please allow me to express to the Academy my grateful thanks for, «and my deep appreciation of, the honour it has done me in thus num-«bering me among its many distinguished members. I shall always feel «proud of membership of your illustrious Academy and shall continuously «preserve a lively recollection of the pleasure afforded me by association «with so many of its members.

«By some accident my name has been wrongly recorded: It is — ***Wil-«liam Jackson Pope***. This, of course, is a mere matter of detail and no «doubt your Secretaries will correct the name in your registers.

Dela d-l Charles Moureu se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea Domniei Sale ca Membru Onorar:

Monsieur le Président,

«J'apprécie très haut le titre de Membre d'Honneur que m'a conféré «l'Académie Roumaine.

«Je vous prie de bien vouloir lui en exprimer toute ma gratitude et «d'agréer, Monsieur le Président, l'expression, de ma considération la «plus distinguée».

Dela d-l V. Grignard se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea Domniei Sale ca Membru Onorar:

Monsieur le Président,

«J'ai l'honneur de vous présenter ainsi qu'à MM. les Membres de «l'Académie Roumaine, mes remerciements les plus reconnaissants pour «le très grand honneur que cette illustre Compagnie vient d'accorder à «mes travaux en me conférant le titre de Membre d'Honneur.

«J'aurais été heureux, Monsieur le Président, d'aller vous porter moi-«même l'expression de toute ma gratitude, mais les travaux de la Con-«férence et une indisposition ne m'ont pas laissé un seul instant de liberté.

«Je vous prie donc de m'excuser et d'agréer l'expression de mes sen-«timents de très haute considération».

Dela d-l E. Paternò se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea Domniei Sale ca Membru Onorar:

Signor Presidente,

«A Lei ed ai membri tutti dell'*Accademia Romana* rivolgo i più vivi «ringraziamenti per l'altissimo onore che hanno voluto concedermi.
«Col maggiore ossequio mi creda».

Dela Universitatea Ebraică din Ierusalem se primește o scrisoare de mulțumire pentru participarea sufletească a Academiei Române la solemnitatea inaugurării ei.

Din partea Comunei Mantova (Italia) se primește un apel pentru contribuirea cu mijloace bănești la ridicarea unui monument, în memoria ilustrului poet, Vergilius.

Congresul Internațional de Sondaje roagă Academia, prin scrisoare, să participe la solemnitatea deschiderii, care va aveà loc în ziua de 27 Septemvrie 1925 în Capitală, la Parcul Carol.
— Se deleagă d-l L. Mrazec.

Al patrulea Congres al Istoricilor Polonezi, care se va ține la Poznan-Posnania, în zilele dela 6 la 8 Decemvrie 1925, — pentru prima oară dela Renașterea Poloniei independente, — invită Academia Română să participe printr'un delegat la lucrările Congresului, alături de ceilalți membri străini ai Societăților și Instituțiunilor savante.
— Se deleagă d-l N. Iorga și se hotărește să se intervină la Ministerul Instrucțiunii pentru acordarea cheltuelilor necesare acestei deplasări.

D-l Dr. G. MARINESCU zice că Liga Națiunilor, care rezolvă probleme politice internaționale, a început să se ocupe, de curând, și de cele cu interes cultural. Când această Organizație Internațională s'a adresat în trecut Academiei Române ca să delege un reprezentant în Liga Cooperației Intelectuale, a fost ales Domnia- Sa, care, în calitate de membru în această Societate, — cercetând starea noastră culturală, — a constatat lipsuri ce nu se pot remedià decât printr'o colaborare internațională. Atunci, Domnia-Sa a emis ideea unui împrumut internațional cu procente mici, care să satisfacă nevoile imediate ale culturii românești. Această idee a rămas să fie studiată de Sub-Comisiunea de anchetă a Ligei.

Delegatul guvernului la Liga Națiunilor —făcând parte și din Academie— e d-l Sextil Pușcariu. De curând CICI a ales ca membru corespondent pentru România pe colegul nostru d-l Dr. E. Racoviță. D-l Dr. Marinescu găsește o nepotrivire în această procedare dacă se ține seamă de faptul că Societatea de Cooperație Intelectuală s'a adresat Academiei care a și constituit comitetul național sub președenția secretarului nostru general, și de

activitatea ce Domnia-Sa a depus în trecut la ceastă Organizație, ca delegat al Academiei.

Roagă Academia să-și spună părerea în această privință.

D-l D. GUSTI zice că Guvernul a ales ca delegat al său numai pe d-l Sextil Pușcariu, iar d-l Dr. Em. Racoviță este ales de CICI ca membru corespondent în Comisiunea *Internațională* de Cooperare Intelectuală.

D-l Secretar General V. PÂRVAN zice că nu este decât un conflict de atitudini, iar nu de fapte. Academia a fost rugată să trimeată un reprezentant, și ea, delegând pe d-l Dr. G. Marinescu, a continuat să rămână conducătoarea acestei cooperațiuni. D-l Sextil Pușcariu, în calitatea în care participă la lucrările Ligei, n'are nici o legătură cu Academia, — iar d-l Dr. Em. Racoviță este ales de CICI.

D-l Dr. G. MARINESCU zice că la început legătura s'a făcut prin Academie și acum constată că s'a trecut peste ea.

Ideea împrumutului internațional, în scop cultural, este a Domniei Sale deci a Academiei Române din care face parte și unde s'a desbătut, și faptul că acum lucrările sunt conduse de alți delegați străini de Academie, constitue o lezare a prestigiului ei.

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU zice că participarea d-lui Dr. Em. Racoviță, ales de CICI dela Geneva ca membru al ei, nu formează obiectul discuțiunii. In ceeace privește pe d-l Sextil Pușcariu, el este delegat al Guvernului în Societatea Națiunilor.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU întreabă dacă există vreo corespondență între Academie și Ministerul Instrucțiunii în această privință și zice că trebuie să se întrebe Ministerul Instrucțiunii, dacă d-l Dr. G. Marinescu mai este sau nu reprezentantul Academiei.

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU nu admite părerea d-lui G-ral Gr. Crainiceanu, zicând că Ministerul nu are a se pronunțà asupra calității d-lui Dr. G. Marinescu.

D-l Dr. GR. ANTIPA propune că deoarece părerile sunt împărțite, să nu se ia nici o hotărîre, până când Delegațiunea Academiei nu va studià această chestiune.

D-l Dr. GR. ANTIPA aduce la cunoștință punerea în posesiune a Academiei, asupra averii rămasă în Austria de pe urma defunctului J. M. Elias și arată succesul obținut în tratativele urmate cu autoritățile din Viena.

Depune apoi, — spre publicare în Memoriile Secțiunii Științifice, — manuscrisul lucrării «Ueber China's Piraliden, Tortriciden, Tineiden, nebst kurze Betrachtungen zu denen das Studium dieser Fauna Veranlassung giebt» de d-l Aristide Caradja.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
2 OCTOMVRIE 1925

Preşedinţa d-lui Dr. GH. MARINESCU, Vicepreşedinte.

Dela d-l I. Costescu, maestru de muzică la liceele «Sf-tul Sava» şi «Gh. Lazăr» din Capitală, se primeşte în dar un tablou încadrat în ramă de stejar, cuprinzând «Imnul lui Lazăr», — poezie şi compoziţiune muzicală pentru cor mixt şi orhestră.

— Se va mulţumi.

Dela Legaţiunea germană din Capitală se primesc toate volumele (1—21 II) apărute până acum din publicaţiunea Ministerului Afacerilor Străine al Reich-ului «La grande Politique des Cabinets de l'Europe de 1871 à 1914».

— Se exprimă mulţumiri.

Dela d-l G. Popa-Lisseanu, membru corespondent, se primeşte pentru publicare un memoriu despre *Un manuscript al Gramaticei româneşti al lui I. Eliade-Rădulescu.*

— Se recomandă Secţiunii literare.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secţiunii Istorice din 25 Septemvrie 1925, prin care Secţiunea decide ca:

1. D-l G. Vâlsan să cerceteze manuscrisul călătoriei lui Boscovici, prezentat de d-l G. Călinescu;
2. D-l I. Nistor să cerceteze lucrarea d-lui A. Veress «Scrisorile misionarului Bandini din Moldova» (1644—1650);
3. D-l N. Iorga să cerceteze al IV-lea Memoriu din «Studii asupra chipului cum se făptuià răsboiul de către Ştefan-cel Mare» [1]) de d-l General R. Rosetti.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
9 OCTOMVRIE 1925

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI, deschizând şedinţa, zice: Ziua de astăzi este tristă pentru Academie, ca şi pentru învăţământul nostru superior. Chiar acum se duce în mormânt trupul neînsufleţit al colegului nostru, Profesorul I. Ursu, membru corespondent al Academiei, ales la 1910, răpit din vieaţă în floarea vârstei şi în mijlocul activităţii sale didactice şi ştiinţifice. Ca profesor de istoria Românilor, a fost urmaşul neuitatului nostru coleg D. Onciul; după o neîntreruptă activitate de aproape 25 de ani, el lasă în urmă o întreagă serie de scrieri istorice. Academia deplânge pierderea meritosului istoric, de care erau legate încă multe aşteptări. Fie-i ţărâna uşoară.

Dela folkloristul muzical d-l Béla Bartók se primeşte în dar un exemplar din ediţiunea germană a lucrării sale asupra muzicii populare ungare intitu-

---

[1]) *Fortificaţia sub Stefan-cel-Mare — Atacul şi apărarea cetăţilor.*

lată: *Das ungarische Volkslied - Versuch einer Systematisierung der ungarischen Bauernmelodien — Berlin u. Leipzig, 1925.* Intr'o scrisoare alăturată, arată că acum se ocupă de aranjarea unei colecțiuni de colinde, care va fi publicată de Universitatea din Oxford și roagă Academia să-i trimeată unele culegeri de colinde din publicațiile ei, ce-i sunt necesare pentru compararea textelor.

— S'au trimis d-lui Bartók publicațiunile cerute.

D-l Dr. GR. ANTIPA aduce știrea că în viitoarea săptămână, va veni în țară d-l Prof. Shotwell, dela Instituțiunea pentru pace Carnegie, și propune să fie invitat la Academie spre a ține o conferință despre organizarea numitei instituțiuni.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

16 OCTOMVRIE 1925

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela d-na Maria Predescu, soția defunctului Nicolae T. Predescu, fost Președinte al Inaltei Curți de Casație, se primesc în dar 17 documente originale, spre a fi încorporate în colecția de manuscrise a Academiei.

— Se vor exprimà mulțumiri d-nei Predescu.

Dela d-l Dr. Profesor Const. Pavel din Beiuș se primește, spre examinare și publicare, o lucrare a sa etnografică și istorică asupra *Românilor din Bihor până la întemeiarea Principatelor române.*

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

D-l I. BIANU comunică aprobarea dată de Secțiunea Literară de a se publicà în Memoriile Secțiunii:

1. *Un manuscris al Gramaticei românești a lui I. Eliade Rădulescu* de G. Popa Lisseanu, membru corespondent al Academiei Române;

2. *Numiri etnice la Aromâni* de d-l Pericle Papahagi, membru corespondent al Academiei Române.

D-l G. MURNU depune următorul text al cuvântării rostite de D-sa la îmmormântarea Profesorului Ion Ursu, membru corespondent al Academiei Române:

Indurerată Adunare,

«Mi-a căzut mie sarcina ca în numele Academiei Române să rostesc «cuvântul din urmă rămășițelor pământești ale iubitului și mult deplân«sului nostru prieten și coleg Ioan Ursu, atât de crud și de timpuriu «răpit dintre noi.

«Nu mi-e dat mie și mai ales acì și acum să arăt meritele științifice, «activitatea atât de rodnică și prețioasă a răposatului. Pentru mine, pentru «noi toți, dovada cea mai bună că aceste merite au fost însemnate și înte«meiate este că prin ele Ioan Ursu a ajuns să ocupe un loc de cinste în

«Universitate şi să fie ales membru corespondent al Academiei Române.

«Insoţim cu lacrimi calde pe distinsul învăţat, căci avem credinţa că «el dispare în toată plinătatea puterilor sale productive şi lasă în ştiinţa «sa un gol care anevoie poate fi împlinit.

«Dar nu mai puţin dureros plângem într'însul pe profesorul, pe edu«catorul tinerimii, pe bunul Român, pe *omul* Ioan Ursu. Şi această îndu«rerare ni e cu atât mai sincer şi cu temeiu isvodită din inimă, că suflete «dezinteresate, devotate şi generoase ca al lui sunt tot mai rare în vre«mile vitrege în cari trăim. Fiu şi frate, soţ şi părinte, prieten şi tovarăş, «oriunde şi oricând, la greu şi la bine, el erà omul cel mai bun şi păsuitor, «statornic în dragoste şi credinţă, gata de jertfă şi de îndeplinit datoria; «erà bunavoinţa, mila, bunătatea întrupată. In zâmbetul lui deapururi «blajin şi prietenos scânteià bogăţia nepreţuită ce ascundeà într'însul, «comoara moştenită din părinţi şi din străbuni: acea receptivitate de dra«goste spontană nesleită a sufletului românesc, aceà *omenie* şi lărgime a «lui înnăscută, care e poate calitatea esenţială ceà mai frumoasă podoabă «în complexul de însuşiri ce alcătuesc firea specifică a «Valahului» de «veche seminţie.

«Nu o dată am vorbit cu el, am auzit destăinuirile lui şi am pătruns «fiinţa lui intimă. Am avut deosebită bucurie să-l cunosc deaproape mai «de mult. L-am văzut la studii în Germania, unde s'a însemnat nu nu«mai prin neobosita-i hărnicie la educaţia-i ştiinţifică, la sporirea cu«noştinţelor sale istorice, ci şi în calitatea-i de conducător al camarazilor «săi Români la Berlin şi München, desfăşurând o frumoasă şi entuziastă «activitate extrauniversitară. L-am văzut apoi în toată manifestarea-i pu«blică din ţară, ca profesor, conferenţiar, parlamentar, publicist, prota«gonist în pregătirea sufletească a masselor pentru înfăptuirea idealului «naţional. Şi mai târziu, în vremurile cele mai tragice când, împreună «cu o seamă de Colegi, am avut la Paris însărcinarea de a contribuì din «graiu viu şi cu scrisul la triumful definitiv al dreptăţii noastre în cercu«rile cari fixau hotarele României Mari, am avut cel mai mare prilej să «lucrez alături de el, să-i împărtăşesc bătăile inimei, şi să-i cunosc astfel «tot avântul, toată puterea de muncă, toată dezinteresarea-i şi râvna ro«mânească precum şi neabătuta-i încredere în strălucitele destine ale Nea«mului nostru.

«Fiu al poporului de plugari şi păstori, originar din Ardeal, din acele «ţinuturi în cari neamul nostru şi-a păstrat mai neprefăcut sângele neaoş «românesc, el nu şi-a uitat niciodată obârşia şi chemarea, s'a făcut ecoul «cel mai îndelung şi fidel al glasului de suferinţă, al gemetelor fraţilor «săi înnăbuşiţi de veacuri sub călcâiul împintenat al celei mai înjositoare «şi dureroase tiranii seculare şi a avut norocul să-şi vadă cu ochii visul «visat din fragedă vârstă, steagul răsbunării şi izbăvirii fluturând deasu«pra scumpelor plaiuri unde s'a născut şi copilărit. A văzut cu noi îm«preună mai mult încă: visul în care a crezut, pentru care a luptat mai «mult decât mulţi alţii: aceà Românie rotunjită cu hotare naţionale şi «fireşti, cari singure puteau chezăşuì existenţa şi desvoltarea ei în viitor.

«Cadrul ei exterior erà acum aşezat; mai rămâneà să aducă şi el prin «ştiinţa şi cultura lui partea lui de contribuţie la consolidarea cuprinsului «încadrat, la unificarea sufletului colectiv românesc. El aveà şi pregătirea «şi chemarea şi destoinicia trebuitoare de a face ca această contribuţie să «fie mai departe simţită şi preţuită în ţara lui. Dar fatalitatea oarbă n'a «vrut să-l cruţe şi, curmându-i pe neaşteptate zilele, a pus capăt sârguin-«ţei lui atât de spornice şi binefăcătoare.

«Sunt sigur că Ioan Ursu nu lasă în urma lui decât unanime regrete. «El a fost stimat, admirat şi iubit de toţi cari l-au cunoscut şi au putut «să-l aprecieze, cu deosebire de prietenii şi colegii lui.

«Calităţile lui neîntrecute sufleteşti i-au creat aproape un cult în cei «mai deaproape ai lui şi mai presus de toate în scumpa lui familie.

«Deaceea şi cu drept cuvânt, durerea lor pricinuită de pierderea lui «nu poate fi decât nemărginită. Imi dau seamă pe deplin de mărimea şi «greutatea acestei pierderi şi zadarnică îmi pare orice încercare de a-i «mângâià cu vorba. Deaceea rog pe Dumnezeu să-i sprijine în ceasul «acesta de grea lovitură şi nemângâiere şi să-i ajute ca să găsească o ali-«nare a sufletului măcar la gândul că adoratul lor răposat şi-a îndeplinit «datoria între noi cu toată vrednicia şi că amintirea lui, titlul lor de mân-«drie, va rămâneà scumpă tuturor iubitorilor de bine».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

23 OCTOMVRIE 1925

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l N. IORGA expune comunicarea despre *Un prinţ portughez cruciat în Ţara Românească a secolului al XV-lea.*

D-l N. IORGA prezintă, dăruindu-le Academiei, următoarele noui opere şi publicaţiuni ale D-sale:

1. *Coup d'oeil sur l'art roumain, Genève, 1925*;

2. *La littérature populaire source de haute littérature, Paris*, extras din *Mercure de France*, 15-IV-1925;

3. *Sur le blason des Princes roumains*, — extras din *Revue Héraldique et Onomastique*, Bruxelles, 1925;

4. *I Genovesi nel Mar Nero*, extras din Buletinul municipal «*Il Comune di Genova*», Genova, 1925;

5. *Istoria Literaturii Româneşti*, vol. I, (Literatura populară. Literatura slavonă. Vechea literatură religioasă. Intâii cronicari (1688). Ediţia II-a, revăzută şi larg întregită, Bucureşti, 1925.

Domnia Sa dărueşte apoi prima parte din «*Mélanges de l'École Roumaine en France*», Paris, 1925.

— D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI mulţumeşte d-lui N. Iorga pentru volumele dăruite.

Dela Societatea Naturaliştilor din România se primeşte invitaţiune de participare la un pelerinagiu la mormântul botanistului Dimitrie Brândză în cimitirul Belu, hotârît pentru dimineaţa zilei de 1 Noemvrie viitor.
— Se deleagă d-l Dr. Gr. Antipa.

D-l N. IORGA înfăţişează un fragment dintr'o lucrare bibliografică intitulată «*Ecrits de langues étrangères sur la Roumanie et les pays roumains*», datorită d-lui Léon Baidaff, arătând că încercarea d-lui Baidaff merită atenţia Academiei, fiind folositoare istoriografiei noastre.

Dela d-l Rudolf Bedö, Directorul Soc. Anonime «Phönix» din Baia-Mare, se primeşte în dar pentru colecţiunea de manuscrise a Academiei, un manuscris în cinci caete găsit în Budapesta, cuprinzând povestiri populare româneşti, scrise în limba germană de I. C. Hintz.
— Se vor exprimà mulţumiri d-lui Rudolf Bedö din partea Academiei.

Dela d-l Hans Petri, preot evanghelic în Capitală, se primeşte un manuscris în limba germană asupra Domnitorului Moldovei Iacob Heraclides (1561—63), intitulat: *Die Beziehungen des Jacobus Basilikus Heraklides, Fürsten der Moldau, zu den Häuptern der Reformation in Deutschland und Polen sowie seine eigene reformatorische Tätigkeit in der Moldau.* Autorul doreşte ca manuscrisul să fie examinat, arătând că, dacă se va da aprobare de publicare, îl va prezentà în redacţiune românească.
— Se trimite la Secţiunea Istorică.

Dela d-l F. Jollivet Castelot, Preşedintele Societăţii de Alchimie din Franţa, se primeşte în dar lucrarea sa «La Révolution Chimique et la transmutation des métaux», Paris, 1925.

Dela d-l Iosef Macùrek se primeşte un studiu cuprinzând «Izvoare privitoare la istoria cehoslovacă în arhivele şi bibliotecile Transilvaniei».

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secţiunii Istorice din 16 Octomvrie 1925, prin care se decide: 1. a nu se tipărì lucrarea d-lui G. Călinescu: *Un manuscris al călătoriei lui Boscovich*; 2. se dă Preotului N. M. Popescu spre cercetare lucrarea d-lui Const. Pavel asupra *Românilor din Bihor.*

Domnia Sa comunică apoi procesul verbal al Secţiunii, din 23 Octomvrie 1925, prin care se hotăreşte: 1. publicarea celui de al IV-lea memoriu al d-lui General R. Rosetti din *Studii asupra chipului cum se făptuià răsboiul de către Ştefan cel Mare*; 2. să se trimită d-lui N. Iorga pentru cercetare lucrarea Preotului Hans Petri asupra Domnitorului Iacob Heraclide.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

30 OCTOMVRIE 1925

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI, deschizând ședința, salută pe d-l James T. Shotwell, cu următoarele cuvinte:

«Je salue au nom de l'Académie Roumaine Mr. James Shotwell, pro«fesseur à l'université Columbia-New-York qui a bienvoulu nous faire «aujourd'hui une communication publique.

«La reputation acquise par Mr. Shotwell par ses écrits est univer«selle: elle est tout aussi répandue en Europe que de l'autre côté de l'océan.

«Mr. Shotwell est le directeur du département économique et histo«rique de la fondation Carnegie pour la paix internationale. Aujourd'hui «il va nous parler de la grande guerre et de ses conséquences car il s'oc«cupe minutieusement de ses effets politiques et surtout économiques. «Ainsi il nous fera connaître bien des choses ignorées par le grand public.

«Encore une fois je salue Mr. Shotwell et je le remercie pour l'honneur «qu'il nous fait et je lui souhaite la bienvenue parmi nous».

D-l Prof. James T. Shotwell mulțumește d-lui Președinte pentru cuvintele de bună primire adresate, adăogând că invitațiunea de a vorbì Instituțiunii noastre a primit-o în numele Dotațiunii Carnegie, în care D-sa are Direcțiunea tehnică a istoriei și economiei politice. Arată apoi în scurt scopurile științifice și organizarea acelei Dotațiuni și în urmă trece la desvoltarea subiectului conferinței anunțate, tratând despre *Istoria răsboiului mondial.*

D-l I. SIMIONESCU comunică rezultatul examenului ținut printre licențiații în geografie ai Facultății de Științe din Iași pentru acordarea unei burse de 1000 lei lunar din Fondul «V. Adamachi» unui licențiat care să studieze la Paris, și în special la d-l Profesor E. de Martonne, etnografia și antropogeografia.

Comisiunea examinatoare propune a se da bursa d-lui Gh. I. Năstase, pe timp de doi ani, cu obligațiunea de a-și trece teza de doctorat cu subiect luat din țară.

— Procesul verbal al Comisiunii se trimite Delegațiunii Academiei spre aprobare.

Dela Comisiunea Monumentelor Istorice se primește următoarea adresă:

Domnule Președinte,

«Potrivit art. 8 din legea pentru Conservarea și restaurarea Monu«mentelor Istorice din 1919, Comisiunea Monumentelor Istorice în șe«dința dela 29 Oct. a. c. a procedat prin tragere la sorți la reînnoirea unei «treimi din membrii săi.

«Intre d-nii membri ieșiți la sorți, este și d-l Prof. N. Iorga, Președin«tele Comisiunii, desemnat de către Academia Română, potrivit aceleiași «legi, pe baza căreia poate fi reales.

«In locul devenit astfel vacant, avem onoare a rugà onorata Academie «să binevoiască a desemnà pe unul dintre membrii săi, competinte în ştiin-«ţele istorice — ca membru al Comisiunii noastre».

— Se reînoeşte mandatul d-lui N. Iorga de membru în Comisiunea Monumentelor Istorice.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă în dar din partea d-lui Aristide Blank o Diplomă originală de nobilitare dată de Andrei Báthory nobilului Ioan Boer din Rechie. Diploma este dată din Alba-Iulia la 8 Septemvrie 1599 şi prezintă un deosebit interes prin faptul că Andrei Bâthory se întitulează «Transsylvaniae, Moldaviae, Valachiae transalpinae Princeps».

— Se vor exprimà mulţumiri d-lui Aristide Blank.

Dela d-l Mario Roques, membru corespondent străin al Academiei, se primeşte, în dar pentru Biblioteca Instituţiunii noastre, conferinţa sa «*Le 24 Janvier*» făcută la Paris în 24 Ianuarie 1925 Asociaţiunii Studenţilor români în Franţa.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secţiunii Istorice din 30 Octomvrie 1925, prin care se iau următoarele hotărîri:

1. Să se plătească suma de 4712,50 lei, cheltuită pentru «Memorii Istorice» din fondul pentru «Studii şi Cercetări», deoarece din sumele prevăzute pentru Memorii Istorice nu mai este nimic disponibil;

2. Să se publice lucrarea Pr. Hans Petri asupra *Domnitorului Moldovei Iacob Heraclide* (1561—63), ţinându-se seamă de observaţiile din raportul d-lui N. Iorga. Publicarea să se facă în măsura fondurilor disponibile.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

6 NOEMVRIE 1925

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Doamna Alexandrina Dr. Popescu-Hagiul se primesc în dar trei pachete cuprinzând primele note ale răposatului său soţ pentru întocmirea unui Dicţionar medical.

D-l I. BIANU zice că a examinat foile cuprinse în aceste pachete şi a constatat că ele cuprind note informe scrise pe hârtii de diferite mărimi, cari ar fi putut servì numai răposatului autor ca material pentru întocmirea unei prime redacţiuni a Dicţionarului proiectat. Ele sunt în aşà stare încât nu pot fi legate în volume spre a fi introduse în secţia manuscriselor.

— Se decide a se exprimà d-nei Dr. Popescu-Hagiul recunoştinţa Academiei pentru bunele intenţiuni ale sale şi ale răposatului său soţ şi a i se înapoià notele manuscrise cu explicarea dată de d-l I. Bianu.

D-l I. BIANU zice că s'a publicat în ziarele româneşti că Academia Maghiară de Ştiinţe din Budapesta şi-a sărbătorit de curând un secol dela înfiinţarea ei în prezenţa reprezentanţilor trimişi de aproape toate instituţiile simi-

lare europene invitate la aniversare. Instituțiunea noastră n'a fost invitată, deși din primii ani de după răsboiu relațiunile de schimb de publicații între Academia noastră și aceà din Budapesta au fost pe deplin restabilite.

— Se decide a se cere informațiuni prin Legațiunea Țării la Budapesta.

D-l I. SIMIONESCU prezintă spre publicare în publicațiile Fondului «V. Adamachi» manuscrisul lucrării D-sale *Șisturile cu Daonella în Dobrogea.*

Dela d-l N. Firu, institutor-diriginte în Oradea-Mare, se primește în dar còpia unei broșuri tipărită în limba maghiară la Pesta în 1877, privitoare la revoluția lui Horia dela 1784.

— Se exprimă mulțumiri.

Dela d-l Ioan Aronuț, lucrător din Comuna Mușenița (plasa Siret în Bucovina) se primește un memoriu cu titlul: *Ce împiedecă progresul nostru și cum am puteà înlăturà piedica?* Este o expunere interesantă a cugetărilor unui om din popor, fost probabil mai mulți ani în America, asupra relelor economice și sociale, pe cari le vede dânsul în vieața neamului nostru și a mijloacelor pe cari le crede potrivite pentru îndreptarea acelor rele.

— Se recomandă Secțiunii Istorice.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

13 NOEMVRIE 1925

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l N. IORGA face o comunicare despre «*O istorie a lui Mihai Viteazul de el însuș*».

Dela d-l General R. Rosetti se primește spre publicare al cincilea și ultimul memoriu din seria de studii asupra chipului cum se făptuià răsboiul de către Ștefan cel Mare, tratând despre *Strategia lui Ștefan cel Mare.*

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

Dela d-l Christo A. Dako-Kyrias Girls'School — din Tirana, Albania, se primește o înștiințare că se află în posesiunea sa un manuscris în limba franceză tratând «Istoria Albaniei», fără nume de autor, dar care, probabil, a fost scris de un francez ce va fi locuit mai mult de treizeci de ani în Balcani. Pentru indicațiuni asupra valorii și cuprinsului manuscrisului, d-l A. Dako înaintează o còpie de pe prefața autorului, o còpie de pe cuprinsul capitolelor rezumate de autor, o còpie a listei operelor și autorilor citați în manuscris și còpia unei note asupra manuscrisului, scrise de D-șoara Pidoux, profesoară la Liceul Kyrias, cunoscătoare a istoriei poporului valah din Balcani.

Manuscrisul e oferit Academiei spre cumpărare și eventuală publicare.

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

Dela d-l I. Nistor se primește raportul d-sale asupra manuscrisului d-lui Andrei Veress *Scrisorile misionarului Bandini din Moldova*, conchizând la tipărirea manuscrisului în Memoriile Secțiunii Istorice, după ce d-l Veress

va fi îndreptat toate greşelile de limbă şi va fi aşezat la tipar notele sub linie pe faţa respectivă, iar nu la sfârşit, cum o face.
— Se trimite la Secţiunea Istorică.

D-l N. IORGA doreşte să i se dea o corectură din menţionatele *Scrisori* şi din alte lucrări ce se publică în viitor în Memoriile Secţiunii Istorice.
— Se ia act.

Dela Librăria J. B. Baillière & Fils din Paris se primeşte în dar lucrarea d-lor *Charles L. Duval* şi *J. L. Routin* «*Usines Hydroélectriques*» (Paris, 1925), apărută în colecţiunea «Encyclopédie d'électricité industrielle» de sub direcţiunea d-lui M. A. Blondel, membru al Academiei de Ştiinţe din Paris.

Din partea d-lui Prof. Al. Tzigara-Samurcaş se primeşte în dar Catalogul Expoziţiunii «*Artei Poporului Român*», organizată de Fundaţiunea A. S. R. Principele Carol în zilele dela 18 Septemvrie la 18 Octomvrie 1925 în localul Muzeului Rath din Geneva. Catalogul e precedat de o introducere a A. S. R. Principele Carol, urmată de o privire istorică asupra artei populare româneşti datorită d-lui Tzigara-Samurcaş.
D-l N. IORGA observă că lucrarea d-lui Tzigara-Samurcaş, întocmită pentru Expoziţiunea din Geneva fără consimţământul sau indicaţiile Secretariatului Comisiunii Monumentelor Istorice, nu vădeşte o valoare ştiinţifică proprie, pentrucă înfăţişează şi rezultate ce nu sunt ale autorului. D-sa arată — ca rectificare — că cele mai importante din datele prezentate în lucrare fuseseră de mai înainte fixate de Domnia-Sa.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

20 NOEMVRIE 1925

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela d-l Constantin I. Karadja se primeşte o lucrare întitulată «*Delegaţii din Ţara noastră la Constanz în anul 1415*» cu rugămintea de a fi publicată de Academie.
— Se trimite la Secţiunea Istorică.

Dela d-l Andrei Veress se primeşte un memoriu despre «*Păstoritul Ardelenilor în Moldova şi Ţara Românească*» (până la 1821) întocmit pe baza materialului adunat de D-sa din arhivele din Ungaria, Viena, Cluj şi Bucureşti. Domnia-Sa prezintă manuscrisul pentru publicare în seria de «Studii şi Cercetări» sau în «Memoriile Secţiunii Istorice».
— Se trimite la Secţiunea Istorică.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

27 NOEMVRIE 1925

Președința d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte.

Dela «Societatea Studenților în Medicină» din București, care în ziua de 6 Decemvrie viitor își va sărbătorì al 50-lea an dela înființare, sub înaltul patronaj al M. M. L. L. Regele și Regina, — se primește invitațiunea de a participà la aceà festivitate printr'un delegat.

— Se deleagă d-l Dr. G. Marinescu, Vicepreședinte.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că Uniunii Academice Internaționale i s'a adresat de către Academia Regală de Științe din Amsterdam o propunere privitoare la publicarea unei *Enciclopedii a dreptului internațional public și privat*, motivată de nevoia de a se da o cât mai mare întindere cunoașterii conținutului și istoriei dreptului internațional, pentru care se afirmă în timpul din urmă un interes universal. Realizarea unei atare opere presupunând concursul juriștilor, istoricilor și diplomaților diferitelor țări, Uniunea este cea mai indicată a o întreprinde. Va trebuì, deci, să ne dăm părerea atât asupra adoptării în principiu a proiectului operei cât și asupra sprijinului financiar ce va trebuì să-l dăm ca membri ai Uniunii, în cazul adoptării proiectului.

In altă ordine de idei, Domnia-Sa amintește că încă de acum doi ani a devenit liber un loc de membru delegat de Instituțiunea noastră în U. A. I. prin retragerea d-lui N. Iorga din acea Uniune. Va fi nevoie, deci, să se ia o hotărîre și asupra delegării unui nou membru în locul vacant.

— Se amână la o ședință viitoare luarea de hotărîri pentru ambele chestiuni.

Dela d-l G. I. Brătianu, Profesor la Universitatea din Iași, se primește spre publicare o bogată culegere de acte și documente întitulată «*Actes des Notaires Génois de Pera et de Caffa de la fin du treizième Siècle* (1281—1290)» precedată de o introducere de caracter diplomatic asupra documentelor.

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

D-l EM. RACOVIȚĂ arată că la Paris s'a înființat o Cooperativă pusă în serviciul științei sub denumirea «Les presses universitaires de France», organizată de un comitet de profesori universitari în vederea publicării de studii în domeniul științific.

In seria acestor studii au apărut și următoarele două lucrări:

1. *La Concentration en Ions Hydrogène de l'eau de mer, le pH* (Paris 1925) de d-l *R. Legendre* și 2. *La Cinétique du Développement, Multiplication cellulaire et Croissance* (Paris, 1925) de d-l *E. Fauré-Fremiet.* Domnia-Sa a fost rugat de autorii acestor publicațiuni să le prezinte în omagiu Academiei Române — mărturie de interesul pe care savanții străini îl poartă Instituției și științei noastre.

— Se vor exprimà mulțumiri d-lor autori.

D-l I. BIANU adaogă că cercul de interes pentru știința noastră este cu mult mai întins decât la prima vedere s'ar puteà crede. Relațiunile de

schimb de publicațiuni în Anglia și America în deosebi și cererile ce ne vin dela instituțiile lor științifice de a le trimite lucrările noastre dovedesc cât de mult suntem căutați de aceste țări sub raportul mișcării noastre științifice, — cereri la cari regretăm că nu putem răspunde într'o cât mai largă măsură din cauza lipsei de mijloace bănești, care ne împiedică să dăm o desvoltare mai mare publicațiunilor noastre, în deosebi seriei «Studii și Cercetări».

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că cele mai puține cheltueli sunt acelea ce le facem pentru tipăriturile noastre și e de părerea că cel puțin în această direcție să curmăm cu spiritul de economie.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

4 DECEMVRIE 1925

Președința d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte.

Din partea unui comitet instituit pentru ridicarea unei statui în Cluj eroului Avram Iancu ne vine rugămintea de a ține conferințe publice fie despre Avram Iancu, fie despre alți eroi ai neamului, cu scopul ca sumele ce s'ar strânge să se deà Comitetului pentru mărirea fondului necesar ridicării monumentului.

D-l G. MURNU observă că un monument grandios lui Avram Iancu în Cluj, care să facă cinste țării noastre, nu va puteà fi realizat nicicând de comitetul de inițiativă solicitator din motive fie de directivă, fie de ordin tehnic, fie de ordin financiar, pe cari Domnia-Sa le arată că se opun la aceasta. Domnia-sa crede că dacă oricine are libertatea inițiativei, nu trebuie să se permită însă aceeași libertate și în execuția tehnică a monumentelor noastre naționale; un control va trebuì să fie exercitat asupra comenzilor publice de acest gen, făcut de o comisiune specială, în care Academia să fie larg reprezentată. Deaceea, propune ca Academia să intre în discuțiune prin câțiva delegați ai ei asupra acestei importante chestiuni cu d-l Ministru al Cultelor și Artelor, în scopul de a se hotărî înființarea acelei necesare comisiuni de control.

— In urma discuțiunii, la care iau parte D-nii Dr. G. Marinescu, Em. Racoviță, I. Bianu și M. C. Suțu, se hotărește ca d-nii Secretar General V. Pârvan și G. Murnu să se pună în legătură cu d-l Al. Lăpedatu, Ministrul Cultelor și Artelor, pentru a analizà chestiunea ridicată de d-l Murnu și a ajunge la fixarea normelor generale privitoare la înălțarea monumentelor noastre naționale.

D-l EM. RACOVIȚĂ prezintă un manuscris autograf al lui N. Gane, prieten și membru în Societatea «Junimea» dela Iași, cu tatăl colegului nostru. Manuscrisul cuprinde novela «Fluerul lui Ștefan» și a fost dedicat soției prietenului său și mamă a colegului nostru în ziua de 1 Ianuarie 1867, înainte de tipărirea lui.

Domnia Sa crede că e bine ca manuscrisul să figureze în colecţia de manuscrise a Academiei şi deaceea i-l dăruieşte.

— D-l Dr. G. MARINESCU, Vicepreşedinte, exprimă d-lui Em. Racoviţă recunoştinţa şi mulţumirile Academiei pentru preţiosul dar ce-i face.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că la serbările pentru învestitura întâiului Patriarh al României au asistat câţiva Mitropoliţi greci ca reprezentanţi ai Patriarhilor din Orient. Unora dintre dânşii, manifestând dorinţa de a cunoaşte vechile legături ale României cu bisericile orientului grecesc, li s'au trimis volumele de documente greceşti publicate de Academie relative la aceste relaţii, împreună cu catalogul descriptiv al manuscriptelor greceşti din biblioteca Academiei.

Mitropolitul Ioachim al Chalcedoniei răspunde printr'o scrisoare de mulţumire pentru atenţiunea şi darul Academiei.

— Se ia act.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

11 DECEMVRIE 1925

Preşedinţa d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreşedinte.

D-l N. IORGA oferă în omagiu Academiei Române din partea d-lui Antonio Ferreira de Serpa opera acestuia «*O Descobrimento do Arquipélago dos Açôres*», Porto, 1925 — şi desvoltă apoi comunicarea anunţată despre: «*Goleştii şi alţi elevi ai lui Töpfer în Geneva*».

D-l Secretar General V. PÂRVAN informează că în cursul acestei săptămâni a fost primit în audienţă de M. S. Regele pentru a-L pune în curent cu planul de lucrări viitoare ale Academiei Române concepute sub un unghiu mult mai mare de cum erau înainte de răsboiu, corespunzător rolului crescut al Instituţiunii noastre în România întregită. Paralel cu acest plan, D-sa I-a înfăţişat greutăţile de ordin financiar cari se opun la realizarea lui, arătând că înlăturarea acestor greutăţi numai Statul poate să o facă prin acordarea unei subvenţiuni anuale globale de aproximativ cinci milioane lei în locul celor câtorva subvenţiuni mici ce ni se dau.

D-sa I-a expus apoi necesitatea de a ne construì un local care să satisfacă cerinţele actuale şi viitoare ale Academiei, concretizând expunerea prin înfăţişarea planurilor viitorului local, aşà cum ele au fost stabilite de Comisiunea noului local.

Totdeodată, Domnia-Sa I-a arătat dorinţa Academiei de a-L sărbătorì solemn într'una din şedinţele de după Crăciun pentru împlinirea vârstei Sale de 60 ani, făcând ca programul serbării să fie dominat de scopul de a se reliefà înfăptuirile istorice patronate de Majestatea Sa dela începutul domniei Sale până astăzi.

Majestatea Sa a dat întreaga atenţie expunerilor d-lui Secretar General şi a acceptat cu plăcere propunerea de a fi sărbătorit în Academie.

In consecinţă, se deschide discuţiune asupra fixării datei serbării şi a stabilirii programului ei.

— La discuţiune iau parte d-nii Secretar General V. Pârvan, I. Bianu, N. Iorga, G. Ţiţeica, Dr. G. Marinescu, Andrei Rădulescu, G. Murnu, şi se hotăreşte ca propunerile pentru întocmirea programului serbării să se facă în şedinţa viitoare de Vineri 18 Decemvrie curent, în care scop să fie convocaţi în mod special toţi d-nii membri aflători în Capitală.

Din partea Societăţii Regale de Geografie a Egiptului se primeşte în dar opera în două volume a d-lui *Charles de la Roncière*, istoric al marinei franceze, intitulată «*La Découverte de l'Afrique au Moyen Âge, Cartographes et Explorateurs*», operă publicată în Cairo, 1925, sub auspiciile Majestăţii Sale Fouad I, Rege al Egiptului.

— Se vor exprimà mulţumiri.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

18 DECEMVRIE 1925

Preşedinţa d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreşedinte.

D-l Secretar General V. PÂRVAN expune încă odată, pentru d-nii membri cari n'au participat la şedinţa trecută, normele după cari crede D-sa să se desfăşoare sărbătorirea în Academie a M. S. Regelui pentru împlinirea vârstei Sale de 60 ani, opinând ca serbarea să fie dominată de dorinţa de a se evidenţià, recapitulativ, realizările istorice în toate domeniile de activitate patronate de Majestatea Sa dela începutul domniei Sale până astăzi. Domnul Preşedinte va aduce M. Sale salutul omagial al Academiei, iar Majestatea Sa va răspunde enunţând programul de desvoltare viitoare a Academiei. Apoi Secţiunile vor arătă sintetic, prin câte un reprezentant al fiecăreia, activitatea academică a lor, extinzând însă cercul expunerii şi asupra manifestărilor de cultură superioară cari n'au fost şi nu sunt produsul direct al Academiei, pentrucă vorbind numai de rezultatele noastre ne-am sărăcì pe noi.

D-l Dr. GR. ANTIPA crede că cinci discursuri, — unul al d-lui Preşedinte, al doilea al Majestăţii Sale, alte trei din partea celor trei Secţiuni, — sunt obositoare. Deaceea propune ca pe lângă cele două discursuri de rigoare, d-l Secretar General să înlocuiască, printr'o largă expunere a evenimentelor şi înfăptuirilor istorice din ultimul deceniu, cele trei discursuri din partea Secţiunilor.

D-l Secretar General V. PÂRVAN mulţumeşte d-lui Antipa pentru încrederea ce o are în Domnia-Sa că va puteà stăpânì tema întreagă, dar roagă şi pe d-l Antipa să se alipească părerii Domniei-Sale de a vorbì trei specialişti reprezentanţi ai Secţiunilor respective.

D-l I. SIMIONESCU se alătură la părerea d-lui V. Pârvan, zicând că acum este cea mai potrivită ocazie de a se arătà nu numai însemnătatea

ştiinţifică a Academiei cât mai ales mişcarea culturală integrală a ţării noastre în ultimii zece ani, cu care Academia fraternizează, dând o icoană, — care lipseşte şi pentru noi cei din vechiul regat şi mai ales pentru nouile provincii, alipite, — a întregei activităţi a ţării în timpul domniei Majestăţii Sale Regelui. O serbare pur omagială n'ar fi atât de profitabilă pentru public, pe cât ar fi expunerea, concentrată la cel mult 20 de minute, făcută de reprezentanţii celor trei Secţii despre activitatea culturală generală de sub domnia Majestăţii Sale.

D-l G. ŢIŢEICA zice că la sărbătoririle în străinătate, — a unui om de ştiinţă spre exemplu, — nu se ţin conferinţe de detalii, ci fiecare instituţiune participantă adresează câteva cuvinte omagiale sărbătoritului. Prin analogie, Domnia-Sa crede că e mai bine ca fiecare Secţiune să-şi arate omagiile ei Suveranului, decât să se facă un lung discurs obositor.

D-l AL. LĂPEDATU zice că serbarea trebuie să fie o manifestare de omagii pentru M. S. Regele — şi că acest scop nu se poate atinge prin discursuri pe Secţiuni, cari ar da serbării un caracter ştiinţific, academic, iar nu omagial.

D-l N. IORGA crede că e bine să adoptăm părerea d-lor V. Pârvan şi I. Simionescu ca Secţiunile să înfăţişeze M. S. Regelui în scurte sinteze lucrurile, în notele lor esenţiale, realizate sub domnia Sa în diferitele ramuri de activitate — sistem care ar aveà îndoitul avantaj de a provocà răsunet în afara Academiei şi de a înlăturà posibilele nemulţumiri ale celorlalte Secţiuni, când un singur membru dintr'o Secţiune va fi ţinut să arate — poate mai mult în vederile Secţiunii respective — evoluţia diferitelor forme de cultură din timpul domniei M. S. Regelui.

D-l I. NISTOR arată că nu există diferenţe ireductibile între cele două păreri exprimate, dar crede că o mai bună impresie s'ar produce printr'un singur discurs de sinteză, care ar îmbrăţişà ideile esenţiale fie ştiinţifice, fie literare, fie istorice, — dată fiind greutatea pentru fiecare Secţiune de a expune în câteva minute evoluţia ramurii sale speciale. Programul serbării să cuprindă deci, două cuvântări din partea Academiei şi răspunsul regal.

D-l Dr. G. MARINESCU, rezumând, arată că s'au emis două păreri: una ca d-l Secretar General să înfăţişeze printr'o expunere largă toate înfăptuirile culturale de sub domnia M. S. Regelui Ferdinand I, iar cealaltă, ca fiecare Secţiune să arate prin câte un reprezentant al ei în cuvântări de circa 20 minute evoluţia activităţii sale, ţinând însă seamă şi de realizările culturale din afară de Academie, corespunzătoare specialităţii Secţiunii respective.

D-sa pune la vot adoptarea uneia din cele două păreri.

— Procedându-se la votul nominal, se adoptă cu unanimitate de voturi, mai puţin unul, propunerea ca fiecare Secţiune să-şi delege un reprezentant care să expună în note esenţiale realizările sale ştiinţifice şi cele din afară de Academie, corespunzătoare specialităţii sale.

Trecându-se la alegerea reprezentanţilor Secţiunilor, d-l N. Iorga propune ca oratorii să fie domnii vicepreşedinţi din partea Secţiunilor literară

şi ştiinţifică, iar din partea Secţiunii istorice să fie d-l Secretar General V. Pârvan.

— Propunerea se admite.

D-l V. PÂRVAN împreună cu d-l ANDREI RĂDULESCU propun ca dată a serbării ziua de 24 Ianuarie, care va fi comunicată M. S. Regelui, spre definitivă fixare.

— Propunerea se aprobă.

D-l I. BIANU observă că la aceà şedinţă vor trebuì chemaţi toţi domnii membri activi.

D-l Dr. G. MARINESCU redeschide discuţia — pentru noui precizări — asupra conţinutului ce e de dorit a se da discursurilor.

D-l Dr. GR. ANTIPA e de părere ca toate discursurile să fie străbătute de directiva generală care decurge din însuş rostul Academiei ca stimulentă a activităţii ştiinţifice a ţării, punând în legătură această activitate cu desvoltarea naţiunii întregi.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU zice că rolul Academiei şi activitatea Secţiunilor ei sunt în destul de cunoscute ca să mai fie arătate încă o dată. Sărbătorind pe M. S. Regele, noi avem datoria a-I relevà tot atât activitatea Sa în diferitele domenii reprezentate de Secţiunile noastre cât şi influenţa augustă exercitată asupra Academiei. Ca urmare, Domnia-Sa indică sumar fiecărei Secţiuni liniamentele discursului ce-l va aveà de ţinut.

D-l G. ŢIŢEICA arată datoria ca, trasând tabloul istoriei domniei M. Sale, să nu omitem a indicà şi perspectivele de viitor ale domniei Majestăţii Sale.

D-l ANDREI RĂDULESCU, sintetizând doreşte ca programul să fie o expunere sumară a desvoltării fiecărei Secţii, scoţând în relief personalitatea Suveranului ca protector şi îndrumător al acestei desvoltări şi indicând perspectivele de viitor cerute de d-l Coleg G. Ţiţeica.

D-l Dr. G. MARINESCU, încheind discuţia, exprimă părerea întregii Academii, ca sărbătorirea să nu constitue o laudă banală adusă Suveranului. Observaţiunile Colegului nostru d-lui G-ral Gr. Crăiniceanu sunt preţioase şi e natural că va trebuì să arătăm înainte de toate nu numai legăturile Majestăţii Sale cu vieaţa culturală, dar şi contribuţia personală a M. Sale în fiecare ramură de ştiinţă; această misiune însă va fi în special încredinţată d-lui Preşedinte, pentru discursul său omagial.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

8 IANUARIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN — referindu se la data serbătoririi M. Sale Regelui propusă pentru ziua de 24 Ianuarie — suggerează o eventuală amânare a ei, poate chiar până la sesiunea generală viitoare.

D-l I. BIANU reamintește că de acum un an s'a început — grație intervențiunii bănești a Colegului nostru și Ministru al Cultelor și Artelori, d-lui Al. Lăpedatu — construirea mausoleului la mormântul poetului național Vasile Alecsandri în Mircești. Mausoleul este acum aproape gata și în timpul verii va fi inaugurat. Cu aceà ocaziune Academia va trebuì să vorbească despre vieața și opera literară a poetului și în acest scop, Colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică a pregătit o monografie care se va publicà de Academie. Pentru tipărirea ei d-l Al. Lăpedatu ne pune acum la dispoziție din fondurile Departamentului Domniei-Sale suma de 100.000 lei, înștiințându-ne despre aceasta prin adresa Ministerului No. 61.714 din 22 Decemvrie trecut.

— D-l Președinte I. C. Negruzzi mulțumește călduros d-lui Al. Lăpedatu pentru suma acordată.

D-l AL. LĂPEDATU zice că trebuie să se redacteze chiar de acum cele două inscripții, una pentru mormântul poetului, a doua pentru mausoleu și propune să se însărcineze cu redactarea d-nii Președinte I. C. Negruzzi, I. Bianu și Domnia-Sa, folosind și cunoștințele și suggerările d-lui Secretar General V. Pârvan în această materie.

Pe de altă parte Domnia-Sa e de părere ca pentru rămășițele pământești ale poetului să se facă mormânt în care să fie îngropate, iar nu cavou săpat.

— Ambele propuneri se aprobă.

D-l I. BIANU arată că printre mulții pictori străini cari au călătorit prin țările noastre în prima și o parte din a doua jumătate a secolului trecut a fost și artistul Valério, care a lăsat o colecție de aquarele și desene executate între anii 1852—54, de o incontestabilă valoare artistică și de un mare interes pentru noi prin aceea că înfățișează chipuri și scene din vieața noastră dela țară din aceà epocă.

Colecția, păstrată în Paris la *École Nationale Supérieure des Beaux-Arts*, a rămas necunoscută până acum, când d-l Const. I. Karadja (din Grumăzești, Tg.-Neamț) ne informează prin scrisoare despre existența ei, trimițând în dar Academiei o còpie executată de d-ra Pauvert după una din aquarelele lui Valério, reprezentând un țăran român din Oradea-Mare, còpia unui desen al unei gospodării țărănești din Ardeal în creion și zece fotografii după alte aquarele și desenuri făcute de același pictor în țara noastră. D-l Karadja trimite și lista de 15 aquarele și 5 desene ale lui Valério, cari pot interesà Academia Română, propunând ca să însărcinăm pe un artist să le còpieze și recomandând pe domnișoarele Pauvert — unele dintre cele mai talentate eleve ale numitei școli — ca cele mai indicate pentru executarea còpiilor. O înțelegere prealabilă a avut d-l Karadja cu d-rele Pauvert, cari au fixat prețul foarte modest de 100 fr. fr. pentru aquarelă și 50 fr. fr. pentru un desen.

Se înțelege că propunerea d-lui Karadja este dintre cele mai frumoase, dar Academia nu are de unde cheltuì suma de 1750 fr. fr. costul total al muncii de còpiere a întregei colecții, — cunoscută fiind lipsa de fonduri de care ea suferă după războiu.

D-l AL. LĂPEDATU suggerează o intervenție la Ministerul Cultelor și Artelor, de unde Academia ar puteà aveà suma necesară pentru plata copièrii colecției.

— Se decide a se intervenì la Ministerul Cultelor și Artelor pentru acordarea sumei de circa 22.000 lei.

Dela d-l I. Corbu, din Bistrița, se primește un manuscris intitulat: *O explicare mecanică a rotațiunii neuniforme a soarelui și a zonelor de pete*, pentru a fi publicat în Buletinul francez al Secțiunii Științifice, In caz de aprobare a publicării, Domnia-Sa va da traducerea franceză a manuscrisului.

— Se trimite la Secțiunea Științifică.

Din partea d-lui Jollivet Castelot dela revista *La Rose Croix* din Sin-le-Noble (Nord) se primește o Notă relativă la nouile experiențe de transmutațiune făcute în laboratorul său, pentru a fi comunicată Academiei în ședință.

— Se trimite la Secțiunea Științifică.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

15 IANUARIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI arată că un număr de deputați intenționează să propună o lege din inițiativă parlamentară prin care să se socotească în aur despăgubirile către Eforia Spitalelor Civile pentru moșiile ce i-au fost expropriate în întregime prin reforma agrară. In aceeași situație însă se află și Academia Română. care, greu lovită după războiu în existența ei financiară, are puternice motive de a fi despăgubită în aur pentru exproprierea integrală a bunurilor ei rurale. Domnia-Sa suggerează idea să se inițieze un proiect de lege în acest sens pentru Academie, propunându-se a fi exponentul de motive ale proiectului, pe baza datelor culese dela Direcțiunea Generală a Academiei. Domnia-Sa nu se îndoește de sprijinul ce ni-l vor da d-nii Miniștri membri al Academiei pentru câștigarea atenției Guvernului la un atare proiect.

D-l AL. LĂPEDATU zice că în Guvern nu s'a discutat eventualitatea vreunei legi de caracterul arătat de d-l I. Al. Brătescu-Voinești. E convins însă că chiar dacă s'ar propune, nu s'ar acceptà un asemenea proiect de lege, pentrucă s'ar provocà o răscolire a întregei reforme agrare. Instituțiunile ungare culturale sau de binefacere din Transilvania ar face imposibilul spre a se aplicà și lor măsurile ce s'ar luà pentru Eforie sau pentru Academie.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, stăruește asupra relei stări financiare de care suferă Academia, prevăzând și mai mari greutăți pentru anul viitor, când vor trebuì mărite salariile funcționarilor ei.

D-l Secretar General V. PÂRVAN e de părere că numai o subvenție de circa cinci milioane lei din partea Statului — care să înlocuiască subvențiile mici ce ni se dau — poate îndreptà actuala stare finaciară a Academiei. Această

subvenție se poate cere pentrucă Biblioteca Academiei face funcție de bibliotecă de Stat, — fapt care motivează dreptul Academiei la o sumă anuală echivalentă cu veniturile ei din 1924 transformate în aur.

D-l AL. LĂPEDATU zice că Academia e silită să ceară, pentrucă, dacă înainte de răsboiu aveà fondurile ce-i erau necesare, acum ea nu le mai are.

D-l G. BALȘ expune programul concursului pentru viitorul local al Academiei discutat și aprobat de Comisiunea localului spre a se deschide concurs printre arhitecții titrați, servind de bază a concursului ultimele planuri întocmite de Comisiune în urma examinării diferitelor variante de schițe de plan.

Domnia-Sa arată că va fi un concurs mai mult de fațade decât de plan. Se vor da patru premii destul de mari, unul fiind de 200.000 lei, unul de 150.000 lei și două de câte 100.000 lei. Juriul va aveà facultatea să mai acorde până la trei sume de câte 50.000 lei la proiectele neclasate sub titlu de despăgubire. Proiectele premiate vor rămâne în proprietatea Academiei, care își rezervă dreptul de a cumpărà și dintre cele nepremiate. Academia însă nu se angajează să deà executarea proiectului definitiv vreunuia dintre concurenții premiați, rămânând absolut liberă în această privință. Juriul, care va examinà proiectele prezentate la concurs se va compune din Președintele Academiei Române, care va fi și Președintele Juriului, Secretarul General al Academiei Române, Directorul General al Academiei Române, Ministrul Instrucțiunii, Ministrul Cultelor și Artelor, un delegat al Comisiunii Monumentelor Istorice, membrii Comisiunii localului Academiei și ai Comitetului de direcție a lucrărilor, un delegat al Corpului profesoral al Școalei Naționale de Arhitectură, un delegat al Soc. Arhitecților Diplomați și un delegat al Soc. Arhitecților Români.

Cheltuelile ce vor fi ocazionate de ținerea concursului se vor acoperì din suma de 1.000.000 lei neangajată din cele zece milioane lei puse de Ministerul Instrucțiunii la dispoziția Academiei pentru construcția depozitului de cărți, pentru care s'a cheltuit până acum suma de 9.000.000 lei.

Acestea fiind în genere condițiunile concursului aprobate de Comisiunea localului Academiei, Domnia-Sa roagă plenul să dea aprobare asupra lor.

— Se aprobă în unanimitate condițiunile concursului și se decide publicarea lui.

D-l I. BIANU prezintă următoarea listă a publicațiunilor prezentate la concursurile premiilor ce sunt a se acordà în sesiunea generală din 1926:

1. La Premiul Năsturel, de 4.000 lei
(Prin Comisiune specială)

Aburel (Toma B.), Pericolul economic al prelungirii privilegiului Băncii Naționale din cauza concepțiunilor greșite în problema monetară, Galați, 1925,

Anastasiu (General I.), Avântul Țării, Campania din 1913 în Bulgaria. Cluj, 1925.

Aslan (Th. C.), Tratat de Finanțe, cuprinzând și Legislațiunea fiscală după răsboiu, București, 1925.

Băldescu (Maior Radu), Istorie Militară, Studiu asupra campaniilor 1756-57, 1796-97, 1805, 1806, 1866, 1870, 1877. Curs predat ofiţerilor-elevi ai Şcoalei Speciale, cu un Atlas cu 51 crochiuri, anexă la lucrarea de «Istorie Militară», Sibiu, 1925.

Beldie (Econ. I. C.), Predici populare, Galaţi, 1925.

Demetrius (V.), Fecioarele, poezii, Bucureşti, f. a.

Dăscălescu (Prof. Alex.), Jurnal-Operativ de pe câmpul de Răsboiu, cu Reg. 56 Inf. în luptele dela Belbor, Petrosu, Tulgheş şi Jiu. — Vieaţa în lagărele de represalii: Stroher-Moor şi Breesen. — Propaganda Colonelului Alex. Sturza în lagăre. — «Antologie eroică», Roman, 1925.

Dimiu (Dimitrie), Nirvana, Bucureşti, 1925.

Găvănescul (General C.), India, Ocolul pământului în şapte luni şi o zi. — Călătorie făcută de A. S. R. Principele Carol al României. — Vol. II A, Timişoara, f. a.

Gheorghiu (Căpitan Aurel I.), Privelişti din Bucovina pitorească, Vol. I, Bucureşti, f. a.

Gheorghiu (Dr. Emil), Manual de medicină operatorie, Bucureşti, 1925.

Iacobescu (Al.), Cosînzeana, Craiova, f. a.

Pop-Florian (Aurelia), Valuri sufleteşti, poezii, Bucureşti, 1925.

Şerbănescu (Arhimandrit Justin), Intr'o tranşee, Schiţe patriotice de pe câmpul de luptă Mărăşti 1917. Tip. bis. Sf. Mănăstire Cernica, 1925.

2. — *La Premiul Didactic Dr. C. Păcuraru-Bianu, de 5.000 lei*

(Prin Comisiune specială)

Biciulescu (Marin N.), Socotelile lui Petrică, Aritmetică pentru clasa II-a primară urbană şi divizia II-a rurală (anul I şi II), Bucureşti, f. a.

Biciulescu (Marin N.), Desenul şi Modelajul la copii, Bucureşti, 1923.

» Aritmetica în imagini pentru clasa I-a primară urbană şi div. I rurală, Ediţia VII-a, Bucureşti, f. a.

Constantinescu-Dâmbeanu (Elena), Carte de Exerciţii gramaticale şi de compuneri pentru clasa III-a primară-urbană, Bucureşti, 1925.

Filipescu (Ing. Teodor), Carte de cetire pentru clasa III-a a Şcoalelor de ucenici industriali, Cluj, 1924.

Lazăr (Prof. Victor), Istoria Românilor pentru Şcoalele Normale şi Secundare de Stat şi Minoritare, cu specială privire la cele din ţinuturile desrobite — cu multe ilustraţiuni şi două hărţi în afară de text, Cluj, 1924.

Mihăileanu (Prof. M.), Explicarea Evangheliilor pentru clasa II-a a Şcoalelor Secundare, Normale şi Profesionale, Piteşti, 1925.

Scriban (August), Gramatica limbii româneşti (Morfologia) pentru fosinţa tuturor, Iaşi, 1925.

Stoica (Dumitru) şi *Puchianu* (Petre), Continentele, Geografie pentru clasa IV-a primară cu vederi, hărţi şi 6 planşe în colori, Craiova, 1925;

Stoica (Dumitru) şi *Puchianu* (Petre), Geografia României pentru clasa III-a primară, Craiova, 1925;

Stoica (Dumitru) şi *Puchianu* (Petre), Carte de Aritmetică pentru clasa III-a primară, Craiova, 1925;

Stoica (Dumitru) şi *Puchianu* (Petre), Abecedar, Partea I-a, Craiova, 1925;

» (Dumitru), Carte de Aritmetică pentru clasa I-a primară, Craiova, 1925.

Vintilescu (Iconom Petre), Morala Creştină pentru clasa III-a secundară şi cl. V normală. Ediția III-a, Pitești, 1925.

Zaharescu (Petru), Geografia României, Curs de geografie pentru clasele I—IV-a, Ediția I-a, București, 1924.

3. — La Premiul Asociațiunii Craiovene, de 1.500 lei

(Prin Comisiunea specială).

Ariceşteanu (Invățător Nicolae T.), Geografia județului Dâmbovița pentru clasa II-a primară, Ediția II-a revăzută, modificată și completată, Bucureşti, f. a.

Giuglea (Alexandru), Economia politică, cu aplicațiuni la comerț şi industrie și în special la economia industrială şi comercială a țării, pentru clasa II-a a Școalelor superioare de comerț. Carte de educație cetățenească asupra problemelor economice-sociale, Sibiu, 1925.

Vasiliu (Dr. D. I.), Vegetații adenoide sau polipi în nas, București, f. a.

Velluda (Medic Căpitan Dr. C. C.), Manual de Anatomie şi Fiziologie elementară, pentru soldați și agenți sanitari, subchirurgi, infirmerie, moașe și surori de ocrotire, Ediția 1924, Cluj.

4. — La Premiul N. Chrissoveloni, de 2.000 lei (divizibil)

(Prin Comisiunea specială).

Bogdan (N. A.), Din trecutul comerțului moldovenesc şi mai ales al celui ieșan. Productele solului. Porturi, târguri și iarmaroace. Mărfuri şi negustori băștinași și străini. Tratate, legiuiri şi hrisoave. Prețuri curente. Import și export. Mijloace de comunicații şi poste. Vămi şi dajdii. Statistice. Monete. Măsuri. Bresle neguțitoreşti, etc. Documente, memorii și note — tipărite din inițiativa şi cu o prefață a d-lui N. V. Ştefaniu, președintele Camerei de Comerț şi Industrie şi al Sfatului neguțitoresc din Iași. Cu 89 ilustrații fototipice, Iași, 1925.

Teodorescu (Const. S.), Comerciantul ca factor important în mișcarea economică comercială națională. Conferință ținută la Teatrul Regal sub auspiciile Camerei de Comerț și Industrie şi a Sfatului Negustoresc din Tulcea. Tulcea, f. a.

5. — La Premiul Demostene Constantinide, de 4.000 lei (divizibil)

(Prin Secțiunea Literară).

Cacovianu (Ștefan), Fabule, Bucureşti, 1925.

Gane (Ion), Zări de altădată, Râmnicu-Sărat, 1924.

Gheorghiu (Mircea), Stropi de Intuneric şi Lumină (Rondeluri), Brăila, f. a.

» Cântecele Clipei, Bucureşti, 1924.

Grigorescu (Agatha), Armonii Crepusculare, versuri, Bucureşti, f. a.
Militaru (V.). Cântarea Neamului, Bucureşti, 1925.
Morariu (Leca), Institutorul Creangă, cu 15 clişee, Cernăuţi, 1925.
» Drumuri Moldovene cu 1 anexă şi 24 clişee. Cernăuţi, 1925.
» Răsboiul Troadei, după Codicele Const. Popovici (1796) cu 7 clişee. Cernăuţi, 1924.
Negrescu (Dr. I.), Influenţele slave asupra fabulei româneşti în literatura populară scrisă. Introducere. Fabulele de origină indiană. Fabulele Esopice Vol. I Iaşi, 1925. Literatura cultă, Chişinău, 1925.
Olin (Dr. Marcel), Femeia isterică, roman, Bucureşti, f. a.
Polyclet (I. C. P.), Amurg de Toamnă, versuri, Craiova, 1925.
Rîuleţ (Const.), Poezii, Bucureşti, 1925.
Stamatiad (Al. T.), Poezii, Bucureşti, 1925.
» Câţiva scriitori, Octavian Goga, St. Petică, I. C. Săvescu, M. Maeterlinck, Arad, 1925.
Teleajen (Sandu), Casa cu muşcate albe, nuvele şi schiţe, Iaşi, 1925.
Tempeanu (Virgil), Din scrinul vechi... (Antologie), cu o prefaţă de d-l Prof. N. Iorga, Craiova, 1924.

6. — *La Premiul Dr. Aurel Cosma, de 100.000 lei*
(Prin Secţiunea Istorică).

Grigoraş (Em. C.), Criptografia şi istoria românească, Bucureşti, 1924
Moisil (Const.), Medaliile lui Constantin-Vodă Brâncoveanu, Bucureşti 1914;
Moisil (Const.), D. A. Sturdza şi Numismatica românească, Bucureşti, 1915;
» Bănăria lui Dabija-Vodă, în Buletinul Societăţii Numismatice române, An. XII, No. 24, Bucureşti, 1915.
Moisil (Const.), Efigiile monetare ale Domnilor români, Bucureşti, 1915.
» Monete şi podoabe dela sfârşitul veacului XV-lea, Buc., 1916.
» Numismatica Dobrogei, cu 58 figuri în text, Buc., 1916.
» Moneta lui Basarab-Voevod, Medalia lui Mihai-Viteazul, Contribuţiuni la origina cuvântului «Ban», Bucureşti, 1920.
Moisil (Const.), Numismatica şi descoperirile dela Curtea de Argeş, Bucureşti, 1920.
Moisil (Const.), Arta noastră medalistică, Bucureşti, 1920.
» Două medalii privitoare la istoria teatrului românesc, Buc., 1921.
» Monetele Dacilor, Bucureşti, 1921.
» Biletul de «împrumutare» al Comitetului revoluţionar român din 1853, Bucureşti, f. a.
Moisil (Const.), Activitatea ştiinţifică a d-lui M. C. Şuţu. Cele mai vechi monete din Istros, Bucureşti, 1922.
Moisil (Const.), Două Ştiinţe surori: Numismatica şi Sigilografia, Bucureşti, 1923.
Moisil (Const.), Din Numismatica Olteniei, Craiova, 1923.
» Monetele lui Radu I. Basarab, Bucureşti, 1923.

Moisil Monetăria Țării Românești în timpul dinastiei Basarabilor — studiu istoric și numismatic — Cluj, 1924.

Moisil (Const.), Problema monetară în Țara Românească în anii 1848—1849, apărut în Buletinul Societății Numismatice Române, An. XIX, No. 51—52. București, 1924.

Moisil (Const.), Bule de aur sigilate dela Domnii Țării Românești și ai Moldovei, București, 1925.

Simu (Simeon), Individualismul și Pământul la Românii și Barbarii Daciei în primele opt veacuri, Lugoj, 1924.

7. — La Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 lei

(Prin Secțiunea Istorică).

Brăileanu (Traian), Sociologia Generală, Cernăuți, 1925.

Chiru (Maiorul Vasile D.), Dreptul Penal Militar. Infracțiunile, vol. I București, 1924.

Chiru (Maiorul Vasile D.), Indicator Judiciar militar. Manual teoretic și practic, cuprinzând întocmirea actelor, sesizarea și funcționarea Consiliilor de Disciplină ale Armatei, cu 71 modele de formular, vol. I. Chișinău, 1924.

Chiru Indicator judiciar militar, Consiliile de Reformă, vol. IV, Chișinău, 1925.

Cristoforeanu (Avocat E.), Despre Contractul de Transport. Cartea I, transportul terestru de lucruri. Analiza lui în cadrul dispozițiunilor din codul de comerț, București, 1925.

Cristoforeanu și *Paraschivescu-Bălăceanu* (Avocat C.), Proiectul Noului cod de comerț italian, analiza lui în raport cu necesitatea reformării legislației noastre comerciale, București, 1924.

Hamangiu (C.), Codul Civil, adnotat cu textul art. corespunzător francez, italian și belgian, cu trimiteri la doctrina franceză și română și jurisprudența completă dela 1868—1925, cu colaborarea, în ceeace privește Doctrina și jurisprudența mai recentă, a d-lui N. Georgean, Judecător de ședință la Tribunalul Ilfov. Vol. I: Art. 1—643; vol. II: Art. 644—1168; vol. III: Art. 1169—1531, București, 1925.

Meteș (Ștefan), Regele Ferdinand al României, Cluj, 1925.

8. La Premiul Grigore C. Angelescu, de 4.000 lei

(Prin Secțiunea Istorică).

Georgian (George), Proprietatea și posesiunea în codul civil austriac și român. Conferință rostită în București la Baroul Avocaților în ziua de 27 Ianuarie 1923, Cluj, 1925.

Macarovici (Doc. dent. George P.), Cugetări, Călărași, 1925.

Maxim (Dimitrie G.), Naturalizarea în România după Constituțiune și Noua Lege a Naționalității, București, 1925.

Minar (Octav.), Delavrancea apărând pe Caragiale. Procesul de calomnie prin presă, București, f. a.

Minar (Octav.), Mihail Eminescu. Probleme şi analize filozofice descoperite şi comentate, Bucureşti, 1924.

Theodorescu (Stoica), Monografia Oraşului Câmpina. Istoric şi documente, Câmpina, 1924.

Zaborovschi (Dr. Virgil), Politica externă a celor trei Principate, Ţara Românească, Transilvania şi Moldova, dela asediul Vienei (1683) până la moartea lui Şerban Cantacuzino şi suirea pe tron a lui Constantin Brâncoveanu (1688). Teză de doctorat, Bucureşti, 1925.

9. — La Premiul Statului Lazăr, de 50.000 lei

(Prin Secţiunea Stiinţifică).

Alaci (V.), Une classe des sommes trigonométriques qui peuvent approximer une fonction d'une variable réelle, Timişoara, 1925.

Brişcu (Grigore), Cuplaj mecanic universal, schimbător de viteze automat şi progresiv în ambele senzuri de rotaţie. Invenţie brevetată sub No. 11550.

Brumărescu (T.), O invenţie românească, maşină de tăiat şi smuls stuful, trestia, salcia, etc., din bălţi şi lacuri, formând obiectul brevetului regal român No. 8755 din 1924, cu un memoriu descriptiv de d-l Ing. N. Petrescu, Bucureşti, f. a.

Bubulac (I. D.), Desenul Tehnic, curs practic cu aplicaţii industriale pentru Şcoalele de meserii, Şcoalele industriale şi diferite şcoale speciale; Ediţia II-a revăzută şi adăugită, Bucureşti, 1925.

Chiriţescu-Arva (Dr. M.), Agrologie, Partea I, Morfologia şi Tehnologia pământului, Cluj, 1925.

Crăiniceanu (Al.), Studii şi Cercetări asupra sistemului vegetativ şi secreţiunea internă a ovarului, Bucureşti, 1925.

Hortopan (Veterinar Colonel Gr.), Călăuza crescătorului. Creşterea, îngrijirea şi boalele cailor, vacilor cu lapte, oilor, porcilor şi pasărilor, Craiova, f. a.

Pandele (Gh.), Fulmicotonul de Infanterie şi Artilerie din vata de celuloză de lemne «Letea». Teză pentru doctorat în Chimie, Bucureşti, 1925.

Nădejde (Vasile), Jurnal-Partizi. O nouă contabilitate. Ediţia II-a, Bucureşti, 1925.

Nicolau (Dr. Gr.), Alcoolismul cu toate boalele lui corporale, Bucureşti, 1925.

Wagner (Al. E.), Motorul sau maşina alternativă cu aburi «Wagner», care a făcut obiectul Brevetului român de invenţiune No. 11260, înscris la 31 Ianuarie 1925 cu titlul «Motor economic cu aburi».

Zosin (Dr. Panaite), Tratat tehnic şi clinic de Hidroterapie, indicaţiuni şi aplicaţiuni după o practică de peste douăzeci de ani, Iaşi, 1925.

10. — La Premiul Adamachi, de 5.000 lei (divizibil)

(Prin Secţiunea Ştiinţifică).

Asquini (Victor), Directive în întreprinderi de construcţii şi analize de preţuri unitare pentru arhitecţi, ingineri, constructori şi firme de întreprinderi tehnice, Bucureşti, 1925.

Câmpeanu (Dr. Liviu), Problema guşei şi cretinismului în România şi cercetări biologice asupra glandei tiroide, Cluj, 1924.

Comşa (D.), Călăuza agricolă, cuprinzând date şi îndrumări din: I. Economia Câmpului, II. Pomărit şi vierit, III. Legumărit şi florărit. In III tomuri, cu numeroase ilustraţiuni în text, Sibiu, 1924

Dobrescu (Dr I. M.), Meteorologia agricolă, cu o schiţă de hartă clim tologică şi 44 de figuri în text, Bucureşti, f. a.

Enescu (Ioan) şi *Colţescu* (Ioan), Cerealele româneşti şi standardizarea lor, Bucureşti, 1925.

Grinţescu (Colonel farmacist Gh. P.), Tratat de Botanică farmaceutică, Bucureşti, 1923—1924.

Iordăchescu (Dr. Z.), Arta de a creşte copiii sugaci. Prefaţa de Dr. Variot, Bucureşti, 1924.

Marian (Dr. Ion), Aparatul gipsat în tratamentul fracturilor (Ortopedie), cu 56 figuri, Bucureşti, 1924.

Niculescu (Stelian), Simbioza şi vieaţa în natură. Conferinţă pentru popularizarea ştiinţei şi impresiuni din excursiuni, Ploeşti, 1925.

Stroescu (I.), Noui perspective în aerodinamica avionului. Problema «marelui ecart de viteză» şi a sborului staţionar. Incercare teoretică originală, Bucureşti, f. a.

Zavergiu-Theodoru (Dr. M.), Noţiuni de Higienă specială, Puericultură, Medicină şi Farmacie domestică. Ediţia II pentru clasa VIII liceală, Bucureşti, 1925.

— Se procede la împărţirea lucrărilor prezentate la concursurile premiilor între domnii membri în vederea facerii rapoartelor speciale.

La premiile cu subiecte date s'au prezentat:

La *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), pentru subiectul: *Ediţia românească a memoriilor Regelui Carol, cu adnotările istorice şi o prefaţă cuprinzând în linii generale istoria domniei Sale*, un manuscript în şase volume sub motto: «Cuique suum».

La *Premiul Episcopiei Argeşului*, de 10.000 lei, pentru subiectul: *Monografia mănăstirii şi episcopiei din Curtea de Argeş*, un manuscript sub motto: «Toate operele mari şi trainice se fac cu jertfe mari».

La *Premiul At. Tanoviceanu*, de 1.000 lei, pentru subiectul: *Monografia unui oraş din Ardeal*, un manuscript sub motto: «Civilizaţie românească există nu numai la gurile Dunărei ci şi în triunghiul vestic al colţului din ţara dela Apus».

La *Premiul San-Marin*, de 2.000 lei, pentru subiectul: *O problemă de Economie Naţională în legătură cu nouile hotare ale ţării*, trei manuscripte; unul cu titlul: *Industriile săteşti şi grădinile de legume pentru lucrători în raport cu economia naţională*; al doilea cu titlul: *Primejdia luxului*; al treilea cu titlul: *Noi prin noi înşine*.

La *Premiul Funcţionarilor C. F. R. din Bucureşti*, un manuscript sub motto: «Dreptate şi lumină».

Premiile cu subiecte date la care nu s'au prezentat nici un manuscript, sunt următoarele:

1. *Premiul Eliade-Rădulescu*, de 5.000 lei, cu subiectul: *Monografia linguistică a unui sat.*

2. *Premiul Principesa Alina Știrbei*, de 8.500 lei, cu subiectul: *Istoria calendarelor românești din punctul de vedere cultural și literar până la finele secolului XIX.*

3. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 6.000 lei, cu subiectul: *Scriitorii Bucovinei dela anexarea la Austria până în zilele noastre.*

4. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, cu subiectul: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.*

5. *Marele Premiu Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, cu subiectul: *Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său.*

6. *Premiul Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, de 5.200 lei, cu subiectul: *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă.*

7. *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, cu subiectul: *Vitaminele din punctul de vedere fiziologic și patologic.*

8. *Premiul A. Fătu*, de 3.000 lei, cu subiectul: *Studiul și harta geologică a unei regiuni din țară.*

ȘEDINȚA ORDINARĂ

22 IANAUARIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Preotul N. M. POPESCU zice că a fost rugat de d-l Coleg I. Simionescu să comunice Academiei următoarea scrisoare din partea d-lui Gh. N. Fințescu, profesor la liceul Național din Iași:

Domnule Președinte,

«Subscrisul Gheorghe N. Fințescu, prof. de Șt. Naturale la Liceul «Național din Iași, fac donație Academiei Române suma de 23.000 (două«zeci și trei mii) lei în efecte de ale Creditului Funciar Urban din Iași.

«Suma aceasta va constitui un fond a cărui destinațiune nu se va schimbà «nici în parte nici în total și din venitul căruia Academia Română va in«stitul *din trei în trei ani* câte un premiu de Entomologie, care va purtà «numele de «Premiul de Entomologie al Prof. Gh. N. Fințescu».

«Din venitul sumei de 23.000 lei, după ce Academia Română va luà «partea sa de 15% și va plătì impozitul către Stat de 8%, va acordà pre«miului instituit numai 2.500 (două mii cinci sute) lei.

«Tot ce va prisosì din venit, precum și tot ce se va obține la ieșirea la sorți, «la tragerile anuale a acestor efecte, se va capitalizà, cumpărându-se efecte de «acelaș fel sau de ale datoriei publice (cari vor fi mai avantajoase) până când «venitul capitalului să fie ridicat la 5.000 (cinci mii) lei, la fiecare trei ani.

«Premiul va fi indivizibil și se va acordà celei mai bune lucrări care «va tratà despre *una din insectele cari vatămă arborii fructiferi și fructele lor.*

«Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai «din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stâr-«pirea acestei insecte.

«Observațiunile biologice vor trebuì să fie făcute în țara noastră și «relative la arborii fructiferi cultivați la noi.

«Adânc recunoscător Academiei Române, pentru ajutorul bănesc ce «mi s'a dat și publicarea unora din lucrările mele în Analele sale,

«Vă rog, d-le Președinte, să primiți expresiunea profundului respect «ce port acestei înalte și atât de folositoare instituții științei românești».

— Se amână luarea deciziunii pentru viitoarea ședință.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secțiunii Istorice din 15 Ianuarie 1926, prin care se iau următoarele deciziuni:

1. Se înaintează spre cercetare d-lui N. Iorga manuscrisul în 6 volume prezentat cu motto: «Cuique suum» la concursul Premiului Adamachi, de 5.000 lei, cu subiectul dat: *Ediția românească a memoriilor Regelui Carol, cu adnotările istorice și o prefață cuprinzând în linii generale istoria domniei Sale.*

2. Se înaintează Păr. N. M. Popescu spre cercetare manuscrisul prezentat cu motto: «Toate operele mari și trainice se fac cu jertfe mari» la Premiul Episcopiei Argeșului, de 10.000 lei, pentru subiectul dat: *Monografia mănăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș.*

3. Se înaintează Preotului N. M. Popescu manuscrisul cu motto: «Civilizație românească există nu numai la gurile Dunărei ci și în triunghiul vestic al colțului din țara dela Apus» prezentat la Premiul At. Toncoviceanu, de 1.000 lei, pentru subiectul dat: *Monografia unui oraș din Ardeal.*

4. Se înaintează următoarele trei manuscrise prezentate la Concursul Premiului San-Marin, de 2.000 lei, cu subiectul dat: *O problemă de Economie Națională în legătură cu nouile hotare ale țării*; primul cu titlul «Industriile sătești și grădinile de legume pentru lucrători în raport cu economia națională» d-lui Dr. Gr. Antipa; al doilea cu motto: «Vorbă scurtă și rotundă» și al treilea cu motto: «Noi prin noi înșine» d-lui D. Gusti; tot d-lui D. Gusti se dă spre cercetare și manuscrisul cu motto: «Dreptate și lumină» prezentat la Premiul Funcționarilor C. F. R. din București, de 6.000 lei, pentru subiectul dat: *Drepturile funcționarilor publici față de Stat.*

Secțiunea mai hotărește:

a) Nu se poate publicà lucrarea despre Albania depusă de d-l Christo Dako, în urma referatului d-lui N. Iorga.

b) Să se tipărească lucrarea d-lui A. Veress «Scrisorile misionarului Bandini» ținându-se seamă de observațiile d-lui I. Nistor; tipărirea se va face în măsura fondurilor disponibile.

c) Se va înaintà Preotului N. Popescu, pentru cercetare, lucrarea d-lui A. Veress «Păstoritul Ardelenilor în Moldova și Țara Românească».

d) Se deleagă d-l Al. Lăpedatu pentru a referì asupra documentelor și lucrării d-lui G. I. Brătianu asupra actelor dela Genova, Pera și Caffa.

e) Se aprobă raportul d-lui N. Iorga asupra lucrării d-lui Hans Petri, «Die Beziehungen des Jakobus Heraclides, Fürsten der Moldau, zu den Häuptern der Reformation in Deutschland und Polen», înapoindu-se autorului manuscrisul pentru a ţine seamă de observaţiunile d-lui N. Iorga.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

29 IANAUARIE 1926

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI, dărueşte Academiei pentru colecţiunea ei de manuscrise un mănunchiu de 46 scrisori de ale regretatului Ion Slavici, adresate către Domnia Sa între anii 1871—1878, arătând că ele prezintă un deosebit interes pentru istoria literară prin aprecierile şi informaţiunile pe cari distinsul prozator defunct le dă asupra literaturii noastre din epoca de acum 50 de ani.

— D-l Secretar General V. PÂRVAN mulţumeşte d-lui Preşedinte I. C. Negruzzi, în numele Academiei, pentru preţiosul dar ce face bibliotecii ei.

D-l Dr. Gr. Antipa face o comunicare despre: *O nouă varietate de porumb românesc selecţionată în staţiunea de selecţionarea seminţelor dela Cenad.*

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, desvoltă comunicarea: *Şaizeci de ani de Cod civil.*

ŞEDINŢA PUBLICĂ

5 FEBRUARIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Din partea Prea Sfinţiei Sale IACOV, Episcopul Huşilor, Membru Onorar al Academei, prezent la şedinţă, se primeşte în dar colecţia întreagă a ziarului «Semenatorulŭ», în şase volume legate, apărut la Bârlad între anii 1870—1876, în Tipografia Asociaţiunii «Unirea».

— D-l Secretar General V. PÂRVAN exprimă Prea Sfinţiei Sale călduroase mulţumiri în numele Academiei pentru acest nou dar ce i-l face, pe lângă alte frumoase daruri făcute Academiei mai înainte.

D-l SEXTIL PUŞCARIU face o comunicare despre: *Patria primitivă a Românilor.*

Dela Expoziţiunea Internaţională a Cărţii din Florenţa se primeşte Diploma dată Instituţiunii noastre pentru participarea în 1925 la aceà expoziţie cu publicaţiile ei.

Dela Legaţiunea Germană se primeşte, pentru a fi încorporat în colecţiile Bibliotecii Academiei, un discurs al d-lui Herbart Kraus publicat în

1925 de Königsberger Gelehrte Gesellschaft cu titlul: *Gedanken über Staatsethos im internationalen Verkehr*, în credința că recentele investigațiuni istorice făcute în Germania în domeniul raporturilor între State pot prezentà interes pentru noi.

— Se vor exprimà mulțumiri prin scrisoare.

Din partea d-lui Moses Gaster se primește, ca prinos adus Academiei Române, noua sa lucrare «The Samaritans, Their History, Doctrines and Literature» apărută la Londra în 1925.

D-l Secretar General V. PÂRVAN comunică o adresă dela Uniunea Academică Internațională prin care suntem invitați a-i face cunoscute, mai înainte de 10 Maiu viitor, numele și adresele delegaților Instituțiunii noastre la sesiunea anuală a Uniunii.

Aceeaș Uniune anterior ne-a comunicat (v. proc. verb. dela 27 Noemvrie 1925) propunerea Academiei Regale de Științe din Amsterdam privitoare la publicarea unei *Enciclopedii a dreptului internațional public și privat*. Colegul nostru d-l Andrei Rădulescu, însărcinat a examinà această propunere. referă rumătoarele:

«O *Enciclopedie a Dreptului internațional public și privat* este foarte «utilă, față de desvoltarea tot mai mare, pe care a luat-o în ultimul timp «această ramură a Dreptului. Ea ar servì mult atât pentru progresul științific cât și pentru înțelegerea multor chestiuni, cari astăzi nu sunt destul «de cunoscute mai ales fiindcă n'aveau o lucrare de total.

«Noi am aveà interes să încurajăm apariția acestei enciclopedii și pen«trucă în Dreptul internațional sunt atâtea chestiuni, în cari este vorba «de țara noastră și cari expuse în chip științific ar servì pentru a ni se «cunoaște exact situația și a ni se respectà drepturile.

«Am aveà chiar interes ca unele articole să fie întocmite de ai noștri «sau, în tot cazul, cu ajutorul nostru și cu material procurat și de noi. «Dintre acestea citez: situația noastră din punct de vedere al dreptului «internațional, în trecut, față de Poartă; deasemenea față de Rusia și pro«tectoratul ei. Regimul capitulațiunilor; chestiunea Dunărei; situația Mă«rei-Negre și a strâmtorilor; ocupația germană și violările dreptului gin«ților în timpul răsboiului la noi, prea puțin cunoscute în Apus; chestiunea «naționalității locuitorilor din provinciile unite; chestiunea minorită«ților, etc., etc.

«Deaceea atât în interesul general științific cât și al nostru, ar fi de «dorit să participăm la întocmirea acestei enciclopedii.

«Problema delicată este însă a contribuției financiare deoarece vă sunt «cunoscute dificultățile ce întâmpină Academia în această privință».

Domnia Sa amintește apoi că, în ședința dela 27 Noemvrie 1925, se amânase alegerea unui delegat din partea Academiei în U. A. I. pentru locul devenit vacant prin retragerea d-lui N. Iorga și roagă să se ia acum hotărîrea în această privință.

— Se deleagă d-l Andrei Rădulescu.

D-l I. BIANU reià chestiunea donaţiunii de 23.000 lei a d-lui Gh. Finţescu, expusă în procesul-verbal dela 22 Ianuarie curent, arătând că Delegaţiunea, examinând chestiunea realizării financiare a donaţiunii, a hotărît să fie întrebat d-l Finţescu dacă admite să se capitalizeze venitul de pe primul an, iar premiul de 2.500 lei, instituit prin donaţiune, să se deà în al patrulea an dela primirea donaţiunii, — aceasta fiind singura soluţie pe care o permite quantumul fondului ca în viitor să se poată da premiul din trei în trei ani, aşà cum dispune donatorul.

Comunicându-i-se hotărîrea Delegaţiunii, d-l Finţescu răspunde telegrafic că mai donează «două mii lei în bonuri de acelaş fel pentru ca fondul să fie de 25.000 lei, iar premiul din trei în trei ani, de 2.500 lei, chiar dela început».

Prin adăogirea celor două mii lei, dorinţa donatorului fiind realizabilă, Domnia-Sa propune acceptarea donaţiunii.

— Se decide în unanimitate a se acceptà donaţiunea de 25.000 lei făcută de d-l Profesor Gh. Finţescu, instituindu-se un fond cu destinaţiunea specială concepută de donator.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, comunică procesul-verbal al Secţiunii Istorice din 29 Ianuarie curent, prin care se decide a se publicà în Memoriile Secţiunii ultimele două memorii, — al IV-lea şi V-lea, — din seria de *Studii asupra chipului cum se făptuià răsboiul de către Ştefan cel Mare*, de d-l General R. Rosetti, şi anume: *Fortificaţia sub Ştefan cel Mare. Atacul şi apărarea cetăţilor* (Memoriul IV); *Strategia lui Ştefan cel Mare* (Memoriul V).

D-sa comunică apoi procesul-verbal al Secţiunii din 5 Fevruarie curent prin care se dă spre cercetare şi referire Preotului N. M. Popescu manuscrisul d-lui Const. I. Karadja «*Delegaţii din Ţara noastră la Constanţa în anul 1415*».

ŞEDINŢA ORDINARĂ

12 FEBRUARIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. BIANU zice că unele mari instituţii financiare şi industriale au avut frumoasa idee de a venì în ajutorul Academiei dăruindu-i anumite sume de bani în scopul de a sprijinì activitatea ei, simţitor restrânsă din cauza crizei financiare. Astfel prin intervenţia Colegului nostru Vicepreşedinte d-lui Andrei Rădulescu, Banca Naţională ne-a pus la dispoziţie de curând suma de lei 100.000 lei pentru înnoirea abonamentelor la revistele străine; iar acum Societatea Anonimă Română «Creditul Minier» ne comunică prin adresa cu No. 4166/1926 că a rezervat Instituţiunii noastre pe anul 1926 suma de 100.000 (una sută mii) lei, din cari 50.000 lei pentru Bibliotecă, invitându-ne să ridicăm suma ţinută la dispoziţia noastră.

— Se vor exprimà Societăţii «Creditul Minier» viile mulţumiri ale Academiei.

D-l I. BIANU, arată marea importanţă ce o au vechile cărţi româneşti din epoca aşà numită coresiană, tipărite la Braşov între anii 1560—1580, unele în româneşte, altele în slavoneşte sau în ambele limbi deodată. Dintre aceste rari tipărituri, Preotul Vasile Ursăcescu dela Olteneşti-Fălciu posedă o *Psaltire tipărită slavoneşte* pe la anii 1577—1580 în Ardeal probabil de vestitul tipăritor al vremii Diaconul Coresi. Este singurul exemplar cunoscut până acum din această ediţie slavonească ardeleană a Psaltirei. Asupra ei Părintele Ursăcescu ne trimite o minuţioasă descriere bibliografică foarte importantă, cu dorinţa de a fi publicată de Academie.

— Se trimite la Secţiunea Literară, aprobându-se tipărirea în Memoriile Secţiunii.

Dela d-l Vangheli T. Millio se primeşte o culegere de poezii populare aromâneşti din împrejurimile oraşului Monastir şi centrele aromâne Molovişte, Cruşovo şi Gopeş, însoţite de 17 pagini cuprinzând notele muzicale ale ariilor. Culegătorul le înaintează în dorinţa de a fi publicate şi răspândite de Academie, adăogând că în caz de aprobare, va renunţà la drepturile de autor şi că va contribuì chiar la cheltuelile de imprimare, luând asupra-şi şi desfacerea câtorva sute de exemplare.

— Se înaintează d-lui G. Enescu, membru onorar al Academiei, pentru cercetare şi referire.

Dela Şcoala Politehnică din Timişoara se primeşte pentru colecţiile Bibliotecii publicaţia «Bulletin scientifique de l'École Polytechnique de Timişoara, Tom. I, fasc. 1», apărut la Timişoara 1925.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secţiunii Istorice dela 12 Februarie curent, prin care Secţiunea ia cunoştinţă de adresa Ministerului Afacerilor Străine No. 60269/1926, privitoare la cercetarea colecţiilor din Biblioteca Ildiz-Seraï şi hotăreşte a se exprimà mulţumiri, arătându-se că din lipsa de fonduri nu se pot continuà cercetările.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

19 FEBRUARIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. BIANU zice că este o datorie să comemorăm — trecând în corpul Analelor noastre — numele lui Radu Rosetti, de curând trecut la cele eterne; deşì dânsul n'a fost în rândurile colegilor noştri, a fost totuş un colaborator statornic la munca Instituţiunii noastre dusă pentru luminarea multor probleme de ordin social, economic şi istoric. Lucrările sale asupra desvoltării proprietăţii rurale în ţara noastră şi cu deosebire adâncirea raportului dintre marea şi mica proprietate, constituesc o operă de mare însemnătate pentru istoriografia noastră agrară şi în genere pentru cultura noastră. Deaceea ele au fost viu discutate fie în favoarea tezei autorului, fie combătându-i-o, — şi nu odată părerile sale au avut răsfrângeri până şi în domeniul luptelor politice.

El este primul care a studiat documentar — deşi ca autodidact — origina proprietăţii, mai ales a celei din Moldova, lucrare pe care începuse s'o continue mai în urmă prin riguroasa metodă ştiinţifică Colegul nostru răposat Const. Giurescu. Dacă mai amintim încă seria de cercetări a lui Radu Rosetti publicate în Memoriile Secţiunii noastre Istorice, în cari dă la lumină o bună parte din marea arhivă dela Chişinău şi desvelirea prin memorii a istoricului cenzurii în Moldova, vom recunoaşte în dânsul un colaborator al Academiei pe acest teren şi de aceea se cuvine ca numele să-i fie pomenit în Analele noastre.

D-l I. BIANU prezintă o scrisoare adresată din Bucureşti la 15 Aprilie 1866 de D. A. Sturdza către unchiul său Marele Logofăt Constantin Sturdza dela Scheia pe lângă care îi trimite «o broşură greu de căpătat» şi anume Memoriul prezentat în Aprilie 1866 la Conferinţa din Paris de delegaţii celor două Principate Române Unite, prin care se arată dorinţa ca cele două Principate să fie guvernate de un Prinţ străin. D. A. Sturdza adaogă în scrisoarea sa: «să fim uniţi şi cu inima curată să rugăm pe Dumnezeu să ne lumineze şi să ne întărească, căci vom căpătà Domnul nostru. Ştirile sunt cele mai bune». Memoriul e dedicat de D. A. Sturdza prea iubitului său unchiu «vechiului şi adoratului luptător pentru Unire şi Domn străin ereditar», adăogând în josul primei pagine acest motto:

«Domn străin sau moarte»
«România va face dela sine».

D-l I. Bianu dărueşte Academiei atât scrisoarea cât şi memoriul.
— D-l Preşedinte I. C. Negruzzi mulţumeşte d-lui I. Bianu pentru preţiosul dar.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

26 FEBRUARIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Ministerul Instrucţiunii se primeşte în dar, după cererea noastră cu No. 292/1926, manuscrisul răposatului Părinte I. Murnu «*Dicţionar al dialectului macedo-român*», în două volume.
— Se vor exprimà mulţumiri d-lui Ministru al Instrucţiunii, iar manuscriptul se va legà în volume spre a se păstrà în Secţiunea manuscriptelor.

Dela D-na Zoe Mavrodin, din Capitală, se primeşte în dar 1000 exemplare din ediţiunea II-a a poeziilor defunctului Ioan N. Iancovescu «Acorduri Lirice», dispunând, prin scrisoare, ca Academia să fixeze preţul de vânzare pe volum după a sa apreciere, iar suma ce va rezultà din vânzarea volumelor să o întrebuinţeze spre încurajarea şi propăşirea literaturii româneşti.
— Se vor aduce mulţumiri d-nei Mavrodin.

Dela Baroul Corpului de Advocaţi din Ilfov se primeşte o scrisoare de mulţumire pentru publicaţiunile dăruite de Academie Bibliotecii Baroului,

arătând că Baroul a fost adânc impresionat de binevoitoarea atențiune a Academiei pentru nevoile Bibliotecii acelei Instituțiuni.

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește un important document al Parlamentului italian, transmis prin Legațiunea noastră din Roma, relativ la preschimbarea în lege a Decretului Regal din 7 Ianuarie 1926, No. 87, privitor la instituirea nouei Academii Regale a Italiei.

D-l I. BIANU amintește că încă din toamna trecută Serviciul Bibliotecii a organizat în localul vecin al Academiei, din calea Victoriei 121, o expoziție a vechei cărți românești, care, din anumite împrejurări, n'a putut fi deschisă atunci. Acum însă s'a tipărit catalogul necesar și expoziția se va deschide în Vinerea viitoare în prezența tuturor d-lor membri aflători în Capitală.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

5 MARTIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Ordinul Advocaților Curții de Apel din Caën se primește trista știre că în anul trecut membrul său și Colegul nostru corespondent la Secțiu- Istorică Louis Vincint Guillouard a trecut la cele eterne și că, pentru perpetuarea memoriei ilustrului defunct, Consiliul Ordinului a hotărît să-i ridice un monument în Palatul Justiției din Caën, deschizând listă de subscripție printre Instituțiile din cari defunctul făceà parte și printre admiratorii săi, în scopul strângerii sumei necesare pentru ridicarea monumentului. Convins că vom participà la omagiul adus colegului nostru dispărut, Consiliul numitului Ordin face apel la Instituțiunea noastră pentru a subscrie cu o sumă la fondul monumentului.

— Se trimite la Delegațiune spre a decide asupra sumei de subscris și se vor cere informațiuni asupra datei decesului.

Dela Colegul nostru corespondent d-l Mario Roques se primește în dar pentru Biblioteca Academiei primul volum editat de D-sa din «*Palia d'Orăștie, 1581—1582, Préface et livre dela Genèse, avec le texte hongrois de Heltai et une introduction*», Paris, 1925.

Dela Colegul nostru corespondent d-l General Scarlat Panaitescu se primește textul unei comunicări tratând despre «*Valurile lui Traian din Basarabia*», autorul exprimându-și dorința de a o cetì în ședință publică.

Se trimite la Secțiunea Istorică.

Dela Comitetul pentru organizarea unei expozițiuni agricole-industriale și târg de mostre în Cernăuți în lunile August și Septemvrie 1926 se primește invitațiune de a participà la această expozițiune, a Bucovinei, care după expozițiile din Iași, Chișinău, Arad, Timișoara, vine să completeze lanțul de manifestări ale vieții productive a României întregite.

— Se recomandă Delegaţiunii pentru a dispune participarea celor două şcoli de agricultură dela Ţigăneşti şi Moara-Grecilor, întreţinute de Academie, la numita expoziţiune.

Dela d-l I. D. Clinceanu se primesc două exemplare pentru Biblioteca Academiei din *«Istoricul Băncii Naţionale a României»*, conferinţă ţinută de Domnia-Sa în ziua de 23 Noemvrie 1924 la Cercul de Studii Comerciale din Capitală.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

12 MARTIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Ministerul Cultelor şi Artelor se primeşte o culegere de cântece relative la răsboiul nostru, făcută de d-l I. M. Soricu, după însărcinarea ce i s'a dat de acel Minister, orânduite pe următoarele categorii: Lauda ostaşului, Cântece, Jalea ţării cotropită de duşman, Din Moldova, Cântece dela prizonierii din Ostfiasszonyfa.

Manuscrisul întregii culegeri îl înaintează Ministerul Academiei pentru a-l păstrà şi pune la dispoziţia cercetătorilor, rezervându-se D-lui I. M. Soricu dreptul de eventuală publicare a cântecelor.

Tot dela Ministerul Cultelor şi Artelor primim înştiinţarea că pentru terminarea construcţiunii mausoleului marelui poet naţional V. Alecsandri dela Mirceşti Ministerul a acordat pe lângă suma de lei 1.000.000 dată în anul trecut încă 762.000 lei din fondurile bugetare ale anului în curs, alăturând còpia referatului d-lui Ministru către Consiliul de Miniştri şi còpia de pe Jurnalul acestui Consiliu cu No. 528, prin care se asigură plata sumei acordate

— D-l Preşedinte exprimă d-lui Ministru şi Coleg Al. Lăpedatu afectuoasele mulţumiri ale Academiei pentru grija ce a avut de a asigurà terminarea acestei atât de importante lucrări.

Dela Comitetul Italian Executiv din Roma se primeşte ştirea că a organizat al IV-lea Congres Internaţional de Educaţiune morală, care se va deschide în Roma în zilele de 16—20 Aprilie viitor, luând parte la congres delegaţii a patruzeci de ţări şi reprezentanţii celor mai importante Universităţi, Academii, Societăţi şi Instituţiuni pedagogice şi filantropice din lume. Comitetul invită Academia să ia parte printr'unul sau mai mulţi delegaţi.

— Se deleagă d-l Secretar General V. Pârvan, care se află la Roma.

D-l I. BIANU comunică următoarele două scrisori originale trimise din Iaşi de un A. Baltă tatălui său, una cu data de 27 Ianuarie 1859, cealaltă cu data de 5 Martie acelaş an, — scrisori de mare interes pentru descrierea evenimentelor acelui an de alegere ca Domn şi în Muntenia a lui Ioan Cuza Vodă, după alegerea sa ca Domn al Moldovei:

27 Ghenarie 1829 Eși.

Sărut mîna babacă,

«De bună samă ați aflat că Domnul nostru s-au ales Domn și în Va-«lahia în unanimitate. Acea ce nu știți este că în Adunaria de acolo numaĭ «16 deputațĭ erau naționalĭ, cielanți toțĭ partizanĭ a luĭ Bibescu și Știrbeĭ. «Cu toate aceste au fost toțĭ nevoițĭ să aliagă pe Cuza. Am văzut o de-«peșă telegrafică dela Iancu Ghica din București, în carĭ zice că numirea «lui Cuza i-au scăpat de măcilărie, căcĭ pe piața Adunăriĭ se văzu 25,000 «oamenĭ gata la orĭ ce, dacă nu s-ar fi numit Domnul nostru. Ocărmuiria «Valahieĭ au și luat-o Domnul, prin depeșă telegrafică, au numit pe Fi-«lipescu Presidinte Sfatuluĭ, însărcinîndu-l a-ĭ presenta o listă pentru «cielanțĭ ministrĭ. O deputație de 6 persoane cu un Episcop sosești mîine «în Eșĭ din partia Adunăriĭ din Valahia, pentru ca se deĭ Domnuluĭ actul «Adunăriĭ. Peste căteva zile Domnul se va pornì la București, unde îl «cer patruzăcĭ de depeșĭ, carĭ toate arată duhurile foarte tulburate, și «veniria acolo a Domnuluĭ neapărat pentru ca să prevenărisască o isbuc-«nire, vin iarăș ne găsim în mare agitație. O mare parte din Cameră estĭ «de socotință a decreta de îndată unirea Adunărilor la Focșănĭ, alțiĭ găsăsc «că aseminia lucru ar fi primejduios. Nu se știe ce va fi, ne găsim în un «moment de crisă după carĭ este moartia sau o viață îndelungată.

Plecat fiu.
A. Baltă.

5 Mart 1859. Eși.

Sărut mîna babacă,

«Novitale politice carĭ așteptațĭ cu multă nerăbdare, nu pre am astă «dată. Dela Paris și din celelantĭ Curțĭ nu se știe nimicŭ încăt ne priveștĭ «pe noĭ. Alecsandrĭ scrie dela Londra că au fost primit de Regina foarte «bine. Nu spune însă ce nădejdĭ ĭ-au dat pentru țările noastre. Confe-«rențiile nu se știe pe când se vor aduna. Nu este ficsat nicĭ un termin «pentru aciasta. Din afară nu este altă știre. Din lăuntru nimicŭ altŭ de-«căt ministrul din lăuntru au dat demisie, sub cuvănt că sarcina ar fi maĭ «pre sus de puterile sale. Visternicul și ministrul dreptățiĭ iarăș dau as-«tăzĭ demisiile lor. Ministru din lăuntru se pune pe Prințul de Samos «Iancu Ghica din Valahia, un om cu multă capacita și învățătură, însă «de simțirĭ și ideĭ cam răsturnătoare !.. Mă tem se nu ne facă vre-o ba-«saconie... De Visternic se vorbește că vor pune pe Balaiș. Aciasta ar fi «o alegire care s-ar aproba de toată lumia. La Adunare numaĭ două sesiĭ «am avut până acum, în care s-au făcut puțină ispravă. 11 din deputați «noĭ s-au primit, vr-o 6, între care și Bastachi cu Mălinescu au rămas a «se cerceta în seanția viitoare.

D-voastră plecat fiu
A. Baltă.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice prin care se aprobă publicarea în Memoriile Secțiunii a lucrării d-lui Dr. G. Z. Petrescu: *Un medic neerlandez în Ardeal în a doua jumătate a veacului al XVIII-lea, Adam Chenot, 1721—1789.*

ȘEDINȚA ORDINARĂ

19 MARTIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Prea Fericitul Părinte Dr. Miron Cristea, Patriarhul României, Membru Onorar al Academiei, se primește un *Album reprezentând momente dela serbările de Investitură și Intronizație a Primului Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române* pentru a fi păstrat în Biblioteca Academiei întru amintirea acelei înalte ceremonii.

— Se vor exprimà Prea Fericitului Părinte Dr. Miron Cristea mulțumirile Academiei și viile urări ale Instituțiunii noastre pentru prosperitatea Sa și a Inaltului Așezământ al vechii Biserici naționale.

Dela Guvernul Bulgar se primește o publicațiune a Ministerului Lucrărilor Pub.ice din Sofia întitulată *L'Art architecturale bulgare*, (Sofia 1925), cuprinzând o culegere de desenuri făcută de d-l arhitect P. Koytrchef, care înfățișează mănăstirea Rila și alte monumente de arhitectură cu indicațiuni asupra vechii arte bulgare de a construì.

D-l D. GUSTI prezintă în dar în numele Institutului Social Român ultimul număr din *Arhiva pentru Știința și Reforma socială* și noua publicațiune a Institutului: *Politica Externă a României și Tratate, Convenții și material în legătură cu Societatea Națiunilor și problemele de politică externă a României.*

— D-l Președinte mulțumește d-lui Coleg D. Gusti pentru darul prețioaselor publicații.

D-l AL. LĂPEDATU, Ministrul Cultelor și Artelor, prezintă două schițe pentru pictura decorativă internă ce urmează a se executà în mausoleul lui V. Alecsandri la Mircești, făcute de artiștii I. Mihail și Paul Molda. Roagă Academia să aleagă una din aceste schițe.

— Majoritatea membrilor prezenți se pronunță pentru schița făcută de d-l Paul Molda. Această deciziune urmează să fie de urgență comunicată d-lui Ministru al Cultelor și Artelor.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

26 MARTIE 1926

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI aduce la cunoștința d-lor membri că Duminecă. 21 Martie curent, M. S. Regina a vizitat Expoziția vechii cărți

româneşti făcută de Academie şi exprimă Majestăţii Sale cu toată plecarea mulţumirile vii ale Academiei pentru onoarea ce ne-a făcut.

D-l N. IORGA înfăţişază scrierea d-sale despre *Variaţiunile tipului Adormirii Maicei Domnului în vechea artă românească*, scriere publicată în «Recueil d'études dediées à la memoire de N. P. Kondakov» (Praga 1926).

Apoi desvoltă comunicarea sa despre *O veche tipăritură românească găsită de D-sa la Uppsala.*

D-l I. BIANU, drept continuare la comunicarea d-lui N. Iorga, înfăţişează Academiei, cu însoţire de explicări şi informaţiuni, patru cărţi vechi româneşti, din cari unicele exemplare au fost descoperite în timpul din urmă:

1. Psaltirea tipărită la 1703 la Buzău, în limba slavă cu părţi şi adăogiri în limba română;

2. Catechismul cel mic tipărit la Buda în 1780 cu litere latine în ortografie ungurească;

3. Elegia «*De laudibus Medicinae*», mică scriere în versuri latineşti de Doctorul L. Basilius Papp, tipărită la Viena în 1813, şi

4. «Republica Română». revista emigraţiei române de după 1848. No. 1, cu data Noemvrie 1851, tipărită la Paris, din care Academia posedă No. 2, iar din No. 1 nu se cunoşteà până acum nici un exemplar.

Dela Ministerul Cultelor şi Artelor se primeşte înştiinţarea că s'a înfiinţat, ca auxiliar al acelui Departament. un Consiliul al Literelor pentru rezolvirea tuturor chestiunilor privitoare la literatură şi scriitori. S'a statuat ca în acel Consiliu să fie şi doi reprezentanţi din Secţiunea Literară a Academiei, ca membri, în care scop roagă Academia să-i desemneze.

— Se deleagă d-nii Preşedinte I. C. Negruzzi şi I. Bianu.

Dela Ordinul Advocaţilor Curţii de Apel din Caën se primesc mulţumiri pentru subscrierea Academiei cu 1.000 franci fr. la ridicarea monumentului regretatului Coleg corespondent Louis Vincint Guillouard, decedat în ziua de 26 Ianuarie 1925, adăogând informaţia că s'au consacrat defunctului mai multe note din cari ni se vor trimite exemplare.

D-l AL. LĂPEDATU arată că împreună cu d-l Ministru al Finanţelor a revizuit legea pentru aşezarea şi administrarea impozitelor asupra spectacolelor publice, asigurându-se o mai bună distribuţie a fondurilor rezultate din perceperea acestor impozite, cari ating cifra anuală de aproximativ 100 milioane lei. S'a hotărît deci prin lege ca 25% să se deà Primăriilor din încassările făcute înlăuntru oraşului respectiv, 20% Asistenţei publice, 5% Societăţii «Mormintele Eroilor», iar 35% Mnisterului Artelor. Jumătate din fondul atribuit Ministerului Artelor se va împărţì anual Teatrelor Naţionale, iar cealaltă jumătate va servì pentru propăşirea mişcării artistice naţionale. Acest fond va fi administrat de un comitet compus din: un reprezentant al Ministerului Artelor, unul al Ministerului Finanţelor, un delegat al Teatrului Naţional din Bucureşti şi un membru al Academiei Române.

Ca participantă la administrarea acelui fond, Academia va aveà ocazia să-şi arate nevoile ei şi putinţa să şi le uşureze prin sumele ce-i vor fi acordate din acel fond.

Pentru anul în curs, Ministerul Cultelor şi Artelor, prin adresa cu No. 15674 din 26 Martie curent, a alocat Academiei Române, pentru nevoile Bibliotecii, o subvenţie de 1.000.000 lei, ţinută la dispoziţia Academiei de Ministerul Finanţelor.

— D-l Preşedinte I. C. Negruzzi mulţumeşte călduros în numele Academiei d-lui Coleg Al. Lăpedatu pentru interesul ce poartă Instituţiunii noastre şi roagă Academia să desemneze pentru această delegaţiune pe d-l Lăpedatu.

D-l General GR. CRĂINICEANU prezintă lucrarea d-lui General St. Burileanu «*Metalurgia fontei, fierului şi oţelului*» (Bucureşti, 1926), cuprinzând un curs complet şi modern pentru uzul Şcoalelor Politehnice, Şcoalelor speciale militare şi Şcoalelor superioare de Arte şi Meserii.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI arată că azi e ultima şedinţă înainte de sărbătorile Paştelor, după care şedinţele ordinare vor reîncepe în prima Vinere de după Dumineca Tomei şi urează sănătate şi revedere cu bine tuturor Domnilor Colegi.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

16 APRILIE 1926

D-l Preşedinţe I C. NEGRUZZI aminteşte că Academia are durerea de a fi pierdut doi din membrii ei onorari, pe profesorul Toma Ionescu, stins din vieaţă la 28 Martie trecut şi pe filantropul Vasile Stroescu ale cărui rămăşiţe pământeşti vor fi mâine depuse în locaşul de veci. Note biografice despre personalitatea şi activitatea regretaţilor noştri colegi vor fi făcute de colegii noştri d-l Dr. G. Marinescu pentru Doctorul Toma Ionescu şi D-l I. Nistor pentru Vasile Stroescu.

D-l I. BIANU zice că la doliul Academiei se cuvine să adăogăm încă ştirea tristă a încetării din vieaţă a văduvei Colegului, de aproape trei decenii dispărut, Ion Ghica. Alexandrina Ion Ghica s'a stins în Vinerea mare, 2 Aprilie, în vârstă de 96 ani, şi a fost îmmormântată Luni la Ghergani lângă soţul ei, Ion Ghica, fostul Preşedinte al Academiei în timp de 11 ani între 1878 şi 1895.

Răposata a donat Academiei în numele soţului ei «Fondul Ion Ghica» în efecte în valoare de 50.000 lei, donaţiune primită de Academie în şedinţa dela 23 Februarie 1907.

D-l ION BIANU prezintă opera d-lui Coleg G. Balş «*Bisericile lui Ştefan cel Mare*» (Bucureşti, 1925), care cuprinde o descriere totală a monumentelor ridicate de Ştefan cel Mare. După istoria lui Ştefan cel Mare datorită Colegului nostru N. Iorga şi după darea la lumină a documentelor ieşite din cancelaria Marelui Voevod de către regretatul Coleg I. Bogdan, lucrarea Colegului G. Balş vine să completeze ciclul monografiilor menite să întregească cunoştinţele despre faptele Voevodului erou al Moldovei.

Dela d-l D. D. Mototolescu, Profesor universitar la Facultatea de Drept din Oradea Mare, se primește în dar un manuscris cuprinzând în 123 foi un început de drept roman predat în anul 1830 la Iași la «Ghimnazia Vasiliană» de Teodor Popescu.

Iată titlul complet al cursului: «Privatul drept al Romanilor. Partea întâia care cuprinde pe lângă ideile cele mai dinainte trebuitoare obștească parte a Sistemei și al dreptului Persoanelor. Inceput la 3 Iulie 1830 în Ghimnazia Vasiliană a Școalelor Naționale din Capitala Prințipatului Moldovei de Teodor Popescu Scolariu din numita Ghimnazie».

— Se vor exprimà mulțumiri d-lui Prof. Mototolescu.

D-l I. BIANU roagă pe d-l Coleg I. Nistor să ne informeze asupra legii anunțate prin presă cu privire la înființarea unei noui instituții în străinătate sub aspiciile Academiei, lege votată în ultimele ședințe ale Corpurilor Legiuitoare înainte de închiderea lor.

D-l I. NISTOR informează că într'adevăr s'a votat o lege pentru instituirea unei misiuni istorice pe lângă Ministerul Instrucțiunii, a cărei organizare se va face după un Statut elaborat de Academia Română. Lucrările acelei misiuni istorice vor constà în cercetarea și tipărirea de documente istorice din arhivele publice (Viena, Paris, Roma etc.) privitoare la istoria și desvoltarea neamului nostru. Ele vor fi îndeplinite de un personal cu pregătire istorică propus de Academie și aprobat de Ministerul Instrucțiunii, care le va subvenționà anual cu 2 milioane. Așa dar e vorba nu de crearea de institute, ci numai a unei misiuni istorice. Legea va apare în curând în «Monitorul Oficial», iar Academia va aveà să se ocupe în viitoarea sesiune de elaborarea Statutelor și Regulamentului de înființare și funcționare a acelui misiuni.

D-l I. BIANU observă că această misiune istorică este a treia instituție de Stat legată de Academie. Dacă primele două institute de știință, cel dela Fontenay-aux-roses și cel dela Roma, n'au o prea strânsă legătură cu Academia, ar fi bine să căutăm cel puțin ca misiunii istorice nou create să-i dăm o legătură organică cu Instituțiunea noastră prin Statutele ce vom întocmì

D-l I. BIANU arată că de Casa Școalelor s'a terminat tipărirea primului mare dicționar al limbii române, datorit Colegului nostru onorar, d-lui H. Tiktin. E o monumentală lucrare ridicată treptat, prin devotată stăruință de o vieață întreagă a unui om și asupra căreia Colegul nostru d-l Sextil Pușcariu ar trebuì să facă o expunere în timpul sesiunii generale.

Dela D-na Zoe Mavrodin din Capitală se primește, în scris, știrea că a depus la Secția de Notariat a Tribunalului Ilfov un testament mistic în favoarea Academiei Române, prin care îi lasă 100.000 lei, veniturile fondului având să fie destinate pentru acordarea unui premiu anual pentru scrieri literare. care să poarte numele de: *Locot. Ion N. Iancovescu*, premiu instituit spre amintirea defunctului poet cu acest nume. In dorința de a se acordà premiul chiar în timpul vieții sale, D-na Zoe Mavrodin a depus la Academie suma de 10.000 lei pentru darea premiului în cursul acestui an.

— Se trimite la Delegațiune spre a decide asupra propunerii D-nei Zoe Mavrodin.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secțiunii Istorice dela 16 Aprilie prin care, în urma referatului Pr. N. M. Popescu, se decide a se tipărì în Memoriile Academiei lucrarea d-lui Constantin I. Karadja «*Delegații din țara noastră la Constanța în anul 1415*». tipărirea având să se facă în măsura fondurilor disponibile și după ce se vor face îndreptările indicate de referent.

Se deleagă d-l G. Vâlsan pentru a cercetà comunicarea d-lui General Scarlat Panaitescu «Valurile lui Traian în Basarabia».

ȘEDINȚA ORDINARĂ
23 APRILIE 1926

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI zice: Am plăcerea să prezint Academiei un nou volum din marea operă numismatică, care se publică la Roma sub auspiciile M. S. Regelui Italiei cu titlul *Corpus Nummorum Italicorum*. Datorim acest volum aceleași Auguste bunăvoințe care a înzestrat biblioteca noastră cu toate cele precedente din monumentala publicațiune științifică datorită acelui luminat Suveran, al cărui nume ne mândrim a-l aveà de 36 de ani în fruntea Membrilor onorari ai Academiei lângă al Suveranului nostru.

Volumul primit acum este al IX-lea al publicațiunii și cuprinde partea I-a a monedelor provinciei *Emilia*.

— Se vor exprimà respectuoase mulțumiri Augustului donator.

D-l N. IORGA expune o comunicare aducând *Știri nouă despre biblioteca Mavrocordaților* și despre *Vieața muntenească în timpul lui Constantin Vodă Mavrocordat*.

ȘEDINȚA ORDINARĂ
30 APRILIE 1926

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI zice: Ați aflat că în ziua de 24 Aprilie a încetat din vieață Colegul nostru onorar Vladimir Cavaler de Repta, Mitropolitul Bucovinei. Prin moartea sa s'a adus o mare pagubă națiunii române și cu deosebire Bisericii noastre ortodoxe, pe care a sprijinit-o în Bucovina printr'o vie și susținută activitate. suferind pentru ea și pentru convingerile sale filoromâne aspra apăsare a Guvernului austriac în timpul răsboiului mondial. După anii răsboiului, l-am chemat în rândurile noastre ca membru onorar, dar n'am avut fericirea de a-l vedeà printre noi. Colegul nostru d-l I. Nistor a reprezentat Academia la îmmormântarea înaltului prelat, depunând o coroană din partea Instituțiunii noastre și rostind în numele ei cuvenita cuvântare funebră.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secţiunii Ştiinţifice dela 30 Aprilie curent prin care Secţiunea aprobă să se publice în Memoriile ei lucrarea d-lui N. Teodoreanu întitulată: *Cercetări comparative asupra greutăţii mieilor merinos şi ţigae la naştere.*

D-l I. BIANU observă că în ziua de 25 Maiu, când urmează să înceapă sesiunea generală a Academiei, vor începe şi alegerile politice pentru Cameră, iar la 30 Maiu pentru Senat. Am puteà fi deci expuşi să nu putem întrunì, din această cauză, numărul necesar de membri la şedinţele Academiei. Spre a evità acest neajuns Domnia-Sa suggerează dacă n'ar fi potrivit să se amâne data începerii sesiunii.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, zice că amânarea sesiunii nu se poate face, după Statute, decât numai în sesiune generală. In acest caz, în prima zi de sesiune s'ar puteà cere şi admite amânarea ei Este totuş de părere să nu se amâne deschiderea sesiunii.

D-l Dr. GR. ANTIPA se alătură la părerea exprimată de d-l Andrei Rădulescu.

Dela d-l M. Beza, membru corespondent, care asistă la şedinţă. se primesc în dar următoarele două volume:

Smaranda — A compilation in three parts, (Londra) de Lord Thomson of Cardington şi

A Wayfarer in Hungary (Londra, 1925) de George A. Birmingham.

— D-l Preşedinte I. C. Negruzzi mulţumeşte d-lui M. Beza.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, ceteşte procesul verbal al Secţiunii Istorice dela 30 Aprilie prin care Secţiunea deleagă pe d-l N. Iorga să cerceteze comunicarea înaintată de d-l N. Bănescu, membru corespondent, cu titlul: *Opt scrisori turceşti ale lui Mihnea II «Turcitul».*

ŞEDINŢA PUBLICĂ

7 MAIU 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

La şedinţă ia parte Membrul onorar Ettore Pais, Profesor la Universitatea din Roma, Senator al Regatului Italiei.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI deschide şedinţa şi adresându-se d-lui Ettore Pais, zice:

Illustre professore,

«Sono felice che mi e dato di porgervi i ringraziamenti dell'Accademia «Romena per averci voluto onorare della Vostra presenza.

«Fu con piacere che due anni or sono vi abbiamo nominato membro «onorario della nostra istituzione come or sono venti sei anni abbiamo

«nominato membro onorario S. M. il re d'Italia Vittorio Emanuele.

«Le vostre grandi opere: «Ricerche sulla storia e sul diritto publico «di Roma» e sopratutto vostra «Storia cririca di Roma durante i primi «cinque secoli», hanno bastato a stabilire la vostra fama mondiale.

«Voi vi trovate per la prima volta in una delle più giovani colonie del «grande impero Romano, colonia creata dal più celebre dei suoi imperatori.

«Siamo ben lieti che un grande scienziato della città eterna sià venuto «a vedere da presso questa colonia lontana che ha saputo conservare per«fettamente latine la sua nazionalità e la sua lingua ad onta della tante «invasioni barbariche e dei terribili danni di cui e stata vittima per quasi «venti secoli.

«E siamo tanto più felici che uno storico di Roma sia venuto a visitarci «oggi quando l'Italia, dopo aver riconquistati i suoi confini naturali è «sulla via di riconquistare l'antica autorità e l'antica grandezza e quando «nel tempo stesso la Romenia, dopo una guerra terribile è riuscita a com«pletare il suo territorio ed a riunire tutti i Romeni nella loro patria comune.

«Ancora una volta, illustre professore, vi presento i saluti dell'Academia «Romena e vi dico: siate il benvenuto fra noi».

D-l ETTORE PAIS, mulțumește d-lui Președinte, arătând că elogiile ce i se aduc se adresează țării sale și patriei noastre comune: Roma. Pe terenul politic țările noastre au luptat unite pentru înfăptuirea idealurilor lor — și lupta noastră ne-a adus aceà înfăptuire. Dar după ce am învins pe câmpul de luptă, ca oameni de știință, cari ne îngrijim de viitorul civilizației umane stăpânite de legile eterne ce conduc lumea, trebuie să întindem mână prietenească și învinșilor noștri. De aceea, dacă în timpul răsboiului a închinat lucrările sale de atunci soldaților italieni, cari își jertfeau vieața pe front, prima sa lucrare de după răsboiu a dedicat-o memoriei profesorului său Th. Mommsen, care a contribuit atât de mult la cunoașterea istoriei și vieții în general a poporului roman.

Domnia-Sa înfățișează apoi noua sa lucrare în două volume: *Storia dell'Italia Antica* (Roma, 1925) și trece la expunerea comunicării despre «*Noui portrete ale lui Pyrrhus și alți regi macedoneni și originea elină a monumentelor din Pompei*».

Dela d-l Alexe Procopovici, Profesor la Universitatea din Cernăuți, membru corespondent al Academiei, se primește scrisoare despre însărcinarea ce i s'a dat de a reprezentà Academia la aniversarea a 50-a a Societății «Junimea». D-l Alexe Procopovici a rostit următoarea cuvântare în numele Instituțiunii noastre:

Domnule Președinte,
Doamnelor și Domnilor,

«Academia Română a primit cu multă plăcere invitarea merituoasei «societăți academice «Junimea» de a participà la serbarea aceasta. Expu«nerea limpede și entuziastă a d-lui Christureanu, vorbitorul «Junimei»

«a reînviat acì tot trecutul de slavă și de vrednicie a «Arboroasei» de altă-«dată. La leagănul ei a cântat duioasă, înfrigurată de nostalgia unor vremi «mai bune, vioara lui Ciprian Porumbescu, iar naș i-a fost Tudor Ștefa-«nelli, precum ne arătà astăzi la Universitate părintele C. Morariu, iar «acì părintele arhimandrit Ortisie Popescu, ca martori și mucenici ai «acelor zile în cuvântările lor cari ne-au mişcat inimile. Studenţimea «română lipsită încă acì la Cernăuţi de orice tradiţie universitară, s'a «adunat atunci în jurul lui Tudor Stefanelli, prieten și tovarăș de studii «al lui Eminescu, iar mai apoi membru al Academiei Române, îndem-«nată și de profesorul ei de limba română Ioan G. Sbiera, alt membru «al Academiei noastre. Când după întâmplările din toamna anului 1877 «și după procesul din Februarie 1878, «Arboroasa» n'a mai putut să fiin-«țeze, «Junimea» i-a prins steagul în viguroase mâini subt priceputa con-«ducere a lui D. Onciul, studentul care aveà să devie apoi unul din cei «mai mari istorici ai neamului nostru, membru și președinte al Academiei «Române. Prin ei și urmașii lor cari s'au învrednicit de cinstea de a fi «chemați în sânul Academiei, se țes legăturile, scumpe și roditoare legă-«turi, între avântul «Arboroasi» și «Junimei» iubitoare de carte și rosturile «și activitatea Academiei Române. Iată de ce dânsa ţineà să nu lipsească «dela această pioasă comemorare.

«Când la 1875, s'a înfiinţat chesaro-crăiască universitate din Cernăuţi, «și cu văditul scop de a înnăbușì pe acest petec de pământ vechiul suflet «moldovenesc, înființarea «Arboroasei», care a urmat în curând, a însemnat «un gest de afirmare a idealului nostru de cultură și civilizație românească. «Telegrama trimisă la Iași a fost o hotărîtă solidarizare a Bucovinei «de-«trunchiate» cu întreg neamul românesc. Astfel chiar în zilele în cari «regele Carol, pe atunci principe încă, și viteaza noastră aramată cuce-«riau pe câmpiile de bătaie de dincolo de Dunăre în glorioase izbânzi «neatârnarea Principatelor noastre, neamul nostru și-a avut și în Bucovina «fapta lui de glorie și de jertfă românească, jertfă pe care o simbolizează «înainte de toate mormântul dela Stupca al lui Porumbescu. De pe atunci, «studenţimea noastră a coborît piatra de mormânt pe austriacismul din «această universitate, piatra de temelie pe care în 1918 și 1919, epoca organi-«zării ei, s'a înălţat a patra universitate românească acì pe malurile Pru-«tului bătrân. «Junimea», arătând și prin serbarea de astăzi că înțelege să «continue aceste tradiții de cultură și civilizație românească, se va bucurà «și pe viitor, ca și până acuma, de simpatia și tot sprijinul Academiei «Române».

D-l I. BIANU înștiințează că d-l A. Meillet, Profesor la Universitatea din Paris și Membru Onorar al Instituțiunii noastre, a venit în ziua de 3 Maiu să viziteze Academia și să mulțumească pentru alegerea sa de Membru onorar. Domnia-Sa și-a exprimat cu această ocaziune părerea de rău că Vinerea trecută a sosit trenul său cu întârziere și nu a putut venì la Academie și că nici azi nu va puteà fi de față la ședința Academiei, deoarece trebuie să plece la Iași, unde este chemat cu multă stăruință.

Dela d-l I. Gh. Botez, fost bursier al Fondului Adamachi pentru studiile Antropologiei şi preistoriei paleolitice la Universitatea din Paris, se primeşte ca omagiu de adâncă recunoştinţă faţă de Academie, teza sa pentru obţinerea doctoratului în Ştiinţele Naturale cu titlul: *Étude morphologique et morphogénique du squelette du bras et de l'avant-bras chez les primates*, Paris, 1926.

Dela Societatea Arheologică din Atena se primeşte întâiul număr din *Revista Arheologică*, care se publică de aceà Societate, propunând schimbul cu publicaţiunile Academiei.

— Se deleagă d-l G. Murnu să cerceteze revista şi să refere.

Dela Preşedinţia Consiliului de Miniştri se primeşte invitaţiune de a participà la serbarea naţională a zilei de 10 Maiu a. c. împreună cu două bilete pentru tribuna Preşedinţiei.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

14 MAIU 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l N. IORGA înfăţişează Academiei următoarele lucrări noui ale Domniei-Sale.

1. *Les conflits balkaniques* (Extras din revista «Le Monde slave» No. 2, 1926, Paris);

2. *Les plus anciens États slavo-roumains sur la rive gauche du Danube, VII-e siècle* (Etras din «Revue des Études slave», Tom. V, 1925, Paris);

3. *Quelques observations sur les rapports entre le monde oriental et les Croisés.*

Apoi Domnia-Sa expune comunicarea despre «*Cea mai veche ctitorie de nemeşi români în Ardeal*».

D-l I. BIANU aduce ştirea că s'a stins din vieaţă distinsul bărbat şi fost Ministru al Justiţiei Gheorghe Mârzescu. Deşì n'a fost în rândurile colegilor noştri, totuş în momente grele, când Academia a fost atacată nedemn în Senat, Gheorghe Mârzescu s'a ridicat şi a apărat-o, restabilind în faţa şi în aplauzele maturului Corp adevărul prin respingerea hotărîtă a învinuirilor calomnioase îndreptate în contra administraţiei Instituţiunii noastre. Ne facem o datorie aducându-i acì omagiul nostru de recunoştinţă şi trimiţând familiei sale îndoliate condoleanţele Instituţiunii noastre.

— Se decide a se expedià Doamnei Gheorghe Mârzescu, la Iaşi, următoarea telegramă.

«Academia Română, în şedinţa de azi, luând cunoştinţă de pierderea «ilustrului D-voastră soţ, a exprimat omagii memoriei sale şi adânci condo«leanţe familiei».

ŞEDINŢA ORDINARĂ

21 MAIU 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar general V. PÂRVAN ceteşte următoarea scurtă dare de seamă:

«Lipsind dela îndatoririle mele de aici două luni şi jumătate, sunt «dator a vă expune cum am întrebuinţat timpul în străinătate. Am răs«puns întâiu invitării Universităţii din Cambridge, al cărei oaspe am fost «două săptămâni, ţinând un curs de trei prelegeri asupra Civilizaţiilor «antice dela Dunărea inferioară. De acolo am fost invitat la Universitatea «din Londra, unde am făcut o lecţie despre înrâuririle greceşti asupra «Europei carpato-danubiene. Apoi am mers la Roma, unde am orânduit «afacerile Şcoalei noastre de acolo, am făcut cu membrii Şcoalei obici«nuita călătorie în Sud, la săpăturile nouă dela Pompeii şi am organizat «seria anuală de conferinţe şi comunicări ştiinţifice ale învăţaţilor străini «la Şcoala Română. Accademia dei Lincei m'a invitat la una din şedinţele «ei intime şi preşedintele ei a exprimat mulţumirile Academiei pentru «activitatea Şcoalei Române din Roma. Fiind la Roma, am primit dela «Paris îndoita invitare, de a face o comunicare la Institut asupra ultimelor «mele cercetări şi descoperiri şi de a face o prelegere la Sorbona asupra «Dunărei romane. Academia de Inscripţii a binevoit apoi a face o primire «în onoarea secretarului d-voastră general, iar Universitatea din Paris, «care-l distinse cu calitatea de agréé al ei, i-a dat o masă. Dela Paris am «mers la Bruxelles să vă reprezint la sesiunea generală anuală a U. A. I., «iar de acolo, ca invitat şi oficial şi personal al Asociaţiei istorice ameri«cane am mers la Geneva spre a reprezentà România la Congresul Co«mitetului Internaţional al Ştiinţelor Istorice în vederea organizării Con«gresului Istoric Internaţional din 1928 şi a Comitetului permanent al «Ştiinţelor Istorice, care va publicà un Anuar de bibliografie istorică şi «o revistă internaţională de istorie economică.

«Am atribuit, în răspunsurile de mulţumire date la diferitele ocazii «de mai sus, atenţiunea ce mi s'a acordat de Englezi, Italieni, Francezi «şi Americani, nu meritelor mele, ci simpatiei pentru patria noastră şi «pentru Academia Română».

Apoi, comunică următoarele:

Din partea Secretarului d-lui Preşedinte al Camerei Deputaţilor Franţei ni se comunică în còpie răspunsul d-lui Rakowski, Ambasadorul Uniunii Republicelor Sovietiste Socialiste în Franţa, la demersul făcut de Academie în luna Noemvrie 1925, prin d-l Herriot, Preşedintele Camerei franceze, de a ni se restituì tezaurul de documente evacuat la Moscova în timpul războiului mondial. In răspunsul său, d-l Rakowski promite d-lui Preşedinte al Camerei franceze de a-l pune fără întârziere în curent cu chestiunea arhivei instituţiunii noastre şi a-i arătà posibilităţile — după părerea sa în mod absolut

reale — prin care Academia ar puteà să reintre în stăpânirea documentelor evacuate.

— Se ia act.

Dela d-l Virgil Drăghiceanu se primeşte în dar un număr de zece importante documente pentru a fi încorporate în colecţiunile de documente ale Academiei.

— Se vor exprimà mulţumiri d-lui Drăghiceanu.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secţiunii Istorice de azi, 21 Maiu c., prin care Secţiunea ia cunoştinţă de referatul d-lui N. Iorga asupra manuscrisului *Răsboaiele lui Radu Şerban* (1601—1611) de d-l V. Motogna, hotărînd să se urmeze potrivit acelui referat.

Secţiunea mai hotăreşte ca d-l Coleg corespondent N. Bănescu să-şi citească comunicarea *Opt scrisori turceşti ale lui Mihnea II «Turcitul»* într'una din şedinţele ce se va fixà de Delegaţiune.

D-l N. IORGA observă că d-nii membri se prezintă la şedinţele Academiei în număr din ce în ce mai restrâns, fapt care îngreunează adeseori lucrările academice. D-sa e de părere că dacă faptul se continuă să se propună trecerea d-lor membri puţin asidui la şedinţele Academiei în rândul membrilor onorari

D-l Secretar General V. PÂRVAN reaminteşte că Academia a decis să sărăbătorească pe M. S. Regele pentru împlinirea vârstei Sale de 60 ani în cursul sesiunii generale a acestui an. Pentru ca să putem fixà cuvenita şedinţă solemnă va fi nevoie însă să consultăm Palatul.

— Se aprobă.

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ ORDINARĂ

25 MAIU — 15 IUNIE 1926

ŞEDINŢA ORDINARĂ

25 MAIU 1926

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI deschide a 59-a sesiune generală a Academiei şi dă cuvântul d-lui Secretar General V. Pârvan.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următorul raport despre activitatea Academiei în cursul anului încheiat:

Domnilor Colegi,

Fiţi bineveniţi la această nouă sesiune generală, a 59-a dela începutul Academiei noastre. Şi de data aceasta, lucru mult şi, nădăjduim, cu spor, ne aşteaptă.

Nu-mi veţi luà în nume de rău dacă dela început voiu spune că întâlnirea noastră din acest an nu va fi întotdeauna o senină şi plăcută orânduire de treburi ştiinţifice şi administrative, ci adesea un izvor de gânduri neplăcute şi de îngrijorări pentru viitorul vechei şi glorioasei noastre instituţiuni naţionale. In adevăr, chestiuni ca aceea a localului, a funcţionarilor noştri, a tipăriturilor, a achiziţiilor, ne vor preocupà îndelung, fără putinţa de a le da noi singuri soluţia dorită. Academia fiind expropriată ca orice simplu particular, a sărăcit cu totul. Diferitele guverne nu au rezolvit până azi nici pentru ea, nici pentru tovarăşele ei de suferinţă, Eforiile spitalelor civile, chestiunea revalorizării veniturilor ce aceste instituţii avuseseră înainte de răsboiu. Iar Academia Română a rămas în spate cu Biblioteca naţională a Statului român, pe care trebuie s'o îngrijească şi întreţie în mare parte cu propriile ei mijloace. Comisia bugetară vă va arătà prin raport special, că deficitul nostru anual la cheltuelile de întreţinere ale bibliotecii va devenì chiar dela 1 Ianuarie viitor aşà de mare, încât Biblioteca va trebuì să fie închisă: în adevăr el se va cifrà la suma absolut insuportabilă pentru noi de 1.800.000 anual.

Dar să trecem la expunerea vieţii Academiei în anul ce a trecut.

I. **Membrii.** In acest an am avut de regretat mai multe pierderi însemnate în rândul colegilor noștri, fie români, fie străini, activi, onorari și corespondenți.

Anghel Saligny a fost cel dintâiu care ne-a părăsit, la 17 Iunie trecut. Spirit ponderat, înzestrat cu o excelentă vedere critică și practică atât în științä cât și în vieață, el fusese nu numai unul dintre marii ingineri români ci și o personalitate de mâna întâi în vieața publică a țării. Academia l-a avut un timp ca președinte, iar țara multă vreme ca Director General și apoi, într'un guvern de specialiști, chiar ca Ministru, al comunicațiilor. Incoronarea activității sale tehnice stă în lucrarea sa de căpetenie, podul peste Dunăre — operă remarcabilă atât din punct de vedere tehnic cât și din punct de vedere estetic. Alături de lucrările sale personale așà de importante pentru desvoltarea științei tehnice la noi, stă însă activitatea sa de îndrumător. Saligny a fost împreună cu Duca, unul din întemeetorii ingineriei românești, al tehnicei române, inspirând încredere în sine însuși Corpului ingineresc nou pregătit în Școala de Poduri și Șosele organizată de Duca.

Dr. Thoma Ionescu, marele maestru al chirurgiei în România, s'a stins în ziua de 28 Martie trecut, în urma unei crize de angină de piept, boală de care suferea și i se agravase în ultimul timp. Deși nu datează decât de scurt timp, lucrările profesorului Thoma Ionescu pentru tratarea chiar a boalei de care suferea — tratare constând în ablația simpaticului cervical, inclusiv a ganglionului cervical inferior — au făcut epocă: rezultatele cercetărilor sale au putut să câștige adesiunea a numeroși autori străini (germani, francezi, italieni și americani) făcându-l cunoscut pretutindeni. Asociat al Academiei de Medicină din Paris, pentru lucrările sale de patologie și de chirurgie, Instituțiunea noastră și-a făcut o datorie și o cinste de a-l chemà în anul trecut printre membrii ei onorari.

La o vârstă când încă mai puteà lucrà cu spor, înainte de a fi împlinit cincizeci de ani, moartea a smuls din rândurile colegilor noștri corespondenți, la 17 Octomvrie 1925, pe *Ion Ursu*. Elev al mult regretatului nostru coleg Dimitrie Onciul, Ursu, deși a urmat apoi în străinătate cursuri de specializare în istoria universală, mai mulți ani, a rămas totuș credincios studiilor cu privire la istoria Românilor și în special a Moldovei secolului al XV-lea și al XVI-lea, studii începute sub directa înrâurire a maestrului său. Chiar teza sa de doctorat la Berlin a fost aleasă tot din istoria Moldovei, tratând despre politica externă a lui Petru Rareș, Un timp, profesor de istoria universală la Iași, iar după unirea Transilvaniei cu vechiul Regat, la Cluj, Ursu reuși după moartea lui Onciul să obțină succesiunea catedrei acestuia la București. Devotat carierii sale, entuziast și patriot, Ursu se bucurà de mari simpatii printre ascultătorii săi. Moartea sa a fost o dureroasă surprindere pentru foarte mulți buni români ca și pentru numeroșii săi elevi.

Vasile Stroescu, ales cu unanimitatea voturilor membru de onoare în Maiu 1910, în urma propunerii a 19 colegi, s'a stins din vieață la

13 Aprilie trecut, lăsând ca amintire neuitată actele sale de mare generozitate, prin cari a ajutat puternic înaintarea culturii naţionale a neamului românesc şi a sprijinit cu deosebire în momente de grele încercări existenţa nu odată ameninţată, a multor instituţii, şcoale şi biblioteci din Ardeal. Dar nu numai prin dàniile sale cunoscute s'a făcut vrednic de recunoştinţa întregului neam românesc, ci şi prin contribuţia reală adusă la Unirea Basarabiei şi la împroprietărirea ţăranilor basarabeni, fie prin jertfirea întregii lui averi, fie ca raportor al legii agrare.

Vladimir Cavaler de Repta s'a stins din vieaţă la 24 Aprilie. Figură reprezentativă printre ierarhii bisericeşti de peste hotarele României vechi, atât ca profesor al Facultăţii teologice dela Universitatea din Cernăuţi cât şi ca Mitropolit al Bucovinei, el a desfăşurat o vie activitate culturală pentru susţinerea caracterului naţional românesc al bisericii ortodoxe din Bucovina. Sechestrat de guvernul austriac în timpul răsboiului mondial din cauza sentimentelor sale filoromâne, dus de Guvernatorul Bucovinei întâiu la Dorna, apoi în Ungaria, însfârşit la Praga şi Viena, octogenarul şef al bisericii, a suportat un adevărat martiriu pentru convingerile sale, rămânând statornic în ele până la ultimul pas de samavolnicie a Guvernului, care l-a destituit din scaunul său dela Cernăuţi. Prin prăbuşirea monarhiei habsburgice şi prin Unirea Bucovinei cu patria-mamă, Mitropolitul Repta şi-a primit satisfacţia meritată prin reintegrarea în toate drepturile sale.

La 20 August, a murit la Panciu scriitorul român *Ion Slavici*. Erà în Academie cel mai vechiu membru corespondent, ales încă din anul 1882, dar nu la Secţia Literară, deşi erà un literat, ci la cea Istorică, pentru calitatea de colaborator al colecţiei Hurmuzaki. Alături de activitatea lui de scriitor şi adunător de documente, stă munca lui ca redactor al «Tribunei» din Sibiiu începând dela 1884.

La 14 Iunie, una din gloriile de azi ale ştiinţei istorico-arheologice franceze, *Théophile Homolle* s'a stins la Paris. Preşedinte al Institutului Franţei şi al Uniunii Academice Internaţionale, Homolle aveà dreptul la admiraţiunea noastră pentru meritele sale ştiinţifice şi la iubirea noastră pentru sentimentele de prietenească preţuire ce le hrăneà faţă de cultura românească şi faţă de reprezentanţii ei. Deaceea, Academia şi-a îndeplinit aproape o datorie alegându-l în 1924 cu unanimitate de voturi membru de onoare al ei.

Pe *Allin Haller*, membru al Institutului Franţei, fost Preşedinte al Academiei de Ştiinţe din Paris, îl înnumără printre membrii lor fie onorari, fie corespondenţi numeroase Academii şi Institute ştiinţifice europene. Instituţiunea noastră — al cărui membru onorar erà dela 1909 — a suferit, împreună cu celelalte, o dureroasă pierdere prin moartea sa la 29 Aprilie 1925.

Louis Vincent Guillouard s'a stins în Caën la 26 Ianuarie 1925. Continuatorul operei lui Demolombe şi urmaşul său la catedră, pentru care predecesorul însuş îl desemnase, Guillouard a fost unul din cei mai mari jurisconsulţi ai Franţei. Academia Română îl chemase încă

din 1903 printre membrii noştri corespondenţi la Secţiunea Istorică. Amintim că o recunoştinţă cu totul particulară datorim memoriei defunctului coleg, pentru sprijinul ce ne-a acordat cu ştiinţa şi talentul său, când Instituţia noastră luptă pentru a obţine dela instanţele noastre confirmarea testamentului prin care filantropul I. Otteteleşeanu ne lăsase averea sa pentru a întemeeà institutul de fete din comuna Măgurele, punându-l sub ocrotirea Academiei. In Palatul de Justiţie din Caën, se pregăteşte acum ridicarea unui monument de către colegii săi de barou, prin subscripţia admiratorilor săi şi a instituţiunilor din cari defunctul făceà parte. Academia şi-a trimis şi ea subscrierea ei de 1000 franci francezi.

Se cuvine să amintim şi încetarea din vieaţă a văduvei ilustrului nostru coleg dispărut de aproape trei decenii Ion Ghica. Alexandrina Ion Ghica s'a stins la 2 Aprilie în înaintata vârstă de 96 de ani şi a fost îmmormântată la Ghergani lângă soţul ei Ion Ghica, fostul Preşedinte al Academiei timp de 11 ani între 1878 şi 1895. Răposata a donat Academiei pentru pomenirea numelui soţului ei «Fondul Ion Ghica» în efecte în valoare de 50.000 lei, donaţiune primită de Academie în şedinţa dela 25 Fevruarie 1907.

II. **Şedinţele.** S'au ţinut 36 şedinţe săptămânale, din cari 12 au fost publice, celelalte fiind consacrate lucrărilor noastre interne.

In cele publice s'au făcut comunicări cu următoarele subiecte:

1. La 26 Iunie, d-l *N. Iorga*, despre *Moştenitorii din 1404 ai celor dintâi Voevozi moldoveni*, după documentul publicat de d-l A. Petrov.
2. La 18 Septemvrie, d-l *V. Pârvan*, despre *Săpăturile arheologice din România în anul 1925*.
3. La 23 Octomvrie, d-l *N. Iorga*, despre *Un prinţ portughez în Ţara Românească a secolului al XV-lea*.
4. La 30 Octomvrie, d-l *James T. Shotwell* despre *Istoria răsboiului mondial*.
5. La 13 Noemvrie, d-l *N. Iorga*, despre *O istorie a lui Mihaiu-Viteazul de el însuş*.
6. La 11 Decemvrie, d-l *N. Iorga*, despre *Goleştii şi alţi elevi ai lui Töpfer în Geneva*.
7. La 29 Ianuarie, d-l *Andreiu Rădulescu* a cetit comemorarea a *Şasezeci de ani de Cod civil* şi
   d-l *Dr. Gr. Antipa* a vorbit despre *O nouă varietate de porumb românesc selecţionată în staţiunea de selecţionarea seminţelor dela Cenad*.
8. La 5 Februarie, d-l *Sextil Puşcariu* a vorbit despre *Patria primitivă a Românilor*.
9. La 26 Martie, d-l *N. Iorga*, despre *O veche tipăritură românească găsită de d-sa la Upsala*.
10. La 23 Aprilie, d-l *N. Iorga* aduce *Ştiri nouă despre biblioteca Mavrocordaţilor şi despre vieaţa muntenească în timpul lui Constantin Vodă Mavrocordat*.
11. La 7 Maiu, membrul onorar d-l *Ettore Pais* a făcut o comunicare despre *Portrete inedite de Regi Macedoneni şi Monumentele de origine greacă dela Pompei*.

12. La 14 Maiu, d-l *N. Iorga*, a vorbit despre *Cea mai veche ctitorie de nemeşi români în Ardeal.*

In alte câtevà şedinţe hotărînd să sărbătorim în Academie pe M. S. Regele pentru împlinirea vârstei de 60 ani, v'aţi ocupat de întocmirea programului serbării, dându-i ca notă dominantă ţinta de a reliefà înfăptuirile istorice patronate de Majestatea Sa dela începutul domniei Sale până astăzi. Aţi propus ca dată a serbării ziua de 24 Ianuarie, dar, din motive care vă sunt cunoscute, aţi amânat serbarea pentru actuala sesiune generală.

Numeroase comunicări s'au făcut în şedinţele intime, în cari s'au înfăţişat documente, ori cărţi publicate, de un interes special pentru noi, sau au fost aduse manuscrise de lucrări cari au fost trimise spre a fi publicate.

III. **Relaţii interne şi externe.** Relaţiile ţării noastre cu străinătatea sunt bune, dar insuficient cultivate. De sigur pierd şi străinii din necunoaşterea vieţii ştiinţifice dela noi. Dar mai mult decât ei, pierdem noi.

Uniunea Academică Internaţională cu sediul la Bruxelles şi din care noi facem parte prin doi delegaţi şi-a ţinut în zilele de 10—12 Maiu a 7-a sesiune anuală. Secretarul D-voastră General care a participat la sesiunea acelei Uniuni vă va cetì o dare de seamă amănunţită asupra lucrărilor făcute acolo.

Aceeaşi Uniune ne-a comunicat propunerea Academiei Regale de Ştiinţe din Amsterdam privitoare la publicarea unei *Enciclopedii a dreptului internaţional public şi privat* motivată de nevoia de a se da o cât mai mare întindere cunoaşterii conţinutului şi istoriei dreptului internaţional — operă care presupune concursul juriştilor, istoricilor şi diplomaţilor diferitelor ţări. Asupra acestei propuneri a depus referat colegul nostru Andreiu Rădulescu, arătând că este atât în interesul general al ştiinţei cât şi al nostru, să participăm — expunând problemele specifice nouă — la întocmirea acelei Enciclopedii.

Academia are strânse raporturi cu *Comisiunea de cooperaţie intelectuală* pe lângă «Societatea Naţiunilor» cu sediul la Geneva şi cu *Institutul* respectiv cu sediul în Paris, prin Comisiunea naţională română, organizată sub prezidenţia Secretarului D-voastră General încă din 1924.

Deasemenea, Academia noastră patronează cu începere din anul trecut alăturea de celelalte Academii aliate publicaţiunea de matematici superioare «Memorial des sciences mathèmathiques», condusă de d-l H. Villat, la care colegul nostru d-l Gh. Ţiţeica ne reprezintă ca redactor.

Dela 6 la 8 Decemvrie 1925, s'a ţinut la Poznan, în Polonia, al IV-lea congres al istoricilor polonezi — primul care s'a putut organizà dela renaşterea Poloniei independente. Am fost chemaţi şi noi şi am delegat pe d-l *N. Iorga*, intervenind în acelaş timp la Guvern să-i acorde sumele necesare pentru cheltuelile de drum. Intervenţiunile noastre repetate au rămas fără rezultat.

La 14—16 Maiu, s'a ţinut la Geneva congresul Comitetului Internaţional al Ştiinţelor Istorice în vederea organizării Congresului Istoric Internaţional din 1928 şi a Comitetului permanent al Ştiinţelor Istorice. Aţi fost reprezentaţi prin Secretarul D-voastră General.

In ţară, Academia a participat prin Colegul nostru L. Mrazec la Congresul Internaţional de Sondaje, deschis în Capitală în ziua de 27 Septemvrie, iar în ziua de 6 Decemvrie, d-l Coleg Dr. G. Marinescu a răspuns din partea Academiei invitaţiunii Societăţii Studenţilor în Medicină de a luà parte la sărăbătorirea făcută sub Augustul patronaj al MM. LL. Regelui şi Reginei a celor 50 ani împliniţi dela înfiinţarea ei.

Tot 50 de ani dela înfiinţare a împlinit cea dintâiu Societate academică română din Bucovina, «Arboroasa», desfiinţată în 1878, dar continuată în lupta ei pentru susţinerea ideilor naţionale în provincia robită, de Societatea «Junimea», condusă încă dela început de Dimitrie Onciul, care aveà să devină mai târziu Colegul şi Preşedintele nostru. La sărbătorirea «Arboroasei», organizată de Societatea «Junimea», Academia a participat prin colegii noştri corespondenţi, d-nii Alexe Procopovici şi Eugen Botezat.

IV. **Publicaţiile Academiei.** Greutăţile bugetare, cari au împiedecat dela răsboiu încoace tipărirea publicaţiunilor Academiei, nu numai că n'au putut fi înlăturate sau cel puţin micşorate, dar din contră, ele au crescut. Fondurile ce putem alocà anual pentru tipărirea multelor lucrări manuscrise aprobate de D-voastră a se tipărì, devin din ce în ce mai nesatisfăcătoare. Avem chiar o sumă de lucrări de valoare pe cari nu credem că le vom puteà tipărì, spre paguba nu numai a autorilor ci şi a noastră.

Iată lista lucrărilor tipărite în anul academic încheiat:

1. *Anale*, tomul XLV, cuprinzând şedinţele din 1924—25.

2. Din *Memoriile Secţiunii Literare*, seria III, tom. III, s'au tipărit memoriile:

N. Cartojan, *Legendele Troadei în literatura veche românească.*

Per. Papahagi, *Numiri etnice la Aromâni.*

G. Popa-Lisseanu, *Un manuscript al gramaticii româneşti a lui I. Eliade-Rădulescu.*

Pr. Ursăchescu (sub tipar) *Psaltirea slavonă (1577—1580).*

3. Din *Memoriile Secţiunii Istorice*, seria III, tom. IV, s'au publicat:

N. Iorga, *Procesele călugărilor dela Sântilie şi Gheorghe, pisarul leşesc.*

I. Vlădescu, *Inceputul anului în cronicele moldoveneşti până la Ureche.*

G-ral R. Rosetti, *Studii asupra chipului cum se făptuià răsboiul de către Ştefan-cel-Mare*, mem. I—III.

Din tomul V:

N. Iorga, *Comemorarea lui Edgar Quinet cu ocaziunea semicentenarului morţii lui.*

I. Andrieşescu, cu o notă de V. Pârvan, *Consideraţiuni asupra tezaurului dela Vâlci-Târn.*

N. Iorga, *Trei călători în ţările româneşti, Caronni, Rey, Kunisch şi originea «Luceafărului» lui Eminescu.*

Andreiu Rădulescu, *Dreptul de moștenire al soțului supraviețuitor.*
N. Iorga, *O mărturie din 1404 a celor mai vechi «Moldoveni».*
Al. Busuioceanu. *Câteva portrete nouă ale lui Mihaiu-Viteazul.*
I. Lupaș, *Din activitatea ziaristică a lui Andreiu Mureșanu.*
N. Iorga, *Lucruri nouă despre Chilia și Cetatea-Albă.*
N. Iorga, *Un prinț portughez cruciat în Țara-Românească a secolului al XV-lea.*
N. Iorga, *O istorie a lui Mihaiu-Viteazul de el însuș.*
Din tomul VI:
G-ral R. Rosetti, *Studii asupra felului cum se făptuià răsboiul de către Ștefan-cel-Mare,* mem. IV—V.
Sub presă:
V. Pârvan, *Getica.*
G. Vâlsan, *Harta Moldovei de Dimitrie Cantemir.*
N. Iorga, *Goleștii și alți elevi ai lui Töpfer la Geneva.*
4. Din *Memoriile Secțiunii Științifice,* seria III, tom. II, s'au publicat:
Const. Hurmuzaki, *Conspectus specierum varietatum generis Rubus L.*
Din tomul III:
Dr. V. Babeș, *Rezultatele obținute în grefa osoasă de Dr. C. Leonte.*
Dr. G. Z. Petrescu, *Zorile Chimiei și Alchimia.*
Zach. C. Panțu, *Contribuțiuni la Flora Dobrogei-Nouă adică a județelor Caliacra și Durostor.*
Dr. I. Simionescu, *Foci fosile din sarmaticul dela Chișinău.*
D. M. Cădere, *Fapte pentru a servì la descrierea mineralogică a României. I. Elemente și lampirite* de *P. Poni.*
Th. Văscăuțanu, *Asupra formațiunilor mediterane din nordul Basarabiei.*
Aristide Caradja, *Ueber Chinas Pyraliden, Tortriciden, Tineiden, nebst kurze Betrachtungen, zu denen das Studium dieser Fauna Veranlassung gibt.*
Dr. G. Marinescu, *Viața și opera lui Charcot.*

5. Din *Discursurile de recepție* s'au publicat: al părintelui N. M. Popescu, *Dimitre Onciul,* cu *Răspunsul* d-lui N. Iorga, și al d-lui G. Balș, *Inceputurile arhitecturii bisericești în Moldova,* cu *Răspunsul* d-lui Al. Lăpedatu.

6. Redactarea Dicționarului Limbii Române a continuat și în anul acesta sub conducerea d-lui coleg Sextil Pușcariu. Din lipsă de fonduri tipărirea n'a fost reluată până în prezent. Situația exactă a stadiului lucrărilor vi se va arătà prin raportul special al Comisiunii respective.

7. *Lucrările Secțiunilor.*

Secțiunea literară.

a) Din seria «*Texte de limbă din sec. XVI*», reproduse în facsimile sub îngrijirea d-lui coleg I. Bianu, au apărut:

III. *Manuscriptul dela Ieud:* 1. Scriptura Domnului Hristos către oameni căzută în piatră din ceriu; 2. Invățătură de Paști; 3. Invățătură la cuminecătură, 1925.

IV. Apostolul lui Coresi (1563). (Sub tipar).

b) *Din vieața poporului român:* Culegeri și Studii:

XXXIII. *Graiul și Folklorul Maramureșului* de T. Papahagi.

Sectiunea Istorică.

Tomul XII al *Bulletin*-ului publicat în limbi străine.

Secţiunea Ştiinţifică.

Bulletin-ul publicat în limbi străine a continuat să apară, dând la iveală o serie de studii originale de un mare interes.

8. In „*Studii şi Cercetări*" a apărut:

XI. *Studii Istro-române* de Sextil Puşcariu.

9. Din publicaţiile *Fondului V. Adamachi:*

Tom. IX, No. XLVIII, *Şisturile cu Daonella din Dobrogea* de I. Simionescu.

Atât din Memoriile Secţiunii Istorice cât şi din Memoriile Secţiunii Ştiinţifice se află sub tipar numeroase lucrări.

V. **Legate, Donaţiuni, Fonduri.** Strâmtorarea financiară cu care se luptă Academia dela reforma agrară încoace vă este bine cunoscută. In multe şedinţe aţi discutat-o şi v'aţi consultat asupra mijloacelor celor mai potrivite pentru înlăturarea ei. Dotaţiunea de 1.000.000 lei pe an acordată de Stat în urma revizuirii legii dela 1879 s'a dovedit dela început nesatisfăcătoare faţă de nevoile financiare ale Academiei şi de totala devalorizare a veniturilor noastre. Cât de intolerabilă este situaţia, se poate vedeà din faptul că în acest an eram lipsiţi chiar de sumele necesare pentru reînoirea abonamentelor la revistele străine pentru anul curent. Cu obişnuita sa generozitate pentru scopurile culturale, Banca Naţională a dat Academiei un ajutor de 100.000 lei pentru acoperirea acestor plăţi.

Din aceleaşi cauze, bugetul în curs al Bibliotecii a fost încheiat cu un însemnat deficit de 425.400 lei. Colegul Lăpedatu, a cărui statornică dorinţă de a ajută activitatea Academiei, s'a simţit în tot timpul cât a fost Ministrul Cultelor şi Artelor, a îngrijit ca dintr'un fond cultural al Statului să se pună la dispoziţia Academiei 1.000.000 lei. In ajutorul Bibliotecii a venit şi Societatea Anonimă Română «Creditul Minier» cu 100.000 lei.

Dar toate aceste paliative nu pot îndreptà situaţia. E nevoie de un act de dreptate deplină, care să ne redeà, dacă nu capitalul, cel puţin veniturile de cari am fost sărăciţi prin expropriere.

Putem luà act la capitolul donaţiunilor de aceea a d-lui Gh. Finţescu, profesor dela Iaşi, în sumă de 25.000 lei în efecte ale Creditului Urban din Iaşi, «Suma aceasta — zice donatorul — va constituì un fond a cărui destinaţiune nu se va puteà schimbà nici în parte nici în total şi din venitul căruia Academia Română va instituì din trei în trei ani câte un premiu de entomologie care va purtà numele de «Premiul de entomologie al profesorului Gh. N. Finţescu». Donatorul a arătat apoi în amănunte normele după cari doreşte ca Academia să procedeze la acordarea premiului instituit prin actul său.

Parohul Bisericii Sf. Dimitrie-Colentina din Capitală, Preotul Ştefan Georgescu, încă din 1923 instituise un fond prin dăruirea unui capital în efecte de 12.000 lei în amintirea fiului său Alexandru, mort după

întoarcerea din Moldova. In acest an Sfinția Sa a sporit capitalul fondului cu 20.000 lei, fond destinat pentru «scopuri culturale».

Vom menționà și pe d-na Zoe Mavrodin din Capitală, care a dăruit Academiei 1000 exemplare din a II-a ediție a poeziilor «Acorduri Lirice» de poetul defunct Locot. I. N. Iancovescu, dispunând ca sumele ce va produce vânzarea lor să se folosească Academia pentru progresul literaturii române. D-na Mavrodin ne-a anunțat în acelaș timp că a depus la Tribunal un testament mistic în favoarea Academiei, testându-i 100.000 lei, din al cărui venit să se deà, în anumite condițiuni de timp și de valoare, un premiu pentru literatură. Doritoare însă ca premiul să se deà chiar din timpul vieții sale, d-na Mavrodin a donat de pe acum 10.000 lei, pe cari Academia i-a primit în depozit, urmând ca D-voastră să decideți în această sesiune asupra anunțării premiului pentru anul viitor.

Speranțele ce aveam de a se terminà până în toamna anului trecut lucrarea de construcție a mausoleului pe mormântul lui Alecsandri la Mircești, n'au putut fi realizate. Știți, din raportul de acum un an al Secretarului D-voastră General că întreaga lucrare și-a luat-o asupră-și Ministerul Artelor, subvenționând-o dela început cu un fond de 600.000 lei. Necesitățile lucrării au cerut însă, pe măsura înaintării lor, sume noui. Astfel numai cheltuelile din anul trecut s'au ridicat la 1.000.000 lei. In anul în curs, grație interesului deosebit ce Colegul nostru d-l Al. Lăpedatu a purtat acestei chestiuni, Departamentul Artelor, din timpul când d-l Lapedatu erà conducătorul său, a înscris încă o sumă de 762.000 lei pentru continuarea și desăvârșirea lucrării. Credem dară ca în curând să putem face inaugurarea monumentului, când Academia va publicà o monografie asupra vieții și activității poetului întocmită de Colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică și aflătoare acum sub tipar.

In sfârșit, grație ostenelilor Colegului nostru I. Nistor, s'a putut trece proiectul de lege prin care s'a dat formă, iarăș sub auspiciile Academiei, instituțiunii decise de D-voastră în sesiunea anului 1924, pentru cercetări istorice și tipărirea de documente istorice din arhivele străine privitoare la istoria și desvoltarea neamului nostru. S'a instituit anume prin lege o misiune istorică pe lângă Ministerul Instrucțiunii, care o va subenționà anual cu două milioane lei. Lucrările vor fi îndeplinite de un personal cu pregătire istorică propus de Academie și aprobat de Ministerul Instrucțiunii. Organizarea în amănunte a acelei misiuni istorice este prin lege încredințată Academiei și, în consecință, în cursul actualei sesiuni vom aveà să ne ocupăm de elaborarea Statutelor și Regulamentului de înființare și funcționare a acelei misiuni.

VI. **Localul Academiei.** Suggestiunile făcute de Secretarul D-voastră General în raportul general din sesiunea trecută asupra desvoltării ce trebuie să dăm viitorului local al Academiei au fost reluate, discutate și amplificate de Comisiunea aleasă de D-voastră pentru studierea

chestiunii localului. In numeroase şedinţe Comisiunea a discutat modul de distribuţie a încăperilor de cari Instituţia are nevoie şi, reformând planurile dinainte de răsboiu, a ajuns să stabilească un plan de distribuţie, care să servească de bază concursului printre arhitecţi. Comisiunea a propus și D-voastră ați aprobat în ședința dela 15 Ianuarie publicarea concursului în condițiunile pe cari le va arătà în amănunte Comisiunea localului bibliotecii într'un raport special.

Publicarea concursului s'a făcut în cursul lunii Ianuarie, distribuindu-se dela Cancelaria Academiei numeroșilor solicitatori interesați programul condițiunilor concursului, împreună cu exemplarele din planurile întocmite de Comisiune, și s'a fixat termenul de prezentare a proiectelor pentru ziua de 1 Iunie curent.

Prin aprobarea dată asupra deschiderii concursului, D-voastră ați dispus în acelaş timp ca cheltuelile ocazionate de ținerea lui să se acopere din suma de 1.000.000 lei, neangajată, din cele 10.000.000 lei puse de Ministerul Instrucțiunii la dispoziția Academiei încă din vara anului trecut pentru începerea construcției localului Academiei.

In urma acordării celor 10.000.000, după propunerile Comisiunii localului, ați hotărît ca să se înceapă prin a se construì unul din cele două depozite de cărți figurate în planul general, pentru motive cari vă sunt bine cunoscute. In cursul lunii Maiu 1925, s'a dat prin licitație efectuarea lucrării d-lor Ingineri A. Ioanovici și P. Moccia, astfel că lucrarea a putut să înceapă în Iunie. Un raport amănunțit asupra mersului acestor lucrări vă va face colegul nostru d-l G. Balș, căruia i-ați încredințat direcția construcției depozitului de cărți. Pentru desăvârșirea construcției începute, dar neterminate, și pentru continuarea lucrării celei mari, s'a alocat la distribuirea excedentelor bugetare din anul trecut de fostul Guvern, o nouă sumă de 10.000.000 lei, pentru care s'a intervenit ca să fie pusă la dispoziția Academiei.

VII. **Colecțiunile.** La 5 Martie, s'a deschis de serviciul Bibliotecii Academiei, Expoziția II-a: *Cartea românească veche 1508—1820*, cu un adaus de *Portrete și Stampe alese*, organizată în clădirea anexă a Academiei, din Calea Victoriei 121. Ea a fost cercetată în mod mulțumitor de cărturari și intelectuali în frunte cu M. S. Regina și cu A. S. R. Principele Nicolae,— de profesorii cu școlarii lor și de numeroși studenți universitari. Expoziția a stat deschisă în toate zilele până la 3 Maiu.

In luna August, am fost solicitați de Ministerul Afacerilor Străine să arătăm congresiștilor reprezentanți ai Micei Ințelegeri a Presei — întruniți în aceà lună în Capitală — evoluția presei românești. Organizată de serviciul Bibliotecii noastre și deschisă printr'o cuvântare a Colegului nostru Vicepreședinte d-l Dr. G. Marinescu la 19 August, când a primit în numele Academiei pe congresiști, un public numeros (peste 1500 persoane) a putut vizità până la sfârșitul lunii August bogata colecțiune de exemplare din toate foile românești apărute dela începuturile presei noastre, în anul 1820, până în ultimele timpuri. Intr'o conferință

publică d-l I. Bianu a arătat desvoltarea presei româneşti şi importanţa deosebitelor foi.

Dar pentru ca tezaurele culturale pe cari le cuprinde Biblioteca noastră să fie mai pe larg cunoscute de marele public, s'a dispus ca să se continue cu expunerea de manuscripte, documente și autografe, portrete istorice sau cărți rare, și sperăm ca o nouă expoziție să se facă chiar în toamna viitoare.

Colecțiunile științifice ale bibliotecii noastre și-au continuat creșterea atât prin cumpărături cât și prin celelalte două mijloace gratuite: schimbul publicațiilor academice cu instituțiunile similare din străinătate și obligațiunea impusă prin legea dela 1904 tipografiilor din întreg Regatul de a trimite câte două exemplare din tot ce tipăresc. Comisiunea bibliotecii va arătà prin raport amănunțit atât creșterea cât și organizarea dată serviciilor bibliotecii în vederea unei mai lesnicioase folosiri a materialelor adunate.

Pe scurt, putem indicà chiar de acum că biblioteca noastră s'a îmbogățit în acest an cu 8.810 volume, 7.885 numere de reviste, 873 ziare, 52 atlase și hărți, 2.128 stampe, portrete și cărți postale ilustrate, 23 fotografii, 20 albumuri, 158 documente, 27 volume manuscrise și 181 note muzicale.

In fruntea tuturor donatorilor stă Liga Națiunilor, care ne trimite toate publicațiunile sale. Deasemenea dela Statele latine Sud-americane și din Japonia s'au primit în dar numeroase tipărituri. Menționăm și darul de 1.600 volume primite dela d-na Sihleanu.

Urmând exemplul înaintașilor săi Ion Ghica și G. Barițiu, Președintele nostru, d-l I. C. Negruzzi, continuă a-și sortà corespondența avută în lunga sa activitate, și a aduce la Academie pe aceea de interes cultural și literar.

In ce privește colecțiunea numismatică a Academiei, Colegul nostru conservator al monetelor și medaliilor vă va prezentà un raport special. Nu putem însă vorbì de creșterea materialului nostru numismatic fără de a arătà recunoștința Academiei față de M. S. Regele Italiei, care aflându-se alăturea de Suveranii noștri în fruntea membrilor onorari ai Academiei Române, se află în acelaș timp și în fruntea donatorilor cari contribuesc la sporirea bibliotecii noastre numismatice. Dela Majestatea Sa s'a primit, în continuarea primelor opt volume tipărite în timpul răsboiului, cel de al IX-lea volum din marea operă condusă de însăși M. Sa, «Corpus Nummorum Italicorum».

VIII. **Burse.** In anul școlar curent s'au acordat burse din fondurile *V. Adamachi*, *A. Papadopol*, *Dr. C. Păcuraru-Bianu*, *N. Rătescu* și *Leon S. Arié* după cum urmează::

Din *Fondul Adamachi* s'au dat în total 20 burse și anume:

a) 1 bursă de 1.000 lei pe lună acordată licențiatului în Geografie, d-lui Gh. I. Năstase pentru specializarea în Paris în studiul Etnografiei și Antropogeografiei;

b) 4 burse de câte 250 lei lunar date astfel: una d-lui Ioan Steopoe, doctorand în Morfologia animală la Universitatea din București; alta d-lui Ovidiu Voicu, doctorand în chimie la Universitatea din Cluj; o a treia d-lui Orest Marcu, doctorand în Științele Naturale la Universitatea din Cernăuți și ultima d-rei Zenovia Movileanu, doctorandă în Zoologia Descriptivă la Universitatea din Iași;

c) 2 burse de câte 360 lei lunar date la elevi ai Școalei Politehnice din Capitală;

d) 13 burse de câte 240 lei pe lună date, două la elevi ai Școalei Politehnice din Capitală, șapte la studenți ai Facultății de Științe din Iași și patru la studenți ai Facultății de Medicină din Iași.

Din *Fondul A. Papadopol* s'au dat ajutoare lunare de câte 50 lei la zece elevi ai Școalei Comerciale Superioare și câte 30 lei la zece elevi ai Școalei Inferioare de Comerț — ambele din Galați.

Din *Fondul Dr. C. Păcuraru-Bianu* s'au dat două burse de câte 120 lei pe lună la Școala de Horticultură dela Turda și una de 120 lei pe lună la Școala Inferioară de Meserii din Capitală.

Din *Fondul N. Rătescu* s'a dat o bursă de 120 lei pe lună la Școala Superioară de Comerț din Capitală.

Din *Fondul Leon S. Arié* s'au acordat burse în modul următor: 1 bursă de 600 lei pe lună unui elev al Școalei de Comerț din Cluj; 1 bursă de 500 lei pe lună unui elev al Școalei de Comerț din București; 1 bursă de 500 lei pe lună unui elev al Școalei Politehnice din Timișoara; 1 bursă de 500 lei pe lună unui elev al Școalei Politehnice din București; 1 bursă de 600 lei pe lună unui elev al aceleiași Școale, și 1 bursă de 600 lei pe lună unui student al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București.

IX. **Școalele Academiei.** Institutul «Ion I. Otetteleșeanu» de patru ani «Școală Normală de Fete», funcționează mulțumitor sub conducerea actualei Directoare.

Școalele de Agricultură «Tache P. Anastasiu» dela Țigănești (Tecuciu) și «Ioan C. Agarici» dela Moara Grecilor (Vasluiu) precum și Școala Primară «Tache P. Anastasiu» dela Călmățuiu funcționează deasemenea mulțumitor, luptând însă din greu cu cheltuelile mereu în creștere mai ales pentru personalul didactic și de serviciu.

Fondurile «Ioan Fătu» și «Ioan Scorțeanu» au continuat a contribuì la ușurarea învățământului primar rural prin împărțirea de cărți didactice.

Comisiunile speciale vor da prin rapoartele lor informațiuni mai amănunțite cu privire la vieața școlară dependentă de Academie.

X. **Concursurile Premiilor.** Constatăm cu plăcere că la concursurile premiilor ce sunt a se acordà în actuala sesiune s'au depus scrieri în număr aproape îndoit față de cele din anul trecut, pentru *opere publicate* și un număr de șapte lucrări în manuscris, în deosebire de anul

trecut, când s'a prezentat un singur manuscris, tratând *subiecte date* de D-voastră în sesiunile trecute.

(Vezi lista lucrărilor prezentate la pag. 36—43).

Domnilor Colegi,

Suveranul nostru și Inaltul Protector al Academiei, M. S. Regele Ferdinand I, împlinind în acest an 60 de ani de vieață, a fost sărbătorit de țară cu iubire și recunoștință. Academia a hotărît încă din iarna trecută să sărbătorească și ea pe Suveran. Dar Academia are, între manifestările de devotament pentru primul Rege al tuturor Românilor, un rol special: ea va aveà a privì faptele mari politice și culturale și a valorificà personalitățile din punctul de vedere al perspectivei istorice. Deaceea ați hotărît ca trei Colegi ai noștri, câte unul de fiecare secțiune, să vorbească în acest senz, fiind oratorii noștri oficiali la ședința solemnă pe care o vom consacrà, în prezența Suveranului și a autorităților superioare ale Statului, povestirii faptelor de seamă ale Domniei Regelui Ferdinand în toate domeniile de activitate spirituală. Veți aveà deci cât de curând a fixà în amănunte ceremonialul acestei ședințe istorice.

Incheiu cu urarea ca noi toți să avem încă ani îndelungați pe Ferdinand I ca Președinte de onoare al nostru și ca lucrările Academiei noastre să sporiască tot mai mult bunul nume de care se bucură țara noastră între națiunile culte ale lumii.

D-l I. BIANU cetește următorul *Raport despre activitatea Bibliotecii și despre îmbogățirea colecțiunilor în anul 1925:*

Domnilor Colegi,

«Activitatea Bibliotecii Academiei Române, în cursul anului 1925, «a făcut puține progrese față de anul trecut. Aceasta se datorește cau-«zelor principale despre cari mereu vorbim de șapte ani încoace. Cât «timp aceste cauze vor continuà să existe, nu va fi cu putință ca activi-«tatea bibliotecii să ajungă la mersul normal și să aducă serviciile, cari «se așteaptă dela dânsa.

«Credem necesar să amintim și acum aceste cauze:

«1. *Localul.* Localul actual, necorespunzător din nici un punct de ve-«dere scopului și necesităților, este tot mai impropriu și mai neîncăpător. «Colecțiunile au crescut prea mult față de spațiul disponibil, astfel că «suntem siliți să suspendăm unele lucrări de așezarea materialului în «ordinea necesară. Astfel rărirea periodicelor, începută în primăvară, a «trebuit suspendată din această cauză. Acest material, ce crește în proporții «prea mari, mai ales dela răsboiu încoace, nu mai poate fi ținut în ordine «și efectele se simt cu ocazia servirii publicului. Din această cauză, se simte «nevoia ca volumele să fie îngrămădite pe marginea rafturilor și chiar

«pe jos, ceeace încurcă colecţiile şi strică materialul, mai ales pe cel de «format mare.

«Magazia rezervată dubletelor este plină. Pentru a se evità şi aci în-«grămădirea volumelor unele peste altele, ne-am gândit să continuăm «aşezarea lor în câtevà încăperi din imobilul vecin (casa Bellu). Lucrul «a fost cu neputinţă, căci aproape întreg imobilul a fost ocupat de cele «două servicii mutate aci: *Serviciul primirii imprimatelor* din ţară, trimise «conf. legii şi colecţiile şi serviciul stampelor.

«Asemenea dispoziţiuni de simplă gospodărie sunt — după cum ve-«deţi — numai paliative, cu efecte de ameliorare neînsemnate şi de foarte «scurtă durată.

«In acest an, s'au dovedit şi mai mult lipsurile actualului local: ab-«solut impropriu şi insuficient. Aceste defecte îl fac aproape imposibil «astăzi, când am ajuns la un număr de aproape 280.000 volume, 11.300 «cetitori şi 38.500 volume comunicate anual. Localul, nefiind construit «anume pentru bibliotecă, prezintă mari inconveniente, dintre cari semna-«lăm numai pe cele ce cauzează stricăciuni cărţilor şi împiedecă bunul «mers al serviciului şi anume:

«Incăperile destinate depozitării volumelor nu comunică între ele şi «sunt prea înalte. Din această cauză se pierde mult timp pentru aducerea «volumelor cerute, ceeace ne sileşte să îmmulţim numărul oamenilor de «serviciu. Apoi prin îngrămădirea colecţiilor pe marginea rafturilor şi pe «jos, multe volume cerute nu se găsesc imediat, oamenii de serviciu fiind «siliţi a pierde mult timp cu căutarea lor. Lipsa unui calorifer pentru în-«călzirea localului face ca volumele, mai ales cele tipărite pe hârtie de cretă, «să se deterioreze foarte mult. Hârtia sub influenţa umezelii devine ji-«lavă şi uscându-se se încreţeşte şi se îngălbeneşte. Hârtia de cretă su-«feră şi mai mult, căci uscându-se, se lipesc foile pe margine şi se rup «când voim a le despărţì.

«Sala de lectură a devenit absolut insuficientă. Spaţiul fiind mic nu «mai putem ţine la curent biblioteca aşezată aci pentru ca cetitorii să aibă «la dispoziţie cărţile mai des întrebuinţate. Numărul cetitorilor a crescut «foarte mult. Astfel s'au liberat 490 noui permise de intrare în 1925 faţă «de 618 în 1924 şi 331 în 1923. Sala de lectură a devenit deci absolut neîn-«căpătoare pentru un număr de cetitori de aproape 16 ori mai mare decât «cele 32 locuri ce are. Mulţi cetitori sunt siliţi, din această cauză, să plece «dacă nu au perseverenţă să aştepte până ce se liberează un loc.

«Pentru a înlesnì totuş cercetările membrilor Academiei şi ale profe-«sorilor universitari, s'a strâmtorat serviciul de administraţie al bibliotecii «şi s'a deschis o sală specială cu 12 locuri pentru consultarea cărţilor bi-«bliotecii.

«Sforţările făcute pentru a îndreptà această stare nenorocită de lucruri «au dat rezultate neînsemnate. Astfel oprirea acordării de permise pentru «sala de lectură studenţilor de anul I a împiedicat prea puţin creşterea «numărului cetitorilor, căci s'au acordat 490 de permise în 1925, faţă de «618 în 1924, iar în lunile Ianuarie şi Fevruarie 1926 s'au acordat 116 permise.

«Sălile de lucru pentru funcţionari nu întrunesc condiţiunile igienice «absolut deloc: sunt neîncăpătoare, întunecoase şi friguroase iarna, prea «călduroase vara.

2. «*Funcţionarii*. Una din principalele cauze ale greutăţii bunei des«voltări a acestui serviciu este tocmai personalul. Biblioteca are astăzi 21 «funcţionari împărţiţi pe serviciile speciale următoare: Conducere 1, pri«miri 4, noul catalog 6, sala de lectură 4, periodice 2, manuscrise 2, stampe «1, numismatică 1; oameni de serviciu: la primiri 2, la noul catalog 1, la «sala de lectură 4, la manuscrise 1, la stampe 1.

«Acest personal este însă neîndestulător faţă de lucrările ce trebuiesc «făcute. Din această cauză, lucrările de catalogare sunt în mare parte în«târziate şi merg mai încet decât ar trebuì, iar unele lucrări sunt pără«site, altele nici începute. Aşà sunt: notele muzicale, catalogul dubletelor, «revizuirea periodică a bibliotecii; în parte foile volante, colecţia de stampe «şi rapoartele societăţilor. In actuala situaţie nici nu ne putem gândì la «facerea exemplarului al doilea al cataloagelor, exemplar ce trebuie să-l «avem întocmit până la terminarea noului palat al bibliotecii.

«Răul cel mare însă este nestatornicia funcţionarilor. Licenţiaţi şi «absolvenţi de universitate, stau cel mult până pot intrà în învăţământul «secundar şi pleacă după ce, unii dintre dânşii, au câştigat cunoştinţele şi «practica necesare pentru un bun bibliotecar. Cei mai mulţi părăsesc «serviciul în luna Septemvrie, astfel că suntem siliţi să ţinem posturile «vacante până în Noemvrie, când deschizându-se universitatea, se pot «găsì noui funcţionari. In fine, ceeace este şi mai grav, stagiul în func«ţiune se micşorează într'una. Din aceste două din urmă cauze, avem po«sturi vacante luni întregi şi, mai ales, nu mai putem aveà continuitate «în unele lucrări din lipsă de funcţionari pregătiţi. In anul trecut, au ple«cat — mai mult decât se prevăzuse — 5 funcţionari şi în acest an, pro«babil că tot cam atâţia vor plecà. Mai mult de jumătate din funcţionarii «bibliotecii au mai puţin de trei ani de serviciu.

«Cauzele plecării sunt salariile prea mici pentru trebuinţele traiului «şi vacanţele de vară prea scurte. Trebuie să îndepărtăm cu orice chip «prima cauză prin majorarea salariilor până la nivelul scumpetei «sau — în cel mai rău caz — până la nivelul salariilor funcţionarilor «Statului.

«Dăm mai jos un tablou comparativ de salariile ce se dau funcţionari«lor Statului (pentru 5 ore de lucru pe zi), Bibliotecii Universităţii din «Cluj (pentru 5 ore de lucru pe zi), Fundaţiei universitare Carol I (pentru «4 ore de lucru pe zi) şi Academiei Române (pentru 5 ore de lucru pe zi). «Din el se pot lesne vedeà condiţiunile inferioare de salarizare a funcţio«narilor Academiei.

«A doua cauză s'ar puteà întrucâtva uşurà mărind vacanţele şi ţinând «sala de lectură deschisă numai o jumătate de zi două luni şi jumătate, «în loc de numai două luni, lucru ce nu se poate face decât în detrimentul «culturii, mai ales că celelalte biblioteci sunt de tot închise pe tot timpul «vacanţelor de trei luni.

«In actualele condiţiuni formarea unui bun personal statornic este cu «neputinţă, lucru ce face funcţionarea normală aproape imposibilă. Func-«ţionarii mai vechi pierd foarte mult timp cu instruirea noilor numiţi,

Gradul	Stat	Bibl. univ. Cluj	Fundaţia Carol I.	Academie
Director gen. (gr. cel mai mare)	16.360	19.218	15.000	8.681
Director (gr. următor) . . .	14.810	13.768		7.481
Şef de serviciu	8.570	9.769	10.000	5.569
Şef de biurou	6.350	8.860	9.800	4.654
Impiegat cl. I	4.012	5.841	5.600	2.824
Dactilograf (Scriitor proviz.)	3.415			2.524
Om de serviciu . , ...	2600-3000		2800-3550	1600-2100
	şi îmbrăcăminte, lemne, uneori şi locuinţă.		şi locuinţă, luminat, încălzit şi îmbrăcăminte	şi locuinţă, luminat şi încălzit.

«neglijându-şi din această cauză lucrările lor. iar unele servicii nu pot «executà lucrările ce au de făcut. Pentru a remedià această stare rea, tre-«buie să se găsească cât mai curând mijloacele pentru a împiedecà plecarea «funcţionarilor. Numai după ce se va da acestui serviciu caracterul de sta-«tornicie şi de pregătire absolut necesar oricărui serviciu serios de biblio-«tecă, se va puteà gândì la îmmulţirea personalului. Immulţirea persona-«lului în actualele condiţiuni de nestatornicire nu ar da rezultatele do-«rite: formarea de buni şi stabili funcţionari şi unitatea în lucrări, pe care «ne luptăm să o menţinem.

«Imbogăţirea colecţiilor se va arătà în publicaţiunea *Creşterea Colecţiilor* «a cărei tipărire s'a oprit cu sfârşitul anului 1915, deşì materialul este «pregătit spre a fi dat la tipar îndată ce se va dispune de fondurile necesare.

«Iată în oarecari amănunte activitatea acestui serviciu al Academiei «în anul 1925:

A. SECŢIA CĂRŢILOR TIPĂRITE

1. NECESITĂŢI

«Această secţiune are 16 funcţionari împărţiţi la următoarele servicii: «6 la noul catalog, 4 la sala de lectură, 2 la periodice şi 4 la primiri şi re,-

«clamaţii, cari sunt suficienţi pentru lucrările curente. Pentru a puteà «încorporà cât mai curând vechile biblioteci în noul sistem de catalogare, «este nevoie la noul catalog de o a doua echipă, care să facă numai această «lucrare. Trei funcţionari noui, dintre cari unul anume pregătit pentru «a face inventar, catalog pe materii şi alte lucrări de organizare, ar fi su«ficienţi. Având şi aceşti trei funcţionari, echipa actuală ar fi descărcată «de o parte din lucrări, putând astfel să înceapă sau să continue lucrările «neîncepute sau părăsite.

«Serviciul primirilor şi reclamaţiilor, având 4 funcţionari, ţine la cu«rent toate lucrările. Cu modul acesta funcţionarii dela împrumuturi au «fost descărcaţi de o parte din lucrările ce făceau, astfel că pot îndeplinì «serviciul în chip satisfăcător, dând şi ajutor custozilor din sala de lectură «cari sunt câteodată — mai ales iarna — prea încărcaţi.

«Controlul cărţilor din depozitele bibliotecii nu s'a făcut de peste 20 «de ani din lipsă de funcţionari speciali pentru această lucrare. Cum bi«blioteca a crescut foarte mult (aproape 280.000 volume) se simte ne«voia absolută să se înfiinţeze post pentru un asemenea funcţionar având «sarcina de a controlà regulat cărţile, de a rărì periodicele, de a îndreptà «cărţile rătăcite şi de a instruì şi supravegheà noii oameni de serviciu.

2. CONSULTAREA

«Sala de lectură a cărţilor tipărite a fost deschisă 285 zile de lucru, «afară de Dumineci şi sărbătorile fixate de Delegaţiune. In 230 zile a «fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 şi 2—6 (114 zile cu orariul de «vară) sau dela 9—5 (116 zile cu orariul de iarnă), iar în 55 zile din lunile «de vară numai 4 ore pe zi (8—12). In cursul anului 1925 numărul ceti«torilor a fost 10.462, cărora li s'au comunicat 34.150 volume.

«Imprumutate acasă au fost 4.211 volume la 762 persoane cu 3.355 «bilete de împrumut.

«Imprumutarea, atât direct la persoane din Capitală cât şi prin biblio«tecile universitare din ţară, aduce mari servicii învăţaţilor pentru studiile «lor ştiinţifice, deaceea numărul împrumuturilor creşte în fiecare an.

«Această lucrare atât de folositoare întâmpină totuş mari greutăţi din «cauza neglijenţei ce pun unii împrumutători ca să restitue cărţile ce «li s'au încredinţat. Trebuiesc făcute cu mare pierdere de timp câte «două-trei reclamaţii, iar cu unii ajungem înaintea instanţelor judecă«toreşti.

«La 16 Maiu 1916 — după propunerea bibliotecarului — s'a «aprobat prin dispoziţie de regulament ca şì funcţionarilor biblio«tecii să li se deà dreptul de împrumutare. S'au constatat însă îndată «abuzuri: unii împrumutau cărţi pentru alte persoane, alţii ţineau timp «îndelungat la dânşii cărţi cerute zilnie dc cetitorii bibliotecii. Măsuri dis«ciplinare necesare au fost luate şi o restrângere în regulament se impune.

«S'au liberat 490 permise de intrare în sala de lectură, din cari 36 «şi pentru secţiunea manuscriptelor şi documentelor. Ajutorul, ce dă

«Biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura națională, se poate vedeà «din statistica cetitorilor din ultimii cinci ani, arătată în tabela următoare:

TABELA I

Anii	Cetitori	Volume comunicate	Impru-mutători	Volume împrumutate
1921	6.511	19.224	511	3.006
1922	6.988	23.960	592	3.413
1923	8.088	25.036	685	4.073
1924	8.924	29.077	711	4.267
1925	10.462	34.150	762	4.211

«Se amintește că, pe lângă cărțile comunicate cu bilete de cerere, ce«titorii au la liberă dispoziție, în sala de lectură, o bibliotecă de 1870 vo«lume din cărțile cele mai des întrebuințate, 211 reviste străine și 46 re«viste românești.

«Semnalăm că, dela un timp încoace, se petrece un fapt foarte dău«nător colecțiunilor bibliotecii. Unii cetitori au răul obiceiu de a distruge «colecțiile, tăind mai ales din periodice, părțile ce-i interesează sau rupând «foaia întreagă, uneori chiar din cărțile din sala de lectură. Cităm ca ex. «ziarul Cronica, Revista istorică, iar din sala de lectură, Marele Dicționar «geografic al României vol. V, p. 619—620.

«Trebuie să se ia urgente măsuri de supraveghere pentru a împiedicà «aceste distrugeri și a pedepsì cât mai aspru pe delicvenții, cari nu re«spectă cartea.

3. SPORUL

«Biblioteca (Secțiunea cărților tipărite) a crescut în 1925 cu 8.810 «volume față de 6.129 în 1924. In tabela de pe pag. urm. se poate vedeà «creșterea deosebitelor feluri de colecțiuni ale bibliotecii în 1925.

«In această tabelă nu sunt cuprinse miile de foi volante cari, de câtivà «ani încoace, nu se mai pot alege, ci se pun la o parte spre a se alege când «vom aveà personal îndestulător.

«Tot din tabelă se vede că numărul cărților cumpărate scade în fie«care an, din cauza insuficienței mijloacelor pentru achizițiuni, insufi«ciență atât de mare, încât nu ne mai permite să cumpărăm toate cărțile «străine relative la țara noastră. Mai mult încă, anul acesta ne-au lipsit «fondurile pentru înoirea abonamentelor la revistele străine. Banca Na«țională ne-a venit în ajutor cu suma de 100.000 lei, astfel că s'a împie«decat întreruperea abonamentelor la reviste ce se primesc de zeci de ani.

«Pe lângă îmbogățirea bibliotecii cu imprimatele din țară, cari se tri-«mit prin obligația legală, izvor de îmbogățire, care merge în fiecare an «crescând, sunt donațiunile și schimbul de publicații din străinătate. In «fruntea donatorilor stă acum Liga Națiunilor, care ne trimite toate pu-

TABELA II

Primite	Volume și broșuri	Numere de reviste		Ziare		Atlase și hărți	Stampe și portrete	Vol. manuscripte	Documente	Fotografii	Albumuri	Note muzicale	Monete, obiecte de muzeu
		române	streine	din țară	străine								
Conform legii dela 23 Martie 1904.	4.631	5.190	—	865	—	25	2.094	—	—	1	9	174	—
In dar sau în schimb	4.044	4	1.716	3	5	25	34	25	152	22	11	7	78
Cumpărate	135	—	975	—	—	2	—	2	6	—	—	—	894
Total	8.810	5.194	2.691	868	5	52	2.128	27	158	23	20	181	972

«blicațiunile sale. In fruntea schimburilor stau cele venite dela institu-«țiunile științifice ale Americei, atât din Statele-Unite cât și din repu-«blicele latine sud-americane, precum și din Japonia.

«La biuroul de primire al publicațiilor din țară au intrat 384 pachete «cu imprimate din București și 1.282 din provincie. S'au înregistrat și «ținut în evidență 1.440 publicațiuni periodice din țară și 8 din străină-«tate, în total 1.448.

«Pentru publicațiunile legale netrimise s'au reclamat dela 49 tipografi «și editori trimiterea a 174 cărți și s'au dat în judecată 2 tipografi și edi-«tori pentru 4 cărți netrimise. Tipografii și editorii, știindu-se ținuți de «scurt de serviciul însărcinat cu această lucrare, se conformează din ce «în ce mai mult legii și răspund neîntârziat reclamațiunilor.

«Pentru periodice (ziare și reviste) s'au făcut 2.667 reclamațiuni și «s'au dat în judecată 270 tipografi și editori pentru numerele netrimise.

«Sporul secțiunii cărților tipărite în ultimii 10 ani se arată în tabela «următoare:

«Cele 445 ziare și reviste străine se împart în 115 abonate, 236 primite «în schimb și 94 dăruite.

4. CATALOGARE ȘI ALTE LUCRĂRI

1. «*Catalogul nou.* S'au înscris în inventar. în 1925, 4.581 opere în «4.843 volume (No. 77659—82.240). S'au catalogat definitiv și s'au așe-«zat în rafturile bibliotecii 4.699 opere în 5.129 volume (No. 75.600—«80.299), pentru cari s'au lucrat:

«5.962 fișe pentru catalogul alfabetic al autorilor,

«7.480 fişe metodice pentru catalogul pe materii,
«Total: 13.442 fişe.

«In rezumat, până la 31 Decemvrie 1925 catalogul nou cuprinde:

«*a)* Trecute în inventar 82.240 opere în 101.538 volume;

TABELA III

	Anii	Volume şi broşuri	Ziare şi reviste din ţară	Ziare şi reviste străine	Atlase şi hărţi	Note muzicale	Stampe şi portrete	Fotografii	Albumuri
	1916	3.174	623	209	11	22	39	162	5
	1917	194	620	—	5	—		—	2
	1918	698	33	81	36	1	13	25	12
	1919	4.782	754	328	34	50	42	672	1
	1920	4.832	931	265	59	73	25	282	3
	1921	3.973	953	237	20	39	7	42	2
	1922	5.509	1.233	234	16	126	13	149	30
	1923	6.092	1.396	253	37	138	1.197	260	2
	1924	6.129	1.236	259	43	257	81	280	5
	1925	8.810	1.443	445	52	181	2.128	23	20
Totalul creşterilor	1916/1925	44.193	9.222	2.311	313	887	3.545	1.895	82

«*b)* Catalogate definitiv şi aşezate în rafturi 80.299 opere în 99.495 volume.

«Pentru toate aceste 80.299 opere s'au făcut:
«100.780 fişe alfabetice;
« 93.919 fişe metodice.
«Total: 196.699 fişe.

«S'a continuat cu transformarea vechiului catalog pe materii (Otto «Hartwig) după sistemul zecimal (Dewey).

«Cărţile provenite din bibliotecile necatalogate (Hepites, Stolojan, Ro«man) au fost încorporate şi s'a continuat cu încorporarea bibliotecii «vechi, făcându-se în cursul anului peste 1.000 teze străine, dela A 13609— «13611. Biblioteca Filipescu este singura neîncorporată din cauza lipsei «de spaţiu potrivit; ea are catalog pe autori provizoriu.

2. PUBLICAŢIUNILE IN CURS DE APARIŢIE

«S'au înregistrat în inventarul special 161 opere (No. 1.132—1.292), «pentru cari s'au făcut fişe de control. S'au făcut fişe speciale pentru

«toate acestea şi anume 178 fişe alfabetice pe autori şi 185 fişe metodice «în total 363 fişe.

3. SECŢIUNEA PERIODICELOR

«S'au înscris în cursul anului, în inventarul special şi cu numerotare «deosebită, 580 publicaţiuni (No. 6875—7455).

«*Catalogul pe fişe* (al periodicelor), pus la dispoziţia cetitorilor, are «10.040 fişe, 617 fiind făcute în cursul anului. Pentru catalogul pe materii «s'au lucrat 10.130 fişe, din cari 602 în anul trecut.

«Revizuirea colecţiunilor se ţine la zi, făcându-se fişe de control pen-«tru lipsuri şi pentru dublete.

4. «*Legatul.* Graţie atelierului de legătorie propriu, instalat în casa «vecină, putem legà în condiţiuni favorabile ca preţ şi ca soliditate. Lipsa «de fonduri ne împiedecă a legà însă tot materialul, mai ales periodicele, «al căror legat costă mult. Totuş s'au legat 232 volume cărţi şi 830 volume «periodice şi s'au reparat 64 volume cărţi şi periodice. A trebuit să facem «sforţări pentru a legà cât mai multe periodice, cari sunt mai mult supuse «stricăciunii din cauza formatului lor şi a relei calităţi a hârtiei.

5. «*Statistica lunară* de mişcarea bibliotecii se trimite regulat ziare-«lor spre publicare.

6. «Biblioteca noastră s'a mai îmbogăţit cu un foarte preţios dar. D-na «Severa Sihleanu a dăruit o parte din biblioteca soţului său Ştefan Si-«hleanu, compusă din 1.673 volume de istorie şi literatură şi 28 volume «manuscrise. Aceste volume formează o îmbogăţire de mare valoare pen-«tru colecţiile bibliotecii noastre, căci o bună parte din cărţile dăruite «provine din biblioteca marelui Ban Mihail Ghica, bibliotecă pe care «Academia o posedă dejà.

7. «*Secţia stampelor.* S'a continuat aşezarea materialului după planul «de organizare stabilit în 1918, înscriindu-se în inventare speciale 415 «fotografii, stampe, portrete. S'au clasat 654 cărţi poştale ilustrate.

«S'a încorporat colecţia de fotografii, stampe şi hărţi rămasă dela Ale-«xandru Odobescu, pe cari le datorim interesului statornic arătat Acade-«miei de Colegul nostru Al. Lăpedatu, fost ministru al Cultelor şi Artelor. «Asemenea au fost catalogate 18 albume din colecţia lui Gr. M. Buicliu.

«Dubletele portretelor, în număr de 826, au fost aşezate în 8 mape «separate, făcându-se catalogul lor. Pe baza acestui catalog vom puteà «uşor face schimb cu dubletele. In acest an s'a făcut schimb cu Muzeul «militar, care ne-a dat pentru 16 stampe, un Registru original de ordine de «zi al oştirii moldoveneşti pe 1852, care a fost aşezat în secţia manuscriselor.

«S'a continuat catalogul pe fişe al întregului material, care are 8.361 «fişe provizorii pe autori şi materii, din cari 4.537 făcute în acest an.

«Secţia stampelor a fost frecventată în 1925 de 64 cetitori, cari au con-«sultat 26 albume, 1 atlas, 62 hărţi şi 1.214 stampe şi fotografii. S'a pus «la dispoziţia doritorilor pentru a fi fotografiate în atelierul nostru nu-«meroase stampe, hărţi şi fotografii.

B. SECŢIA MANUSCRIPTELOR ŞI DOCUMENTELOR

«Această secţiune are acum numai doi funcţionari în loc de patru, «câţi aveà înainte de răsboiu. Din această cauză sala de lucru pentru stu-«dii poate fi deschisă numai dimineaţa (8—12). Este trebuinţă de încă «doi funcţionari şi de un om de serviciu special pentru a ţine deschise «şi acele colecţiuni toată ziua şi spre a face diferite lucrări pentru înles-«nirea studiului preţioaselor materiale cari le cuprind.

1. CONSULTAREA

«Sala de lucru a manuscriptelor a fost frecventată în 1925 de 899 ce-«titori, din cari la 665 au fost comunicate 2.931 volume manuscripte, «179 au consultat 9.015 documente şi 87 au cercetat 195 cărţi vechi ro-«mâneşti.

«Frecventarea sălii manuscriptelor în ultimii cinci ani se arată în ta-«bela următoare:

TABELA IV

Anii	Cetitori	Volume manuscripte	Documente	Cărţi vechi româneşti
1921	363	821	202	112
1922	645	1.318	223	140
1923	796	1.796	5.872	257
1924	866	2.178	6.163	328
1925	899	2.931	9.015	195

2. SPORUL

«S'au cumpărat 2 volume manuscripte şi 6 documente. S'au primit «în dar 25 manuscripte şi 152 documente. Cele 27 volume manuscripte «cumpărate şi dăruite sunt; 11 românešt, 1 grecesc, 7 slavoneşti, 3 «franceze şi 5 germane.

«Sporul secţiunii manuscriptelor în ultimii 10 ani se arată în tabela «de pe pag. următoare.

«Aceste colecţiuni cuprind astăzi: 6.995 volume manuscripte (4.807 «româneşti, 684 slavoneşti, 1.012 greceşti, 305 în limbi romanice, 5 ger-«mane şi 182 orientale) şi 48.608 documente istorice româneşti.

«Din cele 6.995 volume manuscripte, 161 au fost trimise la Moscova.

3. CATALOGARE ŞI ALTE LUCRĂRI

1. «*Documente*. S'au aşezat la colecţiile lor în pachete 994 documente «româneşti şi străine şi s'a pregătit materialul pentru creşterea colecţiilor.

TABELA V

	Anii	Volume manuscripte	Documente vechi moderne şi autografe
	1916	77	972
	1917	1	55
	1918	63	69
	1919	45	973
	1920	44	293
	1921	13	155
	1922	59	475
	1923	51	1.774
	1924	29	496
	1925	27	158
Totalul creşterii	1916/1925	409	5.420

2. «*Manuscripte*. S'au înscris în catalogul manuscriptelor româneşti «11 volume (No. 4.813—4.823) şi 16 la colecţiunile lor respective, după «limba în care sunt scrise.

«S'a continuat cu descrierea amănunţită a manuscriptelor româneşti «pentru catalogul tipărit, făcându-se în cursul anului 96 volume (No. «1.567—1.663).

«S'au legat 57 volume manuscripte şi 4 volume cărţi din sala manu-«scriptelor.

C. PUBLICAŢIUNILE BIBLIOTECII

«Serviciul Bibliotecii începuse înainte de răsboiu o serie de publi-«caţiuni bibliografice, cari să înlesnească studiile literare, istorice şi ştiin-«ţifice. Toate aceste publicaţiuni au fost oprite din cauza răsboiului şi «nu au putut fi până acum continuate din cauza situaţiei financiare urmate «după răsboiu.

«Aceste publicaţiuni sunt:

1. «*Creşterea colecţiunilor*, începută la 1903 şi publicată până la 1915. «Deatunci materialul stă pregătit, fără a se puteà publicà din cauza lip«sei de fonduri şi de funcţionari. Trebuinţa acestei publicaţiuni este foarte «simţită, mai ales pentru anii 1916—1922, de toţi cei ce se interesează «de mişcarea noastră culturală. *Buletinul cărţei*, publicat în anii 1923—1924 «de Societatea «Centrala Cărţii», împlineà întrucâtvà — şi numai pentru «cărţile româneşti — lipsa unei asemenea publicaţiuni, dar a încetat şi el «cu sfârşitul anului 1924.

2. «*Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea ve«chilor cărţi româneşti dela 1508 până la 1830, cu reproducerea docu«mentelor literare, artistice şi tipografice din ele. S'au publicat două to«muri şi primele 2 fascicole din tomul final III, cuprinzând descrierea «a 950 cărţi din anii 1508—1817. Acum se continuă pregătirea materia«lului atât pentru anii 1818—1830, cât şi pentru suplementul general, «material ce se va puteà da la tipar în curând.

«Este începută pregătirea pentru continuarea unei asemenea publi«caţiuni pentru anii 1831—1916 şi urmată de alta din şi după anii mare«lui răsboiu.

3. «*Publicaţiunile periodice româneşti* (ziare, gazete, reviste), din cari «s'a tipărit tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din «anii 1820—1906 cu note bibliografice amănunţite despre fiecare. Tomul «II, având să cuprindă tablourile: cronologice, pe localităţi, pe limbi şi «materii, cum şi indicele pe nume proprii, este gata şi aşteaptă să poată «fi dat la tipar.

«Rămâne a se continuà lucrarea şi pentru publicaţiile din 1907—1916, «apoi pentru cele din timpul şi după răsboiu.

«Intr'o deosebită lucrare ar fi de mare folos să se facă sumarul publi«caţiunilor periodice româneşti (ziare, reviste, anuare, almanahuri, calen«dare), al căror cuprins să fie arătat în ordine sistematică pe autori şi pe «materii pentru toate articolele şi materialele de natură ştiinţifică şi li«terară apărute în aceste condiţiuni.

4. «*Catalogul descriptiv al manuscriptelor*. Pentru cele româneşti, cari «sunt acum 4.807 şi al căror număr sporeşte mereu, s'au publicat două «volume de catalog, în cari au fost descrise 728 volume; mai este mate«rial pregătit (934) pentru cel puţin alte două volume. Intreaga lucrare «ar formà cam 10 volume. Pentru cele greceşti (830 volume, la cari s'au «adaus în urmă 182) s'a făcut şi publicat catalog în 1909 de răposatul «C. Litzica; nu este încă făcut catalog pentru cele slavone (684), orien«tale (182), latine şi romanice (305) şi germane (5).

5. «*Regestele documentelor româneşti* originale şi fotografiate (sau tra«duceri şi còpii vechi) ar formà singure 3-4 volume. Insemnătatea acestor «regeste pentru studiile istorice este cu atât mai mare cu cât documen«tele originale sunt duse la Moscova din timpul răsboiului.

6. «*Documentele vechi originale în limba română* au început să fie ti«părite la 1907 cu cea mai mare exactitate. S'au tipărit însă numai 227 «din anii 1576—1632.

«Toate aceste publicaţiuni preţioase, începute de serviciul Bibliotecii, «sunt acum oprite din cauza lipsei de fonduri pentru remunererea muncii «ştiinţifice şi plata tiparului.

D. EXPOZIŢIILE BIBLIOTECII

«Materialele cuprinse în colecţiunile Bibliotecii Academiei au putut fi «până acum cunoscute aproape numai de specialişti, cu pregătire ştiin-«ţifică pentru a face studii asupra lor. Numai pentru o mică parte din «ele sunt publicate cataloage descriptive, aşà că în totalitatea lor au ră-«mas necunoscute marelui public. Acesta este un inconvenient, a cărui «înlăturare poate aduce însemnate foloase culturii generale a publicului «şi poate contribuì indirect foarte mult la preţuirea şi chiar la îmbogă-«ţirea acestor colecţiuni.

«Cel mai bun mijloc pentru realizarea acestui scop, este organizarea «de expoziţiuni, în cari să se arate pe rând publicului categorii mai inte-«resante de materiale. Din lipsă de local, asemenea expoziţii nu s'au putut «organizà până acum. Un modest început s'a făcut folosindu-se pentru «aceasta, încăperea din mijlocul casei Bellu, care are dimensiuni îndestu-«lătoare pentru asemenea expoziţii. Delegaţiunea acordând creditul ne-«cesar, s'au putut face instalaţiunile trebuitoare.

«Seria expoziţiilor a început cu *presa periodică românească din anii «1829—1925* în August 1925, cu ocazia Congresului internaţional al pre-«sei Micei Inţelegeri. Această expoziţie, deşì organizată în grabă, a avut succes fiind vizitată de peste 1.500 persoane în cele 12 zile cât a fost des-«chisă (19—30 August). Cu această ocazie s'a ţinut şi o conferinţă asupra «periodicelor presei româneşti.

«A doua expoziţie: *Cartea românească veche* (1508—1820) şi câtevà «portrete şi stampe alese, în care nu s'a putut expune tot materialul ce «avem, din lipsă de spaţiu, a fost deschisă la 5 Martie a. c. Aceasta va fi «urmată de *Manuscripte*, *documente* şi *autografe*, de *hărţile geografice ale «ţinuturilor româneşti*, de *portretele istorice* şi altele multe, toate interesante «şi instructive pentru marele public şi pentru tinerimea şcolară.

E. PRODUCEREA CĂRŢILOR

«In legătură cu activitatea bibliotecii cred că este potrivit să atragem «atenţiunea Academiei asupra câtorvà mari progrese realizate în România «în anii din urmă, în arta tipografiei, menită să dea o nouă îndrumare de «înălţare mai artistică cărţii româneşti în viitor.

«Inainte de marele războiu, tiparul în România — afară de câteva lău-«dabile excepţiuni datorite caselor de editură Socec şi Minerva — nu aveà «nici un caracter, nici artistic nici naţional. Erà industria de cea mai pro-«zaică şi mai lipsită de caracter, importaţiune cu toate formele şi sculele «ei aduse din toate ţările industriale, cu cari aveam mai vii legături eco-«nomice.

«Ajunsesem la trista stare că în România se făceau cele mai urîte pro-«ducţiuni tipografice din lume, atât prin urîţenia caracterelor cât şi prin «vulgaritatea şi netrebnicia hârtiei — adevărate zdrenţe de maculatură stro-«pite cu neregulate mici şi mărunte pete de cea mai rea cerneală tipogra-«fică. In fruntea acestei oribile producţii străluceà şi se ţine până astăzi «încă «Imprimeria Statului». Nimeni nu le ştie acestea aşà de bine ca noi «bibliotecarii, cari vedem colecţiile de cărţi, dar mai ales de ziare şi reviste, «cari se topesc după câţivà ani şi după puţină folosire. Urmaşii noştri, «peste câtevà decenii, nu vor mai puteà consultà aproape nimic din co-«lecţiile tipărite după răsboiul Independenţei, căci toate se vor descom-«pune singure, fiind produsele unei industrii naţionale cu totul efemere. «Cele mai simple tipărituri dela Sibiu erau ca ediţii de lux pe lângă pro-«dusele tipografice din Bucureşti şi Iaşi.

«Intâiul mare progres s'a făcut la noi în această direcţiune de Socie-«tatea de editură «Cultura Naţională», înfiinţată în 1921. Inzestrată cu mă-«reţe instalaţiuni şi cu materiale tipografice din cele mai moderne inven-«ţiuni ale industriei mondiale, condusă de bărbaţi de înaltă cultură şi «pricepere, precum şi de cea mai stăruitoare activitate, această societate «a produs şi pus în circulaţie publică la noi cărţi de un gust ales şi de o «frumuseţe de executare ne mai văzute în ţara noastră.

«Vrednice de o deosebită laudă sunt năzuinţele în aceeaş direcţiune «cari se fac de 3-4 ani la Craiova, de Societatea «Scrisul Românesc» prin «îndemnul d-lui Em. Tătărescu.

«Dacă aceste două întreprinderi de înaltă cultură îşi vor puteà con-«tinuà activitatea în felul de până acum, cartea românească va ieşì din trista «ei stare din trecut şi îşi va puteà luà loc cuviincios lângă produsele altor «ţări culturale. Aceasta este de dorit din toate punctele de vedere, dar «susţinerea marelui public este pentru aceasta indispensabilă şi această «susţinere poate fi stimulată numai prin grabnică înălţare şi lărgire în «massele naţiei a culturii superioare de caracter naţional».

D-l N. IORGA nu se uneşte cu observaţiile din concluzia raportului Bibliotecii privitoare la tipăriturile româneşti dinainte de răsboiu, obiectând că şi atunci s'au făcut tipărituri frumoase cari au putut sta alături de producţiile tiparului străin. Exemplifică părerea d-sale prin tipăriturile pe cari ni le-au dat editurile Socec — amintind de condiţiunile ireproşabile în cari s'a tipărit colecţia de documente Hurmuzaki — Minerva şi Vălenii-de-Munte, unde, deşì cu reduse mijloace, totuş prin silinţa d-sale, au apărut tipărituri de gust ales. Dar cu mult mai înainte, Eliade Rădulescu izbutise să dea tipărituri vrednice de admiraţia noastră şi astăzi.

D-l I. BIANU zice că se vor adăugà ca rectificări la raportul Bibliotecii observaţiile făcute de d-l N. Iorga.

Din partea Academiei din Atena se primeşte înştiinţare că fundarea ei s'a făcut prin decretul din 18 Martie 1926 din iniţiativa d-lui D. Eginitis, Profesor şi Ministru al Instrucţiunii Publice. Nou înfiinţata Academie cuprinde secţiuni pentru ştiinţe, litere şi arte frumoase. Doritoare de a

intrà în relaţiuni cu Instituţiunea noastră, ne invită la schimbul de publicaţiuni.

— Se decide a se trimite o scrisoare de felicitare.

Dela Biblioteca Naţională din Viena se anunţă că mâine 26 Maiu curent, se vor sărbători 200 ani de existenţă a ei şi ne chiamă să participăm la aceà serbare.

— Se decide a se trimite o scrisoare de felicitare.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

26 MAIU 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următorul raport asupra burselor date în 1925-26 din fondurile *Leon S. Arié*, *A. Papadopol*, *Dr. C. Păcuraru-Bianu*, *N. Rătescu:*

«Veniturile produse în anul şcolar în curs de fondurile Leon S. Arié, «Dr. Păcuraru-Bianu, A. Papadopol şi N. Rătescu s'au folosit pentru «acordarea de burse, fie la studenţi universitari, fie la elevi ai şcoalelor su«perioare sau inferioare de comerţ, fie la elevi ai şcoalelor practice de «agricultură, aducându-se astfel la îndeplinire hotărîrile luate de Domniile«Voastre în sesiunile trecute spre satisfacerea destinaţiunilor atribuite de «întemeetorii fondurilor, cari, cu generozitate, şi-au lăsat o bună parte «din avutul lor pentru ajutorarea elevilor sârguitori, dar lipsiţi de mijloa«cele necesare facerii studiilor.

1. «Dintre fondurile amintite, fondul d-lui Leon S. Arié este cel mai «important prin veniturile mari ce le dă şi implicit prin valoarea burselor «cari se acordă, valoare mai mare decât a tuturor celorlalte burse acor«date de Academie. D-l donator a stabilit prin cele patru acte de donaţiuni «făcute, numărul, felul şi valoarea burselor, cari s'au distribuit din venitul «anual curent de 40.244 lei astfel:

«3 burse la Şcoalele Politehnice, dintre cari una de 500 lei pe lună «studentului Lupă Ion, anul IV, dela Şcoala Politehnică din Timişoara «Secţia Mine, — alte două pe ciclu de 4 ani la Şcoala Politechnică din «Bucureşti, prima de 600 lei pe lună acordată studentului Pamula Ale«xandru, Secţia Mine, a doua de 500 lei pe lună studentului Mateescu «Gheorghe, Secţia Electrotehnică, — ambii în anul II de studii;

«1 bursă de 600 lei pe lună studentului Popescu H. Ştefan din anul «III la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Capitală;

«2 burse la Şcoalele Superioare de Comerţ, una de 600 lei pe lună «acordată elevului Emil Chindea, din clasa II la Şcoala Superioară de Co«merţ din Cluj, a doua de 500 lei pe lună elevului Romaniţă N. Nicolae «din clasa II la Şcoala Superioară de Comerţ din Capitală.

II. «Ajutoare lunare cu totul mici s'au dat din venitul de lei 7.178.30 «al fondului A. Papadopol la elevi ai Școalei Superioare de Comerț din «Galați. S'au dat anume:

a) «Câte 30 lei pe lună următorilor 10 elevi ai Școalei Elementare «de Comerț: Ghiță Iorgu, Bârlădeanu Gheorghe, Pădure Stavăr, Popo«vici Gheorghe, Simionescu Constantin, Drăgan C. Ivanciu și Silvestru «Ioan, din clasa I; Nedelcu Alexandru din cl. II, Stoianovici Alexandru «și Palade Costin din cl. III-a;

b) «Câte 50 lei pe lună următorilor 10 elevi ai Școalei Superioare de «Comerț: Cristovici Ion, Munteanu Gheorghe, Popa Alexandru și Răză«șeanu Grigore din cl. I; Lăzărescu Costache, Lupu Gheorghe și Să«vescu Carol din cl. II-a; Hărțescu Ioan și Mihăilescu Virgil din cl. III-a «și Petrescu Ioan din cl. IV-a.

III. «Din venitul de 11.387 lei al fondului Dr. Corneliu Păcuraru«Bianu, 40% s'a destinat pentru trei burse de câte 120 lei pe lună, dintre «cari două date la Școala de Horticultură din Turda elevilor Todor Gheor«ghe și Vârgolici Constantin din cl. II-a iar cea de a treia la Școala infe«rioară de meserii din București elevului Toma I. Ion din cl. II-a.

IV. «Venitul și mai mic de 1.545,45 lei produs de fondul N. Rătescu «s'a folosit la plata unei burse de 120 lei lunar dată elevului Ionescu G. «Nicolae din cl. III-a a Școalei Superioare de Comerț din Capitală.

«Dar, oricât de mici și oricât de disproporționate ar fi aceste ajutoare «sau burse — în afară de cele pe cari le întreține fondul d-lui Leon S. «Arié — față de condițiunile de vieață de după răsboiu, noi avem datoria «de a arătà și cu această ocaziune recunoștința și mulțumirile Academiei «față de întemeetorii acestor fonduri pentru generoasa destinație ce au «înțeles a da unor însemnate părți din avuturile strânse de dânșii».

— Se iea act și se aprobă.

D-l I. BIANU prezintă Darea de Seamă a gestiunii Fundațiunii familiei Menachem H. Elias pe exercițiul 1925, însoțită de bilanțul încheiat la 31 Decemvrie 1925, de contul de gestiune și de actele justificative pentru venituri și cheltueli, înaintate Academiei spre verificare și aprobare.

— Se deleagă d-l Vicepreședinte Andrei Rădulescu să examineze și să refere asupra Dării de Seamă.

Dela Fundațiunea familiei Menachem H. Elias se primește proiectul de buget al Fundațiunii pe 1927, înaintat spre aprobare în sesiune generală.

— Se deleagă d-l Secretar General V. Pârvan spre a examinà bugetul și referì.

La biurou se depune o propunere de modificare a art. 30, alin. 1 și art. 32 din Statute, semnată de opt membri:

(Vezi pag. 105).

D-l G. ȚIȚEICA zice că trebuința de a se luà deciziuni pentru acordarea Premiului Lazăr, de 50.000 lei, și a celorlalte două premii ale Statului

de aceeaş valoare, Asachi şi Eliade Rădulescu, va aduce şi în acest an discuţia dacă ele trebuie să fie acordate în întregime sau în părţi, dată fiind varietatea şi inegalitatea valorilor lucrărilor prezentate la aceste premii. D-sa observă că valoarea numerică mare a lor le dă o importanţă care nu se poate măsurà dacât cu lucrări de mare valoare. Ori menirea lor aceasta trebuie să fie, de a consacrà mari valori ştiinţifice şi literare. Deaceea, D-sa e de părere ca cele trei premii să rămână nedivizibile, acordându-se numai atunci, când se pot acordà şi capitalizându-se atunci când nu se pot acordà.

D-l Dr. GR. ANTIPA observă că la aceste premii se prezintă şi lucrăr mai modeste, totuş meritoase, cari ar trebuì distinse cu sume mai mici. Deaceea, D-sa e de părere că trebuie să dividem premiile, — divizibilitatea urmând să se facă după anumite norme.

D-l I. BIANU distinge două chestiuni: chestiunea divizibilităţii premiilor Statului şi aceea a divizibilităţii premiului Dr. Aurel Cosma, de 100.000 lei. In ce priveşte premiile Statului, D-sa se uneşte cu părerea exprimată de d-l G. Ţiţeica de a rămâne nedivizibile, pe de o parte, pentru a le păstrà greutatea, pe de alta, că prin lege li s'au fixat valoarea de 50.000 lei, fără adăogirea că această valoare poate fi fragmentată. Dar pentrucă sunt rare lucrările cari să poată fi distinse cu premiile în chestiune, D-sa propune suprimarea modalităţii actuale de prezentare a scrierilor la premii, prezentare care ar trebuì să revină în totul membrilor Academiei, cari cunosc valoarea publicaţiunilor în curs. Prin această măsură, pe lângă că s'ar selectà scrierile de reală valoare, s'ar aduce şi o simplificare în efectuarea lucrărilor.

In ce priveşte premiul Dr. Aurel Cosma, D-sa e de părere că trebuie divizat, în două sau trei părţi, spre exemplu.

D-l Secretar General V. PÂRVAN zice că nu trebuie să lăsăm nedivizibile premiile Statului. Făcându-le divizibile, nu se aduce nici un prejudiciu legii, iar în practică, a le acordà nedivizibile înseamnă a le acordà în cazuri foarte rare, adică a nu le acordà. Deaceea, să admitem posibilitatea, nu obligativitatea, divizibilităţii lor.

In chestiunea prezentării scrierilor la premii de către membrii, Academiei D-sa se alătură în parte la părerea d-lui I. Bianu şi numai într'atât cât măsura poate evità exagerările, opinând ca, în acelaş timp, să nu împiedecăm înaintarea de scrieri de către proprii lor autori.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, încheind discuţia, zice că nu ne putem pronunţà asupra divizibilităţii premiilor Statului sau a premiului Cosma, mai înainte de a consultà legea prin care sunt instituite şi actul de donaţie a d-lui Cosma, pentru a vedeà dacă ni se pun sau nu restricţii la divizibilitatea lor.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

27 MAIU 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Legaţiunea Germană, prin Colegul nostru corespondent d-l N. Docan, se primesc volumele II, III, IV, V, VI, IX, X şi XI apărute din

«*Wissenschaftliche Ergebnisse der Expedition Filchner nach China und Tibet*», împreună cu o colecție de anexe cartografice, pe cari d-l Dr. Filchner din Münich le pune la dispoziția Academiei Române, pentru biblioteca ei.

— Se vor exprimà mulțumiri.

D-l Secretar General V. PÂRVAN zice că în ultimul an Germania a făcut cerere de a intrà în Liga Națiunilor. O atare cerere a făcut și la Consiliul Internațional de Cercetări, sprijinită de Anglia, Danemarca și Norvegia, luând hotărîrea de a fi introdusă și în asociațiile științifice alăturate la Consiliul Internațional de Cercetări. Deoarece în Statutele Consiliului există articole cari nu permit aderarea la Consiliu a Statelor dușmane, s'a propus modificarea acelor articole, modificare care trebuie să premeargă primirea Germaniei în Consiliu. Fiind o chestiune care interesează direct Secțiunea Științifică, D-sa e de părere ca propunerea să se treacă Secțiunii Științifice spre avizare.

— Se trimite Secțiunii Științifice propunerea de modificarea Statutelor Consiliului Internațional de Cercetări.

D-l G. BALȘ cetește următorul *Raport al Comisiunii pentru cercetarea contului pe anul bugetar 1924-25:*

Domnilor Colegi,

«Potrivit însărcinării ce ne-ați dat-o în sesiunea generală trecută, am «cercetat în calitate de membri ai Comisiunii financiare registrele de so«coteli ale Academiei pentru anul 1924-25.

«Am urmărit încassările comparându-le cu prevederile bugetului, cari «s'au realizat cam în aceeași măsură ca și în anii trecuți. In fiecare an, se «primesc rămășițele din anul precedent și o sumă aproximativ egală «rămâne neîncassată pe seama anului următor, ceeace provine din faptul «că în momentul închiderii socotelilor un număr de cupoane ale efec«telor Academiei nu au ajuns încă să fie încassate, depozitul nostru »fiind la Banca Națională, unde acest serviciu se face cu oarecare în»târziere.

«Se mai adaogă la încassări neprevăzute și valoarea efectelor ieșite la «sorți, — cari nu sunt deci venituri ci realizări de capital, — și sporurile «de venituri peste prevederile bugetare.

Cheltuelile au fost efectuate conf. prevederilor bugetare în baza man«datelor emise iar cheltuelile făcute peste prevederile bugetare au fost «toate aprobate în formele cerute de către Delegațiunea Academiei.

«Actele justificative sunt toate anexate acestor piese iar înregistrările «corespund întocmai.

«Incassările Academiei Române arătate în bugetul pe 1924-5 în com«parație cu sumele votate în buget, fără a ține seamă de efectele ieșite «la sorți și de restanțele din anul trecut 1923-4 au întrecut prevederile «cu Lei 1.826.712.82.

«Acest plus de venituri a provenit din:

I. «*Bugetul fondurilor Academiei:*

1.	«Cupoane de Bancă şi dela efectele capitalizate . . .	Lei	129.388,70
2.	«Din vânzarea de publicaţiuni	»	36.037,—
3.	«Amenzi tipografice	»	1.621.—
4.	«Prelevări	»	36.688.—
5.	«Dobânzi dela Banca Românească	»	10.672,—
6.	«Din exploatarea pădurii Radiana (Fond. Donici).	»	378.392,10
7.	«Fondul Agarici, din exploatarea pădurii Mereni şi produsele şcoalei	»	280.592.46
8.	«Moşia Olteni (fond. Carp)	»	92.295.95
9.	«Moşia Caputeasca (fond A. F. Robescu)	»	17.540,—
10.	«Fondul de pensiuni, din cupoane, reţineri dela funcţionari, etc..	»	71.456,50
11.	«Fondul Năsturel, din moşia Năsturel.	»	12.079,95
	Total	Lei	1.066.763,66

«II.	Fondul Adamachi	»	128.540,60
«III.	» Anastassiu.	»	173.526,30
«IV.	« Otetteleşanu	»	457.882,26
		Lei	1.826.712.82

. · .

«Din veniturile totale ale Academiei Române votate «pe anul 1924/5 de.	Lei	8.103.102,90
«dacă scădem veniturile fondurilor cu destinaţie spe- «cială şi cu cheltuelile obligatorii conform donaţiunilor «făcute	»	4.458.917,44
rămân venituri în sumă de. . . .	Lei	3.644.185,46

«pentru administraţia proprie a Academiei Române şi scopurile ei culturale.

«Din această sumă trebuieşte să se facă toate cheltuelile proprii ale «Academiei ca: salariile funcţionarilor şi personalului de serviciu, diur- «nele şedinţelor ordinare şi Sesiunii generale, Biblioteca (cumpărat de «cărţi, încălzit, luminat, salarii, etc.), cheltueli de administraţie; întreţinerea «localelor, încălzit, luminat şi în special tipărituri pentru Desbaterile Aca- «demiei, discursuri de recepţie şi tipăriturile tuturor secţiunilor Academiei.

«Ţinem să atragem atenţiunea încă odată asupra quantumului ridicol «la care se ridică aceste venituri faţă de trebuinţele reale ale Academiei.

«Suma de care dispune Academia din veniturile anuale fiind insufi- «cientă ca să acopere trebuinţele arătate mai sus — şi mai cu seamă fiind «că totul se scumpeşte din an în an — Academia Română este nevoită să «facă cheltueli peste prevederile bugetare, cheltueli cari rămân în mod «firesc în sarcina bugetului viitor.

«Aci mai jos arătăm o situaţie comparativă a câtorva conturi din trecut «şi din anul curent:

SPESE DE CANCELARIE

		1922/23	1923/24	1924/25
«Prevederi bugetare.	Lei	100.000,—	140.000,—	160.000,—
«Cheltueli efective	»	106.300,—	203.000,—	317.000,—

INTREȚINEREA LOCALELOR

«Prevederi bugetare.	Lei	50.000,—	40.000.—	150.000,—
«Cheltueli efective	»	53.000,—	107.000.—	271.000,—

ANALE ȘI DESBATERI

«Prevederi bugetare.	Lei	120.000,—	135.000,—	250.000,—
«Cheltueli efective	»	84.500,—	272.000,—	256.000,—

BIBLIOTECA

«Prevederi bugetare.	Lei	200.187,—	189.604,—	1.531.886,58
«Cheltueli efective	»	238.884,—	302.347.—	2.225.986,58

TIPĂRITURI. SECȚIA LITERARĂ

«Prevederi bugetare. . . . . Lei 135.190,—
«Cheltueli efective . . . . » 205.790,—

SECȚIA ȘTIINȚIFICĂ

Studii și cercetări .

«Prevederi bugetare. . . . . Lei 69.856,20
«Cheltueli efective . . . . » 133.000,—

«Incassările și cheltuelile totale ale Academiei, după cum se văd din re-«gistre și din rapoartele speciale ale Directorului Contabilitații, sunt:

«Dacă din totalul veniturilor de Lei 13.465.101,61, se scad cheltuelile «de Lei 9.909.159,60, rezultă un sold în numerar de Lei 3.555.942.01.

«cari repartizați pe fonduri și buget sunt:

«Lei 1.327.340.87 pentru fondurile Academiei (buget general)
» 1.250.075,58 » fondul Adamachi
» 788.192,73 » » Otetteleșanu
» 190.332.83 » » Tache P. Anastassiu.

«Din aceste sume se specifică că sunt sume angajate pentru lucrări «ce se vor achità în anul viitor și cari s'au scos ca sold pe 1925—26:

1.	«Bugetul Academiei	Lei	645.136,24
2.	«Fondul Adamachi	»	251.579,35
3.	» Otetteleșanu	»	101.280,84
4.	» Anastassiu	»	83.905,20
	Total	Lei	1.081.901,63

I. VENITURI

	Prevederi bugetare		Inca sări bugetare		— minus din încassările bugetare		+ Incassari peste prevederile bugetare: Incassări diverse		+ Incassari peste prevederile bugetare: Cassa în numerar la 31 Maiu 1925		Totalul încassărilor peste prevederile bugetare		Totalul general	
1. Fondurile Generale	4.889.187	50	3.867.308	47	1.021.879	03	2.530.963	75	1.662.770	91	4.193.734	66	8.061.043	13
2. Fondul Adamachi	277.308	15	247.077	05	30.231	10	211.885	75	1.005.370	03	1.217.192	78	1.464.269	83
3. » Otteteleşeanu	960.260	85	722.860	05	237.400	80	664.650	41	674.065	57	1.338.715	98	2.061.576	03
4. » Tache Anastassiu	1.976.346	40	1.405.569	85	570.776	55	316.915	85	155.726	92	472.642	77	1.878.212	62
Total Lei	8.103.102	09	6.242.815	42	1.860.287	48	3.724.415	76	3.497.870	43	7.222.286	19	13.465.101	61

II. CHELTUELI

	Prevederi bugetare		Cheltueli după buget		— Cheltueli în minus din prevederi		+ Cheltueli în plus		Totalul cheltuelilor	
1. Fondurile generale	5.856.535	92	4.973.230	93	883.304	99	1.760.471	33	6.733.706	26
2. Fondul Adamachi	457.374	40	196.288	05	261.086	35	17.906	20	214.194	25
3. » Otteteleşeanu	917.860	85	805.419	76	112.442	09	467.963	54	1.273.383	30
4. » Tache Anastassiu	1.976.346	40	1.588.055	29	388.291	11	99.824	50	1.687.879	75
Total Lei	9.208.117	57	7.562.994	03	1.645.123	54	2.346.165	57	9.909.159	60

«iar restul de Lei 2.474.040,38 parte s'a trecut pentru capitalizat în viitor, «pentru achitare de împrumuturi și parte s'a trecut la excedent după cum «se va vedeà mai jos.

* * *

«Efectele din anul trecut 1923—1924 au fost de «nominal.			Lei	35.992.937.50
«lângă cari se adaugă efectele capitalizate și cele «primite dela Stat pentru exproprierea moșiilor:				
«la fondurile generale ale Aca- «demiei nominal	Lei	3.173.000,—		
«la fondul de pensiuni	»	200.000,—		
» fonduri din al căror capital se vor da premii	»	2.200,—		
» fondul Otetteleșanu. . . .	»	6.000,—		
» » Turnescu	»	1.000,—		
» » pentru înzestrări. .	»	200.000,—		
» » de reparațiuni la Institutul Otetteleșanu	»	103.000,—		
» » Th. Stănescu, înzestrări	»	2.000,—		
» » Tache P. Anastassiu	»	4.500,—	Lei	3.691,700,—
«am avut la 30 Iunie 1925 efecte în total de nominal			Lei	39.684.637.50

«cari se repartizează pe fonduri astfel:

I	«La 58 fonduri (buget general) . . .	nominal		Lei	14.792.250.—
	» Fondul de pensiuni	»		»	1.337.600.—
	» Fonduri cu nuda proprietate . .	»		»	391.400.—
	» » cu al căror capital se vor da premii	»		»	30.700,—
		nominal		Lei	16.552.050,—
II.	«La fondul Adamachi			»	3.057.187,50
III	«La fondul Otetteleșanu . . .	Lei	10.212.500,—		
	» » El. Dr. N. Turnescu	»	34.000,—		
	» » pentru înzestrări .	»	218.500,—		
	» » pentru reparațiuni viitoare la Institut. dela Măgurele . .	»	951.000,—		
	» » Th. Stănescu p. înzestrări	»	12.000,—	»	11.428.000,—
IV	La fondul Tache P. Anastassiu.			»	8.684.637,50
	Total general nominal . .			Lei	39.684.637,50

* * *

«Contul zis excedent, provenit din încassările peste prevederile bu-«getare şi din sumele rămase necheltuite a fost în cursul anului 1924/5 «următorul:

1. «La fondurile generale ale Academiei	. . . . .	Lei	312.368,78
2. » » Adamachi	. . . .	»	147.752,38
3. » » Otetteleşanu	. . . .	»	173.612,99
4. » » Tache P. Anastassiu	. . . . . .	»	512.582,48
	Total . . .	Lei	1.146.316,63

«care s'a trecut pe anul 1925/6.

«Acest excedent este numai aparent, pentrucă sumele de cari dispune «Academia pentru întâmpinarea cheltuelilor fiind foarte restrânse după «cum am arătat mai sus, s'au făcut cheltueli peste prevederile bugetare «(cu autorizaţia Delegaţiunii) şi anume:

«Spese de cancelarie	Lei	157.000,—
«Intreţinerea localelor Academiei	»	121.000,—
«Cheltueli neprevăzute	»	12.000,—
«Anale-Desbateri	»	6.000,—
«Tipărituri:		
«Secţia literară	»	70.000,—
» ştiinţifică	»	63.144,—
«Bibliotecă, pentru cărţi, monete, etc.	»	210.240,50
Total . . .	Lei	639.984,50

«Excedentul arătat mai sus se trece în bugetul viitor 1925/6 la venituri, «iar pe de altă parte cheltuelile vor fi augmentate cu sumele cheltuite «în plus.

«Excedentele fondurilor Adamachi şi Tache Anasstasiu sunt reale şi «se vor trece în bugetul viitor 1925/26.

«In ce priveşte Excedentul Fondului Otetteleşanu, după ce se vor «deduce prelevările cuvenite, se va achită Ministerului Instrucţiunii con-«form contractului încheiat pentru şcoala normală de fete dela Măgurele.

«Trebuieşte să arătăm cu această ocaziune că socotelile de venituri «şi cheltueli ale Academiei sunt făcute cu multă minuţiozitate şi conştiinţă, «şi modul cum sunt ţinute condicele şi anexele ajutătoare permit un uşor «şi repede control asupra operaţiunilor făcute.

«Vă rugăm să binevoiţi a da celor în drept descărcarea cuvenită.»

D-l Dr. GR. ANTIPA, raportându-se la depăşirile peste prevederile bugetare semnalate în raport de Comisiunea pentru cercetarea conturilor, observă că ele s'au produs sistematic şi în anii anteriori şi că e periculos să se mai producă şi de aci înainte. Trebuie să chibzuim a întocmi bugete cât se poate mai aproape de realitate, peste ale căror prevederi să nu se mai treacă.

D-l G. BALŞ explică că plusul de cheltueli constatat nu e mai mare decât creşterea scumpetei în anul în curs. In fapt el este chiar sub cota scumpetei.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, zice că şi Domnia Sa a observat depăşirile peste buget. Secţiunea Istorică şi Secţiunea Ştiinţifică,

spre exemplu, au cheltuit pentru tipărituri în anul în curs mai mult decât erà prevăzut în buget. Intocmind proiectul de buget pentru viitorul exercițiu, Domnia Sa arată că s'a căutat să se facă un buget real și crede că dorința d-lui Antipa va fi realizată.

D-l G. ȚIȚEICA zice că situația nu este așà de periculoasă cum o înfățișază d-l Dr. Gr. Antipa. Domnia Sa arată că unele venituri ale noastre nu s'au încassat la timp. Incassările lor ulterioare vor aduce echilibrarea veniturilor așà cum se prevăzuse în buget.

D-l I. BIANU constată că creșterea necontenită a scumpetei nu poate fi învinsă nici chiar de marile eforturi de economie ce le facem. Totuș ameliorări financiare simțitoare nu vor întârzià să se producă prin sporirea ce am izbutit a da veniturilor noastre. O mare parte din pădurile noastre prin sistemul exploatării în regie ne aduc venituri aproape duble decât până acum. Ca un exemplu anul acesta am încassat la venituri 1.800.000 lei peste prevederile bugetare.

Aducând mulțumiri Comisiunii care a cercetat conturile, propune a se da vot de descărcare asupra conturilor.

— Se votează cu unanimitate descărcarea conturilor pe 1924-25.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, propune ca să se stabilească termenii pentru cele două Comisiuni, financiară și cea pentru administrația financiară în modul următor: prima să se numească Comisiunea pentru cercetarea conturilor; cea de a doua să se numească Comisiunea bugetară a Academiei.

— Propunerea se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru cercetarea conturilor din 1925-26.

— Se realege cu unanimitate de voturi aceeași Comisiune, compusă din d-nii: *G. Balș*, *C. Rădulescu-Motru* și *N. Vasilescu-Karpen*.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1925-26.

— Sunt aleși cu unanimitate de voturi d-nii: *Șt. Ciobanu*, *N. Vasilescu-Karpen* și *Pr. N. M. Popescu*.

Se procede la alegerea Comisiunii bugetare a Academiei pentru anul 1926-27.

— Sunt realeși cu unanimitatea voturilor d-nii: *Dr. Gr. Antipa*, *I. Bianu*, *I. C. Negruzzi*, *V. Pârvan* și *G. Țițeica*.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

28 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l ST. CIOBANU desvoltă o comunicare: *Știri din lumea slavă asupra Românilor din veacul al XVI-lea.*

D-l I. BIANU comunică următoarea telegramă primită dela d-l Prim-Președinte al Tribunalului Lăpușna:

«Am bucuria a vă anunţà că am descoperit în podul Tribunalului un «adevărat tezaur naţional alcătuit din mii de acte şi documente privind «Moldova dintre Prut şi Nistru, printre cari două pergamente dela Şte-«fan cel Mare şi multe documente dela domnitorii şi dregătorii din veacu-«rile 16, 17 şi 18. Le predau cu inventar arhivei Statului Chişinău».

Prim-Preşedinte al Trib. Lăpuşna
Darie Ştefan

D-lui Prim-Preşedinte al Tribunalului Lăpuşna s'a răspuns prin următoarele:

«Mulţumind călduros pentru preţioasa informaţiune, rugăm trimiteţi «Academiei spre studiere documentele descoperite».

Se procede la alegerea unei Comisiuni de trei membri, care să întocmească proiectul de Regulament al Fondului de 300.000 lei «Jacques M. Elias».
— Se aleg d-nii *V. Pârvan*, *Andrei Rădulescu* şi *I. Bianu*.

D-l Dr. GR. ANTIPA constată că există o Comisiune pentru reorganizarea Academiei, care ar trebui să se întrunească, cu atât mai mult cu cât d-l I. Bianu a depus propuneri scrise în acest sens.

D-l I. BIANU dă câtevà lămuriri asupra propunerilor făcute de Domnia-Sa, arătând că a avut în vedere principiul că Academia trebuie să înfăţişeze întreaga vieaţă şi mişcare culturală a ţării.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, desvoltă chestiunea averii testate Academiei de def. Elena Dalles, constând din imobilul din str. I. C. Brătianu, cu destinaţia de a se face o fundaţie culturală, purtând numele testatoarei, pe locul ce va rămâne în urma exproprierii pentru lărgirea străzii în bulevard şi cu banii ce se vor luà pe porţiunea expropriată. Arată tratativele fără rezultat duse cu Primăria în acest scop şi că chestiunea a rămas să fie tranşată prin Justiţie, procesul fiind în curs la Inalta Curte de Casaţie. Dă amănunte asupra procesului şi motivelor invocate de Academie în Casaţie, — totul pentru a aduce cunoştinţe complete şi noui în această chestiune, cunoscută în parte din sesiunea trecută.

D-l G. BALŞ informează că, după constituirea actualului Consiliu municipal, Domnia Sa a văzut trecută la ordinea de zi a Consiliului, renunţarea la exproprierea în întregime a imobilului Dalles.

D-l ANDREI RĂDULESCU aduce la cunoştinţa plenului că din moşia Facria, făcând parte din fondul Dr. C. Păcuraru-Bianu, care ne fusese expropriată în întregime fără drept, ni s'au admis ca neexpropriabile prin Comitetul Agrar 100 Ha. şi că posedăm deci acum, împreună cu conacul moşiei, suprafaţa de 108 Ha. Pentru exploatarea moşiei am admis tovărăşia d-lui Ştefanovici, fostul arendaş al conacului, în condiţiuni pe cari am căutat să le facem cât mai profitabile Academiei. Domnia-Sa arată acele condiţiuni cu citări din contractul intervenit între Academie şi d-l Ştefanovici şi supune plenului această gestiune a Delegaţiunii.
— Se ia spre cunoştinţă şi se aprobă gestiunea Delegaţiunii.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

29 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Din partea Comitetului pentru ridicarea unui bust defunctului scriitor Tudor Pamfile se primește cererea de a schimbà destinațiunea sumei de 1.650 lei colectată de Pamfile pe când erà în vieață și depusă la Academie pentru un bust lui Ioan Creangă, dăruind-o menționatului Comitet pentru bustul ce urmează a se ridicà acum în Tecuciu lui Tudor Pamfile.

— Se aprobă.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că la Premiile Statului *Eliade Rădulescu* și *Gheorghe Lazăr* Academia a anunțat subiecte date înainte ca legea din 1924 să majoreze valoarea premiilor dela 5.000 lei, cât erà, la suma actuală de 50.000 lei. Deoarece subiectele s'au fixat în legătură cu valoarea de 5.000 lei a premiilor, acum când valoarea lor s'a mărit la 50.000 lei se impune o revizuire a subiectelor.

Apoi D-sa expune starea *Premiului Dacia-România* anunțat pentru 1927 cu subiectul: *Importanța socială a asigurărilor de vieață, în special a asigurărilor de capitaluri și rentă*, arătând că valoarea premiului, fixată prin art. 2 din Regulamentul special, este nulă. Intr'adevăr, valoarea premiului e socotită prin venitul pe trei ani al fondului de 15.500 lei în efecte și al capitalizărilor ce se vor puteà face eventual, micșorat acest venit cu prelevările către Academie și cu costul tiparului pentru maximum 5 coale de tipar. Din această cauză nu se prezintă concurenți la premiu și nici nu se vor prezentà.

D-l I. BIANU propune ca în privința premiilor Eliade-Rădulescu și Gheorghe Lazăr să lăsăm Secțiunilor respective să decidă, iar în ce privește Premiul Dacia-România, să arătăm Societății care l-a înființat situația lui, atrăgându-i atenția că dacă nu-i sporește valoarea, Academia va fi silită să-l suprime din lista premiilor ei.

— Propunerile se aprobă.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, comunică hotărîrile Delegațiunii, luate sub rezerva aprobării sesiunii generale, asupra raportului Contabilității cu No. 735 din 15 Aprilie curent, privitor la următoarele fonduri:

1. Venitul *Fondului Dimitrie A. Sturdza*, pentru burse în Germania fiind prea mic, executarea acestei dispozițiuni se va amânà pentru 5 ani, iar pentru 1927—1930 se va întrebuințà conform actului de dànie.

2. Venitul *Fondului Societății Craiovene* fiind anual de 1.646,80 lei, premiul trienal instituit de aceà Societate se va sporì pe viitor la suma de 4.000 lei cu începere din 1927.

3. *Premiul bienal Neuschotz*, al fondului cu același nume, se va da numai pentru opere publicate. Pentru 1927 valoarea lui rămâne de 2.000 lei, conform publicației; pentru ceilalți ani, venitul anual al fondului fiind de 3.382,75 lei, valoarea premiului se va majorà cu diferența.

4. Venitul anual al *Fondului Chițu* fiind de lei 1.122,40, premiul trienal al fondului se va sporì dela 1.000 lei, cât este, la 2.000 lei pentru 1928, la

3.000 lei pentru 1931, urmând regulat pe viitor din 3 în 3 ani de câte 3.000 lei.

D-sa roagă plenul să deà aprobare asupra acestor hotărîri ale Delegaţiunii.

— Se ia spre cunoştinţă şi se aprobă.

D-l Secretar General V. PÂRVAN propune ca bugetul Fundaţiunii Elias pentru exerciţiul 1927, înaintat spre aprobare Academiei, să fie examinat de Comisiunea pentru cercetarea conturilor Academiei.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, zice că şi Darea de seamă a Fundaţiunii pe ultimele şease luni din 1925 să fie cercetată de aceeaşi Comisiune.

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că trebuie să respectăm principiul ca bugetul să fie trecut Delegaţiunii sau Comisiunii bugetare, iar Darea de seamă să fie dată spre examinare Comisiunii pentru cercetarea conturilor. Aşadar să nu se deà ambele lucrări aceleiaşi Comisiuni.

— In urma discuţiunii la care iau parte d-nii I. C. Negruzzi, V. Pârvan, Andrei Rădulescu, I. Al. Brătescu-Voineşti şi Dr. Gr. Antipa se decide ca aceeaşi Comisiune pentru cercetarea conturilor Academiei să examineze şi Darea de seamă şi bugetul Fundaţiunii.

D-l Secretar General V. PÂRVAN constată necesitatea de a potrivì mersul administraţiei Academiei cu operaţiunile Statului, care cum ştim, îşi are începutul anului financiar la 1 Ianuarie. Cu deosebire, lucrarea de formare a bugetului se resimte de nevoia de a se face în apropierea acelei date. Deoarece însă, după Statute, bugetul se face şi se votează în sesiune generală, urmează să schimbăm data sesiunii, fixând-o într'o lună din toamnă, Octomvrie sau Noemvrie spre exemplu.

D-l N. IORGA e în contra schimbării datei sesiunii pentru motive pe cari le desvoltă şi în special pentru faptul că în Octomvrie sau Noemvrie nimic nu se poate şti despre bugetul Statului, a cărui votare se face de obiceiu cu câtevà zile înainte de 1 Ianuarie.

D-l Dr. GR. ANTIPA se alătură la părerea d-lui N. Iorga.

D-l I. BIANU e de părere contrară. D-sa arată o mulţime de nepotriviri în operaţiunile administraţiei noastre faţă de mersul financiar al Statului şi că votăm bugetul anticipând asupra încheierii socotelelor noastre, pendinte de exploatarea pădurilor, moşiilor, etc., care se face în mod natural în toamnă. A schimbà data sesiunii în toamnă, înseamnă a aduce ordine deplină şi înlesnire în administraţia noastră. Pe de altă parte, colegii noştri din Cluj au cerut schimbarea sesiunii în Octomvrie pentru motive de ordin şcolar şi universitar.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI, Vicepreşedinte, crede că e bine să menţinem data actuală a sesiunii, iar pentru formarea bugetului să se ţină o scurtă sesiune generală în toamnă.

— In urma discuţiunii la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, Dr. Gr. Antipa, V. Pârvan, N. Iorga şi I. Bianu, se amână luarea de deciziuni până la venirea d-lor Colegi dela Cluj şi Cernăuţi.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

31 MAIU 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următorul: *Raport asupra activităţii Şcoalei române din Roma în anul 1925—26:*

«*Domnilor Colegi*,

«Prezentându-vă al patrulea raport anual asupra Şcoalei noastre dela «Roma, voiu fi foarte scurt. Această instituţie nu mai are nevoie a fi astăzi «recomandată pe larg atenţiunii d-voastre de directorul ei, deoarece aveţi «ocazia să vedeţi în revistele străine de specialitate, rapoarte şi dări «de seamă ale străinilor asupra însemnătăţii ei ştiinţifice.

«Incep, ca şi anul trecut, cu depunerea pachetului de acte justificative, «pentru cheltuelile din anul 1925. Nu sunt dator a le depune. Dar e bine «ca ele să existe. Şi la arhiva Academiei, cu care Şcoala din Roma e prin «însăş legea şi regulamentul ei în strânsă legătură, curioşii pot găsì şi «cetì în dosarul Şcoalei ceeeace i-ar interesà din punctul de vedere al «mânuirii fondurilor.

«Activitatea ştiinţifică a Şcoalei Române din Roma în acelaş an trecut, «1925, a fost considerabilă. Pentru acest singur an avem gata tipărite două «volume: unul de aproape 400 pp., în continuare a seriei vechi, ca vol. III «din *Ephemeris Dacoromana*, cu cinci lucrări, — celălalt, de ca. 500 pp. «ca prim volum din seria nouă, *Diplomatarium Italicum*, consacrat exclusiv «cercetărilor şi descoperirilor arhivalice, cu patru lucrări. Istoria Români«lor în sec. XVI—XVIII va aveà a trage foloase apreciabile de pe urma «descoperirilor făcute de membrii Şcoalei noastre în arhivele Vaticanului «şi ale Propagandei Credinţei. Cele două volume, gata culese şi paginate «vor intrà în maşină zilele acestea.

«Colaborarea învăţaţilor străini la activitatea Şcoalei noastre a con«tinuat şi în anul acesta. La 15 şi 17 Martie c., d-l prof. ing. Gustavo Gio«vannoni a ţinut două prelegeri cu proiecţiuni şi cu desemnuri inedite «ale autorului asupra *Operei arhitectonice a lui Bramante la Roma.* Am «fost foarte mulţumit de a aveà participarea d-lui Giovannoni la vieaţa «ştiinţifică a Şcoalei noastre, deoarece secţia noastră de arte, inaugurată «din anul trecut cu trimiterea a doi arhitecţi nu puteà fi mai onorabil «pusă în valoare decât prin strălucita colaborare a d-lui Giovannoni. «La 22 Martie, a vorbit d-l prof. Ugo Antonielli, directorul Muzeului «de Preistorie, despre *Incinerare şi inhumare în protoistoria italiană.* La «25 Martie, a vorbit d-l prof. Franz Cumont, membru al Institutului «Franţei, despre *Ruinele Palmyrei*. La 23 Aprilie, d-l prof. Giulio E. Rizzo «a făcut o comunicare inedită senzaţională care a atras o mulţime de în«văţaţi străini la şedinţele ştiinţifice ale Şcoalei noastre, despre *Un relief «roman inedit şi mozaicul lui Alexandru.* D-l Rizzo a descoperit în El«veţia, la un particular, un relief de marmură de provenienţă din Roma,

«reprezentând lupte ale Romanilor cu Germanii, dar calchiat întocmai «după originalul elenistic care a servit ca model și pentru vestitul mo- «zaic al lui Alexandru cel Mare dela Muzeul din Neapole.

«Ca de obiceiu, am mers și anul acesta la Pompeii și Ostia spre a ne «ține în curent cu mersul săpăturilor din cele două localități clasice de «cercetări arheologice după metodele cele mai moderne. Diferiți membri «ai Școalei au făcut apoi călătorii de studii în Italia de Sud și Sicilia ca «și în Italia de Nord, culegând materiale din muzee pentru lucrările lor «în curs. Deosebit de prietenoasă și plină de urmări a fost primirea de «care s'au bucurat arhitecții noștri, cari îndată după sosirea lor au fost «admiși de prof. Munoz, un vechiu prieten al Școalei noastre, să ia parte, «la lucrările de restaurare ale bisericii San Giorgio in Velabro, pe cari «D-sa, le conduceà direct, ca supraintendent al Monumentelor din Roma «și Latium. O primire analoagă îi așteaptă pe arhitecții noștri în Umbria «și Apulia, unde la data când vorbim trebuie să fi și plecat. De altă parte «d-l Roberto Paribeni, supraintendentul săpăturilor și muzeelor din Roma «și Latium, nu numai a permis, dar a și susținut din fondurile direcțiunii «sale anume sondaje și săpături arheologice necesare pentru lucrarea «despre Aricia a unuia din membrii arheologici ai Școalei noastre.

«Lucrările pentru anul 1926, având a apare la anul, sunt așà de nu- «meroase (11 de toate) și varietatea și importanța lor e așà de remarca- «bilă, încât am bună speranță că aprecierile binevoitoare făcute atât în «țară, cât, mai ales, în străinătate, nu vor fi desmințite nici în viitor. Nu «aș puteà însă încheià raportul meu, fără a adresà mulțumirile mele spe- «ciale Colegului nostru d-l Alex. Lăpedatu, fostul ministru al Artelor, «care a plătit în cursul anului trecut mai bine de jumătate din cheltuelile «de tipar ale Anuarului nostru, iar în anul acesta a prevăzut o subvenție «prin buget pentru secția de arte a Școalei noastre.»

— Se ia act.

D-l Secretar General V. PÂRVAN aduce spre aprobarea plenului propunerea de modificarea Art. 30 alin. 1 și Art. 32 din Statute, depusă la biurou în ședința dela 26 Maiu curent.

«La art. 30 alin. 1:

«*Membrii Onorari* se aleg de către Academie — *după propunerea a cinci* «*membri* — atât dintre Români cât și dintre străini — etc.

«Propunerea se va depune la biurou cu trei zile înaintea votării.

«Art. 32. Membrii Onorari și Corespondenți se aleg cu două treimi «din voturile membrilor Academiei prezenți în Sesiune generală, ***în urma*** «***propunerii a cinci membri, depusă la biurou cu trei zile înaintea votării***».

— Propunerea se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l I. BIANU cetește o propunere pentru alegerea Generalului Berthelot ca membru onorar, fiind semnată de opt membri:

(Text vezi pag. 137.)

— Se va procede la votarea propunerii peste trei zile, în conformitate cu Art. 30 alin. 1 din Statute.

D-l M. C. SUTZU aminteşte că în sesiunea trecută a cerut modificarea modului de alegere a membrilor Academiei. Comisiunea pentru studierea şi pregătirea modificărilor necesare nu a dat rezultatele dorite D-sa crede că a sosit momentul refacerii totale a articolelor din Statute privitoare la această chestiune, pentru ca, însfârşit, Academia să deschidă larg porţile tuturor superiorităţilor recunoscute. Această reformare se impune mai ales pentru Secţiunea Ştiinţifică, care, prin numărul de 12 membri, se vădeşte a fi prea mică faţă de lărgirea prin descoperiri a ştiinţelor. Deaceea, D-sa e de părere ca Secţiunea Ştiinţifică să se dubleze. jumătate având să reprezinte ştiinţele naturale în genere, cealaltă jumătate ştiinţele matematice şi fizico-chimice.

D-l Dr. GR. ANTIPA se alătură la părerea d-lui Sutzu şi cere ca să se întrunească Comisiunea pentru reorganizarea Academiei pentru a întocmì un proiect de reformă, care să fie supus discuţiei.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI pune la ordinea de zi chestiunea, discutată într'o şedinţă anterioară, a divizibilităţii marilor premii ale Academiei — Premiile Dr. Aurel Cosma şi Premiile Statului — şi dă cuvântul d-lui Andrei Rădulescu.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, zice că reluând discuţia asupra divizibilităţii premiilor mari, revenim asupra unei deciziuni din sesiunea trecută, prin care se concludeà la nedivizibilitatea lor.

Având să ne pronunţăm mai întâiu asupra premiilor Dr. Aurel Cosma de 100.000 lei, 30.000 şi 20.000 lei, trebuie să ne referim la actul de donaţie al întemeetorului lor. D-sa arată că actul de donaţie se opune la divizibilitatea premiilor şi, deci, acordarea lor în întregime rămâne indiscutabilă.

In ce priveşte premiile Statului, legea din 1924 a modificat Art. 4 din legea dela 1879: pe când după legea din 1879 Academia puteà hotărî valoarea premiilor la cel puţin 5.000 lei, după legea din 1924 Academia are latitudinea să fixeze valoarea fiecărui premiu până la cel mult 50.000 lei. Aşadar nu există nici o piedecă pentru divizibilitatea lor. Acest fapt ne-a făcut pe câţivà să propunem încă de acum un an divizibilitatea lor pentru cazuri excepţionale.

D-l Dr. V. BABEŞ crede că trebuie să admitem principiul introdus de Academiile străine, de a acordà pe lângă premii şi sume de încurajare pentru scrierile mai mici, dar meritoase, cari nu pot concurà la suma de 50.000 lei a premiilor.

D-l Dr. G. MARINESCU, Vicepreşedinte, se uneşte cu părerea d-lui Andrei Rădulescu pentru motivele expuse şi pentru motivul că a acordà premiile împărţite s'ar uşurà sarcina noastră, dând satisfacţie mai multor concurenţi deodată.

D-l G. ŢIŢEICA interpretează textul legii în care se scrie de «fiecare premiu» în sensul că se vorbeşte de câte un singur premiu, unul şi indivizibil. Aşadar legea s'ar opune la divizibilitatea lor. Dacă se spune că valoarea

lor poate fi hotărîtă până la cel mult 50.000 lei, aceasta înseamnă că putem da mai puţin de 50.000 lei din fiecare premiu considerat în parte. Legea mai prevede şi cazurile în cari pot rămâne sume disponibile, indicând ca întrebuinţarea lor să se facă fie pentru crearea unui nou premiu, fie pentru majorarea premiilor existente. De aci trebuie să deducem că putem creà premii purtând acelaşi nume cu premiile dela cari au rămas sume disponibile. Sumele disponibile dela Premiul Lazăr, spre ex., vor puteà constitui un premiu Lazăr, dar nu altul, şi tot aşà cu sumele ce ar rămâne dela premiile Eliade-Rădulescu şi Gh. Asachi.

D-l I. BIANU arată că legea dela 1924 este continuarea celei dela 1879. Prin legea dela 1879 s'a fixat valoarea premiilor la cel puţin 5.000 lei. Inainte de răsboiu s'a discutat în dese rânduri oportunitatea împărţirii lor şi s'a admis ca să rămână întregi. Intregi dară trebuie să rămână şi acum, întrucât actualele premii nu sunt decât cele dinainte de răsboiu majorate prin îmmulţirea cu 30, cerută de noi Statului în 1924. Nu mai poate fi deci vorba şi de alte premii în afară de cele trei şi nici de sume cari ar rămâne disponibile, pentrucă n'au de unde rămâne.

D-l Dr. GR. ANTIPA constată că din textul legii reiese clar că premiile pot fi divizibile. Desigur, idealul este a da premii mari pentru stimularea la mari opere ştiinţifice sau literare. Cazurile fiind însă rare, D-sa propune ca împărţirea să se facă în cel mult trei părţi, iar sumele ce ar rămâne disponibile să se folosească pentru lucrări ştiinţifice.

D-l I. BIANU aminteşte că înainte de răsboiu sumele capitalizate din neacordarea premiilor se foloseau pentru tipărirea manuscriselor premiate cu aceleaşi premii.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI roagă să se formuleze propuneri scrise.

D-l SEXTIL PUŞCARIU formulează o propunere, care se ia drept bază a discuţiunii.

— In urma discuţiunii la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, Sextil Puşcariu, V. Pârvan, N. Vasilescu-Karpen şi M. Sadoveanu, se formulează definitiv şi se aprobă următoarea propunere:

«Premiile Lazăr, Asachi şi Eliade Rădulescu de câte 50.000 lei pot «fi reduse, după propunerea secţiunilor respective, până la suma de 25.000 «lei. Dacă a avut loc această reducere, sumele rămase vor fi întrebuinţate sau «pentru crearea câte unui nou premiu pentru anii următori sau pentru «majorarea celorlalte premii ale secţiunii respective, în sesiunea curentă».

D-l I. BIANU aduce la cunoştinţa plenului că d-na Zoe Mavrodin, din Capitală, a depus la Tribunalul Ilfov un testament mistic prin care lasă Academiei o sumă de 100.000 lei pentru înfiinţarea unui premiu literar care să poarte numele defunctului poet Locot. I. N. Iancovescu. Dar în afară de cei 100.000 lei, d-na Mavrodin a dat şi Academia a primit în depozit, suma de 10.000 lei ca premiul să se publice chiar în actuala sesiune. S'a scris d-nei Mavrodin, că în conf. cu Regulamentul Premiilor, premiul dorit nu se poate

anunţà decât în anul viitor. Urmează deci să decidem publicarea premiului de 10.000 lei pentru viitoarea sesiune.

— Se decide a se publicà pentru sesiunea 1927 un premiu de 10.000 lei pentru publicaţiuni literare, purtând numele: *Premiul Locot. Ion N. Iancovescu.*

D-l G. BOGDAN-DUICĂ ceteşte următoarea propunere semnată de şase membri:

«Subsemnaţii propunem ca art. 65 din Regulamentul general să se «modifice în senzul de a se plătì membrilor o diurnă de 250 lei de şedinţă «în cursul anului.

— Propunerea se aprobă.

D-l I. BIANU arată că avem semănături cari ar trebuì asigurate. Insă preţurile asigurărilor s'au sporit peste măsură prin cartelarea societăţilor de asigurare. Pentru semănăturile noastre ar trebuì să plătim suma de 150.000 lei la o valoare a lor de aproape 2 milioane.

— Se decide să se facă asigurarea.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

1 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secţiunii Ştiinţifice dela 1 Iunie curent, prin care secţiunea alege cu 7 voturi pentru şi 2 contra pe d-l prof. de Chimie Petre Bogdan, dela Universitatea din Iaşi, spre a fi propus plenului pentru alegerea ca membru al Academiei în locul regretatului Anghel Saligny. Se mai hotăreşte ca d-nii Dr. G. Marinescu şi N. Donici, membru onorar, să redacteze propunerea de răspuns către Consiliul Internaţional de Cercetări spre a fi supus plenului.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă în dar pentru Biblioteca Academiei primul volum din harta arheologică a Laţiului întocmită de d-l Giuseppe Lugli, Secretarul Şcoalei Române din Roma, după însărcinarea dată de Uniunea naţională a Academiilor italiene.

D-l Secretar General V. PÂRVAN anunţă că la biurou s'au depus propuneri pentru alegerea de membri onorari sau corespondenţi a d-lor: Nyrop, Angelo Pernice, Charles Bêmont, Roberto Paribeni, Edmond Pottier, Giuseppe Lugli, Henri Focillon, Franz Cumont, Jêrome Carcopino şi René Cagnat.

D-l EM. RACOVIŢĂ prezintă în omagiu Academiei Române *Catalogul revistelor ştiinţifice şi medicale din Cluj* alcătuit sub direcţia D-sale de d-l A. Valentiny, primul bibliotecar al Bibliotecii Universitare din Cluj. D-sa arată că a făcut acest catalog spre a răspunde accentuatei crize bibliografice nu numai din ţară, ci din lumea întreagă. Pretutindeni revistele se înmulţesc şi preţurile li se sporesc, fără însă ca fondurile pentru procurarea lor să se

ridice. La noi şi în alte centre culturale cu valută redusă, din contra, scad. Din această cauză nu putem continuà seriile existente, necum a creà altele noui. Nevoia de împrumuturi naţionale şi internaţionale se face din ce în ce mai simţită. Spre înlesnirea împrumuturilor. cari reclamă o cunoaştere bibliografică amănunţită a publicaţiilor, şi spre ştiinţa precisă de a cumpărà aceeace n'avem şi a nu cumpărà din aceeace avem, D-sa a redactat catalogul revistelor ştiinţifice şi medicale din Bibliotecile din Cluj, — acesta fiind un mijloc dintre cele mai eficace în lupta ce trebuie să dăm cu criza bibliografică.

D-l I. BIANU exprimă sincere şi călduroase felicitări d-lui Racoviţă pentru inovaţia adusă. Fiind singura practică în vieaţa noastră ştiinţifică, D-sa zice că a dorit să se facă o publicaţie care să ne deà cunoaşterea bibliografică completă a colecţiilor existente în bibliotecile Academiei şi Universităţilor din Cluj, Iaşi şi Cernăuţi.

D-l M. C. SUTZU semnalează suprimarea, din cauza lipsei de fonduri, a abonamentelor la revistele numismatice străine, cari erau foarte preţioase pentru Cabinetul nostru numismatic.

D-l ST. CIOBANU înştiinţează că încă din 1921, însărcinat de Ministerul Instrucţiunii să cerceteze bibliotecile şcoalelor din Basarabia, a găsit cărţi de un rar interes pentru noi. D-sa a ridicat o parte din ele şi le-a trimis Ministerului Instrucţiunii în 1923. In convingerea că ele ar puteà să dispară, propune ca Academia să intervie să fie predate Bibliotecii ei.

D-l I. SIMIONESCU constată cu d-l Racoviţă că trăim în criza cărţii. Totuşi bibliotecile Universităţilor şi Institutelor noastre posedă colecţiuni complete, cari rămân însă necunoscute şi necercetate din cauza lipsei publicaţiunilor bilbiografice. Pentru a înlăturà acest simţit neajuns, D-sa e de părere ca Academia să facă un apel către Universităţi şi diferitele noastre Institute să-şi tipărească cataloagele cărţilor lor, iar Academia să le centralizeze într'o mare publicaţiune bilbiografică, care să înlesnească şi schimbul publicaţiilor şi cunoaşterea colecţiunilor din ţară.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
2 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secţiunii Istorice din 2 Iunie curent, prin care:

a) Secţiunea admite a se cumpărà lucrarea «Caragiani» cu 10.000 lei;

b) Hotărăşte ca Premiul Dr. Aurel Cosma, de 100.000 lei, din anul acesta, să nu fie acordat;

c) Discutându-se alegerea a doi membri corespondenţi, s'a propus şi s'au ales cu unanimitate de voturi d-nii V. Drăghiceanu şi Gh. Taşcă;

d) S'a propus, spre a fi recomandat plenului pentru calitatea de membru onorar, pastorul V. Roth.

— Se va procede la alegerea prin votare în plen peste trei zile.

D-l N. VASILESCU-KARPEN depune la biurou o propunere semnată de 9 membri pentru alegerea ca membru onorar a d-lui Inginer Elie Radu.

— Se va procede la alegere prin votare peste trei zile.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

3 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următorul *Raport asupra celei de a VII-a sesiuni ordinare anuale a Comitetului Uniunii Academice Internaţionale la Bruxelles* (10-12 Maiu 1926):

«Şi în anul acesta, participarea la lucrările Uniunii a fost foarte vie. «Au fost prezente cincisprezece naţiuni reprezentate prin 23 de delegaţi «şi 10 experţi. Alăturea de întreprinderile ştiinţifice mai vechi, şi asupra «mersului cărora voiu revenì, au venit înaintea Adunării două propuneri «noui: 1) O anchetă asupra bibliografiei ştiinţelor filologice şi istorice «şi a ştiinţelor politice şi sociale, propusă de Consiliul Societăţilor Sa-«vante Americane şi 2) O enciclopedie a dreptului internaţional public «şi privat, propusă de Academia din Amsterdam. Ambele propuneri au «fost admise spre a intrà în programul de activitate al U. A. I.: prima, de «îndată ce lucrările preparatoare vor fi gata, — a doua, după ce Academia «din Amsterdam va venì cu un program amănunţit.

«Starea vechilor întreprinderi e următoarea:

A. «*Corpul vaselor antice*, sub direcţia d-lui Edmont Pottier, înain-«tează repede aducând materiale foarte importante atât clasice cât şi proto-«istorice: Belgia, Danemarca, Spania, Statele-Unite, Anglia, Italia şi Fran-«cia au prezentat mai multe fascicule gata şi o întreagă serie în preparaţie.

B. «*Catalogul manuscriptelor greceşti de alchimie*, sub direcţia d-lor «Bidez, Cumont, Delatte, Heiberg şi Lagercrantz e în progres: alăturea «de cele trei volume publicate până acum, privind manuscriptele din Pa-«ris, cele italieneşti şi cele din Insulele Britanice, alte două volume sunt «aproape gata.

C. D. «*Ediţia operelor lui Grotius şi Dicţionarul dreptului consuetu-«dinar al Indoneziei* sunt în grija Academiei din Amsterdam.

E. «Foarte importante progrese face *Dicţionarul latin medieval*, a «cărui revistă periodică *Archivum Latinitatis Medii Aevi*, comentând toate «studiile pregătitoare şi diferitele controverse de amănunt, vă este bine «cunoscută. Culegerea de material pe fişe identice urmează extrem de «activă în America, Anglia, Franţa, Italia şi Spania. D-l Baxter ne-a co-«municat că într'o călătorie la München a pus bazele unei înţelelegeri

«şi colaborări cu comitetul german al Thesaurului limbii latine publicat «de Academiile germane, în senzul ca Germanii să pue la dispoziţia Co«mitetului Uniunii pentru Du Cange toate fişele lor de epocă târzie, «evitându-se astfel o dublă osteneală. U. A. I a aprobat tratativele d-lui «Baxter şi a acordat o sumă de 10.000 fr. pentru copiarea tuturor fişelor «respective dela München.

F. «*Forma Romani Imperii* a început deasemenea să apară. Primul «volum, pe care am avut onoarea să vi-l prezint într'o şedinţă precedentă «lucrat de d-nii Lugli şi Gismondi ca însărcinaţi ai Uniunii Academice Na«ţionale Italiene, priveşte harta Laţiului, tratând cu o mare bogăţie de ilu«straţii regiunea dela Anxur-Terracina. Un al doilea volum e în pregătire «pentru partea de V a Galliei Cisalpine. Un al treilea se începe în Etruria. «Belgia a prezentat lucrările pregătitoare pentru o hartă de total în vremea «preistorică şi romană. România a anunţat terminarea ridicării pe teren «a regiunii dela S. de Bucureşti. Spania şi Jugoslavia au prezentat hărţi «generale ori releveuri de detalii cari vor servì pentru ridicarea hărţii «celei mari, deopotrivă preistorice ca şi romane.

G. «*Suplementele la Corpurile de Inscripţii greceşti şi latineşti.* Ita«lia a prezentat primele coale de tipar din prima fasciculă. Ca şi Francia «în Africa Romană, Italia a reluat pentru teritoriul ei toate inscripţiile «fără deosebire, adică reface întregul C. I. L. german, şi nu se mărgineşte «la inedite. In vreme însă ce Franţa a schimbat şi sistemul de publicare «dând un larg comentar francez, Italienii păstrează sistemul german de «foarte scurtă descriere a monumentului, în foile prezentate întâi dând «şi dimensiunile p etrelor. Credem greşit sistemul de a reluà toate in«scripţiile. Partea veche nu va puteà fi refăcută nici în cincizeci de ani «iar partea nouă, cu descoperirile recente trebuind înglobată în cea veche «la regiunile respective va trebuì încă ani îndelungaţi căutată mereu tot «prin revistele nenumărate unde inscripţiile au fost publicate îndată după «găsire. Totodată, Germanii vor fi perfect autorizaţi prin acest sistem «nou, care cearcă a desfiinţà Corpul dela Berlin, să-l continue ei dând «suplementele de cari avem imediată nevoie şi rezultatul va fi că vom con«tinuà cu toţii şi pentru partea veche şi cea nouă a folosì tot numai corpul «german. Jugoslavia a prezentat o serie de fotografii după inscripţii nouă «din Dalmaţia. Britania nu a fost prezentă din cauza grevei generale, «dar ştim că micul vol. VII din CIL dela Berlin devine acum la Londra, «graţie multelor descoperiri nouă, o operă monumentală. La noi lucrarea «se va face deosebit: pentru inscripţiile latine în continuare la CIL. III, «iar pentru cele greceşti într'un volum aparte ca în Rusia meri«dională.

H. «Cercetările în arhivele europene cu privire la *documentele isto«rice inedite asupra Japoniei* au început a da rezultate interesante: Olanda, «Portugalia, Italia şi Franţa au anunţat informaţii numeroase. Centrala «lucrării e la Bruxelles, sub direcţia ambasadorului Adatci.

I. «Asupra *sistemului de transcriere fonetică şi transliteraţie*, chestiune «ridicată de Academia daneză, încă nu s'a ajuns la o hotărîre definitivă.

«Adaog la acest raport, până la sosirea textului definitiv, notele mele «şi diferitele piese de sprijin cu privire, deoparte, la textul statutelor iar «de alta, la însăşi Adunarea dela Geneva.

«După votarea statutelor, Biuroul vechiu de sub prezidenţia d-lui Pi-«renne s'a demis şi un nou biurou a fost ales, potrivit statutelor, compus «astfel: Preşedinte Koht (Norvegia); vicepreşedinţi: un austriac (Dopsch) «şi un belgian (Pirenne), — secretar general un francez (Lhéritier), — ca-«sier un american (Waldo Leland, promotorul întregei mişcări) şi patru «membri assesori un german (Reincke Bloch), un danez (Friis), un en-«glez (Temperley) şi un italian (De Sanctis). S'a ales provizoriu ca sediu «Washington, dar pentru secretariatul general s'a fixat încă de pe acum «Parisul, unde Institutul de Cooperaţie Intelectuală a oferit ospitalitatea «sa perpetuă pentru biurourile Comitetului Istoric Internaţional.

«Odată votate statutele şi ales noul Biurou, s'a procedat la rezolvirea «celorlalte chestiuni pentru cari erà convocat Comitetul:

1. «S'a fixat, în urma renunţării Poloniei, exprimate de d-l Dem-«binski, ca sediu al congresului istoric din 1928, Oslo.

2. «S'a aprobat raportul d-lui Lhéritier cu privire la un Anuar de Bi-«bibliografie Istorică, de caracter larg internaţional, având a fi redactat «de un comitet restrâns, cu sediul la Paris şi sub îngrijirea d-lui Lhéri-«tier ca redactor şi editor central. Delegaţii Germaniei au declarat că în-«văţaţii germani vor ţine seamă de noul anuar, modificând puţin spre o bi-«bliografie mai mult naţională şi de amănunte, cunoscutele *Jahresberichte «der Geschichtswissenschaft*, astfel ca ele să nu facă double emploi cu noul «anuar la care dealtfel ei înşişi ar aveà a colaborà

3. «S'a aprobat raportul d-lui Pirenne privitor la crearea unei mari «reviste internaţionale de istorie economică, pusă ca şi anuarul biblio-«grafic de sub punctul 2, tot sub auspiciile Comitetului Internaţional al «Ştiinţelor Istorice. D-l Pirenne a accentuat că nici această publicaţie nu «are cumvà a face double emploi cu revista analoagă germană de sub «direcţia d-lui von Below, ci îşi va aveà un câmp cu totul deosebit de «activitate.

4. «Potrivit cu suggestiile făcute de delegatul Braziliei, completate «prin acela ale delegatul Japoniei, s'a decis a se ţine seamă în activitatea «informativă a publicaţiilor patronate de Comitetul Internaţional al Ştiin-«ţelor Istorice, de lucrările istorice ale învăţaţilor transoceanici şi în spe-«cial din America latină, destul de neglijate până acum.

5. «S'a hotărît a se publicà o Dare de Seamă pe larg, pe cât posibil «după stenograme, asupra desbaterilor Adunării dela Geneva şi a se tri-«mite această broşură împreună cu o invitaţie oficială din partea biurou-«lui, tuturor marilor organizaţii ştiinţifice din lume, cari au ca scop prin-«cipal studiul ştiinţelor istorice, cu rugămintea de a aderà la Comitetul «Internaţional intrând în această organizaţie pe baza statutelor votate de «actualul Comitet al celor nouăsprezece naţiuni adunate la 14 Maiu la «Geneva».

— Se ia act.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următorul *Raport despre casa şi construcţia mausoleului la mormântul lui Vasile Alecsandri la Mirceşti:*

Domnilor Colegi,

«Urmărind ani dearândul împlinirea datoriei de pietate faţă de poetul «naţional Vasile Alecsandri, de a-i restaurà casa şi a ridicà o capelă pe «mormântul lui din Mirceşti, Academia, mulţumită interesului purtat «acestei chestiuni de Colegul nostru d-l Al. Lăpedatu, a putut face repa-«raţiile necesare la casa poetului încă de acum un an, prin subvenţiuni «acordate de Ministerul Artelor, al cărui conducător erà Colegul nostru, «şi a putut vedeà începându-se, sub auspiciile ei, lucrarea de construcţie «a mausoleului pe mormântul poetului. Ştiţi din raportul din sesiunea «trecută asupra acestei chestiuni că Ministerul Artelor şi-a luat asupra-şi în-«treaga construcţie a mausoleului, subvenţionând-o dela început cu un fond «de 600.000 lei. Speranţele noastre de atunci erau ca lucrarea să fie terminată «până în toamna trecută, dar necesităţile tehnice au întârziat sfârşirea lucrării.

«Pe măsura înaintării ei, lucrarea a cerut sume noui: Astfel numai «cheltuelile din anul trecut s'au ridicat la 1.000.000 lei, iar în anul în curs «Ministerul Artelor, prin îngrijirea Colegului Lăpedatu. a înscris o nouă «sumă de 762.000 lei pentru continuarea şi desăvârşirea lucrării. In cola-«borare cu silinţele Ministerului, Domniile Voastre aţi încredinţat, în «şedinţa dela 19 Martie, pictorului Paul Molda facerea picturii decorative «a mausoleului prin aprecierea ce aţi dat asupra proiectului său, iar în-«tr'o şedinţă anterioară aţi însărcinat pe d-nii Colegi I. C. Negruzzi, I. «Bianu şi Al. Lăpedatu să se îngrijească de redactarea celor două inscripţii «pentru mormântul poetului şi pentru mausoleu.

«Preparând inaugurarea mausoleului, pe care o dorim să fie în timpul «curentei sesiuni, Ministrul Artelor a încredinţat Colegului nostru G. «Bogdan-Duică redactarea unei monografii asupra vieţii şi înfăptuirilor «literare ale marelui poet. Subvenţionată cu 100.000 lei de Colegul nostru «d-l Al. Lăpedatu, din timpul când D-sa erà ministru, monografia se «tipăreşte şi ar fi gata să iasă de sub presă, dacă apariţia ei n'ar fi condi-«ţionată de inaugurarea însăşi a mausoleului.

«Dar speranţa noastră că construcţia va fi fost până acum terminată «s'a lovit în realizarea ei de greutatea, dacă nu de încetineala, cu care ea «se face. De curând P. S. Episcopul de Roman — căruia-i exprimăm şi «acì mulţumirile noastre pentru interesul ce poartă acestei lucrări — ne-a «înştiinţat că nu se depune nici atâta stăruinţă în lucrare cât ar fi nevoie «ca să putem vedeà clădirea sub acoperiş. Am intervenit, în consecinţă, «la Ministerul Cultelor şi Artelor cu rugămintea de a luà cele mai eficace «dispoziţiuni pentru ca lucrarea să fie executată în timpul cel mai scurt, «arătând că ea stă până astăzi suspendată.

«Dorind ca Ministerul să ia măsurile cerute, încheiem acest raport «aducând şi cu acest prilej d-lui Coleg Al. Lăpedatu mulţumirile Insti-«tuţiunii noastre pentru deosebita atenţiune ce a dat acestei chestiuni».

D-l AL. LĂPEDATU, luând cuvântul asupra raportului, zice că nu trebuie să avem o părere aşà de pesimistă asupra mersului construcţiei mausoleului, ca aceà exprimată de P. S. Episcopul Lucian de Roman, în scrisoarea P. S. Sale. E adevărat că în antrepriza lucrării n'am avut un antreprenor de zel. Dar, în afară de aceasta, au fost şi motive serioase cari au întârziat lucrarea. D-sa informează că chiar azi a stăruit la d-l Goldiş, Ministrul Cultelor şi Artelor, ca să ia măsuri pentru activarea lucrării, care, după convingerea D-sale, se va terminà până la toamnă. D-sa a stăruit, în acelaş timp, să nu se ştirbească hotărîrea ca pictura decorativă a mausoleului să se facă de d-l Paul Molda, respectându-se astfel alegerea făcută de Academie între schiţele propuse de Minister.

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următoarea *Dare de Seamă a Comisiunii şcolare pe anul 1925-26*:

«Şcoalele întreţinute din fondurile lăsate Academiei de *Ion Ottetele-*
«*şanu*, *Tache Anastassiu* şi *Ion C. Agarici* au funcţionat şi în anul care se
«încheie în condiţii mulţumitoare.

1. «Precum ştiţi, *şcoala dela Măgurele* funcţionează astăzi ca şcoală
«Normală de fete a Statului sub numele de *Institutul Ion Otteteleşeanu*,
«*Şcoală Normală de fete.* Academia varsă în fiecare an venitul fondului
«Ministerului de Instrucţie, care întreţine şcoala şi clădirea.

«In anul acesta, şcoala a avut 269 eleve, dintre cari 60, sărace şI or-
«fane, au întreaga întreţinere gratuită; ele au primit cărţi, materiai şco-
«lar, şorţuri, rufărie, încălţăminte şi toate trebuincioasele pentru şcoală
«şi internat. Şcoala a avut anul trecut 40 absolvente.

«Atmosfera şcoalei, cu parcul, grădina şi clădirile bine îngrijite, este
«favorabilă studiului şi pregătirii liniştite şi în acelaş temeinice pentru
«misiunea de învăţătoare. Directoarea şi întreg corpul didactic îşi fac
«datoria în acest scop.

2. «Şcoala de agricultură *Ion C. Agarici* dela Moara Grecilor, jud.
«Vasluiu, vă este cunoscută prin spiritul de harnică gospodărie, rezultatul
«unei conduceri îndelungate şi energice a directorului său, d-l Cotea, dela
«înfiinţare şi până acum.

«Şcoala are 39 elevi, împărţiţi în trei clase. In toamna anului trecut, 9
«elevi au terminat şcoala şi au fost trimişi să facă practică la pepiniere, la
«Regia Monopolului Statului, la moşii particulare, iar unul a fost păstrat
«la şcoală ca şef de cultură.

«Pregătirea elevilor, din punct de vedere teoretic, întâmpină, mai ales
«la început, oarecari greutăţi, deoarece elevii vin din şcoalele primare
«foarte slab pregătiţi; nu ştiu să scrie, alţii nu cetesc bine, mulţi nu cunosc
«tabla înmulţirii.

«Lucrările câmpului se fac cu elevii. Tot terenul de cultură al şcoalei
«a fost cultivat după un plan bine chibzuit, potrivit principiilor ştiinţifice
«şi numai cu sămânţă selecţionată. Culturile, la câmp şi în grădină, se
«prezintă foarte frumoase şi, dacă timpul va rămâne favorabil, se anunţă
«o recoltă îmbelşugată.

«In ateliere s'a lucrat serios și cu spor, iar vitele școalei au fost între«ținute cu îngrijire.

3. «Școala inferioară de agricultură *Tache Anastassiu* dela Țigănești «se resimte și astăzi din schimburile succesive ale direcției. Este totuș o «școală bună, care a dat până acum 112 absolvenți, unii funcționari agri«coli la Stat, alții la particulari, o bună parte face agricultură pe seama «lor și patru se găsesc în continuare de studii. Școala a obținut 6 medalii «la diferite expoziții agricole, de industrie casnică, zootehnice, iar acum «în urmă o a 7-a de aur la expoziția zootehnică dela Nicorești.

«Școala a funcționat cu 59 elevi: 25 în cl. I, 22 în a II-a și 11 în cl. III-a «și un practicant.

«Personalul didactic, ca și la școalele Statului, e nestatornic. Poate, «după cum cere directorul școalei, ar trebui să introducem gradații. Acum «școala n'are institutor agronom, iar învățătoarea a demisionat. Dease«menea nu se găsește pomolog-grădinar.

«S'a dat elevilor pregătire teoretică serioasă, completată printr'o ex«cursie, cu elevii anului III, la expoziția dela Chișinău.

«S'au făcut toate lucrările la câmp, în livada cu pomi, la vie, în gră«dina de zarzavat și în ateliere. Școala are o pepinieră de pomi roditori: «meri, peri, caiși, gutui, duzi etc., foarte instructivă pentru elevi.

«Creșterea vitelor este făcută cu îngrijire, mai ales boi, cai, porci și «oi. Creșterea păsărilor a dat și ea venituri bune.

4. «Școala primară dela Călmățuiu a funcționat regulat, după cum se «constată din rapoartele din cursul anului.

«Cu toate greutățile materiale actuale, Școalele Academiei continuă «sub o statornică priveghere, activitatea lor folositoare elevilor și Țării «și păstrează, pe această cale, neuitată amintirea donatorilor».

— Se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l DIM. GUSTI cetește următorul *Raport al Comisiunii Fondurilor I. Scorțeanu* și *I. Fătu pentru lucrările făcute în anul 1925-26:*

«In conformitate cu deciziunile luate de Domniile-Voastre în ședința «dela 2 Iunie 1925, s'a destinat suma de 63.500 lei din venitul fondului «Ion Fătu și suma de lei 1.370,50 din venitul fondului Ion Scorțeanu «pentru procurarea de cărți didactice și religioase, cari să fie împărțite «școlarilor lipsiți de mijloace dela școalele primare rurale din județele Ma«ramureș, Sălaj, Satu-Mare și Bihor.

«Pentru a găsi mijloacele cele mai potrivite spre distribuirea ajutoare«lor cuprinse în sumele arătate, s'au cerut informațiuni dela Ministerul «Instrucțiunii asupra Regiunii Școlare în care cad cele patru județe. Ni «s'a indicat regiunea II-a școlară cu sediul în Oradea-Mare, căreia prin «adresa cu No. 1339 din 11 Septemvrie 1925, i s'au trimis sumele, cu ru«gămintea de a luà măsurile cuvenite pentru distribuția acestor ajutoare «prin organele școlare respective.

«D-l Inspector al Regiunii, ținând seamă de dispozițiunile date de Aca-«demie și de starea materială a județelor, a repartizat Revizoratelor Șco-«lare cele două sume precum urmează:

«Pentru jud. Bihor, lei 21.500 din Fondul Fătu și 400 lei din Fondul «Scorțeanu;

«Pentru jud. Satu-Mare, 12.000 lei din Fondul Fătu și 300 lei din Fon-«dul Scorțeanu;

«Pentru jud. Sălaj, 15.000 lei din Fondul I. Fătu și 320,50 lei din Fon-«dul Scorțeanu și

«Pentru jud. Maramureș, 15.000 lei din Fondul Fătu și 350 lei din «fondul Scorțeanu.

«Pentru anul viitor școlar 1926-27, s'au prevăzut la cheltueli sumele «de 42.426,35 lei din venitul Fondului Fătu pentru procurare de cărți «didactice și 342,60 lei din venitul Fondului I. Scorțeanu pentru procu-«rare de cărți religioase.

«Comisiunea propune ca menționatele venituri să se folosească în «cursul anului școlar viitor, distribuindu-se cărți religioase (Fondul I. «Scorțeanu) și cărți didactice (Fondul I. Fătu) în Basarabia (Hotin, Ti-«ghina și Cetatea-Albă)».

— Se iea act și se aprobă propunerile Comisiunii.

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii Fondului Adamachi asupra lucrărilor făcute în anul 1925-26:*

Domnilor Colegi,

«Hotărîrile Domniilor-Voastre luate în sesiunile generale trecute pen-«tru îndeplinirea dispozițiunilor testamentare ale generosului Vasile Ada-«machi s'au executat în anul bugetar trecut precum urmează:

«*Burse:*

«In bugetul respectiv, s'a hotărît pentru burse și cheltueli de școală «suma de 439.659 lei, din cari s'au acordat:

a) «13 burse de câte 240 lei pe lună date la studenți ai Facultății de «Științe din Iași, la studenți ai Facultății de Medicină din Iași și la elevi «ai Școalei Politehnice din București, prin următoarea repartizare:

«7 burse la Facultatea de Științe din Iași studenților: Vasiliu Mircea «și Procopiu Virginia, din anul III, la Secția Matematici; Preuțescu «Octavian și Serghi Elena din anul IV, la Secția fizico-chimice; Con-«stantinescu Benone, din anul IV, la Secția Matematici; Săvescu Con-«stantin și Dimofte I. Nicolae, din anul IV la Secția Chimia agricolă;

«4 burse la Facultatea de Medicină din Iași studenților: Stetin Octav «și Petrovici Maria din anul I, Zeletin Elena din anul II și Popescu Anas-«tasia din anul IV;

«2 burse la Școala Politehnică din București elevilor: Dinulescu I. «Dumitru și Popescu S. Traian din anul IV, ambii la Secția Electromeca-«nică. La aceeași școală, s'au mai acordat încă două burse de câte 360 lei

«pe lună elevilor Nicolau M. Iulian și Sălăgeanu Aurel, din anul III, «primul la Secția Construcții, al doilea la Secția Electromecanică. Spo- «rirea acestor două burse dela 240 lei pe lună, cât a fost în anii prece- «denți, la 360 lei s'a făcut numai pentru acest an în urma propunerii Co- «misiunii instituite de Academie la Școala Politehnică pentru examinarea «actelor candidaților de a se împărți între cei doi bursieri numiți, a cincea «bursă prevăzută de Regulamentul Fondului, neacordată în acest an din «lipsă de candidați, cu toate că publicația concursului a fost menținută «și repetată timp de două luni. Micimea burselor, pe de o parte, și greu- «tatea. însoțită de marea cheltueală pentru procurarea numeroaselor acte «cerute candidaților de Regulamentul Fondului, pe de altă parte, și în «sfârșit unele condițiuni restrictive pe cari Regulamentul le impune (ca «aceea de a nu aveà o altă bursă sub pedeapsa pierderii bursei Adamachi), «fac să se prezinte la concursul acestor burse concurenți într'un număr «din ce în ce mai mic dela an la an. O ilustrare a acestei stări de lucruri «ne-a adus-o deschiderea concursului în acest an pentru darea celor 5 «burse regulamentare la elevi ai Școalei Politehnice din Capitală. Des- «chizându-se concurs prin publicațiuni afișate la această Școală dela 16 «Octomvrie până la 12 Noemvrie 1925, nu s'a arătat doritor de a concurà «la bursă în tot acest timp, decât un singur candidat ale cărui acte s'au «primit la Cancelaria Academiei. S'a repetat atunci publicarea concursu- «lui, prelungindu-se termenul depunerii cererilor până în ziua de 7 De- «cemvrie 1925, pentru ca să se ajungă a se înregistrà încă trei cereri, — «deci un total de 4 candidați pentru 5 burse. S'au acordat deci cele 5 burse «celor 4 candidați, împărțindu-se lunar cea de a cincea bursă între elevii «Nicolau Iulian și Sălăgeanu Aurel pe temeiul mai bunei lor notări la studii.

b) «S'au mai acordat 4 burse de câte 250 lei pe lună următorilor doc- «toranzi: Steopoe Ioan, doctorand în Morfologia animală la Universi- «tatea din București, Ovidiu Voicu, doctorand în Chimie la Universitatea «din Cluj, Orest Marcu, doctorand în Științele Naturale la Universitatea «din Cernăuți și Zenovia Movileanu, doctorandă în Zoologie descriptivă «la Universitatea din Iași.

«In conformitate cu hotărîrile luate în ședința plenară dela 1 Iunie «1925, s'a instituit o bursă de 1.000 lei pe lună ca cele dela Stat, pentru «un licențiat în Geografie dela Facultatea de Științe din Iași pentru a stu- «dià, timp de 2 (doi) ani la Paris, în special la d-l Prof. E. de Martonne, «etnografia și antropogeografia, cu obligațiunea de a-și trece teza de doc- «torat cu subiect luat din țară. Această bursă s'a dat, prin concurs, cu în- «cepere dela 1 Octomvrie 1925, d-lui Gh. I. Năstase, licențiat al Facul- «tății de Științe și Conferențiar la acea Facultate.

«In același timp, s'a menținut în acest an ca și în anii trecuți, bursa «d-lui Cernătescu pentru cazul când condițiunile îi vor fi prielnice pen- «tru a pleca în străinătate.

«Sumele rămase disponibile din anii trecuți, fie prin neacordarea de «burse în străinătate. fie prin capitalizarea fondului pentru imprimate — «fond sporit în mod excepțional pentru anul acesta cu 48.000 lei, luați

«dela burse — s'au capitalizat şi se capitalizează, destinate fiind fie pen-«tru mărirea numărului, în viitor, al burselor în străinătate, fie pentru «continuarea publicaţiunilor fondului «V. Adamachi», ca şi în trecut, «adică tipărindu-se în ele lucrările foştilor bursieri sau ale bursierilor «premiaţi.

«O parte din aceste sume disponibile s'au folosit totuşi acordându-se «ajutoare pentru tipărirea tezelor de doctorate ale foştilor bursieri Ion «Gh. Botez şi d-ra Georgeta Vartic. S'au dat, prin urmare, d-lui Ion Gh. «Botez — care şi-a terminat la Paris studiile de Antropologie şi Preistorie «paleolitică — un ajutor pentru tipărirea tezei sale de 2.500 fr. fr. (23.750 «lei), plus 10.000 lei cheltueli de călătorie la întoarcerea în ţară şi s'a acor-«dat d-rei Georgeta Vartic, — fostă bursieră a Academiei la Faculaatea «de Medicină din Iaşi — costul imprimării tezei de doctorat în sumă de «6.000 lei, în urma avizului Decanatului Facultăţii că teza, prezentând o «reală valoare, merită să fie imprimată.

«Celelalte dispoziţiuni prevăzute de Regulamentul special al fondului, «ca darea de 10 burse de câte 360 lei pe an la elevi ai Şcoalei inferioare de «agricultură «I. C. Agarici» dela Moara-Grecilor (Vaslui), cheltuelile pen-«tru grijile religioase spre odihna sufletului generosului testator, ajutoa-«rele la Şcoala primară din Iaşi, subvenţia pentru revista Adamachi din «Iaşi, s'au îndeplinit la timp după gândul şi dorinţa marelui filantrop, «faţă de care sentimentele noastre de recunoştinţă cresc împreună cu sa-«tisfacţia de a vedeà în fiecare an desvoltându-se noui tinere energii sus-«ţinute prin averea testată de dânsul în folosul lor şi implicit al ţării noastre.

«Ţinând seamă că sumele acordate bursierilor, sunt aşà de mici încât «nu se prezintă nici candidaţi, propunem ca sumele să fie dublate, în schimb «numărul burselor să fie scăzute la 4 pentru fiecare facultate, la 2 pentru «politehnică.

«Se va instituì o bursă la Universitatea din Praga, pentru un licen-«ţiat în Şt. Naturale dela Facultatea din Iaşi, de preferinţă basarabean, «pentru a studià formaţiunile paleozoice din Bohemia, determinând şi «materialul paleozoic din ţară, aflat la cele 3 universităţi.

«Durata bursei va fi de 15 luni (1 Noemvrie 1926—1 Fevruarie 1927), «iar timpul vacanţei bursierul va lucrà la un institut geologic fie din Praga, «fie din Viena, spre a se perfecţionà în ridicări pe teren. Bursa va fi de 1.500 «lei lunar plătindu-se şi deplasările.

«Faţă de adresa No. 659 din Martie 1926, prin care se înştiinţează Aca-«demia că staţiunea dela Roscoff a ridicat preţul mesei de lucru la 3.000 «fr., comisiunea propune să se întrerupă subvenţionarea căci s'ar aduce mare «perturbare în venitul fondului Adamachi, sau Academia să împlinească «diferenţa din fondurile ei generale».

D-l I. BIANU nu se uneşte cu Comisiunea în propunere de a se întrerupe subvenţionarea mesei dela Roscoff, propunând să fie plătită cu preţul ridi-cat de 3000 fr. fr., iar suma să se ia tot din fondul Adamachi, ca şi până acum.

— Propunerea se aprobă.

D-l Const. Moisil cetește pentru d-l M. SUTZU următorul *Raport despre activitatea Cabinetului numismatic în anul 1925-26:*

«Cabinetul Numismatic a continuat și anul acesta să-și complecteze «colecțiile pierdute sau împuținate din cauza răsboiului și a reușit să facă «unele achizițiuni importante.

«In special, secțiunea monetelor românești, care în ultimii ani nu în«registrase nici o creștere, s'a îmbogățit cu un număr de 87 piese dela Mir«cea cel Bătrân, din primele emisiuni ale acestui Domn.

«In acelaș timp, Cabinetul Numismatic a achiziționat și un număr de «tezaure monetare importante. Astfel, o parte din tezaurul găsit în 1915 «la Turnu-Severin, compus din monete dela Mircea cel Bătrân și dela «regii Ungariei Maria și Sigismund I (în total 96 piese); o parte din te«zaurul găsit în 1910 la Sebeșul Săsesc. compus din dinari dela acelaș Si«gismund I (30 piese); un tezaur găsit în 1925 la Târgoviște, compus «din dinari austriaci și unguresti dintre 1551—1612 (67 piese); în sfâr«șit un mare tezaur de monete de aramă suedeze, în greutate totală de «6 ½ kgr., găsit în 1924 la Dărăbani (jud. Dorohoiu).

«Și în secțiunea monetelor antice, au intrat un număr de piese intere«sante. Ele sunt mai ales monete pontice de bronz, în special din Dio«nysopolis, Tomis și Marcianopolis, unele foarte rari.

«In sfârșit, secția plumburilor sigilare s'a mărit și ea cu 4 plumburi «romane imperiale și 5 bizantine.

«Nici colecțiunea medalistică n'a rămas în urmă; și aici au intrat în «cursul anului expirat 172 medalii românești și străine.

«Acest material numismatic și medalistic a fost achiziționat parte prin «cumpărare, mulțumită fondului de 20.000 lei ce am avut la dispoziție «prin buget, parte prin donațiuni.

«Principalii donatori, cărora le exprimăm și cu acest prilej mulțumirile «noastre călduroase, sunt: d-nii Romulus Voinescu, directorul general al «Siguranței Statului; preot Ciuhandu din Arad, Șt. Capșa, mare indu«striaș, Virg. Drăghiceanu, secretar-director al Comisiunii Monumentelor «Istorice; I. Bianu, Al. Sadi-Ionescu, Gh. Ionescu, șef de vamă Balcic, «Iosif Abagief, negustor din Cavarna, G. Iogu, industriaș din București «și Gh. Nicolăiasa.

«Pentru anul viitor, având în vedere ofertele numeroase ce ni se pre«zintă și prețul ridicat al monetelor vechi, rugăm să se prevadă în buget «pentru Cabinetul Numismatic cel puțin suma de lei 40.000.

«In acelaș timp, spre a ne puteà ține la curent cu nouile progrese ale «acestei științe, este absolut necesar să se aboneze din nou revistele mai «importante de numismatică, în special Revue Numismatique din Paris «și Numismatische Zeitung din Berlin».

— Se ia act și se aprobă.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

4 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

La şedinţă asistă d-l GENERAL AVERESCU, Membru de onoare al Academiei şi Preşedintele Consiliului de Miniştri.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI salută pe colegul nostru şi Preşedintele Consiliului de Miniştri d-l General Al. Averescu, mulţum'ndu-i în numele Academiei pentru faptul că participă la şedinţă şi îi urează un succes tot atât de mare în ocupaţiile de înaltă demnitate civilă de azi ca acela repurtat în răsboiul dus pentru întregirea neamului nostru.

Apoi D-sa înfăţişează şi dărueşte pentru colecţia de manuscrise a Academiei 6 scrisori autografe ale lui Eminescu, una, din 1870, adresată D-sale, celelalte 5 adresate lui Titu Maiorescu, înainte şi după boala poetului; apoi còpia unei scrisori a lui Eminescu trimisă din Liman în 1890 lui Burlă, alte două dela Vlahuţă către Maiorescu în Iunie şi Decemvrie 1884 cu dureroase ştiri despre sănătatea lui Eminescu, încă o scrisoare dela defunctul Coleg Dr. I. Sbiera cu interesante informaţiuni despre copilăria poetului, şi, însfârşit, adresa originală a Consiliului judeţean de Botoşani, din 7 Noemvrie 1864, prin care se făceà cunoscută poetului numirea lui în funcţia de scriitor la Cancelaria Consiliului.

— D-l Secretar General V. PÂRVAN mulţumeşte călduros d-lui Preşedinte pentru darul preţioaselor scrisori.

D-l N. DONICI ceteşte următoarea Dare de seamă asupra celei de a doua adunări a Uniunii Astronomice Internaţionale, întrunite la Cambridge în Iulie 1925:

Domnule Preşedinte,
Prea Stimaţi Colegi,

«Am onoarea a vă prezentà o scurtă Dare de seamă asupra celei de «a doua Adunări Generale a Uniunii Astronomice Internaţionale, întru-«nite la Cambridge (Anglia) în Iulie anului trecut, la care am luat parte «ca delegat al Academiei Române.

«Ţările cari au participat oficial la acest congres sunt: Africa de Sud. «Belgia, Canada, Cehoslovacia, Danemarca, Elveţia, Franţa, Italia, Ja-«ponia, Marea Britanie, Mexico, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, «România, Statele-Unite, Suedia, Spania. Cât despre Australia, Brazilia «şi Grecia, aceste ţări deşì au aderat la Uniune, nu au fost însă reprezen-«tate în Adunarea Generală din Cambridge.

«Ceremonia deschiderii, care a avut loc la 14 Iulie, în sala cea mare a «Senatului Universităţii. s'a făcut cu pompa şi solemnitatea pe care numai «poporul englez ştie să le desfăşure în asemenea ocaziuni. Această strălucită «Adunare a fost prezidată de Lordul Balfour, rectorul Universităţii din Cam-«bridge, care în frumoasa cuvântare ce a ţinut cu acest prilej s'a ocupat

«în special de lucrările ilustrului său predecesor, Lord Rayleigh. Cuvân-«tării Lordului Balfour i-au urmat alte trei discursuri, şi anume: dis-«cursul preşedintelui Uniunii Astronomice Internaţionale, prof. W. W. «Campbell, discursul Preşedintelui lui Royal Astronomical Society, d-l «I. H. Jeans, care este în acelaş timp şi Secretarul lui Royal Society, şi, «înfine, discursul Directorului Observatorului Regal din Greenwich, Sir «Frank Dyson; după care şedinţa solemnă fu ridicată.

«Şedinţele plenare, în număr de patru, s'au ţinut în zilele de 15, 16, «21 şi 22 Iulie, sub preşedinţia profesorului Campbell, în sala cea mare «a Şcoalei de Arte. de pe lângă Universitate, care constituià sediul con-«gresului.

«In prima şedinţă plenară, interesul de căpetenie al congresiştilor «s'a îndreptat asupra raportului comitetului executiv al Uniunii, prezentat «de secretarul ei general, d-l A. Fowler, şi aprobat în unanimitate şi în «aplauzele întregii adunări; în al doilea rând, s'a ocupat de propunerea «Profesorului Schlesinger, privitor la adesiunea la Uniune a Comisiunii «Internaţionale «Selected Areas», ai cărei membri sunt în parte cetăţeni «germani. Tot în această adunare au fost numiţi pentru sesiunea actuală: «un vicepreşedinte al Uniunii, mai mulţi preşedinţi de comisiuni — în «locul celor absenţi, — precum şi 4 secretari.

«In a doua şedinţă plenară, ţinută la 16 Iulie, au urmat discuţiuni «relativ la diferite publicaţiuni astronomice şi altele, numindu-se în această «şedinţă şi o comisiune temporară a Timpului, şi una a Finanţelor.

«După ridicarea şedinţei, au început a lucrà comisiunile numite la «Roma în 1922. S'au făcut diferite rapoarte asupra cercetărilor prezentate «şi recomandaţiuni asupra studiilor de întreprins în viitor.

«In şedinţa plenară din 21 Iulie, s'a aprobat raportul supus de Co-«misiunea Finanţelor; tot în această şedinţă, congresul s'a ocupat de co-«misiunile numite la Roma, aprobând rapoartele prezentate de aceste co-«misiuni şi procedând la realegerea lor. S'a decis să nu se mai menţină «comisiunea relativităţii (No. 1), şi s'a numit două comisiuni noui. Iată «lista comisiunilor numite la Roma şi a celor două nou numite:

«Comisiunea notaţiunilor, a unităţilor şi a economiei publicaţiunilor (No. 3).

«Comisiunea efemeridelor (No. 4).

«Comisiunea analizelor de lucrări şi de bibliografii (No. 5).

«Comisiunea telegramelor astronomice (No. 6).

«Comisiunea astronomiei dinamice şi a tablelor astronomice (No. 7).

«Comisiunea astronomiei meridiane (inclusiv studiul refracţiunii (No. 8).

» instrumentelor astronomice (No. 9).

» Fizicei solare (No. 12).

» etaloanelor de lungimi de undă şi a tablelor spectrului «solar (No. 14).

«Comisiunea rotaţiunii solare (No. 15).

» pentru observaţiuni fizice ale plantelor, cometelor şi sa-«teliţilor (No. 16).

«Comisiunea nomenclaturii lunare (No. 17).
» longitudinilor prin telegrafie fără fir (No. 18).
» variaţiunii latitudinelor (No. 19).
» pentru observarea poziţiilor şi calculul efemeridelor mi-
«cilor planete, ale cometelor şi ale sateliţilor (No. 20).
«Comisiunea stelelor căzătoare (No. 22).
» hărţii Cerului (No. 23).
» paralelelor stelare (No. 24).
» fotometriei stelare (No. 25).
» stelelor duble (No. 26).
» stelelor variabile (No. 27).
» nebuloaselor şi a îngrămădirilor stelare (No. 28).
» clasificării spectrale a stelelor (No. 29).
» vitezelor radiale stelare (No. 30).
» Orei (No. 32).
» statisticei stelare (No. 33) (nou numită).
» paralaxei solare (No. 34) (nou numită).

«Am avut onoarea să fiu reales ca membru în Comisiunile No. 12 «şi 16, din care făceam parte dela Congresul Uniunii ţinut la Roma în 1922.

«D-l Pârvulescu, Delegatul Ministerului Instrucţiunii Publice al Ro- «mâniei, a fost numit membru al Comisiunii No. 28

«Am avut onoarea să supun aprobării Comisiunii No 16 programul «de observaţiuni ale Observatorului meu din Duboşarii-Vechi, la a cărui «executare ar fi foarte utilă cooperarea altor observaţiuni. In urma propu- «nerii zisei comisiuni, acest program a fost adoptat de Adunarea generală «a Uniunii, sub forma recomandărilor de mai jos:

1. «In timpul trecerii lui Mercur prin faţa soarelui, să se observe spec- «trul ligamentului negru dintre planetă şi conturul solar, pentru a se sta- «bilì efectele absorbţiunii de către atmosfera eventuală a lui Mercur.

2. «In timpul fazei parţiale a eclipselor de lună, să se ia fotografii prin «filtre colorate, pentru a se stabilì relaţiunea dintre diametrul umbrei «pământului şi indicele de refracţiune a atmosferei lui.

3. «Să se încerce a se studià spectrul lunii, în timpul fazei totale.

«La cererea Consiliului Internaţional de Cercetări, s'a trecut apoi «la examinarea propunerilor mai multor ţări, cu privire la adesiunea la «Uniune a Puterilor cari nu figurează în statutele acestei Asociaţiuni în- «tocmite în 1919, la fondarea ei. Aceste propuneri — în număr de 8 — au «fost făcute de reprezentanţii umătoarelor ţări: America de Nord, Italia, «Belgia, Canada, Spania, Japonia, Danemarca şi Suedia (ultimele două «propuneri au fost făcute în ultima şedinţă plenară). Mai multe alte ţări «s'au raliat la propunerea delegaţiunii belgiene.

«Este de notat că toate aceste ţări sunt de acord în a recunoaşte nece- «sitatea unei asemenea extensiuni a Uniunii şi că propunerea lor nu di- «feră, de fapt, decât prin formula ei. Numai formula belgiană diferă mai «mult de celelalte, punând condiţiunea ca ţara aderentă să facă neapărat «parte din Liga Naţiunilor. Este de datoria mea să adaug acì că n'am putut

«luà parte la acest vot în calitate de delegat al Academiei Române, pentrucă «nu primisem în prealabil instrucţiunile necesare din partea înaltei In«stituţiuni ce aveam onoarea să reprezint la congresul din Cambridge. «Cât despre d-l Pârvulescu, D-sa a făcut următoarea declaraţiune:

«Comme délégué roumain du Ministère de l'Instruction de Roumanie, «je me rallie à l'opinion émise par la délégation belge pour l'admission «des Puissances Centrales».

«In ultima şedinţă plenară din 22 Iulie, s'a revenit la chestiunea ade«siunii la Uniune a Puterilor ce nu figurează în lista întocmită la Bruxelles «în 1919; apoi s'au discutat chestiunile suggerate în raportul Comisiunii «temporare a Timpului, şi s'a acceptat propunerea profesorului De Sitter, «ca viitorul congres al Uniunii (în 1928) să aibă loc în Olanda. In urmă, «d-l Campbell a pronunţat discursul de închidere, urmat de propunerea «de a se mulţumì mai multor persoane cari au contribuit la succesul con«gresului. Insfârşit, s'a procedat la alegerea Comitetului executiv al Uniunii, «după care congresul a fost declarat închis. Iată persoanele alese în acest «comitet:

«Preşedinte: De Sitter (Olanda);

«Vicepreşedinţi: Cerulli (Italia), Delandres (Franţa) Eddington (An«glia), Nirayama (Japonia), Schlesinger (America de Nord). Secretar Ge«neral: col. Strutton (Anglia).

«In tot timpul congresului, s'au ţinut conferinţe de cel mai mare in«teres, printre cari o citez pe aceea a profesorului I. I. Thomson asupra «Evoluţiei Fizicei» şi aceea a profesorului Eddington asupra «Aplicării în «Astronomie a Teoriei Relativităţii».

«Lucările congresului fiind terminate, un mare număr de congresişti «au vizitat Londra şi Observatorul din Greenwich, unde au asistat la o serbare dată cu ocaziunea aniversării a 250 ani dela fondarea acestei «instituţiuni, serbare onorată prin prezenţa Majestăţilor Lor Regele şi «Regina Angliei».

D-l SEXTIL PUŞCARIU desvoltă o comunicare despre *Dicţionarul Academiei Române.*

D-l GENERAL AL. AVERESCU zice: «Sunt adânc recunoscător pentru «călduroasele cuvinte prin cari am fost întâmpinat de d-l Preşedinte. Nu «ştiu un mod mai potrivit de a-mi arătà mulţumirea mea decât asigurându-vă «că venirea mea la această şedinţă mi-a folosit foarte mult: azi am avut ocazia «rară de a ascultà o luminoasă expunere asupra operei naţionale, care este Dic«ţionarul Academiei, remarcând două idei: prima, că încetineala lucrării este «inerentă întocmirii oricărui mare dicţionar, a doua că, totuş, nevoia de unifi«care şi consolidare spirituală a ţării, simţită după răsboiu, impune grăbirea «lucrării dicţionarului. Pentrucă într'adevăr, Dicţionarul limbii noastre este «unul dintre factorii cei mai fecunzi în unificarea ce dorim patriei noastre. «Aşadar, dacă Academiei îi cade răspunderea alcătuirii lui, nu o mai mică «parte de reăspundere ar în această operă ţara întreagă şi implicit Guvernul.

«Deaceea aş încercà chiar de acum să ajut accelerarea lucrării dacă sumele «bugetare n'ar fi dejà votate. Insă fac declaraţia că în bugetul viitor voiu căutà «să înscriu o sumă pe care o voiu destinà Academiei, punându-i-o la dispoziţie «fără restricţii. Nu pot precizà de pe acum suma, dar vă asigur că în nici un «caz ea nu va fi mai mică de 5 milioane lei, care să fie folosită de Academie «cum va chibzuì mai bine, repartizând din ea sumele trebuitoare înaintării «mai repezi a lucrării Dicţionarului».

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI exprimă d-lui General Al. Averescu, în aplauzele vii ale plenului Academiei, recunoştinţa deplină şi mulţumiri în numele Academiei pentru importanta declaraţiune ce D-sa a binevoit a face.

D-l Secretar General V. PÂRVAN aminteşte că într'una din şedinţele precedente au fost însărcinaţi d-nii Andrei Rădulescu, I. Bianu şi D-sa să reglementeze fondul de 300.000 lei Jacques M. Elias destinat pentru burse în străinătate. Comisiunea a redactat, deci, următorul proiect de Regulament, pe care îl supune aprobării:

«*Art. 1*. Venitul fondului de 300.000 lei lăsat Academiei de către «J. M. Elias va fi întrebuinţat, potrivit deciziunii din şedinţa dela 27 Maiu «1924, pentru acordare de burse.

«Aceste burse vor fi date de preferinţă pentru studii în străinătate «cu privire la istoria, arheologia sau filologia orientală, fie în direcţia «semitologiei, fie în cea a studiilor indo-arice ori caucasiene.

«Ele vor fi de cel puţin 1000 lei pe lună şi vor purtà, conform testa-«mentului, numele de bursele: Jacques M. Elias.

«*Art. 2*. Durata burselor va fi stabilită de Academie, potrivit cu ne-«cesităţile diferitelor specialităţi.

«*Art. 3*. Bursele se vor acordà prin concurs, care se va ţine la Bucu-«reşti, la Academia Română, înaintea unei Comisiuni formate din trei «membri ai Academiei sau din specialişti desemnaţi de Academie.

«Concursul va constà din două probe scrise şi una orală. Subiectele «vor fi trase la sorţi de unul dintre candidaţi dintre 5 fixate de Comi-«siune. Data, locul şi alte modalităţi ale concursului vor fi fixate de Co-«misiune.

«*Art. 4*. Comisiunea pentru concurs va fi aleasă de către Academie în sesiune ordinară.

«*Art. 5*. Bursierii vor fi obligaţi a raportà semestrial Academiei asupra «activităţii lor şi vor prezentà anual certificate dela profesorii lor asupra «progreselor făcute.

«*Art. 6*. Bursele nu se acordă decât cetăţenilor români.

«*Art. 7*. La plecarea din ţară şi la întoarcere, bursierii primesc în afară «de bursă şi cheltueli de drum».

— Proiectul de Regulament se ia spre cunoştinţă şi se aprobă.

D-l EM. RACOVIŢĂ prezintă în dar pentru Biblioteca Academiei primul volum din *Lucrările Institutului de Speologie din Cluj* (Cluj, 1926), dând explicaţiuni asupra utilităţii ştiinţifice a publicaţiilor de acest gen.

— D-l Președinte I. C. NEGRUZZI mulțumește d-lui Coleg Racoviță pentru darul făcut.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice dela 3 Iunie, prin care Secțiunea aprobă publicarea în Memoriile ei a lucrării d-lui Prof. D. M. Cădere intitulată: *Fapte pentru a servì la descrierea mineralogică a României.*

D-sa comunică apoi procesul verbal al Secțiunii, din 4 Iunie, prin care se constată că s'a luat în discuțiune adresa Academiei Regale de științe, litere și arte frumoase din Bruxelles, privitoare la viitoarea reuniune a Consiliului Internațional de Cercetări, care se va ține la 29 Iunie a. c., în Bruxelles și, ascultându-se referatul d-lor Colegi Dr. G. Marinescu și N. Donici, Secțiunea hotărește:

1. Să accepte integral propunerile făcute de Societatea Regală din Londra, cari în esența lor sunt admise și de celelalte Academii;

2. Nu aprobă punctul II al Academiei Regale din Amsterdam de a se mărì dela 5 la 7 numărul membrilor din Consiliul executiv. aleși direct de Adunarea generală.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI constată că azi este a treia zi dela depunerea propunerii Secțiunii Științifice pentru alegerea d-lui Prof. Petru Bogdan ca membru activ al Academiei în locul regretatului Anghel Saligny, și dă cuvântul d-lui I. Simionescu spre arătà activitatea științifică a d-lui Bogdan.

D-l I. SIMIONESCU comunică scrisoarea de acceptare a d-lui Bogdan și cetește următorul *Raport asupra activității d-lui Prof. P. Bogdan:*

«Născut la Cosmești, jud. Fălticeni în 1873, d-l Prof. Bogdan a făcut «studiile universitare la Iași, unde a luat licența în Fizico-chimie. Bur«sier al Academiei Române, fondul V. Adamachi, a studiat mai departe «la Universitățile din Lipsca și Berlin, trecându-și doctoratul în fizică «la această din urmă Universitate. Deocamdată conferențiar la Universitatea «din Iași, la 1915 a fost numit profesor la catedra de fizico-chimie, nou «înființată.

«Dela trecerea tezei de doctorat și până azi, d-l Bogdan a desfășurat «o continuă activitate științifică, într'un domeniu cu totul nou, cu mij«loace mai mult decât restrânse și într'un local cu totul insuficient.

«A învins piedicile grele din cale, prin puterea ce o datorà însufle«țirea pentru știință. A dus o activitate rodnică, lipsită de orice sgomot «în jurul ei, care, adesea, crează o atmosferă favorabilă artificială în dis«proporție cu însemnătatea lucrărilor. Acestea au fost apreciate, după «dreapta lor valoare, de cei competenți din țară și străinătate.

«Lucrările sale se împart în două categorii. Unele, speciale, au fost «tipărite în Publicațiunile Academiei Române, în Annales scientifiques «de l'Université de Iassy, în Zeitschrift für Electrochemie și în Zeitschrift «f. physicalische Chemie.

«Ele sunt între altele:

a) «Étude des corps solides et liquides;

b) «Nouvelles applications de la théoriede Van der Waals;
c) «La vitesse du son dans les liquides;
d) «Dissoziationzustand d. Salpetersäure;
e) « » » in wasser-ätherischen Ge-«mischen;
f) «Leitvermögen v. Chlorwasserstoff und von Salpetersäure in wäs-«ser. Lössungen.
g) «Polymerisation v. Flüssigkeiten;
h) «Berechnungsweise der Kapillarität;
i) «Regel von Eötvös-Ramsay;
j) «Kompressibilitäts Koefiz. d. Flüssigkeiten.

«Nu eu sunt în măsură a indicà valoarea acestor lucrări. Aprecierea «lor a fost făcută de prof. *C. Gutton* dela Facultatea de Științe din Nancy, «cu ocaziunea solemnității dela 27 Noemvrie 1924, când i s'a conferit «d-lui P. Bogdan, de către Universitatea din Nancy. titlul de *Doctor ho-«noris causa*, alăturea de Posejpal, prof. de fizică experimentală dela «Universitatea din Praga, ori Lyskowski, rectorul Universității din «Varșovia.

«Iată ce spune prof. Gutton, relativ la d-l Bogdan:

«Numeroasele publicațiuni ale Prof. Bogdan se referă la studiul Con-«stituției licidelor și a vaporilor, la relațiunile dintre rezultatele experienței «și a ecvațiunilor termodinamicei sau a teoriei cinetice.

«Deasemenea a aplicat principiile termodinamicei la studiul fenome-«nelor capilare și a calculat constanta capilară cu ajutorul unei metode «diferite de acea folosită de Ramsay.

«Ținând seamă de formațiunea complexelor în licide. d-l Bogdan a «arătat că un licid se comportă ca un sistem mai mult ori mai puțin po-«limerizat și a folosit căldura vaporizării spre a calculà diametrul mole-«culelor licidului; numerele obținute prin acest procedeu nou și original «concordă cu acele deduse din teoria cinetică.

«Aceste cercetări contribuesc deci, într'un chip foarte interesant, la «progresul cunoștințelor noastre asupra constituției materiei».

«A doua grupă de lucrări a d-lui P. Bogdan, se referă la generalizări. «Văzând lipsa de cărți științifice, necesare studenților siliți să rămâie «mereu numai pe calea cetirii cărților străine D-l Prof. P. Bogdan, cu «sacrificii materiale personale, a scos o serie de tratate într'un domeniu, «în care nici în literatura străină, nu se găsesc prea multe scrieri. Valoarea «lor a fost apreciată chiar în străinătate. după referatele făcute în revista «*Scientia*.

«Aceste lucrări sunt:

«Instrucțiuni relative la analiza volumetrică. Iași, 1925;

«Introducere în studiul chimiei fizicale;
«Vol. I: Teoria cinetică. Iași, 1921;
«Vol. II: Termodinamica. Iași, 1925.

«Curs de fizică experimentală:
«Vol. I. Mecanică, corpuri solide, licide, gazuri. Iași, 1921.

«Insușirile deosebite ale d-lui Bogdan nu se arată numai din lucrările «sale. Elev al regretatului Poni, a urmat exemplul acestuia. Este deose-«bire între savant și Profesor, căci adevăratul profesor este acela care știe «să atragă în sfera activității sale și pe elevi, insuflându-le dragostea de «cercetări, azi tot mai rară floare. D-l P. Bogdan e dintre aceștia. De pe «urmele raporturilor sale prietenești cu tinerii cercetători, s'a creat la «Iași o mică școală de fizicieni. Unii dintre ei, după ce au trecut doctoratul «la Iași, au dus reputația muncii științifice a Universităților noastre și «în țările din Apus, fiind repede apreciați și la Universitatea din Nancy «ca și în cea dela Paris.

«Lucrător de laborator conștiincios și activ, de o modestie legată de «adevăratul cercetător, profesor cu influență rodnică asupra elevilor lui, «d-l P. Bogdan este vrednic să steà alăturea de noi, căpătând în el, un «coleg sincer și activ. Iși va da toate silințele, sunt sigur, pentru ca să «contribuie din toate puterile la progresul lucrărilor noastre, nu nu-«mai prin cinstirea ce i se aduce activității sale științifice.

«Ca fost bursier al Academiei Române, din fondul V. Adamachi, «poartă în sufletul lui recunoștință Instituției noastre, care i-a dat putința «să învingă sărăcia și să se ridice acolo, unde a ajuns printr'o muncă neîn-«treruptă».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Prof. Petru Bogdan întrunește din 22 voturi 21 voturi pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru activ al Academiei, la Secțiunea Științifică, pe d-l Prof. Petru Bogdan.

Se procede la alegerea de membri corespondenți a d-lor Virgil Draghiceanu și Gh. Tașcă, propuși de Secțiunea Istorică.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport al d-lui Iorga asupra activității d-lui Virgil Drăghiceanu:

«De ani de zile, d-l Virgil Drăghiceanu e cel mai harnic colaborator «al «Buletinului Comisiunii Monumentelor Istorice», căruia i-a dat nu-«meroase studii de o însemnătate deosebită. Cercetător neobosit al ve-«chilor biserici și palate, D-sa e fericitul descoperitor al mormintelor dela «Argeș de cari s'a ocupat într'un lung studiu. Lucrarea sa asupra clădi-«rilor brâncovenești și catalogul său de icoane sunt de o întrebuințare «deasă pentru oricine studiază vechea noastră artă.

«Il propun ca membru corespondent al Academiei noastre».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Virgil Drăghiceanu întrunește din 22 voturi 21 voturi pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secțiunea Istorică, pe d-l Virgil Drăghiceanu.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport asupra activității d-lui Gh. Tașcă:

Domnilor Colegi,

«Subsemnaţii propunem să fie ales ca Membru corespondent, în sec-«ţiunea istorică, d-l Gh. Taşcă, una dintre personalităţile distinse din «lumea noastră culturală şi economică.

«D-sa este profesor de Economie politică cu aplicare la legislaţia ru-«rală şi industrială la Facultatea de Drept din Bucureşti, profesor de Eco-«nomie politică şi Istoria doctrinelor economice la Academia de Inalte «studii comerciale şi industriale şi profesor de Economie politică la Scoala «superioară de geniu. A fost până în ultimii ani profesor de Economie «politică şi la Şcoala superioară de răsboiu şi la Şcoala Politehnică.

«Este un conferenţiar foarte apreciat şi un neobosit cercetător al pro-«blemelor economice.

«A fost delegat la Conferinţele internaţionale dela Bruxelles şi dela «Porto-Rose.

«D-l Taşcă are şi o întinsă activitate ca scriitor pe terenul economic, «financiar şi social.

«Dintre scrierile sale cităm:

«Evoluţia proprietăţilor rurale în România (1898), La question agraire «en Roumanie, Angleterre, Irlande (1907);

«Les nouvelles réformes agraires en Roumanie (1910). Lecţiuni de «introducere la Economia politică, Noui curente sociale, impozitul «pe venit.

«Socialismul de Stat şi Democraţia;

«Studiu asupra Băncii Naţionale a României. Cauzele economice ale «răsboaielor.

«Socialism şi bolcevism;

«Politica valutară;

«Finanţele publice. Morala şi schimbul internaţional;

«Reforma financiară;

«Problema monetară;

«Liberalismul economic;

«Finanţele Europei după răsboiu;

«Criza de numerar;

«Refacerea economică a Europei;

«Capitalismul şi cooperaţia;

«Rolul asociaţiei în rezolvirea problemei sociale;

«Curs de Economie politică, etc.

«In toate scrierile sale a dovedit pe lângă o bogată cultură, o riguroasă «metodă, o continuă preocupare în domeniul ştiinţelor sociale şi un spi-«rit pregătit pentru a atacà problemele grele ale acestei materii.

«Aceste consideraţiuni ne îndreptăţesc să-l propunem ca Membru «corespondent al acestei secţiuni, în cadrul căreia intră şi ştiinţele «sociale».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Gh. Taşcă întruneşte din 22 voturi, 20 voturi pentru.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secţiunea Istorică, pe d-l Gh. Taşcă.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
5 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l SEXTIL PUŞCARIU comunică următoarea propunere din partea Secţiunii Literare:

Domnilor Colegi,

«In comunicarea făcută în şedinţa publică de eri, am arătat locul im«portant pe care-l ocupă în lexicografia noastră, Dicţionarul român-ger«man al d-lui H. Tiktin. Este opera unei vieţi laborioase, din care răsar «toate calităţile de mare învăţat ale decanului filologiei române. Fără de «alţi colaboratori decât dragostea sa pentru limba românească şi dorul «de a pătrunde în tainele ei, d-l Tiktin a strâns singur, în lungi ani de «muncă neodihnită, din cărţi vechi bisericeşti, din hrisoave şi cronicari, «din scriitori consacraţi şi din literatura populară, acel material preţios «lexical, care face ca dicţionarul lui să apară cu mult mai bogat decât «operele înaintaşilor săi, şi ca interesul cuvintelor să reiasă limpede din «citaţiuni bine alese şi traduse exact.

«Acum, când cea din urmă fascicolă a ieşit de sub tipar, cred, d-lor «Colegi, că Academia noastră nu ar puteà aduce membrului ei onorar «un omagiu mai potrivit decât acordându-i cel mai mare premiu de care «dispune şi care e menit tocmai să consacre activitatea întreagă a unui «savant. Adresez dar Colegilor dela Secţia Istorică rugarea de a cedà, «în mod excepţional, în anul acesta, premiul A. Cosma, de 100.000 lei, «care n'a fost acordat nimănui, spre a fi dat d-lui H. Tiktin pentru Dic«ţionarul său. D-l Cosma şi-a dat consimţimântul la această schimbare «şi va fi de sigur mulţumit văzând că din donaţiunea sa s'a premiat o «operă, în care metoda istorică primează şi în care istoricii găsesc nenu«mărate informaţiuni folositoare despre cuvintele întrebuinţate în do«cumentele noastre vechi».

(ss): I. C. Negruzzi, S. Puşcariu, Mihail Sadoveanu, I. Bianu, I. Al. Brătescu-Voineşti, Şt. Ciobanu, O. Densuşianu, G. Murnu, G. Bogdan-Duică, C. R. Motru.

D-l N. IORGA, din partea Secţiunii Istorice, arată cauzele pentru cari nu s'a putut acordà în anul acesta Premiul Dr. Aurel Cosma. Din faptul însă că el n'a putut fi acordat, nu se poate ajunge la părerea ca el să fie trecut unei alte Secţii care să-l acorde. Circulaţia premiilor dela o Secţie la alta este neadmisibilă, chiar atunci când întemeetorii lor în vieaţă ar încuviinţà formal aceasta. Discutând consimţimântul dat de d-l Cosma, D-sa zice că prin-

tr'o scurtă telegramă nu se poate schimbà destinaţiunea premiului înscris definitiv într'un act de donaţiune formal. Pe de altă parte chiar, din cuprinsul telegramei d-lui Cosma nu reese că premiul ar puteà fi acordat altor opere decât celor de conţinut pur istoric. In sfârşit, Secţiunea nu poate trece peste deciziunea ei, consemnată în procesul verbal dela 2 Iunie şi regretă că nu se poate da satisfacţie cererii Secţiunii Literare.

D-l I. SIMIONESCU întreabă când va fi dat premiul.

D-l N. IORGA arată că Secţiunea Istorică a amânat acordarea lui pentru anul viitor.

— Se amână luarea de deciziuni asupra propunerii Secţiunii Literare.

D-l G. BALŞ ceteşte referatul Comisiunii însărcinate cu cercetarea bilanţului şi gestiunii Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias pentru 1 Aprilie—31 Decemvrie 1925 şi referatul aceleiaşi Comisiuni asupra proiectului de buget al Fundaţiunii pe 1927, înaintate spre aprobare.

Domnilor Colegi,

«Fundaţiunea Familiei Menachem H. Elias ne prezintă bilanţul şi «gestiunea ei pentru exerciţiul 1 Aprilie—31 Decemvrie 1925. Aceste so«coteli au fost verificate în sânul Fundaţiunii de către Colegii noştri d-nii «G. Ţiţeica şi D. Gusti.

«Vom relevà numai punctele principale:

«Valorile efectelor sunt trecute la inventar după cotele oficiale ale «burselor oraşelor respective la 31 Decemvrie, iar imobilele după estimaţiu«nea făcută la realizarea succesiunii.

«Au mai rămas unele legate neachitate ce se văd trecute la pasiv în «valoarea de 403.000 lei. Capitalul Fundaţiunii se urcà la 31 Decemvrie «la un total de 339.466.000 lei.

«Din contul de gestiune ce vi se prezintă, vedem că prelevările Aca«demiei sunt de 1.700.000 lei pe anul 1923-24 şi de 1.333.000 lei pe 1925. «Observăm că venitul imobilelor e numai pe 6 luni, exerciţiul necuprin«zând ratele dela Sf. Gheorghe încassate înainte de începerea acestui «exerciţiu, — ceeace explică de ce venitul total al acestui an e numai de «9.353.000 lei, pe când cel prevăzut pe 1927 e de peste 16.000.000 lei.

«Suntem de părere ca acest bilanţ şi acest cont de gestiune să fie «aprobate».

(ss) N. Vasilescu-Karpen, G. Balş, C. Rădulescu-Motru.

Fundaţiunea Menachem H. Elias

BILANŢ la 31 Decemvrie 1925

ACTIV

I.	«Contul, Cassa numerar	Lei	117.650,50
II.	«Bănci în ţară şi străinătate	»	3.917.891,15
III.	«Efecte în ţară şi străinătate	»	163.992.583,26
IV.	«Cupoane	»	50.777,10
V.	«Diverşi debitori	»	135.384,70
VI.	«Imobile în ţară	»	127.691.631,68
VII.	«Casele din Viena	»	22.798.687,50
VIII.	«Casele din Lompalanca	»	250.000,—
IX.	«Contul Mobiliar Hotel Continental	»	145.555,91
X.	«Terenurile Burilleanu	»	2.055.250,—
XI.	«Diverse împrumuturi ale defunct. J. M. Elias «la Copenhaga	»	72.600,—
XII.	«Statul pentru restul de 20% din preţul moşiilor «expropriate	»	1.080.337,08
XIII.	«Producte de vânzare în depozit	»	1.544.300,—
XIV.	«Succesiunea J. M. Elias	»	24.388.854,55
		Lei	348.276.431,83

Fundaţiunea Menachem H. Elias

BILANŢ la 31 Decemvrie 1925

PASIV

I.	«Banca Nation. a României împrumut. pe gaj	Lei	4.812.563,13
II.	«Jacques M. Elias. Cont particular rezervă p. im- «pozite Cehoslov.	»	227.000,—
III.	«Contul Legate: legate testamentare neachitate .	»	403.000,—
IV.	«Contul Pensii: pensii testamentare neachitate .	»	150.825,—
V.	«Contul Subvenţii: indemnizări pentru trecut .	»	1.795.000,—
VI.	«Contul Cupoane şi Dividende: cup. per 1.I.926 rep.	»	48.332,15
VII.	«Diverşi Creditori	»	39.387,05
VIII.	«Academia Română: prelevările pe anul 1925 .	»	1.333.619,—
		Lei	8.809.726,33
IX.	«Contul Capital: la 31 Mar- «tie 1925 . . . . Lei 335.602.779,94		
	«Venit net pe 31 Dec. 925 Lei 3.863.925,56	Lei	339.466.735,50
		Lei	348.276.431,83

Fundațiunea Menachem H. Elias

REZULTATELE

D e b i t

«Prelevările Academiei Române:

I.	«Pe anii 1923 și 1924 . . .	Lei	1.700.000,—	Lei	
II.	«Pe anul 1925.	»	1.333.619,—	»	3.033.619,—
III.	«Pensii Testam.: achitate. .	Lei	129.703,20	»	
	«Neachitate reportate pe exer-«cițiul 1926	»	150.825,—	»	280.528,20
IV.	«Ajut. și subvenții: achitate .	Lei	532.654,—		
	«Neachitate reportate pe «1926	Lei	75.000,—	»	607.654,—
V.	«Salarii			»	762 200,—
VI.	«Diurne			»	415.800,—
VII.	«Casa str. Banu Mărăcine No. «5: impozite, prima de asi-«gurare, tăblița, firma			»	1.329,25
VIII.	«Cheltueli de cancelarie, lo-«cuințe și lemne la funcț.			»	242.872,01
IX.	«Cheltueli de întreținerea lo-«calului Fundațiunii.			»	61.543,20
	«Cheltueli generale:				
X.	«Amortismente chiria R. «Marcu pro 1922. . . .	Lei	5.200,—		
	«Transportul unui vagon de «lemne I. Mitilineu, pro. «1923.	»	3.811,—		
	«Cheltueli Succesiunea A. R. «Stoianovici	»	39.289,90	Lei	48.300,90
XI.	«Mobilierul biuroului (amor-«tizări).	Lei	33.786,—	Lei	33.788,—
XII.	«Diferența de curs Faltitscheik			»	35,—
XIII.	«Contul de dobânzi. (Excedentul veniturilor asu-«pra cheltuelilor)..			»	3.863.925,56
				Lei	9.353.850,07

Fundaţiunea Menachem H. Elias

GESTIUNEI

				Credit
I. «Contul Cupoane şi Dividende: pe 9 luni. . . .			Lei	3.977.158,50
«*Imobile în ţară:*				
II. «Hotel Continental venit net «pe 6 luni.	Lei	1.382.764,70		
III. «Hotel Patria venit net pe 6 luni	»	256.551,35		
IV. «Casa str. Carol, 35 (53) venit net pe 6 luni	»	132.884,45		
V. «Casa str. Lipscani 82 (70) «venit net pe 6 luni . . .	»	322.651,50		
VI. «Casa str. Lipscani 84 (72) ve«nit net pe 6 luni	»	368.594,50		
VII. «Domeniul Sascut-Bereşti ve«nit net pe 9 luni	»	886.152,95		
VIII. «Moşia Dârvari venit net pe 9 «luni	Lei	1.103.435,22		
IX. «Moşia Baloteşti venit net pe «9 luni	»	406.914,05	Lei	4.859.948,72
X. «Banca Naţională a României. «Contul Lire sterline câştig. «la curs..	»	177.674.50		
XI. «Banca Generală a Ţării Ro«mâneşti. Cont. Dinari . .	»	15.400,—		
XII. «Banca Generală a Ţării ro«mâneşti. Franci belg. . .	»	245.355,65		
XIII. «Cecuri în Portofoliu. . . .	»	77.660,20	»	516.090,35
XIV. «Dacia-România: bonificare de prime.			»	625,20
			Lei	9.353.850,07

Domnilor Colegi,

«Fundațiunea Familiei Menachem Elias ne prezintă proiectul buge-«tului său pe anul 1927, însoțit de unele explicațiuni ce credem util să vi «le comunicăm.

«Inaintându-vă, acum în Maiu, acest proiect de buget, care urmează «a fi pus în aplicare abià cu începere dela 1 Ianuarie viitor, am derogat «dela regulele unei bune administrațiuni, deoarece ne este imposibil a «prevedeà de acum toate nevoile ce vor survenì în cursul anului spre a «înscrie sumele necesare la cheltueli.

«Spre a prevenì inconvenientelor ce ar puteà rezultà din această cauză, «am fost nevoiți a da acestui buget o nouă alcătuire, astfel ca să aibă o «elasticitate mai mare și să ne permită a face față nevoilor ce s'ar ivì în «cursul anului. In acest scop, am prevăzut dar un fond special pentru «deschidere de credite extraordinare și suplimentare.

«După cum ați putut vedeà din raportul cu care v'am înaintat bilan-«țul și contul de gestiune al exercițiului 1925, Fundațiunea a fost în stare «a intrà în posesiunea celei mai mari părți din averea succesiunii, nemai «rămânând decât câtevà efecte americane și engleze — pentru cari for-«malitățile de punere în posesie sunt mai complicate și cer un timp mai «îndelungat.

«Deasemenea, Fundațiunea a fost în stare să plătească din venituri «toate cheltuelile considerabile de: taxe de succesiune, transacția cu moș-«tenitorii, spesele de judecată, prelevările Academiei, pensiile și legatele, «ajutoare la familii, etc. A mai rămas în suspensiune numai achitarea «rentei de Cor. 15.000 — anual Comunității sefarde din Viena — pentru «care am fost chemați în judecată, în fața Tribunalului din Viena, spre «a o plătì în valoare aur plus 60% asupra valoarei Coroanei austriace «din 1924 — precum și rentele Comunității spaniole din București, cari «nu le-au ridicat.

«Cu modul acesta dar, Fundațiunea este în stare acum a începe pre-«gătirile pentru punerea în aplicare a prescripțiunilor testamentare «privitoare la înființarea spitalului și școalelor la cari e obligată precum și «în genere la activitatea culturală. Și acesta nu pot fi făcute decât treptat «din venituri, pentru ca, cruțând și sporind capitalul, să avem de «unde face în urmă marile cheltueli pentru întreținerea și funcționa-rea lor.

«Pentru a puteà ajunge la acest scop, am prevăzut încă în bugetul «precedent, că întregul excedent al veniturilor asupra cheltuelilor — afară «de partea importantă pe care am capitalizat-o — să constitue un fond «special pentru punerea în aplicare a dispozițiunilor culturale ale testa-«mentului. In anul acesta excedentul veniturilor va fi și mai mare așà «că fondul special va puteà fi crescut dejà la suma de Lei 7.500.000.

«Fundațiunea mai arată că evaluările veniturilor au fost făcute cu pru-«dență pentru a evità eventuale deficite și că din contră, speră după toate «probabilitățile, să realizeze excedente.

«Cheltuelile sunt salariile şi spesele de cancelarie la Bucureşti şi la «Viena, cheltuelile de întreţinere şi ameliorări ale imobilelor şi moşiilor «şi rentele testamentare şi subvenţii şi ajutoare. In acest capitol intră «aceste subvenţii ale membrilor familiei Elias obligatorie după testament, «dar fără ca cota să fie determinată. Au fost fixate de administraţia Fun-«daţiei precum şi subvenţiile date celor doi vechi administratori ai averii «Elias Fr. Staeger în Bucureşti şi Faltischek în Viena.

«Se mai prevăd în cifre rotunde sume pentru plăţile necesare pentru «regularea succesiunii şi neprevăzute, precum şi fondul de deschidere de «credite extraordinare de care am vorbit mai sus.

«E de prevăzut că aceste articole vor produce economie care se adaugă «sumelor reportate.

«Acest proiect de buget ce vă este prezentat păşeşte la formarea unui «fond de executare a dispoziţiunilor testamentare, (spital, gimnaziu şi «şcoala profesională) cari sunt principalul scop al fundaţiei. Se prevede «că acest fond la sfârşitul anului, se va urcà la 7½ milioane.

«Toate aceste prevederi părându-ni-se bine chibzuite şi raţionale, pă-«rerea noastră este ca Academia Română să aprobe bugetul prezentat».

(ss) N. Vasilescu-Karpen, G. Balş, C. Rădulescu-Motru.

Fundaţiunea Menachem H. Elias

PROIECT DE BUGET GENERAL DE VENITURI ŞI CHELTUELI

Venituri:

I.	«Domeniul Sascut-Bereşti net	Lei	1.300.000,—		
II.	«Moşia Dârvari »	»	1.375.000,—		
III.	«Moşia Baloteşti »	»	161.000,—	Lei	2.836.000,—
IV.	«Hotel Cont. cu prăvăliile .	Lei	3.785.000,—		
V.	« » Patria » » . .	»	1.415.000,—		
VI.	«Casa str. Carol I No. 35 «fost 53	»	467.000,—		
VII.	«Casa str. Lipscani No. 82 «fost 70.	»	618.000,—		
VIII.	«Casa str. Lipscani No. 84 «fost 72	»	743.000,—		
IX.	«Casa str. Banu Mărăcine «No. 5	»		Lei	7.028.000,—
X.	«Casele din Viena.	S.	1.126,72	»	40.562,—
XI.	» » Lompalanka			»	—,—

EFECTE: Rente, Obligaţiuni, Acţiuni

XII.	«Bucureşti			Lei	3.209.581,40		
XIII.	«Viena a 36,—	S.	5.802.13	»	208.876,70		
XIV.	«Berlin » 60,—	R.M.	35.566,40	»	2.133.984,—		
	» 1,75	Leva	47.529,45	»	71.294,15		
XV	«Paris » 8.50	Fr.	38.695,76	»	328.913,95		
XVI.	«Sofia » 1,75	Leva	24.437,90	»	42.766,30	Lei	5.995.416,50
	«Dobânzi					»	500.00.—
						Lei	16.399.978.50

Fundațiunea Menachem H. Elias

PE EXERCIȚIUL 1927

Cheltueli:

Administrația Centrală:			
I. «Intreținerea localului Fondațiunii		Lei 77.000,—	
II. «Spese de cancelarie		» 108.500,—	
III. «Salarii: Consiliul	Lei 366.000,—		
IV. «Statul personalului, impozite și indemniz. de chirii.	Lei 1.080.500,—	« 1.446.500,—	Lei 1.632.000,—
Admin. Viena:			
V. «Salarii S. . . .	S. 11.800,—	Lei 424.800,—	
«Intreț. biuroului	S. 1.700,—	» 61.200,—	Lei 486.000.—
«Cheltueli de întreținerea imobilelor din București			» 200.000,—
«Ameliorări și construcții la moșiile și casele de pe ele			Lei 400.000,—
VI. «Pensii și Rente testamentare			» 287.200,—
«Prelevările Acad. Rom. asupra veniturilor			» 1.640.000,—
VII. «Subvenții și ajutoare: la familii .		Lei 892.000,—	»
«Subvenții și ajutoare la instituții .		»	» 892.000,—
«Plăți de făcut pentru regularea Succesiunii		Lei 2.000.000,—	
«Cheltueli de contencios, de călătorie, taxe, etc., pentru regularea Succesiunii în țară și străinătate		» 500.000,—	
«Neprevăzute		» 300.000,—	» 2.800.000,—
«Fond pentru deschiderea de credite suplimentare și extraordinare			» 1.000.000,—
«Disponibilul trecut ca contribuție pentru Fondul de executarea dispozițiunilor testamentare privitoare la spital, gimnaziu și școala profesională .			» 7.062.778,50
			Lei 16.399.978,50

Fundațiunea Menachem H. Elias

BUGETUL FONDULUI DE EXECUTAREA DISPOZIȚIUNILOR TESTAMENTARE PE ANUL 1927

V e n i t u r i

«Sold reportat din exercițiul 1926.	Lei	509.500,—
«Din disponibilul exercițiului 1927	»	7.062.778,50
	Lei	7.572.278,50

C h e l t u e l i:

«Fond pentru studii și pregătiri în vederea aplicării «dispozițiunilor testamentare. . . . . Lei 1.000.000,—

D-l G. BOGDAN-DUICĂ zice că pentru a da vot de aprobare asupra gestiunii și bugetului Fundațiunii, e nevoie să cunoaștem mai de aproape documentele înaintate, deaceea propune să se amâne luarea deciziunilor pentru două zile.

— Propunerea se aprobă.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, arată că e bine să se cu noască și raportul Delegațiunii asupra gestiunii Fundațiunii pe Aprilie-Decemvrie 1925.

D-l I. BIANU cetește următoarea propunere semnată de 8 membri:

«La 7 Iunie 1923, Academia — în semn de recunoștință pentru parti-«ciparea avută la conducerea acțiunii pentru întregirea neamului — a ales «membri onorari pe d-nii Ion I. C. Brătianu, G-ral Al. Averescu și G-ral «Const. Presan.

«Intre bărbații cari au stat în fruntea acelei acțiuni s'a aflat și *Gene-«ralul Berthelot*, care nu numai a contribuit puternic la reorganizarea for-«țelor noastre și la conducerea operațiunilor lor, dar a fost un foarte *pu-«ternic sprijinitor al acțiunii noastre militare și diplomatice pentru reali-«zarea Unirii ținuturilor românești foaste sub stăpânirea ungurească.*

«Drept recunoștință pentru aceste mari dovezi de prietenie pentru «neamul nostru, propunem, alegerea d-lui G-ral Berthelot ca Membru «Onorar al Academiei».

(ss) I. Bianu, Andrei Rădulescu, G. Țițeica, Al. Lăpedatu, N. Iorga, Pr. N. M. Popescu, Gen. Crainiceanu, Dr. G. Marinescu.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l G-ral Berthelot întrunește unanimitatea voturilor membrilor prezenți.

D-l Vicepreședinte Dr. G. MARINESCU proclamă, în aplauzele plenului, membru de onoare al Academiei pe d-l G-ral Berthelot.

D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește următoarea propunere semnată de 10 membri:

Domnilor Colegi,

«Subsemnații avem onoarea a vă propune alegerea, ca membru ono-«rar al Academiei Române, a d-lui Inginer Elie Radu, Președinte al Con-«siliului tehnic superior, Profesor și Președinte al Consiliului de Perfec-«ționare al Școalei Politehnice din București.

«D-l Elie Radu îndeplinește, într'o măsură puțin comună, condițiunea «impusă de statutele Academiei, membrilor săi onorari:

«Aceia *de a se fi distins prin operile* și *activitatea lor în folosul națiunii «române.*

«Sunt, în adevăr, rari oameni cari, în decursul vieții lor, au desfășurat «o activitate mai rodnică, mai plină de rezultate folositoare.

«D-l Elie Radu se găsește în serviciul Statului de aproape 50 de ani; «încă de tânăr, văditele sale însușiri și cunoștințe au făcut să i se încredin-«țeze conducerea uneia din cele 3 mari direcțiuni, prin cari s'au exe-«cutat toate marile lucrări publice din epoca de propășire economică a «României dinainte de răsboiu. Celelalte două direcțiuni erau con-«duse de regretații foști membri ai Academiei Saligny și Romniceanu.

«D-l Elie Radu a condus direcțiunea de Studii și Construcțiuni ce i «s'a încredințat, din anul 1886 până la răsboiul mondial.

«In acești 30 de ani, d-l Elie Radu a conceput și executat nenumărate «lucrări din cari citez pe cele mai importante:

«Căile ferate:

«T.-Ocna—Comănești—Palanca;

«Craiova—Calafat;

«Galați—Bârlad;

«Târgoviște—Pucioasa;

«Pitești—Curtea de Argeș;

«Bacău—Piatra. Lungimea tuturor acestor căi ferate întrece 500 km.

«Podurile *mari*, peste diferitele râuri ale țării a căror construcțiune «nu puteà fi încredințată serviciilor locale.

«Șoselele al cărora traseu și construcțiune erau asemenea prea difi-«cile pentru a puteà fi executate de serviciile locale, cum sunt șoselele «de pe valea Jiului și valea Oltului — șoseaua Sinaia-Moreni, etc.

«Alimentarea capitalei cu apă; 50.000 m. c. pe zi din cei 100.000 m. «c. pe zi ai Bucureștilor se datoresc studiilor și lucrărilor d-lui E. Radu.

«Aceste lucrări (de a căror înfățișare ne putem face o idee din fotografiile cuprinse în 2 albumuri) au costat circa 200.000.000 lei aur sau «zece miliarde în moneda actuală.

«Dar această enumerare și aceste cifre cari vădesc importanța economică a lucrărilor d-lui E. Radu, nu trebuiește să ne facă să pierdem din «vedere valoarea lor tehnică, științifică și adaug artistică.

«Procesul de elaborare al lucrărilor științifice îl găsim și la lucrările «inginerești. Acestea, când au valoarea lucrărilor d-lui E. Radu, nu pot «fi simple còpii a unor modele existente, nici rezultatul aplicării uniforme «a unor reguli bine determinate.

«Originalitatea, spiritul de invențiune, discernământul, simțul realității, se găsesc la baza lucrărilor inginerești, de genul celor executate «de d-l E. Radu. Ca și pentru lucrările științifice, timpul stabilește valoarea lor, d-l Radu are mulțumirea, în vieață fiind, să vadă operele sale «consacrate de timp; după trecere de ani și din ce în ce mai mult, prin «aspectul și soliditatea lor prin ușurința și economia exploatării dovedesc valoarea tehnică a aceluia care le-a conceput și executat.

«Intre altele, este de relevat că d-l E. Radu este promotorul introducerii, în țară la noi, a construcțiunilor în beton armat; cu convingere «și curaj, D-sa a dat o deosebită impulsiune acestor construcțiuni, ajungând la rezultatele cele mai remarcabile atât ca îndrăsneală în concepție «și execuție cât și din punctul de vedere al frumosului.

«Dealtfel din acest din urmă punct de vedere, toate lucrările făcute «de d-l E. Radu, prin justa proporționare a materialelor cu eforturile suportate, prin alegerea dispozițiunilor celor mai judicioase, printr'o execuțiune îngrijită, au căpătat — fără a fi căutată cu dinadinsul — aceà «eleganță naturală a liniilor, acel aspect exterior, care le face să merite «denumirea de lucrări de artă, în sensul obicinuit al cuvântului.

«După răsboiu, d-l Radu a fost numit în cea mai înaltă demnitate «inginerească, aceea de Președinte al Consiliului tehnic superior, și menținut în această demnitate deșì atins de limita de vârstă.

«Mulțumită cunoștințelor sale și incomparabilei sale experiențe, d-l «E. Radu este unul dintre cei mai de seamă Profesori ai Școalei Politehnice «din București.

Domnilor Colegi,

«Prin însemnătatea serviciilor aduse țării, prin competința și scrupulozitatea în îndeplinirea înaltelor funcțiuni ce a ocupat și ocupă, prin «lărgimea vederilor în cari a conceput și executat lucrările ce i s'au încredințat, prin demnitatea întregii sale vieți consacrate binelui public, «socotim că d-l Elie Radu merită sufragiile d-voastră pentru a fi ales membru onorar al Academiei Române».

(ss) E. Racoviță, Dr. V. Babeș, I. Inculeț, N. Vasilescu-Karpen, Dr. Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu, Gen. Crainicianu, I. Simionescu, G. Țițeica, I. Bianu.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Inginer Elie Radu întruneşte unanimitatea voturilor membrilor prezenţi.

D-l Vicepreşedinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Inginer Elie Radu.

Părintele N. M. POPESCU ceteşte următoarea propunere semnată de 8 membri:

«D-l Angelo Pernice a descoperit de curând acel memoriu al lui Mi-«hai Viteazul care e cea mai minunată biografie a Domnului înfăptuitor «al celei dintâi uniri româneşti. Invăţatul din Florenţa a cercetat ţara «noastră, interesându-se de monumentele ei. Istoria Statelor balcanice, «pe care a scris-o acum câţivà ani, e de o largă informaţie şi de o judecată «sigură. Istoriografia bizantină îi datoreşte o preţioasă monografie asupra «Impăratului Heraclie.

«Propun alegerea sa ca membru corespondent al Academiei noastre».

(ss) N. Iorga, V. Pârvan, D. Gusti, S. Puşcariu, I. Lupaş, Şt. Ciobanu, G. Murnu, G. Bodan-Duică.

— Procedându-se la votarea cu bile d-l Angelo Pernice întruneşte din 25 voturi, 23 voturi pentru.

D-l Vicepreşedinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secţiunea Istorică, pe d-l Angelo Pernice.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

7 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că, în urma delegaţiunii date de Academie, a mers în audienţă la M. S. Regele pentru a-I înfăţişà programa lucrărilor noastre în sesiune şi a-L invità să participe la ele. Majestatea Sa a hotărît ca Duminecă, 13 Iunie c., să prezideze şedinţa solemnă pentru recepţiunea colegului Em. Racoviţă, fixând pentru Luni, 14 Iunie c., şedinţa solemnă de sărbătorire a Majestăţii Sale în Academie. Majestatea Sa s'a arătat foarte mulţumit de felul cum s'a organizat aniversarea şi s'a interesat în acelaş timp dacă intenţionăm să consacrăm printr'un premiu munca ani dearândul depusă de Colegul nostru d-l Tiktin întru alcătuirea dicţionarului limbii române. Am asigurat pe Majestatea Sa că vom distinge această monumentală operă cu un premiu alcătuit din premiile neacordate.

D-l M. C. SUTZU reià propunerea D-sale formulată în anul trecut şi într'una din şedinţele anterioare de a se modificà Statutele în privinţa recrutării

membrilor Academiei după principiul unei largi libertăţi şi de a sporì numărul membrilor Secţiunii Ştiinţifice, prea restrâns pentru desvoltarea actuală a diferitelor ramuri de ştiinţă. Considerând aceste reforme ca un serios pas spre progresul Instituţiunii noastre, D-sa reclamă urgenţa trecerii la fapte.

D-l I. BIANU, în principiu de acord cu propunerea d-lui Sutzu de lărgire a Academiei, arată că chestiunea trebuie discutată în prealabil, cu atât mai mult cu cât există propuneri de reformă mult mai întinsă. Nu se poate mărì Secţiunea Ştiinţifică fără o revizuire în acelaş sens a celorlalte secţiuni. Deaceea Comisiunea de reorganizare a Academiei, studiind modul de reformare, să întocmească un nou Statut care să fie prezentat în viitoarea sesiune sau într'o sesiune extraordinară mai apropiată.

D-l M. C. SUTZU răspunde că atunci când e vorba de principii indiscutabile Comisiunile se pot înlăturà, deoarece s'a văzut că ele nu produc nimic.

D-l EM. RACOVIŢĂ se asociază la părerea d-lui Sutzu, fără însă să găsească necesară urgenţa, deoarece în acest an nu mai sunt alegeri de făcut. Totuş, este bine ca chiar de acum să discutăm această chestiune care interesează progresul Academiei în raport cu mărirea, nu numai teritorială a ţării, dar şi culturală, şi deaceea D-sa propune ca să se fixeze o şedinţă în actuala sesiune pentru reluarea discuţiei. După D-sa, un punct important din reformă va trebuì să fie şi schimbarea epocei sesiunii generale, pe care D-sa o doreşte în luna Noemvrie.

— Se decide a se rezervà şedinţa de Joi, 10 Iunie c., pentru discutarea reorganizării Academiei.

D-l Dr. GR. ANTIPA ceteşte următorul RAPORT DESPRE ACTIVITATEA FUNDAŢIUNII FAMILIEI MENACHEM H. ELIAS IN ANUL 1925-26:

Domnilor Colegi,

«Din raportul şi contul de Gestiune ce vi s'a înaintat şi din expunerea «de motive a bugetului 1926 şi 1927 ce vi s'a prezentat, aţi putut vedeà «activitatea desfăşurată de Fundaţiunea Elias în cursul primului ei an «de existenţă.

«Această Fundaţiune, potrivit ţelurilor impuse prin testament de ge«nerosul donator, are a realizà o serie de instituţiuni culturale, a sprijinì «diferite întreprinderi de cultură şi cu deosebire de cultură practică, pre«cum şi de a face tot felul de binefaceri, fie ajutând conf. dorinţii testa«torului pe membrii familiei până în gradul al 8-lea rămaşi fără mijloace, «fie ajutând — direct sau prin mijlocirea Societăţilor de binefacere — per«soanele sau instituţiunile pe cari le va crede demne.

«O asemenea activitate cere însă un plan sistematic, stabilit de mai «înainte, potrivit mijloacelor disponibile precum şi nevoilor cari tre«buesc satisfăcute. Un asemenea plan sistematic nu a fost însă posibil «a se alcătuì în primul an de existenţă al Fundaţiunii, căci înainte de toate «îndatorirea ei erà:

«De a luà cât mai repede în primire averea rămasă, plătind taxele de «succesiune şi îndeplinind formalităţile complicate din toate Statele în «cari se află răspândită;

«De a lichidà toate afacerile rămase pendinte în fiecare din aceste State: «Bulgaria, Jugoslavia, Austria, Franţa, Belgia, Cehoslovacia, Germania, «Olanda, Londra, Washington, Pretoria etc.;

«De a ajunge la o înţelegere cu moştenitorii de sânge cari au atacat «testamentul în faţa Tribunalului din Viena;

«De a face demersuri pentru scoaterea de sub sechestru a unor însem-«nate porţiuni din avere, cari erau confiscate în diferite ţări din timpul «răsboiului ca «bun inamic»;

«De a achità toate legatele şi rentele;

«De a lichidà drepturile foştilor funcţionari şi personal de serviciu «a decedatului etc., şi în fine,

«De a luà toate măsurile pentru asigurarea averii rămase şi pentru «administrarea ei.

«In toate aceste privinţe, Fundaţiunea a realizat în adevăr foarte mari «progrese în scurtul timp al existenţei ei şi a timpului cât a fost admi-«nistrată numai de Academia Română.

«I. Astăzi cea mai mare parte din avere este dejà în stăpâni-«rea Fundaţiunii şi depusă în siguranţă în cele mai mari bănci din «Europa:

«Averea din *Viena* este toată luată în primire şi casele au fost înta-«bulate pe numele Academiei iar pentru plata taxelor de succesiune am «reuşit să dobândim reducţiuni importante.

«Averea din *Paris*, care erà încredinţată personal unei rude a dece-«datului, este deasemenea luată în primire şi depusă acum prin Banca «Naţională a României într'o Bancă mare din Elveţia.

«Acelaş lucru cu averea din *Belgia*, *Germania*, *Olanda* şi *Londra*.

«Ne-a mai rămas să scoatem de sub sechestru şi să facem transferul «pentru o parte din efectele aflătoare în *Statele-Unite* şi *Pretoria*, «pentru cari avocatul nostru d-l Féry d'Esclands din Paris îşi dă toată «osteneala de a îndeplinì toate formalităţile complicate.

«Deasemenea, mai avem dificultăţi pentru a obţine achitarea cu-«poanelor perimate pentru unele efecte greceşti şi italiene, pentru cari «deasemenea s'au făcut cuvenitele demersuri.

«In *Bulgaria*, am lichidat drepturile asupra unei case — care erà în «coproprietate — dela Rusciuc şi suntem în proces cu Statul bulgar «pentru o casă dela Lompalanca, care a fost expropriată acolo de Stat.

«In *Jugoslavia*, am lichidat un proces privitor la nişte creanţe vechi, «suntem în tratative pentru achitarea unor cupoane ale Băncii Naţionale «din Belgrad, precum şi am pus în valoare drepturile succesiunii asupra «Minei de Ocru şi Mercur din Spizza.

«In *Cehoslovacia* mai avem deasemenea de regulat încă două afaceri «pendinte din timpul când decedatul erà în vieaţă, dar a căror lichidare «nu poate fi forţată din diferite motive.

«In *Constantinopol* şi *Amsterdam*, avem deasemenea a valorificà drepturile «asupra unor efecte, cari nu fuseserǎ stampilate în timpul rǎsboiului.

«*Casa de bancă din Viena*, cu multele ei afaceri rămase în suspen-«siune, am lichidat-o deasemenea complet, aducând acì acèle èfecte cari «se puteau administrà din ţară, în Centrala din Bucureşti, iar restul de «efecte le-am depus la câteva bănci mari din Viena.

«Aceasta întrucât priveşte averea din străinătate.

«*Averea din ţară*, care constă din efecte, este depusă la Banca Naţio-«nală şi Banca Generală iar casele sunt toate închiriate de Fundaţiune «pe baza de licitaţie prin oferte. Moşiile şi pădurile se exploatează în «regie sub cea mai mare supraveghere şi dau rezultate bune.

II. «Intrucât priveşte *legatele şi rentele* lăsate prin testament, s'au «făcut notificări tuturor spre a venì să le ridice.

«Faţă de completa depreciere a monetei din Austria, care face ca cu «pensia lăsată prin testament să nu se poată cumpărà nici măcar o jumă-«tate de pâine, Fundaţiunea a stat la tocmeală cu fiecare legatar sau pen-«sionar aprobându-le suma corespunzătoare în lei, asupra căreia au că-«zut de acord. Numai Comunitatea israeliţilor spanioli «Sefardini» din «Viena, n'a fost mulţumită cu oferta foarte largă ce le-a făcut-o Funda-«ţiunea şi ne-a intentat proces cerând câte 1,60 Coroane-aur pentru fie-«care Coroană lăsată în testament. Aceasta ar însemnà că pentru renta «anuală de 15.000 Cor. să li se deà o bună parte din venitul total al Fun-«daţiunii. Fundaţiunea este dar nevoită a duce acest proces.

«Numai servitorilor personali şi vechilor funcţionari principali ai de-«functului, Fundaţiunea a hotărît a le achita deplin — sub formă de «gratificaţie — legatele şi pensiunile ce li s'au prevăzut în testament.

III. «Intrucât priveşte *activitatea culturală şi filantropică*, din mo-«tivele pe cari le-am arătat dela început, nu s'a putut încă desfăşurà o ac-«tivitate sistematică. Cu toate aceste s'a făcut mult şi în această direcţie:

1. «S'au acordat subvenţiuni, pensii şi ajutoare la un mare număr «de rude sărace, cari conf. testamentului trebuiesc ajutate. In această «privinţă noi ne-am conformat întotdeauna avizului celor 3 membri ai «Comitetului şi în special opiniunii d-lui Hornstein, care cunoaşte dea-«proape toate legăturile de înrudire ale decedatului.

2. «S'au făcut o serie de mici binefaceri, pomană pentru săraci, paras-«tase la templu, subvenţiuni şi răsplată de servicii la rabinul şi rugătorii «dela mormintele din Viena ş. a. m. d.

3. «S'au dat ca prime fonduri culturale Academiei Române 1.700.000 «lei pentru timpul dinaintea creării Fundaţiei; 1.300.000 pentru anul «1925 şi cel puţin încă 1.300.000 se va da şi în anul curent. Cât de bine-«făcătoare au fost aceste sume pentru Academie se poate vedeà şi din «proiectul de buget al anului curent, care, întrucât priveşte biblioteca, nu «se poate echilibrà, prezentând un deficit de 1.750.000 lei la un buget «total de 2.950.000 lei adică un deficit de aproape 75%.

IV. «Cu toate aceste lucrări considerabile şi sarcini grele ce au tre-«buit achitate în primul an, Fundaţiunea a păşit şi la luarea de măsuri

«pentru *punerea în aplicare a unei activităţi sistematice ca să poată în-«deplinì dorinţele culturale ale testatorului*. In acest scop, prin bugetele «ei, Fundaţiunea a admis ca normă ca toate sumele ce rămân disponibile «la finele fiecărui an din venituri să constituiască un fond special pentru «construcţia spitalului şi şcolilor prevăzute în testament. După cum ve-«deţi din bugetele ce vi se prezintă, acest fond ajunge dejà la sume con-«siderabile. In anii viitori, când spesele mari de regularea succesiunii nu vor «mai existà, *întregul venit*, după deducerea sumelor întrebuinţate pentru «capitalizare, administraţie şi plata rentelor etc., va trece la acest fond.

«Cu modul acesta dar, Fundaţiunea ajunge acum la partea principală a «îndatoririlor ei, adică la *stabilirea acelui plan sistematic pentru realizarea «dorinţelor testatorului cu privire la instituţiile culturale şi ajutoruri culturale*.

V. «In rezumat, suntem în măsură a vă aduce la cunoştinţă că până «azi, Fundaţiunea Elias, numai din venituri — deci fără a atinge Capi-«talul cum permiteà testamentul — a fost în stare: să reguleze şi să ia «în stăpânire întreaga succesiune răspândită în toate ţările, să achite aproape «toate legatele şi pensiunile, să achite considerabilele taxe de succesiune «din toate ţările, să încheie transacţie şi să achite sume importante moş-«tenitorilor de sânge, să achite toate îndatoririle morale ale decedatului «faţă de funcţionarii şi servitorii săi, să dea însemnate ajutoare membri-«lor săraci ai familiei şi să facă diferite acte filantropice, să mai capitali-«zeze apoi sume importante etc., etc. Şi cu toate aceste să mai deà — în «acest scurt timp — şi Academiei Române aproape 4.000.000 lei pentru «scopurile ei culturale.

«Nu putem terminà fără a vă arătà că raporturile dintre delegaţii D-v. «şi cei trei membri din Comitet desemnaţi de testator au fost în tot tim-«pul cele mai cordiale şi că colaborarea a fost armonioasă bazată pe în-«credere reciprocă».

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, luând cuvântul asupra raportului, dă lămuriri asupra închirierii Hotelului Continental, ajungând la părerea că Hotelul trebuià închiriat altui hotelier decât celui actual şi cere informaţiuni asupra sumei exacte ce reprezintă costul reparaţiei făcute de chiriaş la plafonul căzut din hotel în vara anului trecut. Crede că aceà sumă trebuie stabilită printr'o Comisie competentă.

D-l I. BIANU arată că, împărţindu-se atribuţiile între membrii Consiliului Fundaţiunii, închirierile celor două hoteluri ale Fundaţiunii s'au dat în studiu d-lui G. Ţiţeica şi B Ştirbey. Ele s'au făcut după un procedeu de multă atenţie şi multă băgare de seamă. Numai astfel Fundaţiunea a putut luà sume foarte avantajoase dela închirieri. In ce priveşte Hotelul Continental, el a fost închiriat actualului hotelier, deoarece ne-a oferit suma cea mai mare.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI propune discutarea bugetului Academiei, care se află la ordinea zilei.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, arată că s'a întocmit un proiect de buget pentru 1 Iulie—31 Decemvrie 1926 şi un altul pentru 1

Ianuarie—31 Decemvrie 1927. D-sa expune întocmirea bugetului Academiei pentru ultimele şase luni ale anului curent, arătând pe capitole bugetare sumele prevăzute şi sporurile ce s'au putut face şi că s'a menţinut fondul de rezistenţă de 567.043,77 lei şi o sumă disponibilă de 1.638.433,28 lei, cari se trec asupra anului 1927. La bugetul Bibliotecii, D-sa arată că se cifrează un deficit de 778.483,30 lei, pe cari însă avem speranţe să-l acoperim din suma de 5 milioane promisă pentru anul viitor de d-l Preşedinte al Consiliului de Miniştri.

D-l DIM. GUSTI, anticipând asupra discuţiei bugetului pe 1927, constată că suma de 500.000 lei prevăzută pentru cumpărare de cărţi nu este suficientă. Ea trebuie sporită la 1 milion lei şi sporirea se va puteà face din cele 5 milioane promise de Guvern. In acelaş timp, Academia să iniţieze un catalog pentru toate cărţile bibliotecilor Universităţilor din ţară, ca să se poată cunoaşte colecţiile de cari putem dispune.

D-l Dr. GR. ANTIPA constată că facem un buget care se soldează cu un deficit de 66% pentru Bibliotecă. O soluţiune pentru micşorarea graduală a acestui deficit o găseşte în instituirea unui Consiliu de administraţie competent în domeniul administrativ.

D-l I. BIANU zice că ideea unui organ specializat în administraţie este bună. Până acum totuş n'au existat bănueli de greşeli în administraţia noastră. Lăsată mie, sarcina administraţiei trebuie s'o transmit iniţiind în ea pe unul din colegii tineri. Conducerea severă a administraţiei şi speranţele ce ne punem în sprijinul Guvernului vor aduce de sigur acoperirea deficitelor constatate. Ca urmare, D-sa propune să se voteze bugetul aşà cum este întocmit.

— Se votează bugetul pe 1 Iulie—31 Decemvrie 1926.

D-l ANDREI RĂDULESCU expune întocmirea bugetului pe exerciţiul 1 Ianuarie—31 Decemvrie 1927, buget închis cu fondul de rezistenţă de lei 858.309,92 lei şi o sumă disponibilă de 621.585,33 lei. D-sa arată că bugetul Bibliotecii înscrie un deficit important de lei 2.225.334,60. Propune ca un extras din buget să se dea publicităţii.

D-l Dr. V. BABEŞ socoteşte că diurna membrilor de 250 lei prevăzută în buget pentru şedinţele ordinare este prea mică. D-sa propune să se înscrie pentru şedinţele ordinare diurna de 400 lei, de 500 lei pentru şedinţele de sesiune şi de 600 lei pentru membri cari vin din provincie la şedinţele Academiei.

D-l Dr. GR. ANTIPA observă că diferenţa între diurna membrilor din Capitală şi a celor veniţi din provincie este prea mică şi propune ca ea să fie sporită în profitul celor din urmă.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune, pentru neschimbarea Regulamentului, ca să se prevadă sporul la suma generală.

— Propunerea se aprobă.

D-l Dr. GR. ANTIPA, sperând în stabilizarea monetei noastre, socoteşte că s'a anticipat cu prea mult, acordându-se pentru 18 luni un spor de 50%

pentru 1926 şi 60% pentru 1927 la lefurile actuale ale funcţionarilor. E de părere ca regulamentarea salariilor funcţionarilor să se facă după normele în cari sunt plătite salariile funcţionarilor Statului. Bugetul, înscriind un deficit de 120% la Bibliotecă, propune să fie votat numai sub rezerva că Statul ne va acordà subvenţia promisă. Contrar, va trebuì să închidem Biblioteca.

D-l N. IORGA constată că din Biblioteca Academiei, ce trebuie ţinută în primul rând la dispoziţia membrilor Academiei, s'a făcut o bibliotecă studenţească. Să arătăm Guvernului că, devenind publică, este dator să-i plătească funcţionarii, trecându-i în bugetul Statului. Dacă Statul nu-şi îndeplineşte această datorie să trecem la faptul închiderii Bibliotecii.

D-l I. SIMIONESCU se alătură la părerile d-lor Antipa şi Iorga.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI pune la vot bugetul pe 1927.
— Bugetul se votează în condiţiunile propuse de d-l Dr. Gr Antipa.

La biurou se depun propuneri pentru alegerea d-lor C. Levaditi şi Petre Missir ca membri onorari ai Academiei.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
8 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următoarea propunere semnată de 10 membri:

«*Henri Focillon* face parte de câţivà ani din Academia noastră ca mem-«bru corespondent străin. Intre timp, activitatea sa în interesul cauzei «româneşti la Paris a fost aşà de remarcabilă, încât înscrierea sa printre «membrii noştri onorari devine o îndatorire pentru noi. Impreună cu «bunii săi prieteni, Em. de Martonne şi Jérôme Carcopino, Focillon, care «e spiritul conducător şi la Institutul Francez de Studii Superioare, în-«temeiat în ultimii ani la Bucureşti, e neobosit în promovarea intereselor «noastre naţionale în ce priveşte arta şi ştiinţa. De curând el şi-a luat «asupră-şi greaua sarcină a căutării posibilităţilor unei recuperări a co-«morii de documente şi manuscrise româneşti rătăcite la Moscova». .

(ss) V. Pârvan, N. Iorga, Em. Racoviţă, D. Gusti, I. Lupaş, G. Murnu, Al. Lăpedatu, Şt. Ciobanu, G. Bogdan-Duică, G. Balş.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Henri Focillon întruneşte unanimitatea voturilor membrilor prezenţi.

D-l Vicepreşedinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Henri Focillon, până acum membru corespondent.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următoarea propunere semnată de 10 membri:

«Cunoaşteţi pe *Jérôme Carcopino:* l-am avut între noi acum un an, «cu prilejul cursurilor de istorie romană ce a făcut la cele patru universi- «tăţi ale noastre. Ca fost director al Şcoalei Franceze dela Roma pe vre- «mea când Şcoala noastră începeà activitatea ei, Carcopino a fost un ca- «marad şi un prieten activ şi devotat, un sfătuitor sigur, un colaborator «eminent: cele două şcoli surori deveniseră aproape o singură şcoală. «Italienii l-au distins încă de atunci, alegându-l membru al Academiilor «lor. E vremea ca şi noi să-l înscriem între membri noştri onorari».

(ss) V. Pârvan, N. Iorga, G. Balş, Em. Racoviță, Al. Lăpedatu, D. Gusti, I. Lupaş, G. Murnu, Şt. Ciobanu, G. Bogdan-Duică.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Jérôme Carcopino întruneşte unanimitatea voturilor membrilor prezenţi.

D-l Vicepreşedinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Jérôme Carcopino.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următoarea propunere semnată de nouă membri:

«Nu a fost raport al directorului Şcoalei Române din Roma în care «să nu se vorbească despre meritele ce şi-a câştigat pentru ţara noastră «d-l *Roberto Paribeni*, directorul Muzeului Naţional Roman şi membru «al Academiei dei Lincei. Acest devotament al său pentru Dacoromani «nu e însă de natură pur sentimentală, ci D-sa este preocupat ştiinţific «de problemele de istorie antică privitoare la noi. Încă de acum cinci «ani, Academia dei Lincei a premiat lucrarea sa despre împăratul Traian, «*Optimus Princeps.* Primul volum al acestei însemnate opere e aproape «în întregime tipărit; al doilea va fi gata până în toamnă. Un capitol din «această lucrare, oferit ca o contribuţie inedită la revista noastră *Dacia*, «va apare întâi la noi. Ca şi pe vremuri, Benndorf, Hirschfeld, Bormann, «Cichorius, Froehner, Desjardins, aşà acum Paribeni cu lucrarea sa des- «pre Traian merită să ia loc printre membrii noştri onorari».

(ss) V. Pârvan. N. Iorga, D. Gusti, D. Lupaş, Şt. Ciobanu, G. Murnu, Al. Lăpedatu, G. Balş, G. Bogdan-Duică.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Roberto Paribeni întruneşte unanimitatea voturilor.

D-l Vicepreşedinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Roberto Paribeni.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următoarea propunere semnată de nouă membri:

«Printre tinerii învăţaţi italieni, cari în ultimii zece ani s'au manifestat «în chip remarcabil în studiile de topografie romană e şi *Giuseppe Lugli*, «docent de această materie la Universitatea din Roma şi membru cores- «pondent al Academiei Pontificale de Arheologie. De doi ani, el are onoarea «de a reprezentà ţara sa ca expert la U. A. I: Uniunea Naţională a Aca-

«demiilor italiene i-a încredințat sarcina de a ridicà pe teren harta arheo-«logică a Latiului și anul acesta el a putut prezentà la Bruxelles primul «volum din lucrarea sa, pe care am onoarea de a o depune alăturat pentru «Biblioteca Academiei noastre. Totuși, aceste frumoase titluri n'ar fi su-«ficiente pentru Lugli spre a fi recomandat voturilor D-voastră în ve-«derea alegerii sale ca membru corespondent: căci tineri învățați de seama «lui mai are Italia destui și nu pe toți vi i-am puteà propune aici spre ale-«gere în sânul Instituției noastre. Lugli are însă un alt titlu, unic, care «ni-l recomandă în chip exclusiv. El e de patru ani secretarul școalei noastre «la Roma. Rapoartele directorului școalei române din Roma vi l-au amin-«tit mereu cu aprecieri din cele mai favorabile».

(ss) V. Pârvan, N. Iorga, D. Gusti, I. Lupaș, Șt. Ciobanu, G. Murnu, Al. Lăpedatu, G. Balș, G. Bogdan-Duică.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Giuseppe Lugli întrunește unanimitatea voturilor.

D-l Vicepreședinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secțiunea Istorică, pe d-l Giuseppe Lugli.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următoarea propunere semnată de opt membri:

«D-l Charles Bémont e învățatul francez care cunoaște mai bine is-«toria Angliei în evul-mediu. O întreagă școală de cercetători s'a format «la Hautes Études sub conducerea spiritului său critic. De ani de zile, «D-sa conduce *Revue Historique*, și de atâtea ori a acordat un larg loc «tratării chestiilor românești.

«Academia noastră și-ar face o datorie înscriind pe acest venerat maes-«tru al studiilor istorice în Franța între membrii săi de onoare».

(ss) N. Iorga, V. Pârvan, D. Gusti, Sextil Pușcariu, I. Lupaș, Șt. Ciobanu, G. Murnu, G. Bogdan-Duică.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Charles Bémont întrunește unanimitatea voturilor.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Charles Bémont.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următoarea propunere semnată de opt membri:

«Dacă propunem alegerea ca membru de onoare a profesorului Nyrop «din Copenhaga, veneratul decan al studiilor de romanistică în patria «sa, o facem pentrucă marele filolog e, înc'odată, un cercetător al tuturor «domeniilor de vieață ale națiunilor latine și că istoria ea însăș s'a îndrep-«tat de atâtea ori după rezultatul cercetărilor sale inovatoare».

(ss) N. Iorga, V. Pârvan, D. Gusti, Sextil Pușcariu, I. Lupaș, Șt. Ciobanu, G. Murnu, G. Bogdan-Duică.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Nyrop întrunește unanimitatea voturilor.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Nyrop.

Din partea Direcţiunii Teatrului Naţional din Chişinău se primeşte rugămintea de a delegà un membru în Comitetul de lectură al acelui Teatru.
— Se deleagă d-l St. Ciobanu.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI, făcând constatarea că azi se termină durata actualei sesiuni, arată nevoia de a se prelungì în limitele permise de Statute.

— Se decide prelungirea sesiunii până Duminecă, 13 Iunie inclusiv.

D-l Preşedinte I. C NEGRUZZI aminteşte că la ordinea zilei se află votarea gestiunii pe 1 Aprilie—31 Decemvrie 1925 şi proiectul de buget pe 1927 ale Fundaţiunii familiei Menachem H. Elias şi dă cuvântul d-lui G. Bogdan-Duică.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ zice că cifrele din rapoartele Comisiunii asupra gestiunii şi proiectului de buget ale Fundaţiunii au fost numai expuse, dar nu şi explicate. Intreabă apoi dacă s'a ţinut seamă de dezideratele contabililor experţi notate în raportul asupra gestiunii succesiunii dela punerea în posesie şi până la înfiinţarea Fundaţiunii, printre altele de a se introduce sistemul mandatelor de plată şi de a se numì în administraţia Fundaţiunii un funcţionar străin de familia Staeger, concentrată în serviciile Fundaţiunii. Cere în acelaş timp explicarea unor sume achitate.

D-l G. BALŞ lămureşte că explicarea cifrelor stă în consultarea scriptelor înaintate de Fundaţiune, cari se află la dispoziţia oricui doreşte să se intereseze de ele.

D-l G. ŢIŢEICA observă că d-l Bogdan-Duică a ridicat obiecţiuni asupra administraţiunii averii Elias înainte de înfiinţarea Fundaţiunii.

D-l Dr. GR. ANTIPA dă explicaţii în chestiuni ridicate de d-l Bogdan-Duică şi arată că au existat şi există motive de discreţiune cari nu permit introducerea de funcţionari noui în administraţia Fundaţiunii.
In urma lămuririlor date de d-nii G. Balş, G. Ţiţeica şi Dr. Gr. Antipa, d-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* supune aprobării plenului atât gestiunea Fundaţiunii pe Aprilie—Decemvrie 1925 cât şi proiectul de buget al ei pe 1927.
— Se votează cu unanimitate gestiunea pe Aprilie—Decemvrie 1925 şi proiectul de buget pe 1927 ale Fundaţiunii familiei Menachem H. Elias.

Se procede la alegerea membrilor delegaţi de Academie în Consiliul de conducere şi administraţie al Fundaţiunii familiei Menachem H. Elias.
— Sunt realeşi d-nii *Dr. Gr. Antipa*, *I. Bianu*, *D. Gusti* şi *G. Ţiţeica.*

D-l SEXTIL PUŞCARIU arată nevoia şi urgenţa de a aveà o ortografie clară şi precisă. In congresul filologilor români din 1925, s'au constatat lipsuri în ortografia votată de Academie în 1904 şi deaceea s'a pus chestiunea revizuirii ei. S'a ales deci o Comisiune din congres, compusă din d-nii O. Densuşianu, I. Bianu, S. Puşcariu, G. Adamescu şi Alexe Procopovici, care

a întocmit un proiect pentru revizuirea actualei ortografii. Proiectul a fost discutat, completat şi votat de congresul filologilor din Cluj în primăvara anului acestuia. Studiat şi aprobat şi de Secţiunea Literară în curenta sesiune, D-sa îl supune, punct cu punct, aprobării plenului, pentru a fi dat apoi în folosinţa generală.

— Plenul admite fără modificări următoarele 4 puncte din proiectul de reformă:

1. Accentul grav se suprimă pretutindeni;
2. Se păstrează în scris *u* final la nume şi la verbe în prezentul indicativ pers. 1, nu însă la adverbe, nume proprii şi la perfectul simplu;
3. Se va scrie cu *ş*, nu cu *ci* în cuvinte ca *obişnui*, *paşnic*, *veşnic* etc.;
4. Se va scrie cu *s*, nu cu *ss* în cuvinte ca *rasă*, *casă*, *masă*, etc...

La punctul 5) proiectul propune să se scrie *î* pretutindeni din *i*, deci şi în *Romîn*, *romînesc*, etc.

D-l Secretar General V. PÂRVAN zice că asupra acestei propuneri să nu grăbim hotărîrile. D-sa e de părere ca schimbarea să se admită cel mult pentru numele comune, în nici-un caz însă şi pentru numele proprii şi adjectivele derivate din ele. Va trebui să rămână deci ca şi până acum *Român*, *românesc*, etc.

D-l O. DENSUŞIANU e de părere să se uniformizeze integral scrierea lui *î* din *i*. Sunetul *î* este propriu limbii române. Ca atare el trebuie să capete aceeaşi scriere şi în *romîn*. Excepţia pentru acest singur termen nu este prin nimic justificată şi prezumţia că menţinerea lui *î* din *a* e necesară pentru suggerarea latinităţii noastre nu este un argument serios.

D-l I. INCULEŢ e de părere contrară. Scrierea care indică origina noastră latină are o importanţă mare pentru provinciile alipite, cu deosebire pentru Basarabia.

D-l G. MURNU e de aceeaşi părere, adăogând pe lângă motive de demnitate naţională şi observaţia că *â* e estetic în deosebire de *î*, fiind în acelaşi timp mai practic în scriere.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI se uneşte la părerea d-lui O. Densuşianu pentrucă e util să dispară concomitenţa a două litere pentru acelaşi sunet.

D-l M. SADOVEANU zice că trebuiesc ascultate părerile specialiştilor, fiind cele mai studiate. Reforma scrierii pretutindeni a lui *î* din *i* se impune s'o facem mai înainte de a fi forţaţi s'o acceptăm din afară.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI, considerând că părerile sunt împărţite, propune să se voteze scrierea lui *î* din *i*, cu excepţia termenilor *Român* *România* şi derivatele.

— Procedându-se la votare prin apelul nominal, din 25 voturi, se exprimă 19 voturi pentru, 5 voturi contra şi 1 abţinere, admiţându-se astfel *î* din *i* pentru toate cazurile, în afară de *Român*, *România* şi termenii derivaţi.

D-l N. IORGA declară că D-sa a votat în ce priveşte termenii exceptaţi pentru forma *Romănia*, *romănesc*, etc..., şi din consideraţiuni fonetice şi pentrucă aceasta este forma de păstrare a firmei Statului şi a numelui naţiei.

D-l SEXTIL PUŞCARIU expune punctul 6) din proiectul de reformă care prevede ca la feminine să se formeze genetivul şi dativul articulat în *ei* când pluralul este în *e*, dar cu *ii* când pluralul este în *i* (casei, dar *limbii)*, excepţie făcând femininele în *ie*, cari au genet.-dativul în *iei*, deşi pluralul este în *ii (tăriei, Academiei)*.

— Se admite.

La punctul următor 7) se zice: In neologisme să se scrie între vocale *z*, când aceasta e pronunţarea *(cauză, roză)*. Să se scrie *s* în vecinătatea sunetelor m, n, l, r. In privinţa numelor proprii, să scriem Cesar, când e vorba de imperatorul roman, dar Cezar când avem de a face cu un nume românesc.

D-l O. DENSUŞIANU propune să se scrie *s* între vocalele neologismelor, chiar dacă la pronunţare se aude clar *z*.

D-l N. IORGA se uneşte la părerea d-lui Densuşianu.

In urma discuţiunii la care iau parte d-nii Sextil Puşcariu, O. Densuşianu, N. Iorga, G. Ţiţeica, G. Murnu, M. Sadoveanu şi I. Rădulescu-Pogoneanu, d-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* pune la vot ambele propuneri formulate.

— Procedându-se la votare prin apelul nominal, se exprimă 21 voturi, din cari 9 voturi pentru propunerea proiectului, iar 12 voturi pentru propunerea d-lui O. Densuşianu.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI declară admisă propunerea d-lui O. Densuşianu de a se scrie pretutindeni *s* între vocalele neologismelor, chiar dacă pronunţia este clară *z*.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

9 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN, luând cuvântul la sumar, ţine să se consemneze că în şedinţa precedentă D-sa a făcut observaţia că d-l Sextil Puşcariu trebuià să facă cunoscut plenului întreg proiectul de reformă a ortografiei, mai înainte de a-l supune aprobării. Pe de altă parte, la discuţia punctului 5) al proiectului s'a exprimat, în afară de propunerea proiectului de a se scrie *î* pretutindeni din *i* şi propunerea pentru scrierea lui *î* cu *a*, care a obţinut numeroase voturi.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI zice că d-sa n'a votat propunerea d-lui O. Densuşianu, făcută asupra punctului 7) din proiect, de a se scrie *s* între vocalele neologismelor, chiar dacă la pronunţare se aude *z*, pentrucă această reformă ne-ar da înapoi cu 22 ani. Deoarece nu s'au adus destule exemple, nu s'a putut face lumină asupra propunerii puse la vot. Deaceea, D-sa se pronunţă împotriva votului dat ieri, care ne-ar face să scriem: ***musă***, ***musică***, ***musicant***, ***oposiţie***, ***proposiţie***, ***usează***, ***abusează***, ***deranjează***, ***se deghisează***, ***francesă***, ***englesă***, ***englesească***, ***refusă***, ***resultate***, ***revisuire***, ***basă*** (bază),

bazează, *casarmă*, *o ocasie*, *present*, *positiv*, *a generalisà*, *realisare*, *limba danesă*, *fanatisat*, *causă*, *favorisat*, *representat*, *crisa*, *casul*, *explosie*, *gelosie*.

Pentrucă această scriere este imposibilă, D-sa e de părere ca să se revie asupra votului dat, pentru a se scrie *z* acolo unde pronunţia indică clar acest sunet. Cere în acelaş, timp să se arate numele Colegilor cari au votat pentru propunerea proiectului şi a celor cari au votat pentru propunerea d-lui O. Densuşianu.

— Au votat pentru propunerea proiectului d-nii: I. Al. Brătescu-Voineşti, I. Bianu, G. Murnu, S. Puşcariu, M. Sadoveanu, G-ral Crăiniceanu, Dr. V. Babeş, Em. Racoviţă.

— Au votat pentru propunerea d-lui O. Densuşianu d-nii: O. Densuşianu, I. C. Negruzzi, N. Iorga, Al. Lăpedatu, Andrei Rădulescu, G. Balş, D. Gusti, G. Vâlsan, N. Vasilescu-Karpen, Dr. Gr. Antipa, I. Inculeţ şi I. Simionescu.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI atrage atenţiunea că ne aflăm în faţa unui vot dat, asupra căruia nu ne este îngăduit a reveni.

D-l I. SIMIONESCU zice că propunerea votată în şedinţa de ieri n'a fost destul de luminată şi deaceea e de părere să se revie asupra hotărîrii luate.

D-l N. IORGA zice că nu se poate reveni asupra unui vot dat după un ceas de discuţie în care chestiunea pusă la vot a putut fi pe deplin clarificată.

D-l AL. LĂPEDATU ridică chestiunea votului dat asupra propunerii de a se scrie *î* din *i*, în afară de termenii *Român*, *românesc*, etc. Constată că ne-am grăbit a da votul, fără să ne fi fixat definitiv asupra chestiunii puse la vot. Ea a fost pusă necomplet în plen şi o studiere a ortografiei din 1904 ar fi dus la concluzia că puteam rămâne la formula ei de a scrie *î* din *i* la începutul şi sfârşitul cuvintelor şi *â* din *a* în corpul cuvintelor.

D-l SEXTIL PUŞCARIU crede că nedumeririle se cade să fie soluţionate de Secţiunea Literară, care e bine să dea o expunere generală a principiilor cu atât mai mult necesară, cu cât plenul, abătându-se prin votul său dela unele puncte admise de Secţiune, a stricat unitatea de vederi a reformei. E de părere să se amâne reforma ortografiei, Secţiunea Literară având la ordinea de zi chestiunea Dicţionarului.

D-l O. DENSUŞIANU stărueşte ca să se continue cu raportarea şi aprobarea punctelor din reforma ortografiei, amânarea ei însemnând îmmormântarea ei.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU propune amânarea chestiunii ortografiei din cauza lipsei de timp pentru o discuţiune serioasă. La propunerea D-sale se asociază d-nii C. Rădulescu-Motru, G. Ţiţeica, Dr. G. Marinescu, N. Vasilescu-Karpen, I. Al. Brătescu-Voineşti şi M. Sadoveanu.

— Propunerea se pune la vot prin apel nominal şi se admite cu 18 voturi pentru, 7 contra şi 2 abţineri.

D-l I. BIANU face următoarea propunere de modificare a Regulamentului pensiunilor funcţionarilor:

«La Art. 4 să se adaoge:

«*lit. i:* eventualele deficite se vor acoperì din cheltuelile generale.

«Art. 6 va fi redactat precum urmează:

«Pensiunile se acordă prin deciziunile Delegaţiunii întemeiate pe ra-«portul motivat al directorului serviciului din care face parte funcţiona-«rul, raport confirmat de Directorul General al Administraţiei.

«In cazuri de boale incurabile bine constatate, infirmităţi vădite, cari «ar face pe funcţionar impropriu pentru serviciu, sau alte cauze de forţă «majoră apreciate de Delegaţiune, funcţionarul poate fi trecut la pensie «cu următoarele sume calculate după media lefii primite în mână în ul-«timii cinci ani:

«După 10 ani de serviciu împliniţi 25%;
« » 20 » » » » 40%;
« » 25 » » » » 55%;
« » 30 » » » » 75%;
« » 35 » » » » . . . . . 90%.

«Timpul servit în răsboiul pentru întregirea neamului se va socotì «îndoit.

«Art. 8. Funcţionarii cu un serviciu de peste 10 ani, înlocuiţi de Aca-«demie, au dreptul la pensiune după norma stabilită în art. 6.

— In urma discuţiunii, la care iau parte d-nii G. Balş, Andrei Rădulescu, Em. Racoviţă, G. Ţiţeica şi Sextil Puşcariu, se admite propunerea cu adăogirea că funcţionarii pot ieşì la pensiune dela vârsta de 65 ani înainte.

La biurou se depune o propunere semnată de 25 membri pentru alegerea de membru onorar a d-lui Ch. Richet.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

10 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următoarea propunere semnată de nouă membri:

«Credem că e o datorie şi o onoare pentru noi să propunem votului «D-voastră, pentru calitatea de membru onorar, pe d-l *René Cagnat*, se-«cretarul perpetuu al Academiei de Inscripţii din Paris. Maestru al epi-«grafiei latine, el a fost, direct sau indirect, continuu preocupat şi de pro-«blemele istorico-arheologice cari ne interesează pe noi: publicaţia sa «*Inscriptiones Graecae ad res Romanas pertinentes* ca şi cronica anuală din «*Année épigraphique* ne stau mărturie. Iar operile sale clasice de epigrafie «şi antichităţi romane sunt un îndreptar nu numai pentru învăţăcei ci «şi pentru maeştri».

(ss) V. Pârvan, N. Iorga, I. Lupaş, D. Gusti, G. Murnu, G. Bogdan-Duică, Şt. Ciobanu, Al. Lăpedatu G. Balş.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l René Cagnat întrunește unanimitatea voturilor membrilor prezenți.
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l René Cagnat.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următoarea propunere semnată de nouă membri:

«Avem onoarea de a propune ca membru onorar al Academiei Ro«mâne pe d-l *Edmond Pottier*, reprezentantul Franței în U. A. I., în locul «mult regretatului Théophile Homolle. Numele d-lui Pottier este în arheo«logia clasică unul dintre cele mai strălucite pe cari le-a avut vreodată «Franța. Dar împreună cu știința d-l Pottier unește o rară distincție a «formei și un gust artistic de mare maestru. D-sa e totodată și un bun «prieten al țării noastre».

(ss) V. Pârvan, N. Iorga, I. Lupaș, D. Gusti, G. Murnu, G. Bogdan-Duică, Al. Lăpedatu, G. Balș.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Edmond Pottier întrunește din 21 voturi, 20 pentru.
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Edmond Pottier.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următoarea propunere semnată de nouă membri:

«Când a scris opera sa clasică, *Les mystères de Mithra*, *Franz Cumont*, «celebrul archeolog belgian. a fost și pe la noi. Acum un an vi s'a prezen«tat una din descoperirile sale dela Dura pe Euphrat, fragmentul de hartă «antică cu drumul roman prin Dobrogea noastră. La Roma, el e unul «dintre cei mai devotați prieteni ai Școalei noastre. Membru al Institu«tului Franței ca și al multor altor Academii, el ne lipsià încă. Un mae«stru ca dânsul în istoria religiunilor antice e o podoabă a științei de ori«unde: dar la noi el e cu atât mai mult acasă la el, cu cât printre primele «sale lucrări sunt unele cari privesc direct Dacia noastră. Il propunem «ca membru onorar al Academiei Române».

(ss) V. Pârvan, N. Iorga, I. Lupaș, D. Gusti, G. Murnu, G. Bogdan-Duică, Șt. Ciobanu, Al. Lăpedatu, G. Balș.

— Procedându-se la votarea cu bile. d-l Franz Cumont întrunește din 20 voturi, 18.
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Franz Cumont.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următoarea propunere semnată de zece membri:

«Arta Sașilor din Ardeal a găsit un cercetător, care unește cea mai solidă «știință cu cel mai nobil entuziasm, în pastorul Roth din Sebeșul-Săsesc «Marea sa lucrare despre argintăriile bisericilor săsești îl așează în rân«dul învățaților celor mai meritoși. Alegându-l ca membru onorar, di«stingem pe un om de cel mai mare merit și stabilim încă o legătură cul«turală cu poporul său».

(ss) N. Iorga, V. Pârvan, D. Gusti, I. Lupaș, S. Pușcariu, Șt. Ciobanu, G. Balș, Pr. N. M. Popescu, G. Vâlsan, Andrei Rădulescu.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Roth întrunește din 24 voturi, 21 voturi pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Roth.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere semnată de zece membri:

Domnilor Colegi,

«Subsemnații vă propunem să alegeți ca membru onorar pe d-l Petre Missir.

«D-sa este unul dintre cei mai distinși jurisconsulți ai noștri. Este «profesor de Drept Internațional la Facultatea din București, avocat de «mare valoare, a fost delegat de mai multe ori la Congresele de Drept «Internațional, a fost mult timp reprezentantul țării în Curtea permanentă «de arbitraj dela Haga și a desvoltat o activitate foarte întinsă în domeniul «Dreptului.

«Afară de acestea, a scris asupra diferitelor chestiuni juridice și în «special s'a ocupat în mai multe lucrări cu probleme de Drept Internațio«nal privat, pe cari le-a tratat în chipul cel mai ales, dovedind pe lângă «o bogată și variată cultură și metodă științifică.

«Pentru lucrările și activitatea sa îndelungată, folositoare culturii noa«stre, socotim că merită să fie onorat cu această demnitate».

(ss) Andrei Rădulescu, V. Babeș, G. Vâlsan, C. Rădulescu-Motru, G. Balș, Al. Lăpedatu, G. Murnu, I. Bianu, D. Gusti, N. Vasilescu-Karpen.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Petre Missir întrunește din 23 voturi, 21 voturi pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Petre Missir.

D-l Dr. V. BABEȘ cetește următoarea propunere semnată de șapte membri:

«Fiind invitat de Secțiunea Științifică să expun meritele d-lui Dr. «Levaditi, pot să mă refer la recomandarea mea făcută pentru acest sa«vant în Maiu 1910, când a fost ales membru corespondent.

«Imi permit să insist că Constantin Livadite, născut la Galați la 1875, «a făcut liceul și Facultatea de Medicină din București. Incă în timpul

«studiilor, a fost numit şef de lucrări al Prof. Kalinderu şi puţin după aceasta «l-am atras la Institutul meu, unde a ocupat timp de 3 ani locul de pre-«parator, dând la lumină în acest timp lucrări de mare valoare, între cari «despre sifilis şi împreună cu mine descoperirea, că microbul tubercu-«lozei nu este un bacil, ci o streptotrichea, aceea ce erà confirmat de toţi «savanţii din lume. A treia publicare despre ciumă a fost asemenea pri-«mită de lumea ştiinţifică; asemenea una despre leziunile ciumei şi alta «despre Lepra ochiului.

«Astfel el a fost primit cu braţele deschise de savanţii străini, de ma-«rele Ehrlich şi de Metschnikoff şi Bouchard, cari l-au reţinut în labo-«ratoarele lor, şi aici ocupându-se de teoriile maeştrilor săi, Livadite s'a «ţinut într'o prudentă rezervă.

«Cu toate acestea, a câştigat repede o recunoştinţă şi un renume mon-«dial, graţie puterii sale de muncă extraordinare, găsirii de metode noui «dibăciei sale tehnice în executarea acestor metode şi în fine, graţie pru-«denţei sale în interpretarea rezultatelor obţinute.

«Dânsul este un exemplu strălucit pentru a arătà unde poate conduce «metoda experimentală, cu condiţie ca să fie executată în mod cinstit şi «util. In adevăr, descoperirile lui Livadite toate au avut o bază reală şi «un resunet general, graţie importanţei lor practice.

«In anul 1910, a fost numit membru ordinar cu un laborator inde-«pendent al Institutului Pasteur. Aici a creat noţiuni noui asupra imu-«nităţii, făcând să intervină rezistenţa organismului şi mecanismul apă-«rării intestinale, a stabilit transmisiunea mai multor boale la descendenţi.

«Intinderea cea mai mare a numelui lui Livadite se datoreşte lucrări-«lor sale despre sifilis şi astăzi oricine vreà să se ocupe cu studiul acestei «boale, trebuie să cunoască metodele şi tratamentele respective lui Livadite.

«Paralizia infantilă, atât de frequentă în anumite ţări, a fost recuno-«scută prin Livadite şi Landsteiner ca fiind o boală infecţioasă cu un mi-«crob filtrabil. Tot odată a stabilit anatomia fină a centrilor nervoşi în «această boală, precum şi analogiile lor cu leziunile turbării.

«Livadite este un autor foarte apreciat, expunând în mod clasic cuno-«ştinţele moderne, cele mai greu de conceput, astfel sunt monografiile D-sale «despre imunitate, despre studiul sângelui, lucrările D-sale despre sifilis, «monografiile D-sale despre metodele proprii erau şi sunt deci foarte căutate.

«Cu toate onorurile şi chemările cu cari Livadite este primit în străi-«nătate, a rămas român bun şi caută neîncetat să-şi menţină raporturile «cu ţara noastră.

«Ne mândrim deci alegându-l ca român, membru onorific al Acade-«miei Române, şi ţinem ca din nou să reclamăm pe acest distins savant «mondial pentru patria noastră».

(ss) V. Babeş, I. C. Negruzzi, A. Rădulescu, N. Vasilescu-Karpen, Dr. G. Marinescu, V. Pârvan, Dr. Gr. Antipa.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Dr. C. Livadite întruneşte din 27 voturi, 26 pentru.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare pe d-l Dr. C. Livadite.

Dela d-l Petru Bogdan se primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

«Am primit telegrama, prin care d-l Secretar General mă înştiinţează «că am fost ales membru activ al Academiei Române, invitându-mă în «acelaşi timp să vin imediat la Bucureşti spre a luà parte la lucrările sesiunii «generale.

«Distincţiunea aceasta cu care m'a onorat cel mai înalt aşezământ cul- «tural al ţării noastre, îmi impune sarcina de a continuà cu puteri înnoite «modesta mea activitate ştiinţifică şi de a contribuì la răspândirea ştiinţei «în straturile adânci ale Societăţii româneşti.

«Exprim toată recunoştinţa mea distinşilor membri ai Academiei Ro- «mâne pentru marea cinste ce mi-au făcut, primindu-mă în mijlocul «lor şi vă rog d-le Preşedinte, să fiţi intrepretul acestor sentimente faţă «de membrii Inaltei Instituţiuni.

«Deoarece momentan sunt ocupat cu examenul de capacitate pentru «învăţământul secundar, nu pot da imediat urmare invitaţiunii, de a par- «ticipà la lucrările sesiunii generale. Voiu fi în Bucureşti abià pe la 12 «Iunie, când se termină examenul.»

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI propune să delegăm pentru lucrările Comisiunii însărcinate la Şcoala de Arte Frumoase din Iaşi cu darea premiului J. Lecomte du Noüy, pe Colegii noştri d-nii M. Sadoveanu şi I. Simionescu, cari să asiste la acordarea premiului.

— Propunerea se aprobă.

D-l SEXTIL PUŞCARIU ceteşte următorul:

PROCES-VERBAL

Şedinţa Comisiunii Dicţionarului din 9 Iunie 1926, sub preşedinţa d-lui I. C. Negruzzi.

Membrii prezenţi d-nii: Antipa, Bianu, Crainiceanu, Gusti, Lăpedatu, Puşcariu, Sadoveanu, Simionescu.

D-l Puşcariu ceteşte raportul în care arată noua organizare a Dicţionarului.

Comisiunea aprobă ca:

1. Tipărirea să se înceapă la toamnă, întrebuinţându-se pentru ea sumele încassate din vânzarea fascicolelor apărute.

2. Se aprobă oferta tipografiei «Cultura Naţională», căreia i se vor avansà sumele trebuitoare pentru procurarea unui vagon de hârtie specială.

3. Pentru revizuirea definitivă a manuscrisului şi pentru conducerea tipăririi se aprobă suma de 15.000 lei de coală, ca remunerare d-lui I. Rădu-

lescu-Pogoneanu şi ajutoarelor sale (un corector şi un revizuitor al părţii franceze).

4. Din subvenţia făgăduită de guvern, vor fi întrebuinţate pentru Dicţionar 2.000.000 lei.

5. Din această sumă, 1.200.000 lei sunt destinaţi pentru colaboratori, al căror număr va fi crescut astfel ca pe lângă director şi cei 4 colaboratori actuali (d-nii Th. Capidan, N. Drăganu, C. Lacea, A. Procopovici) să se mai angajeze 4 colaboratori noui şi 6 ajutoare. Directorul şi cei 4 colaboratori vechi vor primì retribuţiunea din 1914 îmmulţită cu 25, iar pentru colaboratori noui şi ajutoare o retribuţie variind între 2.500 şi 5.000 lei lunar. Afară de aceea, se va da o primă de 24.000 lei de coala de tipar celor ce au redactat-o.

6. Suma de 800.000 lei va formà o subvenţie pentru ca la Muzeul Limbii Române să se creeze aparatul necesar pentru lucrarea Dicţionarului, procurându-se biblioteca specială şi colecţia de fişe oferită de d-l H. Tiktin, culegându-se material lexicografic din scrieri şi din graiul viu, lărgindu-se clădirea existentă pentru ca cei ce lucrează Dicţionarul să poată lucrà la Muzeu. sprijinindu-se publicaţii, pregătitoare pentru Dicţionar etc. Pentru completarea bibliotecii se vor da Muzeului din dublete Academiei cărţile necesare,

7. Biblioteca şi fişele d-lui Tiktin urmând să se plătească în patru rate anuale de câte 5.000 mărci aur, întâia rată şi cheltuelile de transport se vor avansà de acuma din sumele încassate din vânzarea fascicolelor apărute.

— Se ia spre cunoştinţă.

D-l SEXTIL PUŞCARIU arată cu privire la punctul ultim că d-l Tiktin ne-a oferit spre cumpărare, biblioteca sa şi fişele, plata făcându-se în 4 rate anuale. Dacă prima rată o putem achità acum, plata celorlalte rate este condiţionată de acordarea subvenţiei de 5 milioane promisă de Guvern. Aşà fiind, D-sa întreabă dacă ne putem angajà la cumpărarea fişelor şi bibliotecii d-lui Tiktin, care, în caz contrar va tratà vânzarea lor pe preţul de 120.000 mărci aur cu o Casă din Berlin.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI zice că este neapărată necesitate ca biblioteca şi fişele d-lui Tiktin să nu intre în mâinile străinilor.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, crede că ne putem angajà la cumpărarea lor, dacă noua organizaţie a Dicţionarului îşi va începe funcţionarea dela 1 Ianuarie prin acordarea sumei promise de Guvern.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ depune la biurou o propunere de alegerea d-lui Dr. D. Comşa ca membru onorar al Academiei

D-l G. BOGDAN-DUICĂ aduce la cunoştinţa plenului următoarea propunere semnată de 11 membri:

«Academia, apreciind nevoia de a se continuà cu reforma ortografiei, «însărcinează Secţia Literară, să-i prezinte, *în sesiunea următoare*, un proiect «de reformă însoţit de o motivare completă».

(ss). G. Bogdan Duică, I. Simionescu, G. Murnu, I. Lupaş, Al. Lăpedatu, Dr. G. Marinescu, G. Țițeica, M. Sadoveanu, C. Rădulescu-Motru, N. Vasilescu-Karpen, I. Al. Brătescu-Voineşti.

D-l AL. LĂPEDATU adaogă că proiectul de reformă a ortografiei însoțit de motivarea ce i se va dà, va trebuì să fie tipărit şi distribuit membrilor Academiei cu o lună înainte de deschiderea viitoarei sesiuni.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU propune ca, la întocmirea proiectului de reformă a ortografiei, Secțiunile Istorică şi Ştiințifică să desemneze pe lângă Secțiunea Literară câte un membru care să participe la lucrarea proiectului.

D-l N. IORGA crede că necontinuarea cu reforma ortografiei face un rău efect în fața lumii, care ne va acuzà de lipsă de curaj. D-sa înțelege ca lucrarea să se reià şi să se ducă până la capăt chiar în această sesiune. Dacă totuşi nu se poate, la viitoarea sesiune Secțiunea Literară e de dorit să fie pe deplin înțeleasă şi de acord cu sine însăş mai înainte de a aduce plenului proiectul său de reformă, pentrucă numai aşà vom asigurà atmosfera de seninătate şi linişte ce ni se cere în Academie.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI arată că amânarea acestei chestiuni pentru viitoarea sesiune este imperioasă şi susține propunerea de amânare.

— Propunerea de amânare se primeşte cu amendamentele propuse de d-l G-ral Gr. Crainiceanu.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Ştiințifice din 9 Iunie prin care Secțiunea: 1) Alege pe d-nii Mrazec, Bogdan şi Longinescu în Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà în 1927 la Premiul Lazăr. Premiul care a fost publicat de 5.000 lei se va urcà la 50.000 lei, după cum au fost astăzi urcate aceste premii. In acest scop, urmează a se face de urgență o nouă publicație.

2. Alege pe d-nii L. Mrazec, I. Simionescu şi Ionescu-Siseşti în Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la Premiul Adamachi, de 5.000 lei, asupra subiectului: Cercetări asupra solului Basarabiei.

3. Stabileşte următoarele subiecte la următoarele premii pentru 1927:

a) Premiul Toncoviceanu, de 1.000 lei: *Un studiu faunistic din România*;

b) » Al. Bodescu, de 2.000 lei: *O contribuțiune asupra Meteorologiei Basarabiei*;

c) Premiul Adamachi, de 5.000 lei: *Cercetări noui asupra culturii țesutului nervos şi neurologic în vitro*;

d) Premiul G-ral Carp cu subiect militar: *Organizarea armatei după răsboiu.*

4. Alege ca Preşedinte al ei pe d-l G-ral Gr. Crainiceanu, Vicepreşedinte pe d-l N. Vasilescu-Karpen şi ca Secretar pe 7 ani pe d-l Dr. Gr. Antipa.

5. Aprobă a se acordà premiul Lazăr în valoare de 25.000 lei lucrării d-lui Pandele: *Fulmicotonul de infanterie şi artilerie din vata de celuloză de lemne «Letea»*. Din restul sumei de 25.000 lei, se vor da sporuri la lucrările prezentate la premiul Adamachi (divizibil) în acest an. Lucrările d-lor Zosin (Hidroterapie), Alaci (Une classe des sommes trigonométriques qui peuvent approximer une fonction d'une variable réelle) şi Crainiceanu (Sistemul

vegetativ şi secreţiunea internă a ovarului), prezentate la acest premiu, se trec la premiul Adamachi.

5. Premiul Adamachi (divizibil), de 5.000 lei, la care se adaogă 25.000 lei rămaşi din premiul Lazăr, se împarte în modul următor:

a) D-lui Dr. Al. Crainiceanu 10.000 lei pentru lucrarea sa asupra Sistemului vegetativ şi secreţiunea ovarului;

b) D-lor: V. Alaci (Une classe des sommes trigonométriques), Câmpeanu (Problema guşei şi cretinismului), Colonel Grinţescu (Botanica farmaceutică) câte 5.000 lei;

c) D-lor I. Stroescu (Noui perspective în aerodinamica avionului) şi P. Zosin (Tratat de hidroterapie) câte 2.500 lei;

6. In Comisiunea premiului Năsturel pentru 1927 se aleg d-nii: Em. Racoviţă, I. Simionescu, Dr. V. Babeş, N. Vasilescu-Karpen.

D-l I. BIANU comunică procesul-verbal al Secţiunii Literare din 9 Iunie c., prin care se iau următoarele deciziuni:

1. Asupra donaţiunii sumei de 10.000 lei, donaţiune făcută de d-na Zoe Mavrodin spre a se da pentru o publicaţiune de literatură un premiu cu numele *Locot. Ion N. Iancovescu*, arătat de donatoare.

Secţiunea decide ca acel premiu să fie publicat spre a se da în sesiunea din anul viitor 1927.

2. Secţiunea decide a împărţi premiul Constantinide, de 4.000 lei, între următorii concurenţi:

Lei 1.000 d-lui St. Cacovianu pentru *Fabule*;
» 2.000 » Leca Morariu pentru trei scrieri prezentate;
» 1.000 » Stamatiad Al. T. pentru *Poezii*.

3. Pentru premiul Neuschotz de 2.000 lei din 1927 «*Povestire pentru copii*», se aleg în Comisiune d-nii: I. Al. Brătescu-Voineşti, M. Sadoveanu şi Bogdan-Duică.

4. Pentru premiul Năsturel, de 5.000 lei, din 1927 «*Traducerea tragediei «Hamlet» din original în forma originală*» se aleg în Comisiune d-nii: G. Murnu, Bogdan-Duică, I. Al. Brătescu-Voineşti.

5. Pentru premiul Carp, de 7.000 lei, din 1927 «*Studii de toponimie românească*» se aleg d-nii: Sextil Puşcariu, O. Densuşianu şi G. Murnu.

6. Pentru concursul premiului Năsturel, de 5.000 lei, din 1930 se decide subiectul «Fântânele, după credinţele poporului român, studiu folkloristic».

7. Secţiunea aprobă să se publice în Memoriile ei lucrarea d-lui Claudiu Isopescu *Un calendar vechiu românesc inedit*, dacă va fi găsită destul de interesantă de Părintele N. Popescu.

8. Secţiunea aprobă publicarea în Studii şi Cercetări a scrierii d-lui Th. Capidan despre *Meglenoromânii, istoria şi graiul lor* — tomul II, *Literatura populară megleno-română*.

9. Secţiunea îşi alege biuroul pentru anul viitor 1926—1927 precum urmează: Preşedinte d-l I. C. Negruzzi, Vicepreşedinte d-l C. Rădulescu-Motru.

10. Pentru Comisiunea premiului Năsturel din 1927, sunt aleşi d-nii: O. Densuşianu, G. Murnu, Sextil Puşcariu şi M. Sadoveanu.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secţiunii Istorice din 9 Iunie c., în următorul cuprins:

«*S'a luat în cercetare lucrările prezentate la premii:*

1. «La *Premiul funcţionarilor C. F. R.* din Bucureşti de 6.000 lei pen«tru subiectul: *Dreptul funcţionarilor publici, faţă de Stat* s'a prezentat «un manuscris cu motto: «Dreptate şi lumină».

«In urma ascultării raportului Comisiunii, expus de d-l Gusti, s'a ho«tărît că *nu se poate acordà premiul.*

2. «La *Premiul Adamachi de 5.000 lei* (divizibil) pentru subiectul: «*Ediţia românească a memoriilor Regelui Carol, cu adnotările istorice şi o «prefaţă cuprinzând în linii generale istoria Domniei Sale*, un manuscris «cu motto: «Cuique suum».

«In urma cetirii raportului Comisiunii, s'a hotărît că *această lucrare nu «poate fi premiată.*

3. «La *Premiul San-Marin de 2.000 lei* pentru subiectul: *O problemă «de economie naţională în legătură cu nouile hotare ale ţării* s'a prezentat:

a) «Un manuscris cu titlul: *Industriile săteşti şi grădinile de legume «pentru lucrători în raport cu economia naţională*;

b) «Alt manuscris cu motto: «Vorbă scurtă şi rotundă»;

c) «Alt manuscris cu motto: «Noi prin noi înşine».

«După cetirea referatului scris pentru premiul manuscris şi ascultarea «celor verbale pentru cele 2 din urmă, *Secţiunea a hotărît să se acorde pre«miul de 2.000 lei primului manuscris*;

4. «La *Premiul Al. Toncoviceanu, de 1.000 lei* pentru subiectul: «*Mo«nografia unui oraş din Ardeal*» s'a prezentat un manuscris cu motto: «Ci«vilizaţie românească există nu numai la gurile Dunărei ci şi în triunghiul «vestic al colţului din ţara dela Apus».

«In urma cetirii raportului Pr. N. Popescu, s'a *hotărît că nu se poate «acordà premiul.*

5. «La *Premiul Episcopiei Argeşului, de 1.000 lei* pentru subiectul: «*Mo«nografia mânăstirii şi episcopiei din Curtea de Argeş*», s'a prezentat un «manuscris cu motto: «Toate operile mari şi trainice se fac cu jertfe mari»

«S'a cetit raportul Pr. N. Popescu şi *s'a hotărît că premiul nu poate «fi acordat.*

6. «La premiul Grigore C. Angelescu de 4.000 lei, s'au prezentat urmă«toarele lucrări:

a) «*Georgian George:* «Proprietatea şi posesiunea în codul civil austriac «şi român». Conferinţă.

«Asupra ei s'a făcut raport verbal de către d-l Andrei Rădulescu;

b) «*Macarovici G. P. Dr.:* Cugetări. Călăraşi. S'a făcut raport de d-l «Racoviţă;

c) «*Maxim D. G.*: «Naturalizarea în România după Constituţiune şi «noua lege a naţionalităţii». S'a cetit raportul făcut de d-l Andrei Ră«dulescu;

d) «Minar Oct. «Delavrancea apărând pe Caragiale; Procesul de ca-«lomnie prin presă». Bucureşti. — De acelaş autor: «Mihail Eminescu, «Probleme şi analize filosofice».

«Asupra ambelor lucrări s'a făcut raportul de către d-l G. Bogdan-«Duică;

e) «*Theodorescu Stoica:* «Monografia oraşului Câmpina». S'a cetit ra-«portul d-lui N. Iorga;

f) «*Zaborovschi Dr. Virgil:* «Politica externă a celor 3 principate dela «asediul Vienei până la moartea lui Şerban Cantacuzino». Teză de doc-«torat. S'a cetit raportul d-lui N. Iorga.

«In urma discuţiunilor cari au avut loc, s'a hotărît de către majo-«ritatea membrilor prezenţi (opt) să nu se acorde premiul nici uneia din «lucrările prezentate.

«In privinţa lucrării d-lui Zaborovschi s'a făcut observarea că este o «lucrare de doctorat şi întrucât sunt şi alte lucrări similare mai bune nu «i se poate acordà premiul.

7. «La *Premiul Statului Gheorghe Asachi de 50.000 lei* s'au prezentat ur-«mătoarele lucrări:

a) «*Brăileanu Traian:* «Sociologia generală». Asupra ei a făcut raport «d-l D. Gusti;

b) «*Chiru* (Maiorul Vasile D.): «Dreptul penal militar. Infracţiunile «vol. I». S'a cetit raportul d-lui Andrei Rădulescu.

«Acelaş autor a mai prezentat: «Indicator militar şi Indicator judiciar «militar», asupra cărora s'a vorbit în acelaş raport;

c) «*Christoforeanu* Advocat E.: «Despre contractul de transport. Cartea «I». S'a cetit raportul d-lui A. Rădulescu;

d) «*Christoforeanu E.* şi *Paraschivescu-Bălăceanu C.*: «Proiectul noului «cod de comerţ italian». Raportul făcut şi cetit de d-l Andrei Rădulescu;

e) «*Hamangiu C.:* «Codul civil adnotat». S'a cetit raportul d-lui Andrei «Rădulescu;

f) «*Meteş Ştef.:* «Regele Ferdinand al României». S'a cetit raportul «d-lui N. Iorga.

«După ce s'au cetit rapoartele şi s'a discutat asupra lor, s'a hotărît «ca acest premiu să fie redus până la 25.000 lei, sumă care să fie *acordată «drept premiu d-lui C. Hamangiu* pentru lucrarea «Codul civil adnotat», «4 volume.

«In ceeace priveşte restul de 25.000 lei, potrivit legii din 1924, prin «care s'au înfiinţat premiile de câte 50.000 lei precum şi interpretării sta-«bilită în această sesiune de către plenul Academiei, s'a hotărît următoarele:

1. «Cu *lei 10.000* se crează un nou premiu pentru anul 1927, care «va purtà tot numele de premiul Asachi, pentru acelaşi fel de lucrări ca şi «premiul cel mare de 50.000 lei şi va fi dat tot prin Secţia Istorică;

2. «Suma rămasă de 15.000 lei, potrivit aceloraşi dispoziţiuni ale le-«gii şi interpretării stabilite, se adaogă acum la premiul Adamachi de 50.000 «lei, divizibil, pentru subiecte fixate, şi care — cum s'a arătat mai sus — «n'a fost acordat. In acest chip premiul devine de 20.000 lei.

«In virtutea art. 22 alin. II din Reg. premiilor, acest premiu putând «fi acordat, întreg sau împărțit, lucrărilor tipărite de valoare, *Secțiunea l-a «împărțit acordându-l astfel:*

a) «D-lui T. Burileanu lei 7.000;
b) » E. Cristoforeanu, lei 5.000, pentru «Contr. de Transport»;
c) » Șt. Meteș, 5.000 lei;
d) » Maior Chiru, 3.000 lei.

«După acestea, d-l *A. Lăpedatu* a făcut raport asupra lucrării d-lui «G. I. Brătianu: «Actes des notaires génois de Pera et de Caffa». S'a ho-«tărît a se publică în «Studii și Cercetări».

«S'a luat în discuție dacă Ms. *Infinitismul* al d-lui Victor Iacob tre-«buie cercetat de această secție și s'a hotărît să se înainteze Delegației «pentru a-l trimite Secției Literare deoarece lucrările de acest fel, potrivit «Statutelor, nu intră în cadrul Secțiunii Istorice.

«S'au ales ca *membri* din partea Secțiunii Istorice *în Comisia Năsturel «din 1927* d-nii: Gusti D., Pr. N. Popescu, Rădulescu Andrei și Vâlsan Gh.

«S'au stabilit următoarele subiecte pentru premii:

«Pentru premiul San-Marin de 2.000 lei s'a fixat subiectul: «*O cer-«cetare asupra breslelor*».

«Pentru premiul Alina Știrbey de 8.500 lei s'a fixat subiectul: «*Dora «D'Istria*».

«Pentru premiul Heliade Rădulescu de 5.000 lei se păstrează acelaşi «subiect, care a fost fixat».

D-l G. ȚIȚEICA comunică rezultatul lucrărilor Comisiunii Năsturel, care a acordat:

1. Premiul Năsturel, de 4.000 lei, d-lui *Maior Băldescu Radu*, pentru «Istoria Militară»;
2. Premiul Dr. Păcuraru-Bianu, de 5.000 lei, d-lui *Marin Biciulescu*, pentru «Desenul și Modelajul la copii»;
3. Premiul Asociațiunii Craiovene, de 1.500 lei, d-lui *Dr. D. I. Vasiliu*, pentru «Vegetații adenoide sau polipi în nas»;
4. Hotărește trecerea la economii a premiului N. Chrissoveloni.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că Secțiunea Istorică, discutând asupra manuscrisului *Infinitismul*, al d-lui Victor Iacob, ce i-a fost trimis spre cercetare, a decis să-l înapoieze Delegațiunii, întrucât metafizica nu intră între specialitățile de cari se ocupă secțiunea istorică. D-l Secretar General propune ca lucrările filosofice înaintate Academiei spre cercetare să fie distribuite de Delegație direct diferiților Colegi specialiști indiferent cărei Secții ar aparține.

— Se aprobă, delegându-se d-l C. Rădulescu-Motru să cerceteze manuscrisul.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

11 IUNIE 1926

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI zice că la ordinea zilei este proclamarea premiilor acordate de Academie în acest an. D-sa dă cuvântul pe rând d-lor raportori pentru cetirea rapoartelor speciale asupra lucrărilor premiate.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU ceteşte următorul raport asupra scrierii *Istorie Militară, Studiu asupra campaniilor 1756-57, 1796-97, 1805, 1806, 1870, 1877* de d-l Maior Radu Băldescu, — scriere distinsă cu premiul Năsturel de 4.000 lei:

«Mai întâiu defectele cărţii. Este lipsită de gramatică, ortografie, punc«tuaţie, stilistică şi plină de neologisme, cari au cuvinte corespunzătoare «în limba română, precum: au *declanşat* răsboiul (au declarat, au deschis «răsboiul), *şocul* massei (isbitura, lovitura), Austria aveà de *revanşat* (răs«bunat), *reculează* până la Lille (se retrage), *marşalueşte* (merge), *plasează* «(pune), *deplasează* (mişcă mută, disloacă), *camuflează* (ascunde, piteşte), «să *devanseze* forţele (să întreacă...), *desavantajat* (dăunat, păgubit), *acro«şează, decroşează, eşuează, etc., etc.*

«Ca material, 738 de pagini şi 50 crochiuri, pentru câtevà campanii, «predate unor tineri ofiţeri elevi, este excesiv de mare şi, ca conţinut, este «excesiv de înalt şi nepotrivit pentru inteligenţe nedesvoltate. Materia «cursului este cel mult pentru ofiţerii superiori.

«Partea I-a: «*Scurtă privire relativ la pregătirea răsboiului şi principiile «fundamentale ale răsboiului*» (78 pagini) trebuià să lipsească din curs, căci «aceasta se face în Cursul deosebit de *Strategie* şi de *Tactică*. De altă parte, «în desvoltarea fiecărei campanii, autorul revine şi repetă, în scopul cri«ticii campaniei, aceste principii fundamentale ale răsboiului, comparate «cu aplicarea lor în campania ce descrie, aşà că Partea I devine un *cate«chism* greu de înţeles şi de memorat.

«Această metodă, care întrerupe necontenit desfăşurarea istorică şi «naturală a unui răsboiu sau bătălii şi se amestecă cu repetarea în extenso «a principiilor, este originală, dar neobişnuită la autorii de istorie mi«litară, cari, în critica campaniei, enunţă numai principiile aplicate «greşit.

«Metoda întrebuinţată de autor întunecă istoria campaniei ce de«scrie şi nu permite cetitorului sau auditorului să-i prindă firul, să se emo«ţioneze şi să raţioneze. Din această cauză, poate, cetind campaniile din «carte, nu prea reiese geniul militar al lui Frederic II şi măreţia genului «lui Napoleon, iar Moltke iese micşorat de tot. Autorii clasici străini nu «întrebuinţează această metodă, care este şi monotonă şi neatrăgătoare «A face în acelaş timp, atât Curs de Istorie, cât şi Curs de Strategie şi Tactică «teoretică este, precum se vede, o metodă nepotrivită, mai ales pentru «ofiţerii elevi. In cursul teoretic, principiile se luminează şi se justifică «prin simpla enunţare a exemplelor din Istorie, iar în Cursul de istorie se «enunţă principiile bine sau rău aplicate, adică critica.

«In Partea II-a a cărţii, Campania lui Frederic din 1756-57 este con-«fuz tratată, nu învaţă mult pe cetitor şi nu justifică adevărul că Frederic «a fost un mare căpitan. Apoi este de prisos acì Capitolul intitulat «*Scurtă «privire asupra evenimentelor politico-militare ce au loc dela răsboiul de 7 «ani şi până la campania lui Napoleon din 1796*, în care se studiază: *Răs-«boiul pentru independenţa Statelor-Unite*, *Impărţirea Poloniei* şi *Revo-«luţia franceză*. Din acestea nu se învaţă mai nimic asupra răsboiului, «adică tactică şi strategie. Se îngreunează numai Cursul.

«In text se găsesc câtevà expresiuni, cari nu convin unui Curs de Is-«torie la şcoală, precum: «Caterina II-a, perfidă în politică, răuşeşte să «pună pe tronul Poloniei pe confidentul său, cu care întreţinuse *relaţiuni «amoroase*...». «Paniatowski abdică şi se duce în Rusia pentru a trăì ca «valet la Curtea vanitoasei împărătese, căreia *îi fusese odată tovarăşul* (a) «*de dragoste*». «Situaţia financiară a Franţei erà dezastruoasă din cauza... «domniei *ticăloase a nemernicului* rege Ludovic al XV».

«In fine autorul se puteà dispensà de a adăogà în Campaniile lui Na-«poleon, în afară de părerile sale ca autor, părerile altor persoane (în vieaţă) «dela noi.

«*Meritele* cărţii sunt: autorul posedă desăvârşit şi aprofundat subiec-«tele studiului său; faptele istorice ce descrie sunt exacte; judecarea lor «este destul de justificată şi modestă; în fine, autorul a trebuit să depună «o muncă titanică pentru a studià campaniile şi a întocmì un Curs volu-«minos de Istorie militară.

«Pentru aceste merite, cred că Academia poate să-i acorde premiul «Năsturel sau cel puţin o parte din acest premiu».

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte raportul asupra următoarelor scrieri didactice ale d-lui Biciulescu Marin, care a obţinut premiul didactic Dr. C. Păcuraru-Bianu, de 5.000 lei:

1. *Socotelile lui Petrică*;
2. *Desenul şi Modelajul la copii*;
3. *Aritmetica în imagini pentru clasa I-a primară urbană.*

«Lucrările didactice ale d-lui *Marin N. Biciulescu*, prezentate la pre-«miul didactic Păcuraru-Bianu, deşì în aparenţă cu totul deosebite ca «titlu şi ca destinare, sunt foarte deaproape înrudite între ele. Aş puteà «zice că cea dintâi «Desenul şi modelajul la copii», destinată pentru pro-«pagandă printre învăţători, cuprinde teoria generală, expunerea princi-«piilor fundamentale şi a experienţelor sale personale, iar celelalte două: «Aritmetica în imagini» şi «Socotelile lui Petrică» sunt aplicaţiuni ale ace-«lor principii la învăţarea mai uşoară a Aritmeticii în clasele I şi II primară.

«D-l Biciulescu a plecat dela observarea că copiilor le place să dese-«neze şi să coloreze şi, în loc să împiedice această tendinţă firească, din «contra caută s'o perfecţioneze şi s'o pună în serviciul desvoltării «intelectuale a copiilor.

«In prima lucrare, după o introducere istorică, în care se arată fazele «prin care a trecut învăţământul desenului în şcoalele primare, studiază

«bazele teoretice ale nouei metode de desen liber. Urmează apoi partea «cea mai interesantă, aplicarea acestei metode la diferitele clase ale şcoa-«lei primare, dând exemple şi instrucţii de cel mai mare interes. Se poate «urmărì trecerea treptată dela desenurile naive şi stângace, la începutu-«rile de grupare şi ordonare, la deşteptarea simţului de observaţie care «duce la îmbogăţirea materialului văzut şi înfăţişat.

«Aritmetica în imagini» şi «Socotelile lui Petrică» e o încercare de a în-«treţine interesul pentru calcul prin varietatea imaginilor cari servesc ca «temă vizuală pentru probleme. Cele mai multe din ilustraţii sunt com-«binate fericit pentru scopul propus, unele sunt însă combinate cam ar-«tificial, ceeace nu corespunde principiilor dela cari a plecat autorul.

«Luată în totalitatea ei, lucrarea didactică a d-lui Biciulescu este de o «reală valoare şi ca cercetare personală şi ca expunere. Deaceea o propun «cu toată căldura pentru premiul Dr. Păcuraru-Bianu».

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următorul raport al d-lui Dr. Gerota asupra scrierii d-lui Dr. I. Vasiliu, *Vegetaţii adenoide sau polipi în nas*, distinsă cu premiul Asociaţiunii Craiovene de 1.500 lei:

«Lucrarea cu acest titlu, a d-lui Dr. I. Vasiliu, este o broşură de 70 «pagini cu 14 figuri în text, tipărită de Fundaţia Culturală «Principele «Carol».

«Această lucrare, cu un subiect din specialitatea boalelor de nas, gât «şi urechi, e scrisă într'un stil clar, uşor de înţeles de către părinţi, pro-«fesori şi în genere de către acei cari se ocupă cu creşterea copiilor, către «cari se adresează autorul.

«D-l Dr. Vasiliu, după ce descrie în mod sumar fiecare capitol al aces-«tei chestiuni, mai face un al doilea capitol, în care arată toate boalele, «în cari mamele trebuie să se preocupe de nasul, gâtul şi urechea copiilor, «ca să previe anume complicaţiuni.

«După modul cum d-l Dr. Vasiliu ştie să rezume fiecare capitol, prin «stilul său uşor de înţeles şi prin fotografiile suggestive cu cari înlesneşte «anume descrieri, D-sa cred că a reuşit să prezinte publicului nemedical, «o broşură utilă şi uşor de înţeles.

«Prin răspândirea cât mai mult a sfaturilor medicale, în massa popu-«laţiei, se vor puteà înlăturà şi prevenì multe consecinţe rele ale boalelor «cari ruinează sănătatea copiilor.

«Din acest punct de vedere, broşura d-lui Dr. Vasiliu este utilă şi din «punctul de vedere social».

D-l I. BIANU ceteşte următorul raport asupra *Fabulelor* d-lui St. Cacovianu, distinse cu o parte din premiul Demostene Constantinide de 1.000 lei:

«Un nou volumaş de Fabule publicat în zilele noastre ne duce cu «aproape un secol în urmă, pe când Gr. Alexandrescu publicà: *Vulpoiul* «*predicator*, *Boul şi Viţelul*, *Toporul şi pădurea* şi toată cealaltă bogăţie de «fabule ieşite din observaţiile adâncului nostru cugetător după formele «învăţate dela acel mare geniu, creator al Fabulei, care a fost La Fontaine.

«D-l Cacovianu este ardelean de modă veche; a fost și este un solitar, «trăind în cercul său de vieață bine închis între lucrările modestului ser-«viciu de judecător și între observațiile și gândurile lui asupra slăbiciu-«nilor și strâmbăturilor firii omenești în abaterile ei dela judecata și mă-«sura dreaptă.

«Gândurile sale de natură socială și morală și le-a exprimat numai «pentru sine în aceste fabule, cunoscute numai de el însuș și foarte târ-«ziu la adânci bătrânețe de unul sau doi intimi. Este atâta discrețiune, «atâta judecată dreaptă și bună asupra apucăturilor omenești, încât con-«trastul în vremea noastră sgomotoasă și pripită veșnic în neastâmpăr, «acel contrast ne face să vedem între noi contemporanii un înțelept din «alte vremuri.

«Ca formă literară a acestor fabule poate sta cu cinste alăturea cu ale «lui Alexandrescu și Donici atât prin simplitatea familiară, cât și prin «ritmul variat și prin viziunea dialogului sau monologului folosit la «împrejurări de animale. Unele scăderi ca acorduri gramaticale silite de «necesitatea versului și altele pot fi ușor trecute cu vederea față de cali-«tățile lucrării.

«Propun deci ca să se deà d-lui Cacovianu cel puțin parte din premiul «la care este prezentată de subscrisul cartea D-sale de Fabule».

D-l G. BOGDAN-DUICĂ cetește următorul raport asupra acestor trei scrieri ale d-lui Leca Morariu distinse cu o parte de 2.000 lei din Premiul Demostene Constantinide:

1. *Institutorul Creangă*;
2. *Drumuri Moldovene*;
3. *Răsboiul Troadei, după Codicele Const. Popovici (1796)*.

«Lucrările d-lui Leca Morariu aduc totdeauna date nouă relative la «materiile tratate. Unele, relative la literați, s'au găsit cu multă stăruință. «Sunt dar de părere ca D-l Leca Morariu să ia parte la premiul *divizibil*».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următorul raport asupra *Poeziilor* d-lui Al. T. Stamatiad, distinse cu 1.000 lei din premiul Demostene Constantinide:

«*Stamatiad (Al. T.)* a trimes pentru premiere (Premiul Demostene «Constantinide) volumele: *Poezii*. Buc. 1925 și *Câțivà scriitori*. Arad 1925. «Amândouă scrierile nu sunt lipsite de merite. In special volumul *Poezii* «se distinge prin inspirație originală și o formă literară destul de fericită. «Propun să se acorde d-lui Stamatiade o parte din premiul Demostene «Constantinide».

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport asupra *Codului civil adnotat* de d-l C. Hamangiu, căruia i s'a acordat premiul Gheorghe Asachi, redus la 25.000 lei:

«D-l C. Hamangiu, Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție, este «cunoscut mai ales prin colecțiunile sale de legi.

«D-sa de mult timp s'a ocupat în mod special cu diferite probleme de «Drept publicând articole şi studii de Drept penal, comercial, despre pro«prietatea literară şi artistică, proprietatea minelor, legea consolidărilor «şi proprietarul aparent etc. A predat câtvà timp şi cursul de Drept con«stituţional la Iaşi.

«In ultimii ani, a scos revista «Pandectele române» care — prin stă«ruinţa sa — continuă să apară în condiţiuni excelente şi poate rivalizà «cu oricare din marile reviste străine.

«O preocupare statornică însă a avut pentru publicarea colecţiunilor «de legi.

«Este în afară de orice discuţie marele folos, pe care-l aduce publi«carea legilor în condiţiuni bune şi aşà ca să poată fi întrebuinţate uşor.

«După colecţiile Boerescu, Bujoreanu şi mai târziu Gheţu, au început «să apară — de aproape un sfert de veac — colecţiile Hamangiu, cari au «adus mari servicii nu numai juriştilor ci şi publicului în genere.

«Pentru multe din legile publicate nu s'a mulţumit cu redarea texte«lor ci a căutat să le adnoteze mai ales cu jurisprudenţa.

«Astăzi — cum se ştie — este necontestată însemnătatea jurisprudenţei «pentru ştiinţa Dreptului şi nu se mai poate concepe lucrare serioasă fără «utilizarea, în largă măsură, a jurisprudenţei. Orice colecţiune de legi, «adnotată în mod sistematic, cu pricepere şi cu metodă, este de un foarte «mare ajutor pentru cercetările juridice.

«La noi se simţeà mai ales nevoia unui cod civil, bine adnotat.

«Codurile adnotate de Fratoştiţeanu, de Christescu, destul de bune «pentru vremea lor, nu se mai găsesc uşor şi nu erau ţinute la curent, — «condiţie necesară pentru asemenea lucrări, — iar codurile adnotate de «alţii mai târziu nu erau destul de bogate.

«Erà necesar să avem un cod adnotat în genul colecţiilor străine, în «special colecţiunii *Sirey* ori *Fuzier Hermann*. Aceasta mai ales în epoca «noastră de diversitate de legislaţii, pentru a da putinţa celor dornici de a «cunoaşte legile vechiului Regat să se orienteze uşor, să înţeleagă valoarea «şi caracterul jurisprudenţei noastre, fără de a fi siliţi să caute în reviste «ori în Buletinul Casaţiei, ceeace nu e destul de lesne şi în orice caz re«clamă timp mult.

«D-l Hamangiu a înţeles această nevoie şi a căutat s'o satisfacă, mai ales «că — după spusa sa — de mult adunase material pentru o astfel de lucrare.

«Cu spiritul să uîntreprinzător, cu mult curaj — şi ajutat de d-l N. Geor«gian, magistrat la Trib. Ilfov, pentru o parte—a păşit la înfăptuirea proiec«tului şi a isbutit să publice lucrarea, pe care a depus-o la premiul Asachi «de 50.000 lei.

«Codul civil, în această ediţie, este format din 4 volume mari, fiecare «de peste sau aproape 700 pagini. El este adnotat cu trimiteri la doctrina «franceză şi română şi cu jurisprudenţa dela 1868 până la apariţia volu«melor. La finele vol. IV, se află şi o bogată tablă de materii alfabetică «de peste 200 pag. care este foarte bine întocmită şi de un deosebit folos «mai ales pentru întrebuinţările practice.

«După ce, sub fiecare articol, se reproduce izvorul francez, italian, «belgian ori vechiu românesc, se indică doctrina franceză, reprezentată «prin autorii principali şi apoi doctrina românească, făcându-se trimiteri «la volumele respective. Doctrina românească a fost cercetată aproape «în întregime; volume, broşuri, articole, adnotări, aproape tot ce e mai «însemnat a fost adunat, cercetat, grupat cu multă îngrijire, astfel încât cerce«tătorului i s'a uşurat extrem de mult sarcina căutării și întrebuin«țării lor.

«Urmează apoi jurisprudența română și în special, cea mai impor«tantă, a Curții de Casație.

«Acì mai ales, lucrarea este foarte bogată căci autornl a căutat să ex«tragă tot ce a putut găsì şi să completeze ceeace se mai reprodusese până «acum în alte coduri adnotate.

«Acolo unde jurisprudența este mai numeroasă, expunerea ei a fost «precedată de un index alfabetic, bine întocmit după modelul colec«țiunilor amintite.

«Jurisprudența a fost aleasă şi clasată în chip foarte metodic. S'a re«produs părțile mai importante din hotărîri, cari merită această calificare «de jurisprudență şi enumerarea lor s'a făcut în chip cronologic. Nu s'au «neglijat nici hotărîrile dela Tribunale și Curți de Apel.

«Modul cum este aranjată jurisprudența înlesnește nu numai între«buințarea ei din punct de vedere practic ci dă şi posibilitatea de a-i cu«noaște evoluția, transformările, tendințele, de a aveà în față o imagine a «dreptului nostru civil jurisprudențial, de a convinge că avem și noi ju«risprudența noastră, asemănătoare, e adevărat dar de multe ori diferită «de a izvoarelor codului nostru civil.

«Chiar dacă se găsesc unele lipsuri sau unele defecte, nu trebuie uitat «că es.e prima mare lucrare, la noi în acest gen; şi nu e îndoială că autorul «se va strădul să îndrepte totul şi să năzuiască a egalà în toate privințele «colecțiile străine.

«Lucrarea d-lui Hamangiu reprezintă o muncă pe care puțini o bă«nuesc și o înțeleg.

«In judecata asupra ei nu trebuie să uităm că Dreptul este cuprins și «în jurisprudență, și ca atare lucrările de acest fel nu trebuiesc socotite «fără valoare.

«Ca și lucrările de doctrină și ea este o manifestare a culturii juridice «românești și probabil că va fi de mai mare folos decât unele din tratatele «de doctrină.

«Pentru munca depusă, pentru valoarea lucrării sale, pentru activi«tatea desfășurată până acum pe terenul Dreptului şi pentru a-l îndemnà «să stăruiască în acest senz, cred că puteți acordà d-lui Hamangiu, cel «puțin o mare parte din acest premiu».

D-l DIM. GUSTI ceteste următorul raport asupra scrierii *Sociologie Generală* de D-l Traian Braileanu, distinsă cu o parte 7.000 lei Premiul Adamachi, sporit la 20.000 (divizibil):

«Lucrarea d-lui T. Braileanu alcătueşte partea a treia a unui sistem de «gândire proprie socială; după ce autorul a analizat problemele èticei «filosofice — într'o scriere publicată în 1919 în limba germană «Die Grund-«legung zu einer Wissenschaft der Ethik» — a publicat în 1923 o «Intro-«ducere în Sociologie», iar acum prezintă «Sociologia generală», rămânând ca «o contribuție ulterioară asupra teoriilor artelor sociale, ce va formà un tra-«tat de Politică. să desăvârşească opera.

«Sociologia are ca obiect de cercetat, după d-l Brăileanu, «societatea «sau comunitatea omenească ca sistem autonom şi evolutiv». Patru mari «probleme, scrie autorul. se impun studiului sociologiei generale: pro-«blema originii societății, a staticei sociale, a dinamicei sociale şi în sfâr-«şit, o «sinteză» a lor, menită să ne înlesnească fixarea legilor sociale gene-«rale. Autorul cercetează teoriile familiei şi după D-sa, «ipoteza» evoluției, «pentru a rezolvà problema originii societății.

«Cu studiul forțelor «care acționează asupra comunității». formându-i «structura sa specifică, se ocupă statica socială. Diferitele categorii ale acestor forțe determină. crede autorul, diferitele tipuri sociale; aşà. bunăoară, «tipul social al familiei diferențiate în sexe, vârsta, este determinat de me-«diul cosmic; semințiile şi rasele. ca varietăți antropologice, sunt rezul-«tatele forțelor fizice (climatul, poziție geografică, configurația şi struc-«tura solului); genurile de viață, adică tipurile sociale de culegător, pes-«cari, vânători. păstori și agricultori. sunt datorite florei și faunei; Statele «sunt produsele forțelor politice, și, în sfârșit, comunitățile juridice se da-«toresc individului.

«In afară și desprinse de acțiunea mediului ambiant. societatea funcțio-«nează însă «autonom» prin educație, politică, economie, industrie și re-«ligie; aceste funcțiuni crează sistemele sociale: tipul psihic individual, «Statul identic cu nația. sistemul social autarc și cosmosul corespunzător «ordinei sociale.

«Iată tabloul sociologic rezumativ pe care-l fixează autorul n ucrarea «sa, în linii precise și cuprinzătoare, deșì foarte generale.

«Dar autorul, în programul ce și-l fixează (p. 75), pe lângă problema: «genezei. a existenței și a manifestărilor societății, consideră încoronarea «cercetărilor sale în găsirea legilor sociale generale, care trebuie să fie «în acelaș timp sinteza celor două puncte de vedere, static și dinamic. «Cetitorul atent este însă surprins, că această materie hotărîtoare pentru «cugetarea autorului nu este deloc atinsă; să facă ea oare obiectul de stu-«diu al unei alte lucrări ? Nu ştim. Căci autorul nu ne spune nicăeri acest «lucru. Aceasta este în tot cazul partea enigmatică a volumului.

«Sociologia a câștigat definitiv dreptul ei de încetățenire printre «marile discipline științifice; catedre speciale o consacră pretutindeni în «învățământul superior; ea a pătruns în unele țări înaintate chiar în «programul învățământului normal primar și secundar; în România ea s'a «introdus până acum în Universități și în programele școalelor normale, «de sigur însă ea nu va întârzià și va intrà și în programa învățămân-«tului secundar.

«In special după războiul mondial orientarea generală a spiritului pu-«blic se îndreaptă spre un examen serios al marilor probleme sociale.

«Totuşi aceste recunoaşteri nu împiedecă discuţiile aprinse în jurul «legitimităţii ştiinţifice a sociologiei.

«Mai mult decât în oricare altă ştiinţă, în Sociologie, se discută azi «totul: natura problemelor ei, primejdiile şi obstacolele ce le întâmpină «în rezolvarea lor, precizia şi limitele ce trebuie să şi le impună.

«Din această necesitate de conştiinţă ştiinţifică, în toate ţările culte «apar din ce în ce mai numeroase tratate şi lucrări consacrate sociologiei «sistematice.

«Deaceea şi lucrarea d-lui Traian Brăileanu este binevenită. De si-«gur formularea şi tratarea problemelor cuprinse în această lucrare sunt «discutabile. O analiză amănunţită, potrivită importanţei materiei, o voiu «face în revista de specialitate pe care am onoarea a o conduce.

«Apariţia «Sociologiei generale» este mărturia vie a activităţii ştiinţi-«fice continue şi bine susţinute a autorului; dar, mai mult, ea a adus «un serviciu real societăţii culte româneşti, provocând interes şi atrăgând «atenţia publicului român asupra semnificaţiei problemelor sociologice.

«Deaceea, propun ca Academia Română să consacre această lucrare, «premiind-o».

D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte următorul raport asupra scrierii d-lui E. Cristoforeanu *Contract de transport*, distinsă cu o parte de 5.000 lei din acelaş premiu:

«D-l E. Cristoforeanu, Doctor în Drept dela Roma, Advocat, a depus «la premiul Asachi de 50.000 lei un volum de 352 pagini, în cari se ocupă «de Contractul de Transport.

«Una dintre chestiunile cele mai importante pentru vieaţa economică «este chestiunea transportului. Această însemnătate a înţeles-o autorul şi «a căutat s'o studieze din punct de vedere juridic. In lipsa de lucrări «care se simte în atâtea domenii, lucrarea d-lui Cristoforeanu este foarte «binevenită.

«Autorul — care a mai depus şi altă lucrare în colaborare cu d-l Pa-«raschivescu-Bălăceanu — dovedeşte că are pregătire pentru asemenea cer-«cetări, că are mult interes pentru ele şi lasă să se întrevadă că are dorinţa «de a le continuà.

«Volumul de faţă cuprinde analiza pe larg a transportului terestru de «lucruri în cadrul codului de comerţ. După o introducere, destul de in-«teresantă se ocupă în capitole speciale şi în mod amănunţit despre natura şi «fundamentul contractului de transport, despre încheierea acestui contract, «executarea lui, drepturile expeditorului şi ale terţiilor; sosirea la desti-«naţie. După acestea, studiază privilegiul cărăuşului şi responsabilitatea lui.

«In partea din urmă, cercetează chestiunea daunelor arătând cum tre-«buie calculate în diferitele ipoteze ce se pot prezentà.

«Lucrarea se încheie cu un capitol despre acţiuni şi exerciţiul lor exa-«minând şi chestiunea decăderii din acest exerciţiu.

«După cum uşor se vede, autorul a căutat să trateze subiectul în chip «cât mai complet. In tratare a utilizat, cu toată pregătirea necesară — mai «ales doctrina italiană şi franceză, precum şi jurisprudenţa respectivă fără «de a neglijà pe aceea română. Dânsul a cercetat principalele controverse, «şi a căutat să-şi arate şi punctul său de vedere asupra problemelor discu- «tate.

«Expunerea este făcută după plan bine întocmit şi într'o limbă destul «de clară şi precisă.

«Volumul va fi de mult folos. Autorul îmbogăţeşte literatura noastră «juridică cu o lucrare bună.

«Socotesc că este bine a se acordà autorului o parte din premiul arătat».

Preotul N. M. POPESCU ceteşte următorul raport al d-lui N. Iorga asupra scrierii *Regele Ferdinand al României*, de d-l Ştefan Meteş, distinsă cu o parte din acelaş premiu:

«Intr'o formă uşoară şi plăcută şi cu o căldură sinceră, părintele Şte- «fan Meteş a înfăţişat vieaţa Regelui. Scutită de fraze banale şi de formu- «lele oficiale, cartea va face bine. O recomand pentru o parte din premiul «de 50.000 de lei».

D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte următorul raport asupra scrierii d-lui Maior V. Chiru *Dreptul Penal Militar*, distinsă cu 3.000 lei din acelaş premiu:

«Autorul a prezentat la premiul Statului Gh. Asachi, de 50.000 lei, aceste «2 lucrări. Dintre ele cea de a doua: Indicator judiciar militar în 2 vol. «este o lucrare care este utilă pentru justiţia militară, prin modèlele de «acte ce cuprinde, prin comentariile unor legi, prin îndrumări pentru «buna funcţionare dar nu întruneşte condiţiile cari ar îndrituì acordarea «unui premiu. De sigur că autorul a depus-o pentru a dovedì preocupările «sale şi continua activitate de scriitor, mai ales în acest domeniu.

«Lucrarea «*Dreptul penal militar*» vol. I. Infracţiunile. 534 pag. se pre- «zintă cu totul altfel.

«După ce a expus pe larg principiile generale de drept penal, s'a ocu- «pat în special de infracţiunile cu caracter militar, tratându-le cu «multă îngrijire şi dându-le toată desvoltarea. A utilizat principalele lu- «crări de doctrină, mai puţin jurisprudenţa şi a făcut observaţiuni destul «de interesante; totul a fost expus într'o limbă clară.

«Pe alocuri s'ar fi impus mai multă concisie dar în genere nu se poate «socotì aceasta un mare defect al lucrării.

«Fără de a fi o lucrare profundă, ea este totuş bine alcătuită şi foarte «utilă, mai ales pentru cei ce sunt chemaţi să aplice justiţia militară.

«Nu i se poate acordà premiul de 50.000 lei dar merită o încurajare; «deaceea cred că poate fi luată în considerare pentru o parte din acest «premiu».

D-l Dr. GR. ANTIPA ceteşte următorul raport asupra manuscrisului *Industriile săteşti şi grădinile de legume pentru lucrători în raport cu economia*

națională, de d-l Oreste A. Anastasiu, lucrare distinsă cu premiul San-Marin de 2.000 lei:

«Secțiunea Istorică a binevoit a mă însărcinà să examinez și să fac «raportul asupra lucrării cu Motto: «Patrem familias vendacem, non eman«cem, esse oportet» ce s'a prezentat în manuscript la concursul premiu«lui San-Marin de 2.000 lei, asupra subiectului dat: «O problemă de Eco«nomie națională în legătură cu nouile hotare ale țării».

«Deşi nu fac parte din această secțiune, am acceptat cu plăcere această «sarcină, deoarece mi s'a dat prilejul nu numai de a examinà o lucrare «interesantă și utilă și de a o recomandà spre premiere, dar, totodată, «de a atrage în mod special atențiunea Academiei asupra importanței «chestiunii pe care o tratează.

«Sub titlul modest «*Industriile sătești și grădinile de legume pentru lu«crători în raport cu economia națională*», anonimul autor tratează două probleme, în aparență de o importanță restrânsă însă în realitate de cea «mai mare însemnătate pentru viitorul economic și social al țării.

«In adevăr, de mai bine de un sfert de veac s'a pornit în țară o miş«care pentru a învățà pe țărani meseriile, spre a le dà, în afară de agri«cultură, și alte mijloace de câștig, ca să se înstărească și să poată duce «o vieață mai prosperă. Statul a trimes în străinătate învățători ca să de«prindă lucrul manual și să-l predeà în școlile rurale; s'au înființat «profesori ambulanți. în orașe, s'au înființat Societăți pentru încurajarea «muncii casnice la sate și desfacerea produselor ș. a. m. d. Din acest «punct de vedere, dar, s'a desfășurat o muncă culturală lăudabilă, căci «astăzi, în adevăr, multe sătence au putut să dea o creștere mai bună «copiilor, mulțumită micilor plusuri de câștig ce le realizează prin «vânzarea de țesături, broderii și tot felul de alte produse ale «muncii lor casnice.

«Privită însă dintr'un punct de vedere mai larg, acela al economiei «generale a țării, chestiunea unei organizări sistematice și raționale a aces«tor industrii în toată țara capătă o însemnătate de prima ordine: Fap«tul că Agricultura, în solul și clima noastră, lasă pe țăran — împreună «cu familia sa — mai multe luni pe an neocupat, înseamnă că găsirea «mijloacelor de a se întrebuințà tot acest timp pentru o muncă produc«tivă și organizată reprezintă putința aproape a unei dublări a producției «a 82% din populațiunea țării, adică o enormă sporire a producției na«ționale.

«Faptul, apoi. că în apropierea mai a fiecărui sat se găsesc în abun«dență tot felul de produse naturale, materii prime și izvoare de energie, «înseamnă iarăș că pe această cale se poate utilizà și pune în valoare în «mod rațional o întreagă serie de izvoare naturale de producție rămase «neutilizate și cari, industrializate în totalitatea lor. ar sporì deasemenea «considerabil producția națională.

«Faptul, în fine, că, în toate Statele, în mare parte, numai acele in«dustrii mari au o vieață trainică, cari s'au desvoltat treptat din industriile

«mici şi astfel sunt puternic înrădăcinate atât în pământul din care şi-au «luat naştere cât şi în aptitudinile populaţiunii — desvoltate şi perfecţio-«nate şi ele din generaţie în generaţie — înseamnă că şi la noi calea ade-«vărată a desvoltării industriei mari — aducătoare de bogăţie în ţară — «trebuie să pornească dela încurajarea micilor industrii la sate.

«Toate aceste fapte — şi multe altele — ne arată dar marea importanţă «pe care o capătă chestiunea industriilor săteşti când o aşezăm în cadrul «larg al intregii economii naţionale. Şi, tot astfel, îi creşte şi mai mult «însemnătatea, când o privim încă şi din punctul de vedere social sau «chiar din acel al apărării naţionale.

«Când dar noul Stat Român se află tocmai în perioada de completă «reorganizare — trebuind să ne chibzuim bine cum să-i organizăm gos-«podăria pentru a-i asigurà viitorul — şi când sărăcirea, la care am fost «aduşi prin răsboiu şi ocupaţia duşmană a ţării, ne sileşte a nu mai lăsà «nici un izvor de bogăţie naturală a ţării şi nici un izvor de energie şi muncă «neutilizată, atunci, de sigur că, o meditare serioasă asupra tuturor «acestor probleme se impune atât omului de ştiinţă cât şi omului «de Stat.

«Rezolvirea acestor probleme nu se poate face însă numai printr'o «trăsătură genială. Ea cere un studiu minuţios asupra naturii ţării din «fiecare regiune şi asupra aptitudinilor populaţiilor respective precum ş «asupra posibilităţilor de aprovizionare cu materiile prime ce lipsesi› «în fiecare regiune sau a posibilităţilor de desfacere a produselor lor. Darc «mai presus de toate, ea cere o perfectă cunoaştere a întregii chestiuni, «care să servească de bază la stabilirea unui plan unitar de acţiune — bine-«conceput şi studiat în toate consecinţele sale — şi la crearea organiza-«ţiunilor de Stat necesare punerii sale în aplicare.

«Acesta a fost punctul de vedere din care am crezut că trebuie să exa-«minez lucrarea ce ni s'a prezintat la premiu, spre a vedeà dacă în adevăr «ea poate fi de vreun oarecare folos în rezolvirea acestei mari chestiuni «de interes naţional.

«Din modul cum autorul îşi împarte materia şi-şi pune întrebările, «răspunzând la fiecare din ele în cele 7 capitole cari compun lucrarea sa, «se vede că el a înţeles bine chestiunea în toată întregimea ei şi că se sileşte «a o tratà în cadrul larg al raporturilor ei cu economia naţională.

«In primul capitol, autorul discută cu destulă competenţă chestiunile: «De ce săteanul ar trebuì să practice iarna o mică industrie; de ce lucră-«torul industrial ar trebuì să lucreze în orele libere pământul ?». El arată — «sprijinit pe multe citaţiuni din cei mai de vază economişti teoreticiani — «starea generală a acestor chestiuni în raport cu doctrinele economice şi «motivele cari au îndemnat diferitele ţări să ià măsuri pentru rezol-«virea lor. Arată cum, prin împreunarea ţărilor surori, România are acum «putinţa de a trece dela starea de producţie unilaterală de produse ali-«mentare la o stare de autarchie, adică să-şi creeze o piaţă autonomă in-«ternă, spre a ajunge pe această cale la o independenţă economică, atât «de necesară şi din punctul de vedere al apărării naţionale.

«In capitolul al doilea, tratează chestiunea industriilor sătești în străi-«nătate, arătând, cu bogate citațiuni din literatura economică, nevoile ce «s'au ivit și soluțiunile ce s'au dat în diferitele țări.

«In capitolul al treilea, arată starea actuală a industriilor sătești din «România, îndeletnicirile din strămoși ale populației în această direcție «și factorii naturali cari le-au provocat. Prin citații culese cu multă hăr-«nicie din datele răslețite prin tot felul de publicații, el reușește să dea «un tablou — de sigur cu totul incomplet — de îndeletnicirile industriale «ale săteanului din diferitele regiuni ale țării.

«Chestiunea aceasta, care formează punctul de plecare al întregii ac-«țiuni ce se va porni în acest scop, cere de sigur un studiu mai serios, «prin anchete minuțioase făcute după un program larg printr'o întreagă «organizare de Stat. Căci, în foarte multe din micile industrii dela sate, «se găsește sâmburele unor viitoare mari industrii ale țării și cari deci «trebuiesc urmărite în toate firele lor. Un singur exemplu, din propriile «mele studii, va lumină nevoia unui astfel de mod de procedare: Se știe «că, în satul Pucheni și alte sate din apropiere, din jud. Prahova, locuitorii «se îndeletnicesc în timpul iernii cu *industria împletiturilor de papură* — «rogojini și coșnițe de tot felul —. Materia primă, adică papura, o aduc «din porțiunea din Balta Dunărei cuprinsă între Giurgiu și Oltenița și «mai cu seamă din Bălțile Prundul, Pietrile și altele. Pentru ca papura «să poată corespunde la nevoile diferitelor feluri de împletituri, ea tre-«buie să fie recoltată după anume reguli, la anumite timpuri și în anume «stări a desvoltării ei; deasemenea trebuie să fie uscată și condiționată «după anume reguli. Pentru toate aceste operațiuni, sătenii din Pucheni «au specialiștii lor, pe cari îi trimit din timpul verii la Baltă și pe cari «apoi îi întâlnim târziu toamna — timp de mai multe săptămâni — în «lungi convoiuri de care încărcate cu snopi de papură, întorcându-se spre «Pucheni și încurcând circulația de pe stradele Bucureștiului. In sat îi «așteaptă ceilalți specialiști cari au a depozită, curăță și prelucră materia «primă adusă.

«Rogojinile și împletiturile de papură sunt însă un produs de mare «consumație pentru toată țara, atât pentru întrebuințare casnică, cât și «pentru tot felul de ramuri de activitate, ca ambalaj etc. Valorile cari se «produc de această industrie sătească sunt considerabile, întrecând cu mult «valoarea producției multor fabrici mari. Tot astfel este cu industria teiu-«lui, copăilor de lemn de plop și câte altele.

«Toate aceste industrii sătești, cărora li se acordă astăzi o prea mică «importanță — dacă vor fi studiate cu deamănuntul, regulate după prin-«cipiul diviziunii muncii și specializării, regulate cu privire la recoltarea «materialului, transport, depozitare etc., și dacă se vor construì mașini «potrivite pentru a economisì munca manuală inutilă — ele vor devenì «de sigur puternice industrii. Industrii cari: să poată satisface nevoile «largi ale consumației, să hrănească un mare număr de populație, să «pună în valoare multe produse naturale ale țării rămase astăzi neutilizate «și să sporească considerabil producția națională.

«Studiul acestor chestiuni nu trebuie deci să se limiteze numai la «câtevà date din studiile etnografice şi de artă populară adunate de în«văţători; ele trebuiesc pornite în mod sistematic de specialişti cu o «cultură tehnică, economică şi comercială suficientă, potrivită marei im«portanţe economice a chestiunii.

«In capitolul al IV-lea, autorul arată mijloacele pe cari le crede el ne«cesare pentru înviorarea industriilor săteşti. Şi în această privinţă, de si«gur, el se gândeşte numai la mijloace prea mici — învăţători ambulanţi, «ateliere pe lângă şcoli etc., — faţă de marea însemnătate a chestiunii. «Şi în această direcţie se cere o acţiune în stil mare din partea Statului, «condusă de adevăraţi specialişti după un plan bine chibzuit.

«Capitolele V şi VI, tratează despre grădinile de zarzavat pentru lu«crătorii industriali din străinătate şi din ţară. Este meritul autorului de a «pune la punct şi această chestiune, arătând starea ei în străinătate — acolo «unde chestiunea socială a lucrătorilor industriali e într'o stare acută — «şi nevoia de a luà din timp, şi la noi în ţară, măsuri similare.

«Capitolul VII, tratează foarte pe scurt o chestiune mare: Problema «grâului şi autarhia economică. Pentru o chestiune atât de importantă, «16 pagini de manuscript scris rar, chiar dacă ar arătà numai liniile gene«rale, nu pot fi suficiente nici pentru a o lămurì; şi cu atât mai mult încă «pentru a-i pune în evidenţă soluţiunile ce i se cuvin. Aceste grele pro«bleme comportă dar un alt tratament decât cele câtevà consideraţiuni «generale ale autorului.

«In totul, lucrarea ce ni s'a prezentat la premiu este o lucrare conştiin«cioasă şi scrisă cu destulă competenţă, bazată însă mai mult pe date li«terare decât pe cercetări proprii. Ea are totuş marele merit de a pune «întreaga chestiune la punct şi de a-i formulà problemele. Rămâne ca «cercetări serioase ulterioare şi o acţiune bine condusă să-i deà în viitor «soluţiile ce i se cuvin.

«Lucrarea merită cu prisosinţă a i se acordà micul premiu la care a «concurat, căci modul cum e pusă chestiunea va stimulà gândirea şi va «împinge pe alţii la cercetări mai amănunţite şi prin aceasta îşi va înde«plinì rolul ei în rezolvirea unei mari chestiuni naţionale».

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următorul raport al d-lui G. G. Longinescu asupra scrierii d-lui Gh. Pandele *Fulmicotonul de Infanterie şi Artilerie din vata de celuloză de lemn «Letea»*, distinsă cu premiul Statului Lazăr redus la 25.000 lei:

«Pun această lucrare printre cele dintâiu cari trebuiesc luate în seamă «la acordarea unui premiu academic. E teza de doctorat a autorului. O «cunosc în toate amănuntele. Am însemnat, pe exemplarul trimis spre «cetire, părţile mai importante pe cari sprijin recomandarea mea.

«D-l Pandele e cel dintâiu la noi care a izbutit să prepare fulmicoton «din celuloză de lemn, în loc de celuloză de bumbac, întrebuinţată pre«tutindeni până la răsboiul cel groaznic. Se svonise că Germanii, ne mai «putând aduce bumbac, întrebuinţează tocmai celuloza de lemn. Chimişti

«mari din Anglia și Franța tăgăduiau că celuloza de lemn ar puteà «înlocuì bumbacul. Francezii n'au deslegat nici până azi această grea «problemă deoarece toate încercările lor au fost făcute cu pastă de celu-«loză care mai cuprindeà multe rămășițe lemnoase și nu cu vată de celu-«loză, cum a făcut tânărul nostru chimist.

«Prin lucrări cu totul anevoioase, multe, îndelungate și migăloase, d-l «Pandele a izbutit în 1915 să prepare fulmicoton de cea mai bună calitate.

«La pulberăria Dudești, a făcut în 1915—1916 peste 250 de nitrări «pentru a stabilì compoziția amestecului nitrant, temperatura și durata «de lucru și a găsit astfel o metodă de fabricare a unui fulmicoton unic. «Până la d-l Pandele, pulberea de infanterie, în cazul bumbacului, se ob-«ținea din două fulmicotoane: unul cu 13,36% azot și altul cu 12,80% «astfel încât prin amestecul lor să deà fulmicotonul cu 13,05—13,15% «azot, iar pulberea de artilerie se obțineà din două feluri de fulmicotoane «și anume, unul cu 12,50% și altul cu 12,80% azot, astfel încât prin ames-«tecul lor să se obțină un fulmicoton cu 12,65—12,80% azot. Fulmico-«tonul unic pentru infanterie, obținut de d-l Pandele are 13,10% azot «și 20,50% solubilitate, iar fulmicotonul unic de artilerie are 12,76% «azot și 89% solubilitate.

«Trecând din laborator în fabrică, d-l Pandele a îmbunătățit mult «metodele de fabricare, reducând dela 60 de ore la 25 ore timpul necesar «pentru fierberea și stabilizarea fulmicotonului. In modul acesta, o fa-«brică de fulmicoton își poate îndoì fabricarea fără nici o cheltuială. Sta-«bilitatea pulberii fabricată cu acest fulmicoton e mai mare decât în cazul «fulmicotonului de bumbac.

«Pulberile și fulmicotoanele fabricate astfel în 1915 au fost găsite și «azi, după 11 ani, în foarte bune condiții de stabilitate.

«Această lucrare a d-lui Pandele, asupra fulmicotonului din vată de «celuloză, face parte din clasa lucrărilor de Chimie cari transformă pe «deantregul unele industrii. Mă gândesc la fabricarea acidului sulfuric «de contact și la fabricarea indigoului sintetic, cari au cerut zeci de ani «de încercări și cheltueli de zeci de milioane pentru a da industriei, câș-«tiguri de zeci de ori mai mari.

«Insemnătatea acestei lucrări a d-lui Pandele pentru țara noastră am «arătat-o prin următoarele rânduri, în «Curs Metodic de Chimie și Mine-«ralogie de Dr. C. I. Istrati și G. G. Longinescu, ediția IX-a, pag. 393.

«... Această descoperire este de cea mai mare însemnătate pentru noi. «In adevăr, întrebuințând celuloza din lemn nu mai avem nevoie de bum-«bacul din străinătate pe care în timp de răsboiu nici nu-l putem aduce.

«Munții noștri, în cari am găsit adăpost dealungul sbuciumatului «nostru trecut, ne vor apărà astfel și în viitor. Din codri, cu cari Românul «e frate, vom scoate celuloza din brazii seculari, o vom nitrà cu acid azo-«tic și sulfuric, făcuți la noi în țară, o vom prelucrà în pulbere fără fum, «și ne vom apărà hotarele prin noi înșine».

D-l Dr. G. MARINESCU citește următorul raport asupra lucrării *Studii și cercetări asupra sistemului vegetativ și secrețiunea internă a ovarului* de

d-l Al. Crăiniceanu, distinsă cu o parte de 10.000 lei din premiul Adamachi sporit la 30.000 lei (divizibil):

«*Studii şi cercetări asupra sistemului vegetativ şi secreţiunea internă a ovarului.* Monografie consistând din 106 pagini, în cari sunt reunite mai «multe articole publicate în «*Revista ştiinţelor medicale*». Lucrarea conţine «7 capitole, o planşe cu două figuri în culori şi numeroase date statistice «relative la variaţiile tonusului simpatic şi vagal, constatate cu ajutorul «probei cu atropină şi tahicardie ortostatică.

«După o introducere asupra anatomiei sistemului simpatic şi centri- «lor vegetativi medulari, precum şi despre sistemul parasimpatic şi fi- «ziologia centrilor vegetativi, autorul descrie metodele curente de explo- «rare a sistemului vegetativ. Astfel studiază cât se poate de complet, «metodele fisiologice şi probele farmacologice, inzistând în special asu- «pra probei atropinei şi tahicardiei ortostatice care, după autor a reali- «zat un progres netăgăduit în determinarea tonusului vegetativ. D-l Crăi- «niceanu a cercetat această din urmă probă pe mai bine de 100 cazuri şi «a ajuns la următoarele concluziuni:

«Din cele 100 observaţiuni rezultă că suma tahicardiei ortostatice ini- «ţiale şi a puterii de inhibiţie a vagului a fost:

1. «In 28% egală cu tahicardia ortostatică absolută, ceeace demon- «strează că fenomenul s'a datorit unei excitaţiipur simpatice, fără nici «o participare a vagului;

2. «In 44%, puţin mai mică decât tahicardia ortostatică absolută. «Având în vedere micile diferenţe observate (afară de rari excepţiuni, «cari vor explicà anomaliile acestui fenomen) tahicardia ortostatică s'a «produs prin o dublă excitaţie a ambelor sisteme vegetative, însă cu o « enormă predominenţă a sistemului simpatic;

3. «In 29% puţin mai mare decât tahicardia ortostatică absolută· «Aceste cazuri ar demonstrà, că a existat, în baza aceloraşi mici dife- «renţe observate, o uşoară paralizie a vagului.

«Tahicardia ortostatică prezintă o patogenie complexă. E este dato- «rită, de cele mai multe ori, unei excitaţiuni a ambelor sisteme vegetative «cu o enormă predominenţă a sistemului simpatic.

«D-l Crăiniceanu confirmă datele d-lor Danielopol şi Carniol cari au «elaborat metoda atropinei şi tahicardiei ortostatice. Sunt dator însă să adaog că proba aceasta, căruia autorul îi atribuie o mare importanţă, este «insuficientă pentru stabilirea turburărilor sistemului vegetativ, cum am «căutat să arăt într'o şedinţă anterioară a Academiei [1]). Ea trebuie tot- «deauna să fie completată cu alte probe de ordin mecanic, biologic «sau farmacologic.

«Un al doilea capitol tratează chestia variaţiilor tonusului vegetativ «la femeia normală. Din cercetările autorului, reiese că secreţia internă a

---

[1]) *G. Marinescu et O. Sager.* Sur la valeur des tests pharmacologiques dans l'exploration des reflexes vegetatifs. *Bulletin de la section scientifique de l'Académie roumaine.* X-ème année, No. 3, 1926.

«ovarului și a celorlalte glande întreține tonusul vegetativ, deaceea când «această secreție dispare, tonusul vegetativ scade. Diminuarea tonusului «vegetativ nu corespunde totdeauna cu apariția insuficienței ovariene, ci «s'ar datorì unor influențe interglandulare.

«In capitolul următor, se studiază efectele suprimării unui singur ovar, «consecințele hyper- și hypo-ovariei în legătură cu tonusul vegetativ. Re«zultă că, în starea actuală a cunoștințelor noastre, secreția ovariană, dim«preună cu a celorlate glande presidă la desvoltarea corpului. Ea ține «sub dependența ei menstruația, fecunditatea și gestația. Pentru a primì «oul fecundat, prepară mucoasa făcând astfel posibilă desvoltarea acestuia «mai departe. Deșì natura exactă a productelor ovariene nu e lămurită, «cunoaștem însă proprietățile lor fisiologice: cardio-vasculară, hypoten«sivă, augmentarea funcțiunilor digestive și respiratorii, excitarea nutri«țiunii.

«In ultimul capitol, cel mai interesant, d-l Crăiniceanu trece la tratarea «insuficienții ovariene prin doze mari de calciu. Metabolismul calciului «în raport cu insuficiența ovariană este cunoscut de mult. Parhon cu Gold«stein au arătat că castrația produce o retenție a calciului în organism. «In urma ovariotomiei se cunosc cazuri de vindecare a osteo malaciei, «ceeace arată că între secreția ovarului și metabolismul calciului sunt «relații foarte strânse. In urmă, diferitele cercetări făcute în Germania «au arătat rolul calciului în insuficiența ovariană. D-l Crăiniceanu crede «că insuficiența ovariană, fiind legată de o hipoamfotonie impune un tra«tament amfotrop, cum e calciul, care a dat o ameliorare repede în aceste «stări patologice.

«Cercetările întreprinse de J. Dalsace, în castrația animală și turbură«rile metabolismului mineral confirmă cercetările anterioare și opiniunile «d-lui Al. Crăiniceanu. Ele arătà că în castrație, calciul e diminuat în or«ganism și că, prin urmare, tratamentul aplicat de d-l Crăiniceanu are o «bază rațională.

«Lucrarea d-lui Crăiniceanu Dr. A. este foarte meritorie, ea conține «cercetări originale din cari unele confirmă datele clinice ale altor autori, «cari nu erau bine cunoscute, iar pe de altă parte aduce fapte noui și in«teresante în domeniul fisiologiei ovarului, orientând tratamentul insu«ficienței ovariene în o nouă direcție folositoare și științei și bolnavilor. «Pentru aceste considerații credem că de și ea nu poate fi recompensată «prin premiul Lazăr în întregime, i s'ar puteà atribuì o bună parte din «suma disponibilă ce eventual ar rămâne prin reducție a premiului Lazăr».

D-l G. ȚIȚEICA cetește următorul raport asupra scrierii d-lui V. Alaci *Une classe des sommes trigonométriques qui peuvent approximer une fonction d'une variable réelle*, distinsă cu o parte de 5.000 lei din acelaș premiu:

«Lucrarea d-lui Alaci, extrasă din Buletinul Școalei Politehnice din «Timișoara, este o generalizare a chestiunii pe care a tratat-o acum câțivà «ani în teza sa de doctorat, susținută la București, dar cuprinzând și apli«cațiuni mai întinse.

«Dela studiul clasic al lui Dirichlet asupra sumei unei serii a lui Fou-«rier, cea dintâi generalizare cu urmări interesante a fost introducerea «mijlociei aritmetice de către d-l Fejér. Această mijlocie cereà studiul «unei integrale analoage cu a lui Dirichlet, cu deosebire că o fracție care «la Dirichlet aveà puterea întâia, la Fejér aveà puterea a doua. Imediat «s'a făcut o a doua generalizare, introducându-se de către d-l Jackson «puterea 4-a.

«Pe acest drum a apucat d-l Alaci, introducând puterea p în teza sa, «iar acum deosebind numărătorul de numitor introducând puterea p la «numărător și q la numitor.

«Studiul se înfățișà cu două greutăți de soiuri cu totul deosebite: greu-«tăți tehnice adică de calcul, greutăți teoretice. D-l Alaci a învins greu-«tățile de calcul, care erau grele și delicate și a arătat însemnătatea cel «puțin parțială de natură teoretică pentru studiul funcțiunilor de varia-«bilă reală a sumelor pe cari le-a introdus.

«Cele dintâiu două capitole cuprind partea de calcul, al doilea capitol «servind ca o pregătire esențială pentru partea teoretică. Aceasta cuprinde «două capitole. In cel dintâiu, d-l Alaci studiază convergența sumelor «introduse, cu aplicații foarte interesante la funcțiunea periodică lineară. «Studiul punctelor de discontinuitate, atât în acest caz, cât și în cazul ge-«neral e făcut cu toată grija.

«In al doilea și cel din urmă, d-l Alaci studiază gradul de aproximație «prin sumele precedente.

«In definitiv, lucrarea d-lui Alaci e o contribuție serioasă la studiul «seriilor Fourier. D-sa are marele merit de a fi dus până la capăt niște «calcule cari ar fi putut descurajà pe mulți și de a fi scos din ele unele «rezultate teoretice însemnate.

«Deaceea, lucrarea merită să fie luată în considerare pentru acordarea «unui premiu».

D-l Dr. G. MARINESCU cetește următorul raport asupra lucrării *Problema gușei și cretinismului în România* de d-l Liviu Câmpeanu, premiată cu o parte de 5.000 lei din acelaș premiu:

«*Dr. Liviu Câmpeanu. Problema gușei și cretinizmului în România*. Lu-«crare din clinica chirurgicală dela Cluj, conținând 194 pagini, din care «24 pagini cuprind un rezumat în limba franceză, însoțită de o biblio-«grafie foarte completă și de 2 hărți în afară de text.

«Autorul constată mai întâiu că distribuția gușii și a cretinismului «endemic nu erà bine cunoscută până astăzi. In adevăr, se știà că unele «localități și județe erau atinse de aceste flagele, însă informațiile existente «sunt restrânse și de interes local. Nici regretatul Felix nici Proca n'au «îmbrățișat chestiunea din punct de vedere al distribuției acestor boale «în toată țara. Autorul publică deci prima monografie destul de completă în «această privință, căutând să stabilească nu numai caracterul și extensiunea «endemiilor, dar și relațiile dintre acestea și cauzele etiologice cunoscute. «Lucrarea dă o statistică a tratamentului aplicat la Clinica din Cluj (dela

«1870—1922) şi termină printr'un scurt capitol asupra influenței cor«pului tiroid asupra fermenților oxidanți.

«Autorul şi-a luat deasemenea misiunea lăudabilă de a organiză o ac«țiune sistematică şi coordonată în contra efectelor acestor endemii, ne«glijate până acum. Comisiunea internațională de higienă din Paris a «cerut Ministerului Sănătății Publice din țară informații asupra en«demiei de guşe şi de cretinism. Astfel autorul a trimis un chestionar «colegilor lui de judeţ şi de plasă, pentru a puteà satisface cererea «menționată.

«Deşì statisticele de cari s'a servit Dr. Câmpeanu nu sunt de o pre«cizie matematică totuş permit să ne facem o imagine aproape de reali«tate. Din ele, rezultă mai întâiu că endemia guşii şi cretinismul, în Ro«mânia, se află în descreştere. Sunt localități renumite altădată prin nu«mărul mare de guşați, cari azi sunt puțin sau de loc atinse. Totuş în ju«dețele Sătmar-Ugocea şi Prahova există o oarecare sporire. Iată situația «actuală: Tot lanțul Carpaților este contaminat. Endemia se mai întinde «şi în masivul Munților Apuseni, pe munții Banatului, Harghita, fără să «respecte platoul Transilvaniei. In general teritoriul contaminat de guşe «evită creasta munților, se coboară însă uneori departe în câmpie. Avem «2 zone neatinse: una, în nord-estul şi sudul țării, corespunzând platou«lui moldo-basarabean, Dobrogei, Munteniei şi Olteniei de câmp; cea«laltă care se întinde dealungul frontierei de Vest. Endemia atinge 50 «din 76 departamente (adică 73%). Există două focare, la Petreşti şi Fun«dul Părului în jud. Vlaşca.

«Rezultă din statisticele autorului că din 865 localități cercetate, cre«tinismul nu se întâlneşte decât în 78, altele nu sunt atinse decât de guşe, «pe când în majoritatea absolută există guşați şi cretini.

«Din punct de vedere al gravității endemiei, autorul găseşte că în 552 «(69%) localități ea e puțin acuzată, în 210 (27%) e acuzată, iar în 37 «(4%) e o endemie gravă. In aceste din urmă, 30-70% din populație su«feră de această boală. Procedând în acelaş mod pentru cretini, găseşte «334 localități (82%) atinse de endemie puțin accentuată, 69 (16%) afec«tate de endemie accentuată, iar 8 (2%) localități atinse de endemie gravă. «Se poate zice dar că centrii guşogeni sunt în acelaş timp şi focare puter«nice de cretinism. Mai rezultă din statisticele d-lui Câmpeanu că există «localități în cari proporția de bolnavi e mai mare la bărbați decât la fe«mei şi invers. Proporția obişnuită este de 1 bărbat la 1—2 femei, însă «la Râşnov avem o bărbați la 16 femei, la Polovraci 12 bărbați la 1 femeie. «Relativ la vârstă nu avem informații precise. La Vulcani, Aninoasa etc., «întâlnim 100 copii la 200 adulți, iar la Coschin (jud. Maramureş) 225 «copii la 300 adulți.

«Cu toate că guşa e un flagel şi o scădere a energiei unei națiuni, nu «s'a dus totuş până acum o luptă sistematică contra ei. In Transilvania «tratamentul medical nu se aplică decât rareori, iar cel chirurgical a în«ceput prea târziu (1890). Tratamentul chirurgical a fost pus în practică «mai ales la clinica din Cluj. Tratamentul medical a fost inaugurat în

«Bucovina, înainte de răsboiu, a încetat în 1914. El erà aplicat la copii «de şcoală sub formă de 1—2 ctgr. de ioduri.

«Autorul studiază rând pe rând, fàctorii cari intervin în etiologia gu«şei. Indică influenţa atmosferei şi climatului, condiţiile economice şi so«ciale, eliminând rolul alcoolului şi al alimentaţiei. Crede că conformaţia «terenului nu are nici o influenţă, deoarece defileul Bistriţei (jud. Neamţ) «este bântuit de o vastă endemie, pe când defileul Oltului (jud. Ciuc) «rămâne neatins. In cele două văi vecine şi asemănătoare ale Prahovei «şi Teleajenului, endemia interesează cursul superior muntos al Teleaje«nului şi cursul inferior al Prahovei, iar regiunea parcursă de reunirea lor «e neatinsă de flagel. Guşa endemică din România nu confirmă aici teoria «tellurică a lui Bircher.

«Dr. Câmpeanu insistă însă asupra apei pe care o consideră ca un «factor guşogen de prima ordine. Topografia localităţilor contaminate este «în strânsă legătură cu văile râurilor cari izvorăsc din masivul bucovinean, «oricare ar fi direcţia lor şi constituţia geologică a pământului. Boala lip«seşte sau e foarte rară în localităţile situate în apropierea izvoarelor. Se «poate afirmà acelaş lucru despre endemia din munţii apuseni. In ceeace «priveşte unele localităţi din Târnava mare, Dr. Câmpeanu observă că toţi «locuitorii sunt guşaţi, pe când ţiganii semi-nomazi cari îşi procură «apa din diferite localităţi, nu sunt atinşi. Existenţa unor ape guşo«gene e confirmată de Niculescu şi Fâtzu în localitatea Stânceni (jud. «Mureş-Turda). In satul Ujicani, boala nu atinge decât populaţia «autohtonă.

«Autorul nu e fixat asupra teoriei radioactivităţii.

«D-l Câmpeanu neagă contagiunea guşii, căci aceasta se comportă «invers la epidemiile microbiene, cari câştigă în intensitate şi extensiune «prin circulaţia populaţiei, pe când guşa se stinge prin emigraţie. Nu «există nici predispoziţie, nici stare refractară în legătură cu rasa, ende«mia atingând pe Români, Ruteni, Germani, Polonezi, Ţigani şi Un«guri şi lovind mai cu seamă pe aceia cari au fost expuşi mai cu seamă «la acţiunea nocivă a agentului boalei.

«In timpul răsboiului, proporţia bărbaţilor bolnavi a crescut.

«Autorul trece în revistă simptomele guşii şi indică tratamentul chi«rurgical, aplicat la clinica din Cluj, cu anestezie locală. Operaţia, în guşa «parenhimatoasă, constă în extirparea cu resecţie a unuia sau a ambilor «lobi, iar, în formele nodulare şi kistice, enuclearea intra-glandulară. Com«plicaţii s'au constatat uneori (hemoragii, leziunea nervului recurent, te«tania, supuraţia). Nu s'a observat recidiva.

«D-l Câmpeanu termină arătând cercetările sale biologice făcute asu«pra corpului tiroid, bazându-se pe experienţele subsemnatului pe cari «le confirmă. In rezumat, D-sa conchide:

1. «Că tiroida influenţează enorm metabolismul;
2. «Că această influenţă e electivă pentru diversele organe;
3. «Că intensificarea schimburilor se vădeşte prin hipertermie, şi spo«rirea cantităţii de fermenţi oxidanţi;

4. «Că oxidasele cresc în organele siergice și diminuează în orga- «nele antagoniste;

5. «Că hipertermia nu e cauza, dar rezultatul activității fermenților «oxidanți.

«Lucrarea d-lui Câmpeanu, cea mai completă și cea mai originală ce «avem asupra problemei gușii și cretinismului în România, constitue un «progres real în istoricul literaturii noastre medicale asupra chestiunii și «indică mijloacele pentru combaterea acestor flagele sociale.

«Numai prin faptul că ne procură date statistice complete asupra dis- «tribuției endemiei, ceeace ne lipseà, monografia d-lui Dr. Liviu Câm- «peanu umple o lacună dăunătoare, iar pe de altă parte, grație cercetărilor «autorului s'a putut răspunde la întrebările Comisiunii internaționale de «Higienă din Paris.

«Ar fi fost de dorit ca Dr. L. Câmpeanu să fi întreprins cercetări ex- «perimentale asupra rolului gușogen al apei și să ne fi dat date personale «asupra tratamentului cu ioduri, dar autorul, în calitatea sa de chirurg, «s'a ocupat mai ales de tratamentul chirurgical.

«Față de munca însemnată pe care autorul a depus-o în elaborarea «acestei lucrări, cu datele noui asupra intinderii gușii și cretinismului în «România Mare, precum și față de spiritul științific cu care e concepută, «cred că este o datorie din partea mea de a o recomandà călduros Secțiunii «Științifice spre a i se acordà o parte din premiul Adamachi».

D-l EM. RACOVIȚĂ cetește următorul raport asupra lucrării *Botanica Farmaceutică* de d-l Colonel Gh. Grințescu, distinsă cu o parte de 5.000 lei din acelaș premiu:

«Cu această voluminoasă carte se acoperă o lipsă foarte simțită prin- «tre cărțile didactice românești, căci e prima de această specialitate. Au- «torul scriind-o și-a propus să ne dea un tratat dar și un repertoriu gene- «ral al tuturor cunoștințelor botanice cu aplicații la farmacie. Această «râvnă se învederează și din modul cum a fost împărțită materia și din «modul cum a fost tratată și din importanța dată părții sistematice.

«Partea I-a, de 62 pag. cuprinde următoarele capitole:

a) «Operațiuni farmaceutice; *b)* Părțile întrebuințate; *c)* Produsele și «principiile vegetalelor; *d)* Acțiunea și proprietățile terapeutice ale plan- «telor; *e)* Formele sau preparatele farmaceutice; *f)* Dozele.

«Partea II-a, de 152 pag. se ocupă cu chestiunile următoare:

a) «Cultura plantelor farmaceutice; *b)* Descrierea și principalele ca- «ractere ale vegetalelor; *c)* Durata viețuirii plantelor; *d)* Taxonomia și «sistematica vegetalelor; *e)* Legea după care se stabilesc regulele și no- «menclatura în botanică; *f)* Clasificațiunile; *g)* Principiile pe cari se ba- «zează noua clasificație a lui Engler și Gilg; *h)* Cuvinte tehnice.

«Partea III-a, de 536 pag. conține descripțiunea familiilor de plante «vasculare farmaceutice.

«Autorul își dă silința meritorie ca, după descrierea speciilor de plante «cu interes farmaceutic, să enumere ce anume părți sau organe au între-

«buinţare, ce principii active ele conţin, cu indicarea proprietăţilor lor «medicinale. Când e vorba de plante foarte întrebuinţate în farmacie, se «indică şi mijloacele de recoltare, de cultivare, de uscare, de conservare «şi de transformare în preparate. Cu drept cuvânt inzistă autorul asupra «interesului de a ne recoltà şi cultivà singuri plantele farmaceutice ce se «pot găsì sau creşte în ţară şi a ne liberà de un import pe care îl evaluează între 70 şi 100 milioane lei anual.

«Un «Calendar al plantelor farmaceutice» (p. 103—116) a fost alcătuit «mai ales cu date provenite din experienţă proprie, calendar care indică «timpul în care trebuie culese diversele plante sau organele lor folositoare «şi localităţile unde se pot găsì.

«Acest capitol, precum şi notele de distribuţie din partea sistematică «conţin multe date noui culese de autor, deci sunt o contribuţie originală «la floristica românească.

«Un capitol binevenit pentru studenţi este «Vocabularul de cuvinte «tehnice» prevăzut cu 68 figuri ce pot lămurì în modul cel mai avantajos «definiţiile obişnuite, care ca toate descrierile cu vorbe sunt mai greu de «înţeles.

«Un index a fost compilat, ce conţine materiile, numele ştiinţifice şi «numele populare, ale plantelor; cu toate că un asemenea index este in-«dispensabil unui compendiu de acest soiu, de multe ori lipseşte şi deaceea «îi semnalez prezenţa cu mulţumire.

«Volumul mai conţine şi o serie de 53 planşe, unele originale, în ge-«neral destul de bine reuşite, cari dau portul plantelor farmaceutice mai «întrebuinţate şi numai prea rar detalii structurale cari ar uşurà determinarea.

«Această carte reprezintă deci produsul unei munci sârguitoare şi a «unei îndelungate experienţe de profesor şi botanist; ea va fi de folos atât «studenţilor în farmacie şi medicină, cât şi farmaciştilor, veterinarilor şi «medicilor.

«Dar nu se poate lăudà fără rezerve. Botaniştii nu sunt mulţumiţi de «clasificaţia adoptată care de mult nu mai corespunde cu cunoştinţele «actuale.

«Pedagogii constată că din râvna de a scrie în acelaş timp un tratat «şi un repertoriu de cunoştinţe, a ieşit o operă hibridă, prea mare şi prea «puţin «didactică» pentru a fi un manual «clasic», prea redusă în multe «părţi, cu lămuriri adesea prea vagi şi generale, pentru a fi un repertoriu «complet» al cunoştinţelor botanice farmaceutice. Ii lipsesc dealtmintrelea «referinţele la lucrări şi memorii ce ar permite interesaţilor dobândirea «cunoştinţelor complementare şi o orientare mai adâncă. Prea scurtele pa-«ragrafe consacrate Cryptogamelor conţin şi ele câtevà erori.

«Chiar şi din punctul de vedere al redacţiei şi tipăririi prezintă nea-«junsuri. Cu toate că nu este vorba de o operă literară trebuie să men-«ţionez că adesea scrierea este neglijentă iar greşelile de tipar sunt prea «numeroase ca să nu împiedice uneori înţelesul.

«Toate aceste neajunsuri vor trebuì să dispară la o nouă ediţie; ele «nu întunecă nici meritele autorului nici folosul cărţii».

D-l N. VASILESCU-KARPEN citeşte următorul raport asupra lucrării *Noui perspective în aerodinamica avionului* de d-l I. Stroescu, distinsă cu o parte de 2.500 lei din acelaşi premiu:

«In această broşură litografiată de 177 pagini (XVII pagini introdu-«cere şi VII pagini anexe) autorul expune, în principal, ideea ce a avut «de a întrebuinţà în aviaţie fenomenul lui «Magnus» pe care Flettner l-a «folosit în navigaţie. In acest scop, D-sa a imaginat mai multe dispozitive «folosind fie direct fenomenul «Magnus», adică cilindre învârtitoare, fie «un fenomen analog datorit aspiraţiunii provocate prin destinderea aeru-«lui comprimat. In particular, inzistă asupra injectării şi destinderii tan-«genţiale a aerului comprimat pe faţa superioară a aripilor aeroplanelor.

«Prin dispozitivele imaginate, autorul urmăreşte susţinerea aeropla-«nelor fără translaţie sau cu o translaţie redusă, dorind pe calea aceasta «a rezolvì chestiunea importantă a pornirii şi aterizării aeroplanelor fără «pericol. Se ştie în adevăr că cea mai mare parte a accidentelor se dato-«resc faptului că la pornire aeroplanul trebuieşte mai întâiu să capete «alergând pe pământ, o iuţeală considerabilă şi tot aşà în momentul atin-«gerii pământului, aeroplanul trebuie să poseadă o iuţeală analoagă.

«Autorul mai arată că unele din soluţiunile preconizate de D-sa, în «particular aceia a destinderei tangenţiale a aerului pe spatele avionului, «au fost propuse de specialişti renumiţi şi cunoscuţi în străinătate, însă «ulterior propunerilor d-sale. Rezultă, în orice caz din expunerea d-lui «Stroescu că *D-sa a găsit independent de alţii soluţiunile preconizate.*

«D-l Stroescu invederează, prin lucrarea sa, muncă serioasă şi constantă «în direcţiunea rezolvirii uneia din principalele dificultăţi întâmpinate în «aviaţie, muncă ajutată de un real simţ fizic şi de un spirit inventiv re-«marcabil. Soluţiunile la cari a ajuns au fost propuse în acelaş timp sau «chiar ulterior D-sale de specialişti străini renumiţi.

«Broşura, scrisă într'un stil pe alocurea iperbolic, conţine şi expunerea «mai multor chestiuni fundamentale în aviaţie, în legătură cu dispoziti-«vele preconizate de autor. Expunerea este în general interesantă, deşì «uneori alături de adevăr, în particular atunci când autorul îşi propune «să probeze, prin calcul, eficacitatea şi economia dispozitivelor imaginate «de D-sa, eficacitate care dealtfel numai experienţa o va puteà probà.

«Socotim că lucrarea d-lui Stroescu, cu rezervele mai sus semnalate, «merită să fie încurajată prin atribuţia unei părţi din premiul Adamachi».

D-l Dr. G. MARINESCU citeşte următorul raport asupra lucrării *Tratat de Hidroterapie* de d-l P. Zosin, distinsă cu o parte de 2.500 lei a aceluiaşi premiu:

«Hidroterapia, care este un mijloc admirabil de tratament, nu numài «al afecţiilor nervoase şi mintale dar şi al altor boale, a ieşit din faza em-«pirică spre a intrà în domeniul ştiinţei pozitive. Insă tehnica hidrotera-«piei, care s'ar păreà că e simplă, presupune în realitate cunoştinţe apro-«fundate de anatomie şi de fiziologie şi cere multă prudenţă, atenţie şi o «lungă practică. Ea nu poate fi aplicată decât de un specialist în curent

«cu datele moderne ale hidroterapiei. Tratatul d-lui Dr. Zosin, care e a «doua lucrare română în această privinţă, corespunde unei necesităţi reale «pentrucă hidroterapia rău înţeleasă, este uneori rău aplicată, aşà că pă-«gubeşte bolnavul.

«Lucrarea d-lui, Zosin conţinând 227 pagini şi însoţită de 6 fotografii, «e împărţită în 14 capitole, în cari studiază succesiv definiţia şi obiectul «hidroterapiei, modalităţile şi acţiunea apei, necesităţile proprii ale hi-«droterapiei şi anexele ei, efectele fiziologice şi terapeutice ale hidrotera-«piei şi combinarea diferitelor procedee.

«Astfel, în mod amănunţit, autorul studiază imersiunea cu înfăşurare, «căzi cu duşuri, cu hurtum şi diferitele lor combinaţii, băile de picioare «cu cada sau duşuri, cu prostire, băi de şezut simple sau cu hurtum, băi «de abur sau aer cald cu imersiune, băile medicamentoase, masaj cu hi-«droterapie, dă o descripţie completă în diferitele stabilimente de hidro-«terapie şi în special acela al serviciului său dela Baia Comunală (Iaşi). «Nu neglijează talasoterapia.

«După un istoric destul de complet al hidroterapiei în antichitate, evul-«mediu şi vremurile moderne, d-l Dr. Zosin, descrie aplicările ei în stă-«rile morbide somatopsihice, în turburările funcţionale, în boalele cro-«nice, acute (febra tifoidă, reumatismul, boalele eruptive etc.), studiază «în două capitole hidroterapia în boalele nervoase şi mintale, arătând pe de «altă parte cum trebuie aplicată hidroterapia la copii, la femei şi la bătrâni.

«Hidroterapia şi regimul dietetic sunt analizate cu multă competenţă. «In ultimul capitol, se arată contraindicaţiile hidroterapiei.

«Lucrarea foarte conştiincioasă şi cât se poate de completă a d-lui «Dr. Zosin este conformă cu datele cele mai noui asupra chestiunii şi «rezumă nu numai cunoştiinţele actuale, dar expune şi rezultatele unei «lungi experienţe de peste 20 ani, aşà că merită să aibă o recompensare «din partea Instituţiei noastre [1]). Dar, cu toate calităţile ei şi cu toată «munca depusă de Dr. Zosin ea nu poate fi recomandată pentru premiul «Lazăr, la care a prezentat-o autorul, acest premiu, care are altă destinaţie. «Propun însă Secţiunii noastre ca să se treacă această lucrare folositoare «la alt premiu divizibil cum e premiul Adamachi, din care i s'ar puteà «acordà o parte».

D-l I. BIANU, luând cuvântul la sumar, atrage atenţiunea că trebuie să precizăm chestiunea plăţii ratelor către d-l Tiktin cari urmează să se plătească anual, D-sa considerând angajarea Academiei pe ani înainte ca foarte periculoasă.

D-l N. IORGA e de părere să cerem banii dela Banca Naţională.

D-l ANDREI RĂDULESCU ţine deasemenea să se precizeze dacă Delegaţiunea este autorizată să trateze şi să contracteze cu d-l Tiktin şi să facă

---

[1]) Lucrarea este scrisă într'o limbă românească curată, spre deosebirea de alte lucrări medicale, stilul autorului este limpede şi accesibil nu numai publicului medical, dar şi marelui public.

cheltuelile necesare pentru tipărirea Dicţionarului, ambele chestiuni fiind în funcţie de acordarea sumei promise de Guvern. Deoarece Statul nu contractează cumpărarea fişelor şi bibliotecii d-lui Tiktin, revine, de sigur, Academiei să facă aceasta. Nu ne-am puteà însă angajà în acest contract decât dacă am lăsà neatins fondul de 400.000 lei al Dicţionarului, drept garanţie a achitării ratelor. Dar pentru aceasta, e nevoie ca Delegaţia să fie autorizată.

D-l Secretar General V. PÂRVAN exclude putinţa angajării formale, dar crede că s'ar puteà eventual ajunge la o înţelegere cu d-l Tiktin ca D-sa să se oblige a ne rezervà fişele şi biblioteca, pentru cari Academia i-ar puteà promite continuarea achitării ratelor, condiţionând însă promisiunea noastră de putinţa de a aveà dela Guvern suma de 5 milioane.

D-l SEXTIL PUŞCARIU crede, cu d-l V. Pârvan, că este posibilă o înţelegere cu d-l Tiktin.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte arată încăodată necesitatea ca Delegaţiunea să fie autorizată formal în întrebuinţarea sumelor cari se vor da de Stat, sume angajate de pe acum în acoperirea deficitului din bugetul Bibliotecii de aproape 3 milioane şi în cheltuelile pentru Dicţionar căruia i s'au rezervat 2 milioane. Vor mai fi încă şi alte cheltueli necesare cari se vor face sub rezerva aprobării sesiunii generale.

— In urma discuţiunii la care iau parte d-nii V. Pârvan, Andrei Rădulescu, G. Ţiţeica şi Dr. Gr. Antipa. plenul autoriză Delegaţiunea să întrebuinţeze sumele cari se vor da de Stat în modul următor:

1. Pentru Dicţionar — aşà cum s'a specificat în şedinţa dela 10 Iunie — suma de 2 milioane lei;

2. Pentru acoperirea deficitului din bugetul Bibliotecii;

3. Pentru orice alte cheltueli necesare Academiei. Pentru asemenea cheltueli e autorizată a întrebuinţà şi din fondul disponibil. Aceste cheltueli le va face sub rezerva aprobării Academiei în sesiune generală.

4. Delegaţiunea e autorizată deasemenea să întrebuinţeze fondurile rezultate din vânzarea fascicolelor tipărite.

D-l N. VASILESCU-KARPEN ceteşte următorul *Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1925-26:*

«Comisiunea aleasă pentru examinarea lucrărilor Academiei pe anul «1925-26, cercetând raportul Secretarului General, constată în rândul în«tâiu cu bucurie mare hotărîrea şi pregătirea Academiei pentru serbarea «celor 60 de ani de vârstă ai Augustului nostru protector M. S. Regele «Ferdinand. In rândul al doilea, constată că bucuria exprimată anul tre«cut pentru începerea clădirii localului Academiei s'a mărit anul acesta «cu ridicarea mult deasupra pământului a unuia din cele două depozite «de cărţi. Planurile întregii clădiri academice întocmite de Comisiunea «specială împreună cu proiectele arhitecţilor concurenţi ne întăresc nă«dejdea că vom aveà, cu toate greutăţile materiale, şi bucuria aceea de a «pune temelia palatului ce de mult ne lipseşte.

«Căci trebuie să constatăm o dungă neagră ce se ţese prin toată pânza «activităţii noastre academice. Este dunga mâhnicioasă a relei stări finan-«ciare. Din pricina, ei biblioteca ameninţă să fie închisă la 1 Ianuarie căci «funcţionarii nu mai pot fi plătiţi. Din, pricina ei eram gata să rămânem «cu abonamentele neplătite la revistele străine, dacă Banca Naţională nu «ne ajutà. Din pricina ei, ridicarea paraclisului pe mormântul lui Alec-«sandri nu s'ar fi putut continuà fără ajutorul deplin şi grabnic al colegu-«lui nostru Al. Lăpedatu.

«Moartea nu ne-a cruţat nici anul acesta. Am pierdut pe Anghel Sa-«ligny, autorul podului de peste Dunăre; am pierdut pe muncitorul pro-«fesor Ion Ursu; a plecat dintre noi boierul cu apucături nobile ca 'n «poveşti, bogat odată în averi dar mai bogat în fapte patriotice cari fu «moldoveanul de peste Prut Vasile Stroescu. Blândul la chip, dar stator-«nicul întru convingeri mitropolit Vladimir al Bucovinei a părăsit şi el, «bătrân de tot, lumea aceasta. A părăsit-o talentatul scriitor Ion Slavici, «bătrân şi el, amărît cu lumea, dar împăcat cu Dumnezeu. Ne-au mai «părăsit membrii onorari străini Homolle, Haler şi Guillouard, a căror «valoare ştiinţifică am preţuit-o. S'au ţinut 12 şedinţe publice. s'au între-«ţinut legături cu Academiile străine; am luat parte la Congrese, deşì «nu în măsura ce s'ar fi cuvenit pentru recunoaşterea vieţii noastre ştiin-«ţifice.

«Greutăţile financiare au împiedicat tipărirea unor lucrări de valoare «ale Academiei. Deaceea cu atât mai bucuroşi luăm act de tipăriturile «înfăptuite.

«Donaţii în măsură mai mică am avut şi anul acesta.

«Incheem bucurându-ne că bogăţiile culturale ale Bibliotecii noastre «cresc prin cumpărături şi prin donaţii, şi că lumea recunoaşte strădania «noastră prin atenţia arătată celor două expoziţii academice — a presei şi «a cărţii vechi româneşti. Să nădăjduim că bucuriile noastre se vor îm-«mulţì cu anii».

— Se iea spre cunoştinţă.

D-l Secretar General V. PÂRVAN aminteşte că d-l G. Ţiţeica a făcut propunerea să sărbătorim printr'o masă comună, pe d-l I. Bianu pentru împlinirea vârstei de 70 ani. D-sa roagă pe d-nii membri să iea parte la această manifestare de caldă simpatie colegială, stabilind ca masa să aibă loc Luni seara.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

12 IUNIE 1926

D-l Preşedinte I. C. Negruzzi salută în numele Academiei pe noul Coleg, d-l Petru Bogdan, sosit la lucrările sesiunii, urându-i bunvenit în mijlocul Colegilor D-sale.

D-l PETRU BOGDAN, răspunzând, zice:

Domnule Preşedinte şi Stimaţi Colegi,

«Iau cuvântul cu emoţiune pentru a răspunde salutului d-lui Preşe-«dinte; îl iau şi cu sentimentul unei îndoite recunoştinţe, pe care o dato-«resc Academiei Române: în primul loc, ţin să amintesc că acum 26 de «ani eram bursier al Academiei şi că graţie acestui ajutor am putut con-«tinuà studiile în străinătate. In al doilea loc, vă datoresc toată recunoş-«tinţa pentru ultima manifestare ce mi-aţi făcut, alegându-mă membru «al Academiei şi primindu-mă printre Domniile-Voastre. Vă exprim din «nou toată gratitudinea mea».

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, aduce la cunoştinţa plenului că soţii Aristia şi Gheorghe Roman au depus la Academie trei testamente cu următoarele prevederi şi obligaţiuni: 1) Testamentul autentic al d-lui Roman din 29 Martie 1923, prin care institue legatară universală Societatea Policlinica «Regina Elisabeta» lăsându-i imobilul din cătunul Principele Carol pentru înfiinţarea unui dispensar care se va înfiinţà numai după moartea sa şi a soţiei.

In caz când Policlinica nu va primì succesiunea, ea va trece asupra Academiei Române;

2. Testamentul autentificat sub No. 14719 din 1926, prin care tot Policlinica «Regina Elisabeta» este legatară universală asupra efectelor enumerate şi asupra valorii unui teren din com. Griviţa.

Prin acest testament, roagă Academia Română să primească a fi executoare testamentară şi mânuitoare a fondului, dându-i venitul pe un an dela efecte, cu obligaţiunea de a păstrà chitanţele şi a da veniturile întotdeauna Policlinicii pentru întreţinerea dispensarului.

In acest testament, se prevede clauza că dacă Societatea nu va primì, Academia Română va luà întreaga succesiune.

3. Testamentul d-lui Gh. Roman, autentificat sub No. 14714 din 20 Maiu 1926, prin care acesta institue legatară universală tot pe Societatea Policlinica «Regina Elisabeta» lăsându-i veniturile dela nişte efecte, cari se vor păstrà de Academie.

D-sa supune discuţiei plenului întrebarea dacă trebuie să acceptăm sau nu aceste legate, făcând observaţiunea că dacă le-am primì, am fi siliţi să ieşim din rolul nostru de Instituţiune Culturală, care n'are a se ocupà de înfiinţări şi întreţineri de dispensarii. Dar în afară de aceasta, Academiei nu i-ar revenì din primirea acestor legate profituri cari să compenseze obligaţiunile testamentare şi, deaceea, D-sa e de părere să nu se primească legatele.

D-l I. BIANU, unindu-se la părere cu d-l Andrei Rădulescu, consideră nobile intenţiunile soţilor Roman, dar irealizabile prin Academie şi cere să se dea vot pentru neacceptarea testamentelor în chestiune.

— Se decide a nu se primì testamentele depuse la Academie de soţii Aristia şi Gheorghe Roman.

D-l ANDREI RĂDULESCU aminteşte că într'o şedinţă anterioară d-l Dr. V. Babeş a făcut propunere ca să se sporească pe 1927 diurnele pentru

şedinţele ordinare şi cele de sesiune, la suma de 400 lei pentru şedinţele ordinare şi pentru membrii din Capitală, de 500 lei pentru membrii veniţi din provincie şi de 600 lei pentru şedinţele de sesiune. Propunerea nu s'a votat, deşi s'a trecut un spor la suma generală. E nevoie deci să fixăm diurna pentru şedinţele ordinare, rămânând ca cele de sesiune să se fixeze în viitoarea sesiune generală.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI e de părere ca diurnele pentru şedinţele ordinare să fie de 300 lei de şedinţă, fie pentru membrii din Capitală, fie pentru cei ce vor venì din provincie.

— In urma discuţiunii făcute de d-nii Andrei Rădulescu, D. Gusti şi G-ral Gr. Crainiceanu, se decide ca diurna de şedinţă ordinară să fie de 300 lei, indiferent dacă membrii sunt sau nu din Capitală.

D-l ANDREI RĂDULESCU reià discuţia făcută într'o şedinţă anterioară asupra raportului despre activitatea Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias în 1925-26, având să facă observaţia că o deosebită atenţie trebuie să dea Consiliul Fundaţiunii asupra restituirii chiriei pe 1923-24, datorită prin sentinţă judecătorească către chiriaşul Hotelului «Continental». Să se vadă anume dacă nu s'ar puteà să nu i se restitue acea chirie, la care chiriaşul, din multe motive temeinice, nu are dreptul. Apoi, într'o altă ordine de idei, D-sa crede că e bine să nu se mai întrebuinţeze de Consiliu termeni ca «valorizare» când e vorba de plata legatelor, pentrucă legatarii particulari, cu toţii vor cere valorizarea în aur, la primul precedent creat; sau termeni ca «conf. avizului celor 3 membri din Comitet» folosiţi de delegaţii Academiei în incongruenţă cu situaţia D-lor, egală în Consiliu cu aceea a membrilor Comitetului. Pe de altă parte, D-sa atrage atenţiunea că plenul n'a ales pe delegaţii supleanţi ai Academiei în Consiliul Fundaţiunii, ceeace constituie o abatere dela Statutele Fundaţiunii — şi nici n'a dat vot de aprobare asupra gestiunii Academiei privitoare la administrarea averii succesiunii până la înfiinţarea Fundaţiunii.

— Se ia act de expunerile d-lui Andrei Rădulescu şi se aprobă gestiunea Academiei asupra administrării averii succesiunii Elias până la înfiinţarea Fundaţiunii;

— Se procedează la alegerea a 4 delegaţi supleanţi în Consiliul Fundaţiunii Elias, realegându-se d-nii *C. Rădulescu-Motru*, *G. Murnu*, *Dr. V. Babeş* şi *N. Vasilescu-Karpen.*

D-l Dr. GR. ANTIPA explică, în legătură cu observaţiunile făcute de d-l Andrei Rădulescu, că Fundaţiunea a ascultat părerea de jurist a d-lui Em. Pantazi, executorul testamentar, în privinţa restituirii chiriei pe 1923-24 către chiriaşul Hotelului «Continental». Dacă are îndoeli, D-sa să se pună în legătură cu d-l Em. Pantazi, pentru lămuriri.

D-l G. BALŞ aminteşte că încă de acum un an, Ministerul Instrucţiunii a pus la dispoziţia Academiei o sumă de zece milioane lei, cu care s'a putut începe şi face construcţia Depozitului de cărţi, antrepriza fiind dată prin licitaţie publică d-lor Ingineri A. Ioanovici şi P. Mocia. Expune situaţia

sumelor întrebuințate și dă speranța că peste o lună lucrarea va fi terminată, afară de instalațiile mecanice și de rafturi.

Apoi trece la expunerea chestiunii întregului local al Academiei, arătând că încă din sesiunea trecută s'a decis pregătirea proiectului clădirii printr'un concurs între arhitecți. Pentru întocmirea programului concursului s'au făcut schițe și variante de schițe, din discutarea și completarea cărora Comisiunea localului Academiei a ajuns la stabilirea unei schițe-program definitive. In luna Ianuarie a anului curent, s'a publicat concursul, acordând termen pentru prezentarea proiectelor până la 1 Iunie c. Programul prevedeà 4 premii: unul de 200.000 lei, unul de 150.000 și 2 de câte 100.000 lei, cu latitudinea de a se da și trei despăgubiri de câte 50.000 lei. La concurs s'au prezentat 3 concurenți dintr'un număr de aproape 50 de solicitatori ai programului și materialului de concurs. Din aceste 3 proiecte, Juriul a reținut numai 2, unul din ele fiind înlăturat ca necomplet. La examinarea celor reținute, s'a putut constatà că nici unul nu meritá premiul I și nici al II-lea, astfel că Juriul a premiat unul din proiecte cu 100.000 lei, acordând pentru cel de al II-lea o despăgubire de 50.000 lei. In urma acestui rezultat nesatisfăcător, Comisiunea localului a examinat situațiunea noastră, punând chestiunea dacă trebuie sau nu să se publice un nou concurs. S'au emis două păreri, urmând după două puncte de vedere deosebite: un punct de vedere practic, după care ar urmà să înlăturăm ideea ținerii unui nou concurs, care ar duce în mod sigur la rezultatul concursului ținut, emițându-se astfel părerea că trebuie să intrăm în convorbiri directe cu un arhitect cunoscut pentru întocmirea proiectului clădirii; după cel de al doilea punct de vedere, n'am da satisfacție laturei etice a chestiunii, dacă am înlăturà putința și ocazia de manifestare a talentelor din generația noastră. Importanța lucrării și monumentalitatea ei sunt ținute tocmai să consacre acele talente. S'a emis deci și părerea că trebuie să publicăm un nou concurs.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că cel de al doilea punct de vedere este emis și susținut de D-sa, fiind motivat de nevoia și de dorința de a stimulà tinerele talente. Acest punct de vedere impunând concursul, D-sa e de părere să publicăm chiar de acum concursul cu termen de prezentare a proiectelor până în apropierea lunei Ianuarie.

D-l D. GUSTI se alătură la părerea d-lui V. Pârvan, invocând și obiecția ce ne-au făcut tehnicienii Juriului că n'am lăsat libertate de concepție arhitecților. Membrii din Juriu au fost de părere să deschidem un nou concurs, fără programe desenate, ci numai cu un program scris — și de această părere trebuie să ținem seamă.

D-l EM. RACOVIȚĂ vede în orice întocmire de proiecte două puncte de vedere: al arhitectului și al proprietarului ce clădește. Arhitectul, în dorința de a vedeà o concepție proprie artistică, vreà mână liberă, pe când proprietarul se gândește la folosirea clădirii. In cazul nostru, acest punct de vedere trebuie să prevaleze, pentrucă noi construim o Bibliotecă Națională și nici un arhitect nu este competent a ști nevoile unei Biblioteci Naționale. Competenții sunt numai cărturarii și bibliotecarii cari țin în mână aceste

nevoi. Dar nu numai pentru bibliotecă, ci şi pentru distribuţia celorlalte încăperi ale Academiei întregi se impune ca ei, cei dintâi, să-şi spună cuvântul. Reproşurile aduse de arhitecţii din Juriu că schiţa noastră este meticuloasă sunt pornite din însăş firea profesiei lor. Vom face sau nu concurs, schiţa noastră trebuie să rămână în picioare. Dar noi nu trebuie să mai facem un al doilea concurs fiind inutil, fie pentrucă nu va da un rezultat mai frumos decât cel obţinut, fie pentrucă, chiar de-l va dà, lucrarea aleasă tot nu va fi executabilă. Dela o lucrare premiată nici nu se aşteaptă a fi executabilă; până la executare, ea va fi în mod necesar supusă modificărilor. Dacă deci un nou concurs este inutil, n'avem de ce cheltuì cu noui premii. Deaceeă trebuie să aprobăm punctul de vedere practic, de a desemnà un arhitect cu studierea şi întocmirea proiectului de care avem nevoie.

D-l Secretar General V. PÂRVAN crede că trebuie să ţinem seama de faptul că peste 45 solicitatori au venit, s'au interesat şi au luat programul nostru de concurs.Ei au spus *nu*, numai după ce au consultat schiţele noastre şi mai mult încă, au organizat proteste prin cele două mari Societăţi ale lor, obiectându-ne că nu se puteau mişcà liberi în condiţiunile respective ale programului nostru. Ei văd un întins spaţiu de organizat după vederile lor. Putem oare atunci să-i împiedicăm declarându-i incapabili?

D-l G. BALŞ socoteşte că un nou concurs ne va da acelaş rezultat. Schiţele luate dela noi de arhitecţi i-au contrariat. Dar aceasta este tocmai ceeace nu cerem dela talentul lor, care erà ţinut să ne deà o impunătoare faţadă concordantă cu nevoile exprimate în schiţele noastre. Să nu mai pierdem nici timp, nici bani şi să ne adresăm direct la talentele cunoscute, cari au în acelaş timp şi experienţa lucrărilor. S'ar puteà tratà cu doi sau trei arhitecţi pentru a ne fixà mai apoi la unul. E singurul mijloc de a aveà până în toamnă o schiţă definitivă şi planul fundaţiilor, în care am puteà angajà cele zece milioane alocate de Minister pentru acest an.

D-l I. INCULEŢ e de părere să repetăm concursul fără program în schiţe Rezultatul concursului l-am puteà aveà până în toamnă şi dacă va fi nesatisfăcător, vom adoptà punctul de vedere practic afirmat de d-l G. Balş.

D-l G. MURNU crede că a nu publicà un nou concurs înseamnă a procedà arbitrar. Este deci pentru deschiderea noului concurs şi pentru motivul că Academia este ţinută să creeze ocazii pentru stimularea talentelor.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU propune o soluţiune diferită de cele urmărite până acì. Posedăm un proiect prin rezultatul concursului. Să supunem acest proiect competinţei a doi arhitecţi cunoscuţi pentru împlinirea programului nostru, iar proiectul ameliorat să-l dăm unui arhitect străin spre definitivarea lui.

D-l N. IORGA nu vede motive de grăbire, odată ce nu avem bani pentru clădit. Aşadar putem da satisfacţie tinerelor talente instituind concurs. Argumentul că am fi siliţi la noui cheltueli cade dacă ne gândim că nu suntem obligaţi să premiem lucrări rele. Dacă vom cheltuì însă pentru lucrări bune, pe acestea le vom folosì. A admite părerea practică este a ne întrebà: cui

ne adresăm? — Şi nu avem cui. Admiţând totuş că vom găsì cui să ne adresăm, nu vom fi oare acuzaţi de favoritism? — Deci: concurs.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI consideră părerile împărţite şi pune la vot următoarele două propuneri: 1) Să se publice un nou concurs pentru proiectul clădirii localului Academiei; 2) Să se trateze pentru acest proiect direct cu un arhitect cunoscut.

— Procedându-se la votarea prin apel nominal, prima propunere întruneşte 18 voturi iar a doua 7 voturi.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI declară că plenul a aprobat să se publice un nou concurs pentru proiectul clădirii localului Academiei.

D-l Secretar General V. PÂRVAN adaogă că de această dată se va face un concurs pe baze de o mai largă libertate, ţinând seamă, pe cât interesele noastre ne vor permite, de obiecţiunile aduse de arhitecţi.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI salută pe Colegul d-l Petre Missir, care vine în şedinţă ca nou ales membru onorar, urându-i bun venit în Academie.

D-l PETRE MISSIR mulţumeşte d-lui Preşedinte pentru caldele urări şi plenului pentru onoarea chemării Domniei-Sale printre Colegii onorari.

D-l Dr. V. BABEŞ ceteşte următoarea propunere semnată de 26 membri:

«D-l *Ch. Richet*, laureat al premiului Nobel şi membru al Institutului, «Prof. al Facultăţii de Medicină, descoperitorul «Anafilaxiei» şi unul din «creatorii Seroterapiei, luptător luminat în domeniul Metapsihiei, a fost «sărbătorit de curând de toată lumea ştiinţifică cu ocaziunea jubileului «de 75 de ani. Academia Română se va onorà alegându-l Membru ono-«rar alături de alţi oameni de ştiinţă».

(ss) Dr. V. Babeş, G. Murnu, Dr. G. Marinescu, I. Simionescu, S. Puşcariu, C. Rădulescu-Motru, N. Vasilescu-Karpen, G-ral Crainiceanu, Gr. Antipa, I. Inculetz, G. Bogdan-Duică, I. Lupaş, G. Balş, G. Vâlsan. Al. Lăpedatu, M. Suţu, V. Pârvan, N. Iorga, G. Ţiţeica, I. Al. Brătescu-Voineşti, P. Bogdan, Andrei Rădulescu, M. Sadoveanu, I. Bianu, Densuşianu.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Charles Richet întruneşte unanimitatea voturilor plenului.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare pe d-l Charles Richet.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă în dar din partea d-lui Coleg Em. Racoviţă 4 volume din Biospeologica.

— D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI mulţumeşte d-lui Em. Racoviţă pentru preţiosul dar făcut.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secţiunii Istorice din 12 Iunie c., prin care Secţiunea a reales ca Preşedinte al Secţiunii pe d-l N. Iorga şi pe d-l Al. Lăpedatu ca Vicepreşedinte.

D-l ANDREI RĂDULESCU pune din nou în discuție chestiunea desbătută, dar nehotărîtă, a consacrării operei d-lui H. Tiktin «Dicționarul limbii române» printr'un premiu al Academiei.

D-l I. BIANU amintește că împreună cu d-l S. Pușcariu a făcut propunere de a da un premiu extraordinar d-lui Tiktin. Deoarece premiul Dr. Aurel Cosma de 100.000 lei nu s'a dat de Secțiunea Istorică, am întrebat pe d-l Dr. Cosma dacă admite deturnarea premiului dela Secțiunea Istorică la Secțiunea Literară, care să-l acorde d-lui Tiktin. S'a primit un răspuns afirmativ, dar Secțiunea Istorică n'a dat aprobare. Dacă Secțiunea Istorică stărueşte contra acestei frățești înțelegeri, nedându-ne putința pe această cale să consacrăm monumentala operă rezultată dintr'o muncă de peste 40 de ani, rugăm Academia să dea împuternicire Delegațiunii să găsească prin alte mijloace suma de 100.000 lei, autorizând-o să o acorde d-lui Tiktin ca remunerare, nu ca premiu, pentru opera pe care i-o apreciem.

D-l N. IORGA nu tăgăduie talentul și munca d-lui Tiktin. Refuzul Secțiunii Istorice de a transmite Secțiunii literare premiul Cosma nu înseamnă nicidecum negarea activității merituoase a d-lui Tiktin, ci pur și simplu respectarea unei hotărîri luate de întreaga Secțiune și consacrarea principiului că nu e admisibilă schimbarea premiilor dela o Secție la alta.

D-l V. PÂRVAN observă că Secțiunea nu a luat o altă hotărîre decât aceea de a nu da în acest an premiul Cosma nici unuia din candidații prezentați; eventuale obligații pentru la anul Secțiunea nu puteà luà; un premiu nedat trece la capitalul fondului, conf. regulamentului. Firește însă, dacă Secțiunea Istorică declară acum că vrea să crească fondul «Cosma», nu-i poate lua nimeni nimic în contra voinței ei. Totuș, când M. S. Regele și-a exprimat dorința ca Academia să consacre munca d-lui Tiktin, D-sa a crezut că poate conveni la premierea d-lui Tiktin chiar cu premiul Cosma, premiul având să fie acordat de Secțiunea Istorică, nu de cea Literară.

D-l I. SIMIONESCU face apel la Secțiunea Istorică să ajute la recompensarea d-lui Tiktin.

D-l N. IORGA repetă că Secțiunea nu poate consimțì la răpirea premiului ei.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI, constatând că Academia nu poate trece peste hotărîrea Secțiunii Istorice, pune la vot propunerea d-lui I. Bianu, ca plenul să autorize Delegațiunea să remunereze pe d-l Tiktin pentru opera sa cu o sumă de 100.000 lei din disponendele pe cari Academia le va aveà în 1927.

D-l Dr. GR. ANTIPA propune ca recompensa să se dea d-lui Tiktin cu titlul de premiu special al Academiei, nu cu titlul de remunerare.

— Se ia în considerare rectificarea propusă de d-l Dr. Gr. Antipa și Academia decide cu unanimitate de voturi premierea operei d-lui H. Tiktin «Dicționarul Limbii Române» cu un premiu special al Academiei, autorizând Delegațiunea să ordonanțeze suma de 100.000 lei, valoarea premiului, fie din excedentele bugetare din anul 1925—1926, fie din orice alte izvoare de venituri posibile.

Se procede la alegerea Comisiunii Fondului V. Adamachi pentru anul 1926-27.

— Sunt realeşi d-nii *V. Pârvan*, *I. Simionescu* şi *G. Ţiţeica.*

Se procede la alegerea Comisiunii Fondurilor Ion Fătu şi Ion Scorţeanu pentru anul 1926-27.

— Sunt realeşi d-nii *O. Goga*, *D. Gusti*, *Al. Lăpedatu*, *I. C. Negruzzi* şi *V. Pârvan.*

ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ

13 IUNIE 1926

Preşedinţa M. S. REGELUI.

M. S. REGELE, luând loc la masa prezidenţială, e salutat de D-l V. Pârvan, secretarul general al Academiei, cu următoarele cuvinte:

Sire,

«Academia Română e fericită să Vă vadă, încăodată mai mult, ono-«rând şi în acest an cu prezenţa Voastră adunările noastre generale. Majes-«tatea Voastră ne găseşte, ca întotdeauna, strânşi cu credinţă împrejurul «focului sacru care arde pe altarul consacrat acum şaizeci de ani Culturii «româneşti. Mărturisim cu toţii acelaş ideal: luminarea naţiunii, prin «opera cunoaşterii de noi înşi-ne, înlăuntru; glorificarea României, prin «lucrări de interes mondial, dincolo de hotarele patriei.

«Dar Majestatea Voastră reconfirmă astăzi şi o altă veche tradiţie, «care leagă Dinastia de înaltul nostru aşezământ, al cărui Preşedinte de «onoare şi Protector e, pe vieaţă, Regele. Intrarea solemnă în rândurile «noastre a fiecărui nou membru şi rostirea primei lui cuvântări sub cu-«polă se face sub Augustele auspicii ale Regelui. Acest moment unic, «cel mai emoţionant din vieaţa unui învăţat, este consacrat prin Inalta «apreciere şi prea graţioasa urare pe care, înainte dela oricare altul, re-«cipiendarul o primeşte dela însuş Suveranul nostru.

«Rugând, în numele Colegilor, pe Maestatea Voastră să primească «şi azi încredinţarea vechii noastre iubiri şi respectuoasei noastre recu-«noştinţe, Vă zic,

Sire,

«Fiţi bine venit în mijlocul nostru».

MAJESTATEA SA REGELE a binevoit a răspunde cu următoarele cuvinte:

«Sunt bucuros că Mă aflu în mijlocul Domniilor Voastre şi vă sunt «recunoscător nu numai pentru cuvintele aşà de calde ce Mi-aţi adresat, «dar şi pentru sentimentele şi mai calde ale Domniilor Voastre, cari nu «se spun dar se simt. Este pentru Mine un îndemn şi mai mult pentru a «continuà fără preget în interesul ce port lucrărilor Domniilor Voastre.

«Azi avem marea bucurie de a primi solemn în mijlocul Academiei «pe un om care erà cunoscut nu numai în cercul oamenilor de ştiinţă,

«*în care a lucrat cu atâta râvnă şi atâta inteligenţă, ci şi într'un cerc mult* «*mai larg, în care se făcuse cunoscut prin scrierile sale ştiinţifice. Om de* «*ştiinţă, dar în acelaş timp şi un bun român pentrucă atunci când ne-am* «*adresat să-şi pună calităţile lui în serviciul patriei, el a părăsit o situaţie* «*foarte frumoasă, spre a veni între noi ca să îndemne tineretul la muncă ştiin-* «*ţifică şi la lumină în noua Universitate din Cluj, Ii spun din toată inima:* «*Bine aţi venit între noi!*»

D-l E. RACOVIŢĂ ceteşte discursul D-sale de recepţiune despre *Speologie*.

D-l Dr. GR. ANTIPA ceteşte *Răspunsul* la discursul d-lui E. Racoviţă.

Se procede la alegerea de Preşedinte al Academiei pentru anul 1926-27. Alegerea se face prin vot secret şi se obţine următorul rezultat:

Din totalul de 27 voturi, d-l Em. Racoviţă întruneşte 16 voturi, d-l I. Bianu 6 voturi şi d-l Dr. V. Babeş 5 voturi.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales Preşedinte al Academiei cu majoritate de voturi pe d-l *Emil Racoviţă*.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ mulţumeşte plenului pentru mandatul ce-i dă, asigurându-l că va căutà să facă atât cât se poate închipuì că trebuie să facă.

Se procede la alegerea de Vicepreşedinţi, pentru anul 1926-27.

— Se aleg pentru Secţiunea Literară, d-l I. C. Negruzzi, întrunind 21 voturi; pentru Secţiunea Istorică d-l Andrei Rădulescu, întrunind 24 voturi; pentru Secţiunea Ştiinţifică, d-l Dr. G. Marinescu, întrunind 24 voturi. Mai întrunesc d-l C. Rădulescu-Motru 5 voturi, d-l S. Mehedinţi 1 vot, d-l Dr. V. Babeş 1 vot, d-l Al. Lăpedatu 1 vot şi d-l I. Simionescu 1 vot.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ proclamă aleşi Vicepreşedinţi ai Academiei pe d-nii: *I. C. Negruzzi*, *Andrei Rădulescu* şi Dr. *G. Marinescu*.

D-l I. SIMIONESCU ceteşte următoarea propunere semnată de 10 membri:

«Informaţii despre *Dimitrie Comşa*, profesor de agricultură pensionat «şi fost consilier agricol în reg. Munţii-apuseni.

A publicat:

1. «*Pomăritul cu deosebita privire la grădina şcoalei*, 1877;
2. «*Călindarul bunului econom*, pe anii 1877, 1878, 1879 şi 1880;
3. «*Din Ornamentica Română. Album artistic de broderii şi ţesături*, «40 planşe colorate, după originale ţărăneşti, 1904;
4. «*Album de crestături în lemn*, 40 planşe colorate, 1909;
5. «*Nana Zamfira, sfaturi din căsnicie şi grădinărit*, 1916;
6. «*Călăuza agricolă*, cuprinzând date şi îndrumări din *Economia câm-* «*pului*, *Pomărit* şi *Vierit*, *Legumărit* şi *Florărit*, în 3 tomuri 1924 şi 1925.

«D-l Comşa a fost unul din întemeetorii ziarelor *Tribuna* şi *Foaia* «*Poporului* din Sibiu. A colaborat, ani în şir, şi totdeauna gratuit, la *Te-* «*legraful Român*, *Vatra Şcolară*, *Gazeta Pop.*, *Lumina Satelor* şi la aproape «toate celelalte ziare ardeleneşti.

«Ca întemeetor şi prezident al singurei Reuniuni Agricole rom. din «Ardeal a inițiat și cârmuit, cu neîntrecut zel şi succes, nenumărate în«truniri săteşti, aranjând vreo 30 expoziții, cursuri de altoit etc., înfiin«țând la sate multe tovărăşii economice, grădini şcolare şi cele dintâi «bănci sătești între Românii ardeleni.

«Ca profesor, asesor şi comisar conzistorial a condus multe conferințe «învățătoreşti.

«Din însărcinarea *Astrei* de aici a inițiat și plănuit *Expoziția* cu «ocazia comemorării lui Avram Iancu la Câmpeni cum şi alte 3 expo«ziții, una de bovine şi oi la Sebeşul săsesc, alta la Avrig cu ocazia ser«bărilor pentru George Lazăr și a treia «Expoziție Artistică de Studiu» în «Sibiiu, 1925.

«In scopul pregătirii celor 2 albume, prof. Comşa a perindat, în curs «de 25 ani, sumedenie de sate în Ardeal şi Banat, scotocind din casă în «casă minunățiile artistice datorite acului, briceagului și războiului ță«rănesc şi strângând colecții admirabile.

«Ca prim Secretar și membru în Comitetul Național, dânsul a fost «condamnat, în procesul memorandului, la temniță de 3 ani şi a stat în «temnița Vațului 14 luni».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Dimitrie Comşa întruneşte majoritatea voturilor plenului.

D-l Preşedinte EM. RACOVIȚĂ proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Dimitrie Comşa.

D-l Secretar General V. PÂRVAN face următorul raport asupra lucrărilor actualei sesiuni:

Domnilor Colegi,

«Ați luat cunoştință despre activitatea Academiei în cursul anului în«cheiat, despre îmbogățirea şi activitatea Bibliotecii, despre bursele date «din fondurile Adamachi, Leon S. Arié, A. Papadopol, N. Rătescu, Dr. «C. Păcuraru-Bianu, hotărînd noui burse în străinătate, fie dela fonduri «vechi ca Adamachi, fie dela fonduri nouă ca Jacques Elias, regulamen«tat în această sesiune.

«Incă din primele şedințe ați, dat vot de descărcare asupra conturilor «pe 1924-25, realegând Comisiunea pentru cercetarea lor din anul în curs, «ați aprobat gestiunea Delegațiunii asupra moşiei Facria şi ați pus în dis«cuție divizibilitatea premiilor mari, luând hotărîrea de a acordà premiile «Eliade-Rădulescu, Asachi şi Lazăr împărțite, după anumite modalități, «cu începere din actuala sesiune. Ați instituit în acelaş timp premiul Locot. «I. N. Iancovescu de 10.000 lei pentru viitoarea sesiune.

«Ați dat aprobare hotărîrilor Delegațiunii asupra întrebuințării veni«turilor fondurilor D. A. Sturdza, Asociațiunii Craiovene, Neuschotz şi «Chițu şi, instituind o Comisiune specială pentru verificarea gestiunii «Fundațiunii Familiei M. H. Elias pe Aprilie-Decemvrie 1925 şi pentru «referire asupra întocmirii bugetului Fundațiunii pe 1927, ați aprobat, «după propunerea Comisiunii, atât gestiunea cât şi întocmirea bugetului.

«Aţi ales, după propunerea Secţiunii Ştiinţifice, în locul regretatului «Anghel Saligny, pe colegul Petru Bogdan şi, preparând alegerea de mem«bri onorari şi corespondenţi, aţi modificat art. 30 din Statute. Prin vo«turile D-voastră numărăm astfel printre noi pe nouii colegi: Angelo Per«nice, Nyrop, Ch. Bémont, Roberto Paribeni, Edmond Pottier, Giu«seppe Lugli, Henri Focillon, Franz Cumont, Jérôme Carcopino, René «Cagnat, Ch. Richet, G-ral Berthelot, Elie Radu, Petre Missir, C Le«vadite, V. Roth, Gh. Taşcă, V. Drăghiceanu şi Dr. Comşa.

«Aţi ascultat expunerile Secretarului D-voastră General asupra acti«vităţii Şcoalei Române din Roma în anul 1925-26, asupra celei de a VII-a «sesiuni ordinare anuale a Comitetului Uniunii Academice Internaţio«nale la Bruxelles şi Darea de Seamă asupra Adunării ţinute la Geneva «la 14 şi 15 Maiu c. pentru organizarea Comitetului Internaţional al Ştiin«ţelor Istorice.

«Aţi luat cunoştinţă din diferite rapoarte despre construcţia mauso«leului la mormântul lui V. Alecsandri la Mirceşti, despre funcţionarea «şcolilor întreţinute de Academie, despre aceea a Cabinetului nostru nu«mismatic sau despre activitatea Fundaţiunii familiei M. H. Elias, despre «lucrările Comisiunilor Adamachi şi Fătu şi Scorţeanu, aprobând ca aju«toarele ce se dau din ultimele două fonduri să fie distribuite în anul vii«tor în Basarabia.

«Două şedinţe le-aţi consacrat desvoltării comunicărilor publice ale «d-lor St. Ciobanu, care ne-a adus *Ştiri din lumea slavă asupra Românilor «din veacul al XVI-lea* şi Sextil Puşcariu, care ne-a făcut o expunere asu«pra *Dicţionarului Academiei*. In această a doua şedinţă, aţi avut ocaziunea «să luaţi cu mulţumire act de declaraţiunea d-lui G-ral Al. Averescu, «Prim Ministru, că în anul viitor, Guvernul va subvenţionà continuarea «Dicţionarului şi în genere lucrările Academiei cu o sumă de 5 milioane lei.

«Trecând la discutarea bugetului Academiei, aţi putut constatà că el «a fost format pe un period de şase luni, ultimele, din acest an şi pe în«treg anul viitor — şi în urma observărilor făcute, cu deosebire asupra «bugetului Bibliotecii, aţi dat prin votul D-voastră unanim, aprobare asu«pra aplicării lui, modificând cu această ocazie Regulamentul serviciilor «şi pensiunilor funcţionarilor.

«După largi discuţiuni asupra imperioaselor nevoi de a reorganizà «Academia şi de a stabilì o ortografie precisă, v'aţi dat avizul că ambele «chestiuni trebuiesc studiate mai îndelung şi, în consecinţă, aţi amânat «deciziunile D-voastră pentru viitoarea sesiune.

«Acordând premiile din acest an, aţi distins 19 lucrări, hotărînd să «premiaţi cu un premiu special monumentala operă, care este Dicţionarul «limbii române, a d-lui Tiktin, şi aţi ales în acelaş timp diferitele Comi«siuni prin cari se vor acordà premiile în viitoarea sesiune.

«In penultima şedinţă, în urma expunerilor Colegului Balş, aţi putut «luà cunoştinţă de realizările în construcţia depozitului de cărţi ca o parte «din totalitatea clădirii Academiei, şi de rezultatul concursului instituit «pentru proiectul întregii clădiri. Aţi constatat că rezultatul concursului

«nu ne-a adus proiectul dorit și, discutând măsurile de luat pentru viitor, «ați decis, prin majoritatea voturilor D-voastră, a se deschide un nou con-«curs pe baze cari să îngăduie mai multă libertate de concepțiune arhi-«tecților.

«Insfârșit, azi am putut încheià lucrările noastre prin recepțiunea în «Academie a colegului nostru d-l Em. Racoviță, prezidată de M. S. Re-«gele. iar mâine vom sărbătorì în ședință solemnă aniversarea a 60 de ani «de vieață a M. Sale, în prezența M. M.-Lor și a principelui Niculae, ora-«torii Academiei fiind dd. Bianu, Iorga și Marinescu».

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ

14 IUNIE 1926

Președința M. S. REGELUI.

La ședință asistă M. S. Regina și A. S. R. Principele Nicolae.

M. S. REGELE, Președinte de Onoare, binevoiește a da cuvântul d-lui I. Bianu.

D-l I. BIANU zice:

Sire,

«Legăturile strânse cari unesc Dinastia Majestății Voastre cu Aca-«demia Română, datează din întâiele zile ale întemeierii amândorura: «între întâiele decrete subscrise la 1866 de Marele Carol Intemeetorul, «au fost și acele pentru numirea unora din întâii membri ai acestei Aca-«demii. Amândouă erau create pentru acelaș scop: Unirea și înălțarea «neamului, Academia ca să pregătească, prin unitatea culturală, Unirea «totală a Neamului românesc, desăvârșită în zilele mari ale Domniei «Majestății Voastre.

«Din cauza acestor legături, totdeauna evenimentele însemnate ale «Casei Majestății Voastre au avut răsunet puternic în Academie, și Aca-«demia a găsit totdeauna îndemn și sprijin în lucrarea ei la Purtătorii «Coroanei Regale.

«Erà deci firesc ca Academia să se folosească de ocaziunea fericită «a împlinirii etății de 60 ani a Majestății Voastre, spre a-și exprimà din «nou simțimintele de devotament față de Majestatea Voastră și de Dinastia «care stă la cârma României întregite, prin înțelepciunea și eroismul «Majestății Voastre și al fiilor neamului întreg sub a Sa fericită conducere.

«Ni s'a părut nouă că cea mai potrivită formă pentru această sărbă-«torire este să arătăm, în scurte schițări, cari au fost activitatea și pro-«gresele desvoltate în țară în anii de până acum ai Domniei Majestății «Voastre, în domeniile de muncă pașnică ale celor trei secțiuni ale Aca-«demiei: literară, istorică și științifică.

«Cu îngăduirea Majestății Voastre, încep deci expunerea din partea «Secțiunii Literare:

Sire,
Prea Mărită Doamnă,
Alteță Regală,

«Măreția timpului în care trăim este atât de covârșitoare încât pri«virea noastră nu o poate cuprinde și mintea noastră, — dacă poate în«țelege întrucâtva frământările pregătitoare — nu poate câtuș de puțin pre«vedeà ce va aduce ziua de mâine peste neamurile cari toate năzuesc să-și «asigure un traiu material cât mai bun și o vieață intelectuală cât mai «înflorită cu bucurii și mulțumiri.

«Privind lucrurile numai din punctul de vedere special al neamului «românesc, zguduirile fără seamăn din deceniul trecut au rupt în două «din temelii traiul neamului nostru și au răsturnat așezămintele în cari «au viețuit îndelungate generații, muncind, năzuind, suferind, dorind și «sperând.

«Neamul românesc — unul și nedespărțit simțit, înțeles și afirmat în «unitatea lui romană de bătrânii cronicari și gânditori din secolii trecuți: «Moldoveni ca Miron Costin și Cantemir, Munteni ca Stolnicul Canta«cuzino, Ardeleni ca Micul, Șincai, Petru Maior și toată școala Romei «și a Blajului — acest neam al nostru fusese sfâșiat în bucăți, răpite din «toate părțile de cei prădalnici, cari îl găsiră lipsit de puterea și de ar«mele apărării; acest neam al nostru erà socotit gata de înnec, ca o corabie «ruptă de bătaia valurilor și a stâncilor.

«Sufletul rămăsese însă întreg în adâncul masselor de păstori, de plu«gari și de preoți, din sânul cărora au ieșit apărătorii luptători, când ra«zele culturii au venit să-i lumineze și să încălzească acel suflet, în care «stăpânirile străine căutau să întunece conștiința propriei sale ființe și «propriei sale meniri în lume.

«Secoli întregi — grei și amari — au răbdat strămoșii noștri asupri«rile străine, dar n'au pierdut conștiința despre unitatea lor sufletească, «n'au pierdut încrederea în viitor.

«Au voit misterioasele hotărîri ale Providenței ca tinerelul Principe «adus dela izvoarele măreței Dunăre, lângă marele cârmaciu venit deacolo «la 1866, ca acel tinerel Principe, care a făcut întâiul pas în această Aca«demie la 5 Martie 1890, să fie predestinat să conducă și să stea în fruntea «țării și a neamului la realizarea tuturor visurilor noastre de unire națională.

«Eri, vechiul Regat al lui Carol Intemeetorul erà înconjurat de mari «ținuturi rupte din trupul neamului — astăzi toate acelea sunt adunate «împreună sub strălucirea simbolică a Coroanei de Oțel, sfințită a doua «oară la Alba-Iulia.

«Pe această temelie lărgită urmează să se așeze acum noua vieață ma«terială și intelectuală a românimii, care să-și desvolte cultura după ap«titudinele firii sale, a caracterului său fundamental, a aplicărilor și gus-

«turilor sale, ocupându-şi astfel locul ce i se va cuveni între celelalte nea-«muri.

«Sufletul neamului erà pregătit pentru marea Unire. Bălcescu dăduse «întâia mare învăţătură cântând profetic minunile întâiului triumfător la «Alba-Iulia, Kogălniceanu punând un program cultural pentru Dacia «unitară. Din Ardeal, unde simţimintele erau mai apăsate, dar totuş mai «vii, a răsunat «Pe-al nostru steag e scris Unire» şi «La arme, pentru Neam «şi pentru Rege» — cântece în cari au vibrat în anii grei sufletele avân-«tate spre împlinirea destinului.

«Acţiunea cea mare porneşte. *Inter arma silent musae.* Toate puterile «trupeşti şi sufleteşti erau încordate în marea frământare pe moarte şi vieaţă.

«In primăvara de după iarna tuturor durerilor, încep să se mişte din «nou condeele, începe a se trăi şi sufleteşte. «Filele însângerate» ale lui «Sadoveanu sunt urmate de povestiri, de versuri încălzitoare, scrise de «tineri poeţi şi prozatori pentru înălţarea sufletească a ostaşilor trecuţi «prin toate chinurile şi cari aveau încă să-şi arate virtuţile vitejiei stră-«bune. Intre ei se arată însăş M. Sa Regina cu povestiri simbolice pline «de tainică simţire («Din inima mea la inima lor»).

«Cu 1918, vieaţa ajunge la zorile promiţătoare ale unor zile de înflorire «a vieţii intelectuale, artistice, literare. Apar unul după altul volumaşe «în versuri şi povestiri în proză în strânsă legătură şi atârnare cu marile «fapte ale răsboiului. Toate erau împărţite celor ce se aflau încă în faţa «inamicului, în gropile tranşeelor, ca să le întărească şi să le înnalţe sufle-«tele. In acelaş gând s'a scris şi s'a reprezentat în formă dramatică piesa: «Pe aicea nu se trece».

«In toamna lui 1918, marile dureri ale răsboiului au luat sfârşit. Ina-«micul, care ocupase Capitala şi ţara până la Siret, fusese înfrânt de ai «noştri la Mărăşeşti şi sub alte presiuni silit să plece. Maiestatea Voastră «în fruntea oştirii s'a întors în Capitala Sa.

«Toată vieaţa se grăbeşte să se întoarcă la starea normală. Producţia «literară se face acum de o exuberanţă fără precedent: în 1919, se publică «peste 270 volume de literatură faţă de 125 din 1917—18 şi de 211 din «1915. Note şi amintiri din răsboiu sunt în chip firesc producţiunile la «ordinea zilei. Poezia plânge durerile răsboiului cu notă umanitaristă, îşi «schimbă deci tradiţia şi motivele inspiratoare; nu mai e poezia de con-«templaţie pură, ci caută orizonturi largi lipsite însă de limpezime. Anii «de îndată după răsboiu (1918—1921) sunt în literatura contemporană «epoca cea mai turbure. Se scrie repede, în curentele cele mai variate, «se nasc curente noui, cari dispar ca să dea naştere altora. Numai la con-«cursurile premiilor Academiei au fost prezentate în anii 1919—1926: «233 volume de literatură, 125 proză, 85 versuri şi 13 teatru.

«In acest timp de frământare turbure a literaturii cu năzuinţe estetice, «un spirit precis, pozitiv şi metodic scrie o carte mare şi bună, este «Istoria «răsboiului» de Kiriţescu.

«Agitaţia haotică postbelică, frământarea aceasta sufletească atât de «explicabilă în anii cei dintâi (1918—1921) trebuie să se limpezească

«însă pentru a se purcede la creaţiuni de artă adevărată. Rănile răsboiului «sunt pe cale de vindecare. Uitarea îşi întinde cu încetul màntia ei cenuşie «mai întâiu peste durerile mai uşoare. Vieaţa de astăzi îşi întoarce cu în«cetul faţa dela avânturile, dela durerile şi dela gloriile trecutului, spre a «trăì pentru sine şi pentru a pregătì viitorul.

«Cu anul 1921, literatura noastră intră într'o fază nouă, se aşează şi «se întoarce iară la formele tradiţionale:

«In proză — fruntaşul povestitorilor timpului nostru, Sadoveanu, ne «dă *Cântecul amintirii*, *Veneà o moară pe Siret*, în cari — ca într'un co«vor fermecat — ţese în culori vii pasiunile vieţii destrăbălate din clasa «îmbogăţiţilor faţă de simplitatea naivă şi curată a ţăranului.

«Alăturea se ridică marele romancer al timpului nostru, Rebreanu, «care în două romane, *Ion* şi *Pădurea spânzuraţilor*, înfăţişează în mod «viu adevărata vieaţă a Românilor de peste Carpaţi, atât în ultimii ani «de sub stăpânirea ungurească cât şi în starea chinuitoare din frontul «răsboiului în faţa tranşeelor fraţilor de dincoace. Lângă dânsul, stă Mol«dovanu, care în romanul *Purgatorul* înfăţişează un colţ al vieţii din Ca«pitală. O excepţională putere se arată cu mari făgădueli în Cezar Petrescu, «care în povestirile numite *Scrisorile unui răzeş* şi *Drumul cu plopi*, scoate «la lumină o nouă bogăţie de armonii pentru proza românească.

«In poezie s'a produs şi s'a publicat mult, prea mult. In sutele de volumaşe cari se publică zilnic — cu toată scumpetea tiparului — dela în«tâia faţă deschisă vezi că sunt fructe necoapte, produse de un pom neal«toit. Este firesc că nu un prozaic ca mine ar îndrăznì să intre în amă«nunte şi să se vâre cu aprecieri critice în stupul sgomotos al acestui *genus «iritabile vatum*. Dintre mulţimea versurilor se văd însă de departe câtevà «figuri înalte şi predominatoare: Minulescu cu *Romanţele pentru mai târ«ziu* şi alte scrieri poetice în felul său special simbolist, cu romanul *Roşu, «galben* şi *albastru*; tânărul Lucian Blaga cu *Poemele Luminii*, *Paşii Pro«fetului*, *Zamolxe*, în cari toate se arată cu avânt spre înalte cugetări filo«zofice de originalitate mult promiţătoare; Nichifor Crainic cu adâncile «gânduri şi simţiri spuse în strofe şi versuri de o minunată armonie, dintre «cari amintesc numai admirabilele *Cântecele Patriei*; Pilat în *Pe Argeş în «sus*, *Bătrânii*, *Satul meu*, face poezie de natură şi din reînvierile celor din «trecut, poezie care va rămâne din valurile uşurele contemporane. Ase«menea Demostene Botez în *Munţii*, *Floarea Pământului*.

«După realizarea marii Uniri naţionale, literaturii i-au venit multe «ajutoare mari pentru desvoltare şi înflorire. Prin dărâmarea hotarelor «dela Prut, dela Molna şi dela Carpaţi, izvoarele de inspiraţie, materialul «literar, s'au întins deodată peste toată românimea, care a devenit în«treagă deodată publicul cetitor. Fuziunea publicului diferitelor ţinuturi «trăite deosebit până acum, fireşte că nu s'a putut îndeplinì îndată spre «a formà un tot unificat. Mai sunt şi vor mai fi încă multă vreme şi chiar «totdeauna nuanţe de deosebiri provinciale.

«Dar pentru înflorirea literaturii noastre mai sunt şi alte mijloace «vechi şi noui, de ajutor şi încurajare. In fruntea lor, stau premiile acestei

«Academii, a căror valoare materială astăzi atât de scăzută, este întărită «prin valoarea morală a prestigiului Instituțiunii. Și apoi, ele au fost «adăogate și înălțate în timpul din urmă la suma de 50.000 lei.

«La ale Academiei a adăugat Statul ale sale premii numite naționale, «de 100.000 lei. «Casa Școalelor» premiază și ea și editează scrieri literare, «asemenea Societatea de editură «Cartea Românească».

«Scriitorii au făcut chiar dânșii un mare pas înainte, organizându-se «în societatea înfloritoare împodobită cu preșidenția Augustei Noastre «Suverane, care a binevoit a luà parte la ședințele ei.

«Pe de altă parte, pe lângă vechile reviste *Convorbiri Literare* și *Vieața* «*Românească*, s'au înființat nouă organe de publicitate literară, ieșite din «grupări de talente și energii tinere. Astfel au fost și sunt — spre a po- «menì numai câteva principale — *Cugetul Românesc*, condus de poetul «Pillat; *Gândirea*, apărută la Cluj și continuată la București, frumos ti- «părită, este organul unei cete de tineri scriitori talentați și îndrăzneți, «cari bat cu putere la porțile viitorului spre a deschide noui orizonturi «luminoase; *Societatea de mâine* dela Cluj; *Banatul* care apare în Timi- «șoara cu articole în limbile română, germană și maghiară, continuând «*Cultura* de acum doi ani, înființate amândouă pentru a servì ca loc de «întâlnire culturală între noi și minoritățile etnice ale patriei noastre. «O nouă grupare de talente literare a început chiar în acest an publicarea «revistei «*Propilee Literare*».

«Dintre toate felurile de literatură cel mai favorizat este acum *genul* «*dramatic.* Dela marea Unire încoace, vieața teatrală românească a luat «proporții nemaipomenite la noi. Șase teatre naționale de Stat în Ca- «pitala Regatului și ale Provinciilor principale funcționează opt și nouă «luni de zile pe an. Pe lângă ele sunt numeroase teatre particulare în Ca- «pitală. Pe scenele lor, se înfățișează publicului scrieri dramatice de toate «genurile și din toate epocile — dela tragedia veche elină până la teatrul «cel mai modern. S'a deschis astfel pentru scriitorii de talent un câmp «de activitate cum nu a mai fost niciodată la noi. Punerea în scenă mai «ales la Teatrul Național din Capitală a făcut progrese așà de mari, încât «stă alăturea cu cele mai mari teatre din Europa și pe foarte multe le în- «trece. Publicul răsplătește în larg talentele, munca și priceperea. S'au «văzut drame în genul clasic antic — cum a fost *Tebaida* — cari au trecut «în întâia iarnă peste 50 de reprezentații. Iar drame cu subiecte istorice — «cum a fost *Bizanț* sau *Meșterul Manole* — au făcut serii neobișnuit de «mari.

«In aceste condițiuni favorabile, putem aveà deplină încredere că ta- «lentele dramatice originale prezente și viitoare vor ridicà în curând li- «teratura noastră dramatică la mari înălțimi.

«S'a întreprins în mod sistematic și statornic cultivarea prin teatru «a marelui public din provincie, din orașele de a doua și a treia însemnă- «tate, prin trupe volante subvenționate, cari au cutreerat țara, ducând «pretutindenea frumoasa vorbire literară românească și reprezentând «scrieri dramatice potrivite publicului local.

Sire,

«In această grăbită reprivire asupra mişcării literaturii româneşti în «anii domniei Majestăţii Voastre, urmaţi după răsboiu şi după marea «Unire a neamului, este firesc că ochiul se poate oprì numai asupra li-«niilor mari şi generale şi chiar aşà multe scapă privirii grăbite din cauza «mulţimii şi varietăţii lor.

«In această privire grăbită, ochiul zăreşte însă o mişcare agitată svâc-«nitoare cu ţâşniri cam dezordonate, cari toate arată că ies dintr'un fond «bogat în mari energii artistice, rămase încă neîndestul de coordonate «prin cultură şi disciplină, spre a da opere de înaltă valoare estetică, este «fondul artistic din care a ieşit în mod natural Doina, Mioriţa, urmate «de Alecsandri şi Eminescu.

«Critica literară se ridică acum pe cele două temelii eterne: talentul «şi studiul prin cultură, se ridică şi-şi organizează acţiunea disciplină-«toare care să judece, să măsoare şi să aleagă tot, dând la o parte mulţimea «plevei, alegând şi clasificând grăunţele după valoarea relativă a fiecăruia, «căci după cuvântul celui mai mare între cei mari:

Multe flori sunt, dar puţine
Rod în lume o să poarte:
Toate bat la poarta vieţii,
Dar se scutur multe moarte.

«Nerăbdătorii să se domolească. Nu este loc nici motiv pentru pesi-«mism. Numai neastâmpărul nerăbdării a putut stoarce din condeiul unui «tânăr scriitor de talent în fruntea unei reviste din zilele trecute cuvinte «ca acestea:

«Sub presiunea materialismului sălbatec de azi, literatura noastră con-«timporană se înnăbuşe, după ce în avântul ei tineresc a dibuit pe terenul «deşertăciunilor vieţii, spre a-şi găsì brazda în care să-şi adâncească ră-«dăcinile, şi atmosfera sufletească, necesare desfăşurării elanului ei ini-«ţial. Din cauza haosului, nu este posibilă nici alcătuirea unei unităţi în «manifestările literare, nu este posibilă desfundarea stratului mai adânc «al puterilor originale, cum nu este posibilă nici orientarea morală a ten-«dinţelor societăţii noastre, acoperită şi ea de gunoaiele parvenitismului.

«Haosul trecător de astăzi nu va împiedicà «alcătuirea unei unităţi «în manifestările literare». Aceasta cere însă oarecare timp şi multă muncă «stăruitoare, pentrucă secolii de despărţire — dacă n'au putut băgà în-«străinarea în sufletul masselor poporului nostru dintre Nistru şi Tisa — «au aruncat însă multe seminţe străine în mentalitatea claselor culte şi «acele seminţe trebuiesc mai întâiu plivite şi altele răsădite în locul lor.

Sire,
Prea Mărită Doamnă,
Alteţă Regală,

«Literatura este înflorirea gândirii şi a simţirii îmbrăcată în haina «limbii; izvorul — rădăcina gândirii înflorite — este în sufletul indivi-

«dului, înzestrat de fire din adâncurile sufletului neamului său — cu pu-«terea de concentrare, de creaţiune şi de spunere armonioasă, putere dată «celor aleşi — talente şi genii. Limba, vorbirea, este organul de expri-«mare a creaţiunii literare; studiind şi pătrunzând organismul ei se ajunge «la cunoaşterea şi înţelegerea a însuş mecanismului intim al cugetării. «Aceasta este cauza, acesta este scopul, aceasta este marea însemnătate «a studiului limbii. La acest studiu se adaugă, fiind în strânsă legătură «cu el, studiul simţirii, al credinţei şi al exprimării masselor populare, «pe cari se întemeează toată vieaţa unui neam.

«Intâia şi principala menire a Academiei acesteia, la înfiinţarea ei, a «fost studiul limbii în trecut şi a desvoltării ei în viitor, spre a fi organul «literaturii şi a întregei culturi unitare a neamului nostru. Prin această «lucrare a sa, Academia a contribuit la realizarea întâiei uniri intelectuale «conştiente a poporului, reprezentată aici prin fruntaşii ei culturali din «toate ţinuturile răsleţite sub stăpâniri străine. Academia a unificat or-«tografia scrisului românesc de pretutindenea şi a făcut începutul marei «şi grelei lucrări a inventariului limbii — adică a Dicţionarului Naţional. «După două începuturi neisbutite, lucrarea a reînceput măreaţă, dar ma-«rele răsboiu a oprit-o în drum, iar greutăţile de după răsboiu deabià «acuma vor fi înlăturate.

«Prin ajutorul binevoitor al Guvernului Majestăţii Voastre, tipărirea «va reîncepe şi va înaintà cu puteri înnoite şi îndoite. Acest Dicţionar va «fi opera Coroanei desăvârşite de Academie, căci îndemnul şi ajutorul «începutului a fost dat de Marele Rege Carol şi continuat de Majestatea «Voastră. Lucrarea se face sub conducerea colegului nostru Puşcariu, care «la Universitatea din Cluj şi-a pregătit o şcoală şi o organizare specială «de filologi pentru acest scop, ba chiar un muzeu special al limbii române.

«Studiul limbii, al credinţelor şi obiceiurilor poporului — numite cu «termenul general de Folklor — a fost cu o deosebită atenţiune cultivat «de Academie, care i-a destinat o serie specială de publicaţiuni. Metode «mai riguros ştiinţifice au fost introduse în anii din urmă în aceste studii «şi Academia a putut publicà preţioase volume de acest cuprins din ţi-«nuturi mai depărtate de centrele culturale, — Megleno-românii din Ma-«cedonia şi Românii din Maramureş. Pe acest teren mai este încă mult «şi grabnic de lucrat, înainte ca cultura generală dusă prin şcoale să nu «schimbe prea mult vieaţa şi vorbirea seculară şi milenară a săteanului «nostru de pretutindenea.

Sire,

«Greul cel mare a fost minunea îndeplinită de Majestatea Voastră: Uni-«rea Neamului. Celelalte vor urmà toate cu atât mai curând şi mai strălucit, «cu cât fiii patriei întregite vor muncì mai încordat şi cu mai mult de-«votament pentru artă şi pentru Neam şi cu mai puţin egoism de orice fel.

«Să trăiţi, SIRE, încă mulţi ani, pentru ca să daţi neamului unit «acestei Academii prilejul de a sărbători multe aniversări in amintir «faptelor măreţe indeplinite sub fericita Domnie a Majestăţii Voastre!»

M. S. REGELE, Preşedinte de Onoare, binevoeşte a da cuvântul D-lui N. Iorga.

D-l N. IORGA zice:

«Studiile istorice nu formează o specialitate; ele contribue esenţial la «conştiinţa pe care trebuie s'o avem despre valoarea şi misiunea naţiei «noastre, despre drepturile pe cari ni lĕ-am câştigat prin atâtė suferinţe «nobil îndurate, în care s'au amestecat, pentru a ne odihni mai mult decât «pentru a ne îndemnà la trufie pierzătoare pentru naţii, biruinţile.

«A se ocupà cineva de dânsele, a le urmări desvoltarea, a-şi formà des-«pre rezultatele cercetărilor întreprinse cu metodă o părere critică, a-şi «încorporà ca un incomparabil spor de energie conclusiile lor, totdeauna «înviorătoare şi bogate în îndemnuri, e o datorie pe care o aminteşte unei «societăţi în general străină, chiar, şi mai ales, între conducătorii ei de «toată această frumoasă şi bogată moştenire, exemplul Majestăţii Voastre.

«Ca şi fericitul Său inaintaş, Regele Carol, care aici în Academie a «adus Prinosul Său de Suveran la munca noastră ştiinţifică, Majestatea «Voastră este un mare cetitor al întregei literaturi istorice şi un preţuitor «al lucrărilor noastre, de a cărui părere, când o merităm putem fi mândri, «nu numai pentrucă Majestatea Voastre e Regele, dar fiindcă însăşi per-«sonalitatea Majestăţii Voastre adauge la valoarea, atât de mare, a acestei «recunoaşteri.

«Domnia Majestăţii Voastre a început într'un moment când studiile «istorice, îndemnate de aspre necesităţi ale unei epoce mari şi grele fără «păreche, erau îndreptate asupra unor domenii până atunci puţin cerce-«tate. Şi anume, după ce decenii de cercetări fuseseră consacrate cercetă-«rilor de cronologie, de genealogie, de istorie diplomatică şi militară, ne-«am simţit cu toţii, fără o înţelegere prealabilă, concentraţi către acele «domenii care un moment putuseră păreà mai puţin importante şi pe cari «şi astăzi atâţia doritori de mari tablouri colorate şi de biografii personale «pline de interes romantic le socot ca inferioare celorlalte.

«Intâiu ne-am gândit la originile însăşi ale poporului nostru.

«A fost un timp, acum destul de depărtat, în care credeam că romani-«tatea noastră, admisă ca mai mult sau mai puţin întreagă şi întemeeată, «venià deadreptul dela ocupaţia lui Traian, dela sugrumarea în munţi «a celei mai îndărătnicite rezistenţe a strămoşului celuilalt, nesfârşit mai «înrădăcinat în acest pământ, Decebal «Voevodul» dacic din «Scaunul «domnesc» dela Sarmizegethusa. Se admiteà ivirea aproape spontanee, «păstrarea noastră, aş zice: miraculoasă, în acest cuib dacic, până la Du-«năre şi la marile ape cari la Răsărit şi la Apus se varsă într'însa. Apoi «urmase reacţiunea: noi înşi-ne ne îndoiam de latinitatea acestor origini «aşà de adesea contestate, de cine aveà interes la aceasta, şi erau aşà de mulţi. «Iar rezultatele filologiei, dacă nu şi ale istoriografiei, păreau să spue «că o populaţie neaşezată, aproape flotantă, şi-a mutat sălaşele de pe un «mal al fluviului pe altul, fără să fie măcar o nevoie politică, militară şi «economică în stare a explicà aceste migraţiuni.

«Problema a fost reluată de generaţia în fruntea căreia cu cei şasezeci «de ani ai Săi împliniţi stă chiar Maiestatea Voastră. Latinismul de rasă «nu l-am descoperì uşor la noi, fiindcă nici aiurea nu l-am puteà regăsì, «în ce se cheamă leagănul lui, frumoasa Italie, spre care duce o parte aşà «de importantă din trecutul nostru. Romanitatea şi Italianitatea sunt însă «lucruri deosebite: cea dintâiu este o stare de spirit, o formulă de civili-«zaţie, capabilă de a trece în instinctul însuş al naţiilor mai puţin fericite «din familia romanică, cea de-a doua înseamnă o provenienţă geografică «pe care sub mai mult decât un raport o putem stabilì. O ipoteză a mea, «care n'a rămas fără de răsunet, aduce pe malul stâng dunărean coloni «italieni pe cari nu-i chemase un decret solemn a doua zi după o strălu-«cită victorie, ci cari, păstori şi plugari ieşind din Italia năpădită şi coruptă «sub raportul social de o repede îmbogăţire, au trecut dela sine din ţara «lor care nu mai erà ţărănească în ţărănia balcano-carpatică, unde prin «ei, în acelaş rând cu populaţia indigenă, de o immemorabilă vechime. se va «creà poporul nostru. Dar ceeace a însemnat mai mult în studiile despre «această epocă a creaţiunii neamului nostru a fost îndelungata şi spor-«nica activitate a d-lui V. Pârvan, care, reluând cercetările generaţiei pre-«cedente, le-a dat ceeace uneori le-a lipsit şi prea mult chiar: rigurozitatea «critică, deopotrivă cu a cercetărilor apuseni, şi acel orizont fără care, «cu lămuririle ei singure şi cu scânteerile ei accidentale erudiţia se îneacă «în propriul belşug al ostenelilor sale. Am aflat astfel ce rol mare au aceste «regiuni în civilizaţiile pe cari ştiinţa le-a numit preistorice, se pare pentru «a le puteà mai bine despreţuì şi pe urma grăunţelor de aur din Abrud «au ajuns şi până la Troia cu straturile milenare de ţărnă pline de ju-«vaere. Iar în vieaţa romană din Dacia, pe care n'o mai confundăm cu «întreaga romanitate orientală, mult mai vastă şi reprezentată astăzi nu-«mai la noi, nu mai întâlnim numai vieaţa urbană, de scormonitori ai «aurului transilvan, aceà vieaţă pe care săpăturile o răscolesc azi la Sar-«misegethusa cuprinsă în regatul Majestăţii Voastre, ci o întreagă rusti-«citate de bază, în Scitia Minoră, care dovedeşte cât de legată cu pămân-«tul a fost vieaţa romană cea mai modestă, dar şi cea mai solidă.

«Aşà fiind, reprezentanţi ai unor indigeni fără înaintaşi cunoscuţi şi «creatori ai unei civilizaţii primitive care în formele ei specifice, de o ab-«stracţie geometrică, a exercitat o influenţă şi asupra artei elenice, ca şi «asupra religiei însăşi a grecilor şi ucenici ai acelor greci pontici despre «cari atât de adesea ne-a vorbit în cercetările sale de numismatică d-l «Suţu, noi suntem singurii păstrători şi continuatori chemaţi ai acelei «romanităţi de Orient, de care cealaltă, mai norocoasă, dar păstrată de sora «ei mai puţin împărtăşită de soartă n'are de sigur a se ruşinà.

«Nu ne mai sperie «enigma» istorică e evului-mediu. Nu mai urmă-«rim în izvoarele, puţine, adesea nule, pentru Sud-Estul Europei, numele «care puteà fi schimbat şi acoperit, al poporului nostru, în epoci cari erau «imperiale şi nu naţionale, naţiunea neavând, nu numai importanţă, dar «nici măcar senz. Căutăm liniile fireşti de desvoltare, condiţionate de «rasă, de mediul geografic, de împrejurările economice, ale Românilor

«şi stabilim printr'o logică grea de tăgăduit legătura între afirmaţiile clare «ale antichităţii şi cele dintâiu mijiri ale evului-mediu. Ne dăm seama «şi prin cumintea întrebuinţare a unui sistem comparativ pe care prea «mult timp şi l-au interzis istoricii, că «omul roman» rămas fără Stat, «dar nesupus barbarului îndreptat spre ţinte mai remuneratoare, a putut «trăì, scriind chiar în «Romanii» de caracter mai ales rural, cari au păstrat «toate noţiunile fundamentale dintr'o civilizaţie năruită în ornamentele «ei de suprafaţă. Intindem astfel o punte peste un aparent necunoscut «şi, dacă strângem rolul pe care l-au jucat aşà zişii «barbari», sub atâtea «raporturi pătrunşi şi ei de romanism, nu înţelegem a tăgăduì amestecuri «cari, fără a fi vreodată esenţiale, au contribuit la îmbogăţirea naţiei noa-«stre, nu numai în elementele sale materiale, dar şi în preţioase însuşiri. «Ar fi de dorit ca studii de slavistică, ieşită şi din gramaticism şi din di-«letantism să ne permită o dozare pe care istoricii o pot indicà, dar nu şi «stabilì în oarecare amănunte. Şi ce privelişte frumoasă, făgăduind cele «mai bune rezultate, ar fi aceia a unei singure şcoale de filologie care, în «conlucrare frăţească, să întrebe din când în când pe istorici atât de atenţi «faţă de orice progres în ştiinţa vecină.

«Deodată altă problemă se pune: aceea a originilor. Mai toţi, până «la d-l Al. Lăpedatu, cel mai recent cercetător pe acest teren şi nu unul «din cei mai puţin fericiţi, am trebuit să ne ocupăm de dânsa. Impreună «cu d-l N. Bănescu, cred că am putut descoperì la Dunărea dîrstoreană «şi dobrogeană o Vlaşcă a lui Tatul aşà de veche ca anii 1000. O consta-«tăm la 1100. Ce ne desparte de voevodatele în adevăr întemeiate pe cari «le-au apucat Tătarii la 1240? Concentrări româneşti apar pela 1350 la «Adriatica Balşizilor şi la Marea Neagră a lui Balica şi Dobrotici. Fabu-«lele romantice, cu «negri» Voevozi munteni şi vânători pe apa iute a Mol-«dovei după bourul din stema lor au dispărut în albastre ape depărtate, «de poezie isprăvită. Am crezut un moment că descoperim o vânjoasă «seminţie de ţărani ca în miniaturile Cronicii ungureşti a secolului al «XIV-lea cari, fără ajutor dinăuntru şi din afară, ar fi întemeeat o *ţară* «cea dintâi a naţiei. Un neasemănat noroc, vrăjit de o stăruinţă neobosită «şi de o nesfârşită iubire, acela al d-lui Virgil Drăghiceanu, ne-a pus pe «neaşteptate în faţa trupurilor, din cari unul încă înveşmântat în pur-«pură semănată cu mărgăritare, încins cu aur, şi purtând rămăşiţele cu-«nunii de înmormântare, dela Argeş. Majestatea Voastră însăş a avut în «faţa acestor moaşte, încă deschise, fiorul pe care pe urmă l-am resimţit «cu toţii. O măreaţă ceremonie naţională se aşteaptă încă pentru a redà «liniştit din mormânt oasele strămoşului în care descoperitorul vedeà «pe Radu întemeietorul, iar grafitul de pe păreţi indică pe Basarab cel «Mare, adică întâiul. O potrivire fericită ne-a redat şi un zapis slavon al «rudelor acelor Voevozi cari au creat Ţara-Românească a Moldovei, adausă «peste câteva decenii la Ţara Românească a Muntelui argeşean şi oltean. «Frescele dela Sîngiorz pe Streiu, unde nemeşii ardeleni au hainele boie-«rilor contemporani şi paloşul dăruit de Rege pe piept, arată în inscripţia «tot slavonă, pe lângă revelaţia unei vieţi nobiliare de ardeleni bogaţi şi

«mândri, ctitori de biserici în piatră, aceeaș întrebuințare a limbii de can- «celarie «dincoace». Aceasta înseamnă însă ruperea de ungurismul reli- «gios și de limbă, unitatea în protocol de cancelarie cu frații din partea «ajunsă liberă a milenarei Țări Românești depline.

«A fixà rolul Statului din nou întemeeat față de altele erà o sarcină «grea. Credeam că ea s'a rezolvit în parte. Nu mai apărem ca o țară de o «formație recentă, de legătură slabă, de prestigiu inferior față de împă- «rățiile de dincolo de Dunăre, slavo-bizantine, de regatele catolice, latino- «polon și latino-ungar, de peste munți. Am încercat să arăt — și am reu- «șit să conving și în străinătate, unde ambiții naționale protivnice ne co- «pleșeau — că în sudestul Europei n'a fost decât un singur imperiu, cel «roman de Orient, oricare i-ar fi fost nația sprijinitoare și limba de cul- «tură întrebuințată, că formele bulgare și sârbești n'au în ele nimic na- «țional în senzul modern, că nu mai avem dece să reclamăm o idee «politică în Statul Asanizilor în care, ca și în cel, tot «bulgăresc», din Ohrida, «am adus numai energie «vlahă». Ci că, din contră, de ce putem fi mândri, «pe o siguranță științifică incontestabilă *e imperialismul popular*, legat de «concepțiile fundamentale ale *domniei*, *legii*, și *dreptului*, 3 noțiuni pe cari «poporul nostru nu le-a despărțit niciodată și cari nu pot fi separate în «nici o acțiune de guvern. Esența Romei nu ni s'a păstrat în inventariul «prăfuit al unui Musău istoric, ci în conștiința pururea vie pentru ordine «și libertate, pentru ordine prin libertate, a poporului nostru.

«Până și studiile de istorie bisericească. în cari colegul nostru preotul «Nicolae Popescu a urmat neuitatului Nicolae Dobrescu, înaintașul său «la catedră, și părintele Lupaș a adus contribuția Ardealului, unde cele «două Biserici au dat și alți cercetători, un Pâclișan, un Meteș, acesta preo- «cupat și de alte probleme în domeniul vieții economice și al sintezei, ne «aduc la aceleași concepții ale celui mai îndepărtat trecut de organizare. «Ierarhia bizantină a încercat să ne cucerească și ea a isbutit să ne influen- «țeze adânc, reținându-ne într'o unitate mai mult dogmatică decât disci- «plinară. Dar, cu toate călătoriile de Patriarhi, adăpostirile de prelați, «sprijinirile de case sfinte în orient, de școli și de orice alte așezăminte «culturale creștine, ceeace a fost la bază, ceeace a rămas și până azi, e tot «aceà religie, pitorească de superstiții păgâne, încântătoare de practice «poetice, pe cari un rând de țărani ai acestei «țări» a transmis-o alt ora «din zilele acelor misionari catolici a căror trecere pe la noi, creatoare a «noei vieți religioase, o sublinià tare d-l Pârvan la începutul carierei «sale de cercetăror.

«Nu s'au adus prea multe amănunte despre viețile și cârmuirile mai «lungi și mai însemnate ale lui Mircea, Alexandru cel Bun, Vlad Țepeș, «Ștefan cel Mare. S'a inzistat doar mai cu seamă asupra caracterului de «perfectă unitate pe care în fond îl prezintă sub firme deosebite vieața «aceluiaș popor. Unirea a fost pecetluită cu o pecete de aur în 1859, cu «una muiată în scump sânge de Majestatea Voastră la 1918. Ea erà însă «continuu în potențialitate, mai mult încă; în stare de realizare parțială, «îndată ce împrejurările o permiteau într'un domeniu sau în altul. Am

«ajuns în această generaţie, şi străinii ne urmează, a nu mai scrie istoria «principatelor, ci a urmări pe o linie şerpuitoare, dar neîntreruptă, vieaţa «în necontenită înaintare a unui popor de o admirabilă unitate în chip, «port, limbă, moravuri şi aşezăminte.

«Aceste aşezăminte, de o foarte veche origine, şi tracă şi romană, «nu le-am împrumutat, cum s'a putut crede prea multă vreme, pe baza «unor raporturi nominale. Ele au izvorît din acelaş fond arhaic, pre-«roman şi roman, la noi şi la ceilalţi, noi înşi-ne având o oarecare «întâietate prin aceia că eram în linie dreaptă urmaşi ai amânduror «civilizaţiilor iniţiatoare. Le-am frământat cu influenţe occidentale şi «am pus pe acest amestec, devenit o sinteză, caracterul de linişte, de «armonie, dar şi de spontaneitate, de zâmbitor capriciu ironic al artei «noastre.

«O şcoală de cercetători ai instituţiilor s'a format astfel. I-am pregătit «unii dintre noi şi să mi se permită a nu uità, pentru alţii, dacă nu pentru «Majestatea Voastră care le ştie, cele 30 de volume ale *studiilor* şi *docu-«mentelor* mele, bogate mijloace de informaţie, punând în regeste ceeace «cu publicarea integrală n'ar fi fost cu putinţă încă mulţi ani de zile. Rare-«ori o naţie a lăsat dealungul veacurilor un aşà de lung şi de variat tezaur «de documente cari ating toate regiunile ţării, toate domeniile vieţii pu-«blice şi private, toate amănuntele culturii. Fiecare proprietar al unei «bucăţele de pământ a avut cândvà o întreagă arhivă, cu sute de hârtii, «între cari se ascund uneori, prin vreo aluzie la moşie, şi scrisorile parti-«culare cele mai tăinuite şi cele mai duioase. Cum sorţii de distrugere «se îngrămădesc odată cu nenorocita rupere a tradiţiilor într'o disperată «şi ridiculă operă de inovaţie, o întreagă anchetă de Stat, mai ales în Ba-«sarabia, cu o aşà de respectabilă vieaţă moldovenească, mândră şi cu-«rată, ar trebui întreprinsă. Descoperiri întâmplătoare prin oficii şi prin «case particulare arată ce strălucite surprinderi ne mai pot aşteptà. Ar-«dealul mai puţin sărac în documente româneşti de cum se crede, trebuie «să le scoată la iveală cât mai iute.

«Pe aceste baze, încă neîndestulătoare şi ne dăm bine seama de aceasta. «au pornit studii zeloase de stabilire a dregătoriilor şi îndeletnicirilor ofi-«ciale, ca şi a datinelor unui drept nescris sau cuprins în câteva rari re-«glementări domneşti, în aşteptarea unei legislaţii, în mare parte de îm-«prumut, care nu mai are aceeaş valoare de originalitate naţională. C. «Giurescu, pe care l-am pierdut aşà de repede, pornise studiul claselor «sociale şi aruncase problema, delicată sub mai multe puncte de vedere, «a condiţiei unei ţărănimi pe care o metodă prea strictă în observarea «formală a textelor o despoià de aceà proprietate şi independenţă econo-«mică, fără care de sigur n'am fi putut să ne stabilim şi păstrăm locul «în lume. Am siguranţa că generaţia care va urmà pe a noastră va şti să «îndeplinească, unind critica severă cu simţul preţios al realităţilor, sar-«cina pe care i-o rezervă desvoltarea firească a istoriografiei noastre. In-«săş normele de drept au fost obiectul unor studii atente, şi prin asemenea «cercetări a intrat între noi d-l Andrei Rădulescu.

«Dar un popor de rasă bună și cu așezăminte sănătoase nu poate să «însemne strecurarea generațiilor sale fără să deà omenirii pe terenul artei «și al literaturii dovada însușirilor sale particulare. Trăim într'o vreme «când instinctele de ordine materială nu mai înțeleg a se supune vreunui «frâu, și o desconsiderare grosolană, sprijinită pe o formidabilă bază de «ignoranță, acopere tot ceeace e activitate spirituală, tot ce face parte «din vieața morală, precum, pe de altă parte, violența deslănțuită găsește «în curajul ei îndreptățirea pentru călcările de lege. A relevà, alături de «ce au fost în trecutul nostru instituțiile, școala, armata, activitățile produ-«cătoare, agricultura, comerțul, industria și producțiile spiritului, e ast-«fel, nu numai o datorie de întregire științifică, dar și o lecție pentru pu-«blicul de azi și pentru tineretul care-l va înlocuì mâine.

«Suntem bucuroși astfel că prin studii în cari s'a distins așà de mult «și d-l G. Balș, avem astăzi cunoștința unui sistem artistic românesc care, «prezentat streinătății prin cărți recente, în limba românească și în ale apu-«sului, a trezit imediat cea mai simpatică atenție, contribuind și la succe-«sul congresului de bizantinologie pe care ne-am onorat a-l primì la Bu-«curești. Expozițiile Fundației Principelui Carol au folosit și ele la răs-«pândirea cunoștinței acestui neprețuit tezaur, din nenorocire înstreinat «în parte prin exportul puțin socotit la Moscova. Secția Literară a spus «ce s'a făcut de membrii săi, dar și de câte un istoric ca mine, în domeniul «studiilor de istorie a scrisului românesc, pe care putem astăzi să-l înce-«pem cu secolul al XV-lea, al predicațiilor unite, recomandând totdeauna «întrebuințarea limbii, de toți înțeleasă, a poporului. Dacă ar ținea seamă «literatura de azi, și nu i s'ar cere decât puțină cetire, de o tradiție de mai «multe secole pe care n'ajunge pentru a o distruge aroganța ignorării!

«Nu ne dăm seama în deajuns de nevoia unor studii devotate privi-«toare la vremea mai nouă. Pe aceasta o cuprindem prea mult în câtevà «formule cari sunt întipărite de prejudecăți și de pasiunile de partid, în «pagini de un ușor entusiasm a cărui lipsă de sinceritate lovește displă-«cut dela cele dintâi linii. Avem de cules altcevà decât desbaterile, adesea «sterpe, ale unor adunări de o origine legală, uneori discutabilă. Nu în «câtevà anecdote personale se încheie povestea unor timpuri de lupte «cari, fără romantismul celor din trecut, n'au fost totdeauna mai ușoare «decât acelea. Câtevà figuri stau în lumină, și acelea considerate altfel «după cum e cineva într'o tabără sau în alta. Fără o străbatere întâmplă-«toare în arhivele Ministerului de Externe în 1915, n'am aveà actele se-«crete ale diplomației române sub Carol I, originalele fiind probabil pier-«dute în exilul lor din Rusia, unde le-au întovărășit și cele mai prețioase «manuscripte și documente ale Academiei române și ale arhivelor Sta-«tului. Alături de o vieață publică ale cărei acte se cuvine a le cercetà cu «o răbdare neîntâlnită până acum, este însă o întreagă vieață populară, «ascunsă în milioanele de acte răpite distrugerii, în memoriile cari mu-«cezesc prin săltare, în scrisorile particulare cari a doua zi după moarte «se ard ori se împrăștie. Abià avem o oarecare noțiune a politicii romă-«nești; n'avem nici una a poporului nostru.

«Adaug că țările românești venite prin sacrificiu sub sceptrul Majes-«tății Voastre, Țări pe cari noua geografie a românismului, inaugurată «de d-l S. Mehedinți și continuată de d-l Vâlsan și să nu uităm fundamen-«talele studii ale membrului nostru de onoare d-l de Martone, le cuprindeà «de mult în cercul său de atenție, nu s'au prezentat cu toată bogăția ar-«hivelor lor, în tot aspectul desvoltării lor pe timpul cât au stat departe «de noi. Acolo avem altcevà de făcut decât să îndușmănim un element «național adesea încă înapoiat și sărac și să creăm ambiții fără puteri, «atunci când ceeace se cere sunt puterile fără ambiții. Orice studii de «istorie ar ajutà la însănătoșare prezentând solidaritatea suferințelor se-«culare.

«Când această funcțiune științifică de neînlăturat va fi fost îndepli-«nită de un tineret local care trebuie îndrumat mai puțin către repezile «cariere strălucitoare și miraculos înavuțitoare decât către speculațiile de «idealitate, materialul care așteaptă, prelucrat de istorici, interpretat de «sociologii deosebitelor școale, între cari să-mi fie permis a preferà pe aceea «așà de solid întemeeată pe fapte a d-lui Gusti și a institutului social creat «și exemplar condus de D-sa, ne va dovedì lucrul de care azi avem nevoe «mai mult decât de orice: că suntem mai vrednici și mai buni de cum «ne credeam».

M. S. REGELE, Președinte de Onoare, binevoiește a da cuvântul d-lui Dr. G. Marinescu.

D-l Dr. G. MARINESCU zice:

Sire,

«In numele Secțiunii Științifice și cu o profundă emoțiune aduc pri-«nosul ei de recunoștință Maejstății Voastre, pentru sprijinul fără mar-«gini ce ați acordat Academiei, încurajând lucrările și sforțările ei în toate «direcțiile și în toate împrejurările. Instituția noastră își face o datorie de «a sărbătorì 60 de ani de existență a Majestății Voastre, durată efemeră «în decursul timpului, dar bogată în fapte mari; Majestatea Voastră poate «însă repetà cu Ruskin: *Nu există altă bogăție decât vieața. Vieața care «cuprinde iubire, bucurie, admirație. Țara cea mai bogată este aceea care «hrănește cel mai mare număr de ființe nobile și fericite, iar acela este omul «cel mai bogat, care, ducând până la perfecție funcțiunile vieții sale, are și «cea mai întinsă înrâurire binefăcătoare... asupra vieții altora*».

«Dar când un Rege a desăvârșit actul cel mai măreț viața din unui «popor amărît de secole, idealul la care orice bun Român se gândeà, dar nu «puteà să vorbească despre el ori și unde, ideal realizat după evenimen-«tele cele mai tragice și mai dureroase, fără însă să piardă speranța un «singur moment, întrunind laolaltă pe toți Românii, acesta este un fapt «care îl apropie de Divinitate, și un Imn de slăvire se va înălțà nu numai «în Istoria Țării noastre, dar și în analele Istoriei universale.

«Colegii mei d-nii Iorga și Bianu au vorbit cu mai multă autoritate «în această privință. Sarcina mea de modest cugetător este să schițez pro-

«gresele realizate în știință în timpul scurt încă al Măriei Voastre, pe care «îl dorim să fie cât se poate mai lung.

«Dacă întinderea Țării și numărul locuitorilor a crescut atât de mult, «se știe că însemnătatea unei Țări în Istorie nu se măsoară nici după în«tinderea ei nici după numărul locuitorilor. Numai gradul ei de civilizație «îi asigură vieața în Istorie. In adevăr, popoarele, ca și individul, urmează «curba fatală a evoluției, care e o lege universală, așà cum a înțeles-o «Goethe: Se nasc, cresc până la un apogeu și dispar de pe scena lumii.

«Ceeace face însă o națiune demnă de existența ei sunt faptele pe cari «le-a săvârșit în domeniul Binelui, Frumosului și Adevărului. Grecia an«tică, mică în întindere, a însemnat una din paginile cele mai strălucite, «prin înălțimea cugetării filozofice, prin spiritul artistic, literar și știin«țific, de care a lăsat urme, urme nepieritoare.

«Dar Roma nu e eternă tot prin intensitatea cugetării latine ce se res«frânge în opera juridică, administrativă, de artă, de literatură, cari se «impun admirației noastre după zecimi de secoli?

«Cum trecutul se reflectează în prezent, iar aceasta ne îngăduie să în«trevedem viitorul, mi se va permite să schițez pe scurt evoluția științei «în Țara Românească. Dar vai, fatalitatea geografică, de care e strâns «legată ereditatea și acțiunea mediului ambiant, a rezervat o soartă vi«tregă Țării Românești, supusă mult timp invaziilor străine, sau încon«jurată de vrăjmași puternici.

«Atunci când domnii țărilor trebuiau să lupte pentru menținerea in«tactă a ogorului strămoșesc, preocupațiile științifice nu mai aveau nici «un rost: «Le cerveau des morts gouverne les vivants» a zis cândvà «Auguste Comte. Inrâurirea eredității o vedem oricând în vieața «indivizilor ca și a popoarelor. Atunci când popoarele occidentale ave«au oameni de geniu cari descopereau legile Universului, Românilor «li se contestà originea și latinitatea limbei, despre care mai târziu «Edgard Quinet zicea: «La langue est leur titre de noblesse au milieu «des barbares».

«Din fericire, la începutul secolului trecut, apar doi oameni cu vi«ziune de profeți și cu credință de apostol: Asachy și Lazăr. Ei au trebuit «să lupte cu puterea formidabilă a ignoranței, cu răutatea și calomnia. «Lazăr a cunoscut chiar mizeria și lacrimile. Totuș adevărul ca și știința «merg înainte. Sămânța cea bună aruncată de acești apostoli a dat roade. «Lazăr și Asachy scriu aritmetice, dau astfel semnalul unei discipline su«perioare. Kretzulescu publică prima carte de anatomie. La această tri«nitate, Lazăr, Asachy, Kretzulescu, dragostea de știință se confundă cu «dragostea de patrie.

«Vine apoi glorioasa epocă a Unirii, care este nu numai preludiul «înfrățirii celor două surori despărțite, dar și epoca fundării instituțiunilor «mari culturale. Astfel se creează Universitatea din Iași (1860) și din Bu«curești (1864), în care știința își găsește un adăpsot. Apostolii științei «luptă atunci pentru răspândirea științei în Țara Românească. Apar Co«bălcescu, Gr. Ștefănescu, Bacaloglu, P. Poni.

«Se începe èra societăţilor ştiinţifice, din cari cea mai veche este So«cietatea Medicilor şi Naturaliştilor, iar în 1884, tot în Iaşi, acest focar «de cultură, se deschide Muzeul de Istorie naturală.

«Sub auspiciile gloriosului Rege Carol I, fost şcolar al lui K. Ritter, «se întemeează Societatea de Geografie cu scopul lămurit să scoată Ţara «din întunerecul necunoscutului, făcând harta pământului romănesc. Ast«fel a luat fiinţă Marele Dicţionar geografic al judeţelor şi Marele Dic«ţionar în 7 volume. Opera aceasta a fost împlinită iar geografia este re«prezentată la cele 4 Universităţi. Buletinul Societăţii Geografice publică «în timpul din urmă şi tezele de doctorat ale tinerilor mai distinşi.

«Urmează apoi succesiv Societatea de ştiinţe din Bucureşti (1890) «şi cea din Iaşi (1900), Societatea de Biologie, Societatea pentru înain«tarea Ştiinţelor, cari constitue tot atâtea centre pentru promovarea ştiin«ţelor fizice, naturale şi medicale.

«Se fondează în urmă nu numai institute pentru învăţământ, dar mai «ales pentru cercetări ştiinţifice, cari nu mai sunt nişte odăiţe întune«coase şi umede, dar camere luminoase şi bine înzestrate. Primul Institut «şi cel mai însemnat este acel de Bacteriologie, creat în 1886, în care şi-au «făcut educaţia medicală 40 de generaţii de medici. Nu este momentul «să arăt cari sunt remarcabilele lucrări ieşite din acest Institut, nici a in«sistà asupra rolului important pe care l-a jucat în desvoltarea ştiinţelor «medicale prin conferinţe, prin lucrări şi prin publicarea de cercetări «originale, din cari unele au intrat în patrimoniul ştiinţei universale, gă«sind aprobare chiar în sânul Societăţii Naţiunilor. La acest Institut, s'a «alipit un Serviciu pentru tratamentul turbării, unde se aplică o modifi«care a metodei lui Pasteur, care dă rezultate satisfăcătoare. Inainte de «înfiinţarea lui, nenorociţii muşcaţi de câini turbaţi, erau trimişi la Paris, «unde ajungeau, nu rareori, prea târziu, pentru ca tratamentul să fie eficace. «Dela înfiinţarea secţiunii antirabice, guvernul austriac trimeteà la Bucu«reşti bucovinenii pentru a fi vindecaţi. De numele directorului institu«tului se leagă descoperirea unei serii întreagi de paraziţi, necunoscuţi înainte.

«In urmă, se crează, potrivit necesităţilor ţării, alte nouă institute de «cultură şi de cercetări ştiinţifice. Astfel e Institutul Geologic, unde teh«nica petrolului a ajuns la un grad de perfecţie cum poate nu există ni«căieri. Acest institut corespunde unei nevoi urgente, deoarece prin bo«găţia zăcămintelor de petrol, România ocupă un loc de frunte în pro«ducţia acestui element preţios, pentru care s'a dat şi se dă o luptă aprigă.

«In urmă, vine rândul Muzeului de Istorie Naturală, în care un di«rector harnic a adunat colecţii bogate de păsări şi peşti, unde se găseşte «o colecţie antropologică preţioasă şi care a dat un avânt deosebit prin «vulgarizarea cunoştinţelor de zoologie.

«La facultatea de medicină, se crează un institut de anatomie topo«grafică şi chirurgicală, o nouă catedră de clinică chirurgicală şi alta de «clinică neurologică la Pantelimon, aceasta din urmă erà situată prea «departe de Bucureşti pentru a fi accesibilă studenţilor. Deasemenea, «alături de institutul de bacteriologie, se creiază un laborator şi o

«catedră de medicină experimentală. Erà natural ca științele aplicate «să urmeze progresul științelor pure. Astfel s'a înzestrat țara cu «aparatul necesar comunicațiilor interioare și relației cu străinătatea, «făcute de inginerii români: căi ferate, alimentarea cu apă și cana- «lizările, alte instituții edilitare, șosele, linii telefonice, grație că- «rora s'a putut răspândì știința în țară și s'au putut stabilì relații științi- «fice cu străinătatea. E păcat însă că nu totdeauna, preocupările de hi- «gienă socială au venit în prima linie, căci se cunosc orașe cu lumină elec- «trică și cu teatru, unde lipsește apa de băut. Prin căile de comunicare «s'au putut face explorări miniere și în special exploatații petrolifere sim- «țindu-se în momentul de față nevoia unui aparat de comunicații mai si- «gur și mai intens.

«Regele Carol I a înțeles rolul Universităților în cultura națiunilor și «formarea caracterelor în destinul popoarelor. Astfel ziceà gloriosul Rege: «O direcție sănătoasă a înaltelor studii din universități este o condiție «neapărată a adevăratei propășiri», iar adresându-se către corpul profeso- «ral al universității din București, a pronunțat cuvintele profetice: «*Pre-* «*gătiți-ne bărbați cu iubire de țară, cu suflete curate... nu uitați că carac-* «*terele mai mult decât talentele hotăresc soarta popoarelor și că numai forța* «*morală le poate apără de înfrângere și nimicire*». Ce cuvinte admirabile ieșite «din gura unui monarh, care a înțeles că morala nu e numai o știință, «cum credeà A. Comte, dar cea mai înaltă știință! Nu pot trece sub tă- «cere înființarea Fundației Regele Carol I, care a voit să ridice, sub ochii «și sub ocrotirea Sa, o clădire pentru studenți, în cari vedeà speranța pa- «triei și unul din sprijinele cele mai trainice ale Tronului și ale Dinastiei.

Sire,

«Soarta V'a hărăzit împlinirea idealului sublim al unei națiuni în timp «de secole, dar v'ați asigurat un nume nepieritor în istoria țării noastre «și prin marile evenimente culturale cari s'au desfășurat în timpul de când «sunteți Rege al României Mari.

«Inaugurarea universității din Cluj, care, prin justiția imanentă, revine «și rămâne nu numai o citadelă a Românismului, dar și un puternic focar «de cultură românească.

«Cum foarte bine a spus Majestatea Voastră în discursul de inaugu- «rare, universitatea din Cluj, așezată într'o țară, în care diferite naționa- «lități au dus fiecare o viață proprie culturală și intelectuală, are misiunea «nobilă de a-și deschide porțile tuturor cari doresc să se încălzească la «razele luminoase ale științei, probând lumii întregi că în România în- «tregită, știința nu întreabă pe student de care națiune ține, dar primește «sub aripile sale, cu aceeaș dragoste, pe orice student.

«Sunt convins că universitatea din Cluj merge cu pași siguri pe calea «progresului. Numărul studenților a crescut, catedrele s'au organizat con- «form cerințelor naționale, fără însă să lovească în drepturi dobândite «și avântul pe care l-a dat științelor fizice și medicale, în decurs de câțivà «ani, este într'adevăr miraculos. Ca unul ce am avut cinstea de a fi făcut

«parte din Comisia de numire a profesorilor, pot spune cu mândrie că «universitatea din Cluj a dat probe că ea merită să rămână românească.

«Și cercetările făcute până acum în toate domeniile științifice au fost «consemnate în reviste române, franceze și germane. S'a întins, după «sfatul Majestății Voastre, o mână frățească popoarelor de origină deose-«bită, uitându-se ura din trecut, căci acest sentiment distruge fără să con-«struiască. Intre institutele noui create, institutul Pasteur și cel de speo-«logie merită toată atenția.

«In institutul de speologie, condus de un învățat valoros, s'au realizat «progrese însemnate, publicate în *Biospeologica*, din care au apărut până «acuma 5 volume (peste 5.000 pagini) aducând contribuții însemnate «pentru cunoașterea domeniului subteran. Grupe întregi de animale au «fost descoperite și numărul speciilor s'a mărit considerabil. Prin studiile «publicate s'a arătat descoperirea însemnată a relictelor, forme de vietăți, «cari au străbătut, nemodificate, mai multe perioade geologice.

«Nu de mult, s'a creeat la București un institut de seruri și vaccinuri, «alipit la laboratorul de medicină experimentală, unde se fabrică astăzi «pe o scară întinsă seruri terapeutice antigangrenos, antidifteric, antistrep-«tococic, antiscorbutinos, antitetanic, diferite antigenuri și seruri aglu-«tinate, dar mai cu seamă antivaccine și antigonoreice, antistreptococice, «antiholerice, filtrate de stafilococ, de streptococ; se fac de asemenea «analize pentru Ministerul Sănătății, cu ajutorul unui arsenal bogat, con-«tribuind la îmbunătățirea sănătății publice și îngrădind importul similare-«lor, cari nu totdeauna erau de bună calitate și se puteau aveà la nevoie.

«Voiu zice un cuvânt despre o instituție creată din inițiativă privată, «adică de *Institutul Social Român*, născut în momente tragice, în 1918, «la Iași. Intelectualii strânși acolo, sau refugiații din teritoriile iredente, «au hotărît să lege acolo ceeace se destramă și să recâștige ceeace se pier-«duse, prin investigațiuni în domeniul social și moral. Roadele Institu-«tului Social român se văd mai cu seamă astăzi, căci prin activitatea des-«voltată în Secții, prin revista *Arhiva pentru știința și reforma socială*, prin «buletinele de secție și mai cu seamă prin conferințele oamenilor compe-«tenți, a adus servicii însemnate țării noastre.

Sire,

«Iată schițat în parte numai ceeace s'a făcut în domeniul științific sub «egida și în timpul scurt al domniei Majestății Voastre. Progresele sunt «imense, de ele s'au convins străinii cari au venit să ne vadă, dar sarcina «oamenilor de știință nu s'a sfârșit. Cum a zis Condorcet, știința e capa-«bilă să facă progrese infinite, însă pentru aceasta avem nevoie de labo-«ratoare, de spitale, de reforme în domeniul profilaxiei sociale și mai cu «seamă de formarea caracterelor și organizarea sistematică a muncii.

«Sper că sistemul Taylor aplicat la unele din uzinele Americei și care «dă în minimum de timp un maximum de muncă folositoare, iar salariul «se îndoiește, va fi aplicat cum a început să se facă în occident, în Uni-

«versitatea și administrațiile noastre, unde din nenorocire se pierde tim-«pul, care este bunul nostru cel mai prețios. Să sperăm deasemeni că stu-«diul vocațiunii profesionale, care pune pe fieare la locul său, *the right* «*man in the right place*, va fi înțeles de oamenii noștri politici, că greșelile «cari se fac în toate direcțiile, din cauza neluării în seamă a acestui prin-«cipiu, care reclamă o împărțire inteligentă a muncii, împiedecă progresul «normal al Țării noastre.

«Cultura științelor în cea mai înaltă expresie a lor este poate și mai «trebuincioasă pentru starea morală a unei națiuni decât pentru propă-«șirea materială.

«Marile descoperiri, cugetarea adâncită în arte, în științe și în litere, «într'un cuvânt lucrările desinteresate ale minții, centrele de învățământ «cari le răspândesc, introduc în corpul social spiritul filozofic sau științ-«țific, care este un spirit de discernământ, și care pune totul la o judecată «aspră, condamnă ignoranța, risipește prejudecățile și greșelile Ele înalță «nivelul intelectual, simțimântul moral; prin ele ideea dumnezeiască în-«săș se răspândește și se slăvește.

«Progresele făcute de către națiuni ar puteà să se măsoare astăzi după «silințele savanților lor și după importanța descoperirilor acestora. Să nu «uităm însă că drumul silințelor mari se confundă adesea cu acel al mari-«lor jertfe, și că întâia datorie a unei țări civilizate este să repare nedrep-«tatea soartei față cu aceia cari au servit-o cu devotament.

«Știința este sufletul, propășirea națiunilor și izvorul oricărui progres. «Fără îndoială că politica pare că e călăuza noastră. Insă aceasta e apa-«rență zadarnică, căci ceeace ne conduce sunt descoperirile științifice și «aplicațiile lor. (Pasteur).

«Să mai adăogăm oare că unul din marii cuceritori ai lumei, Napoleon I, «când, în exilul său din St. Elena, și-a dat seama de grozăviile luptelor pe «cari le-a avut, și-a exprimat dorința că dacă i-ar permite sănătatea, și-ar «consacrà restul zilelor științei.

«Oamenii de știință pot repetà cu Pasteur: «Să luptăm în câmpul «pașnic al științei pentru întâietatea patriilor noastre, să luptăm, căci lupta «este munca, lupta este vieața, când are drept scop progresul».

«Iar marele chimist Dumas, la un Congres pentru înaintarea știin-«țelor în Franța, spuneà:

«Viitorul aparține științei. Vai de popoarele cari închid ochii în fața «acestui adevăr». După răsboiul din 1870, Sainte Claire Deville recunoaște «că *Franța a fost învinsă prin știință.*

«Aceste cugetări au fost redate de curând sub altă formă, de doi mari «chimiști, cu ocazia conferinței internaționale de chimie ținută la Bucu-«rești în anul trecut. Astfel Sir Wiliam Pope a precizat rolul științei în «soarta unui popor cu aceste cuvinte lapidare: «Chimia, fisica, ingineria, «medicina și celelalte științe naturale, cari până acuma n'au avut nici o «poziție dominantă, deoarece nu fuseseră în stare nici să ridice nici să «răstoarne nici un guvern, sunt astăzi pivotul pe care se sprijină nădej-«diile noastre că vom aveà o *existență națională independentă.* Oamenii

«de ştiinţă trebuie să ia măsurile necesare cari să permită ştiinţei să fie «ascultată în Consiliile naţionale şi ei vor nimicì pe veci orice politică «de violenţă».

«Iar Moureau, membru al Institutului Franţei, a fost şi mai explicit: «Vai de popoarele cari nu vor cultivà ştiinţa şi cari nu vor exploatà, cu «ajutorul procedeelor ştiinţifice, bogăţiile solului şi subsolului. Tributare «ale străinătăţii, vor fi sărace şi slabe. O naţiune va fi puternică prin ştiinţă «sau se va resemnà să trăiască sub tutela naţiunilor organizate ştiinţifi-«ceşte».

Sire,

«Iată drumul străbătut de ştiinţa română într'un timp atât de scurt. «Astăzi, România nu exportă numai energii chimice sub formă de cereale «şi petrol, dar şi o altă energie superioară: inteligenţa, sub formă de lu-«crări şi misionari de ştiinţă cari au făcut să se audă cuvântul lor în cele «mai multe oraşe nu numai din Occident, ci chiar şi din America.

«Sunt însă în Universităţile noastre multe insuficienţe, nelegalităţi, «nedreptăţi, cari ar trebuì să dispară spre binele scumpei noastre Patrii. «Ar trebuì în urmă ca morala să fie introdusă în mintea elevilor din cea «mai fragedă copilărie, aşà că alături de inteligenţă, sentimentul datoriei «să primeze orice altă preocupaţie. Fiecare din locuitorii Ţării să-şi zică «ca Goethe: «Inainte, mereu înainte, chiar dincolo de morminte».

«Facă Pronia cerească ca vieaţa Majestăţii Voastre, rodnică în fapte «bune şi mari, să fie cât mai lungă spre fericirea Ţărei Româneşti, iar «numele Majestăţii Voastre şi a Majestăţii Sale Regina Maria, devenită «nemuritoare în Istoria Românilor şi în Analele Istoriei universale, să fie «înscrisă şi Ea în cartea de aur a ştiinţei, căci Ştiinţa însoţită de Morală, «este lumină şi adevăr, şi prin ea vom învinge în toate împrejurările».

MAJESTATEA SA REGELE, Preşedinte de Onoare, binevoeşte a zice:

Scumpi Colegi,

«Cu deosebită bucurie şi recunoştinţă am ascultat cuvântările Domniilor-«Voastre atât de înălţătoare şi urările aşà de călduroase ce Mi le faceţi pentru «a 60-a Mea aniversare. Ele Imi sunt o dovadă mai mult a sentimentelor «de dragoste ce leagă pe membrii acestei înalte Instituţii de cultură a ţării, «de Preşedintele ei de onoare. întărindu-Mă în dorinţa Mea de a lucrà ală-«turi de Domniile-Voastre pentru înălţarea sufletească a poporului nostru «şi propăşirea sa prin cultură.

«Luminoasa expunere ce aţi făcut asupra progreselor realizate de ţară «în literatură, istorie şi ştiinţă, în scurtul timp al domniei Mele, Mi-a umplut «inima de bucurie. Căci ce mulţumire mai mare poate fi pentru un Suveran «decât să vadă cum acelaş popor, care pe câmpul de luptă a fost în stare, cu «o vitejie fără seamăn, să aducă cele mai mari jertfe pentru desrobirea «fraţilor săi şi unitatea sa naţională, ştie acum, în timp de pace, cu aceeaş

«râvnă, să-și desfășure minunatele sale calități culturale, consolidând prin «armele pașnice ale inteligenței opera începută de înfrățire și progres. Aceasta «constitue pentru Mine cea mai mare satisfacție și un statornic imbold de «muncă întru îndeplinirea grelei sarcini pe care Pronia cerească Mi-a încre-«dințat-o.

Scumpi Colegi,

«Soarta a vrut ca Eu să am nemărginita fericire de a conduce acest popor «în timpul evenimentelor istorice atât de însemnate pentru ființa și propă-«șirea sa. Aceste evenimente nu ar fi putut însă duce la rezultatele la cari «am ajuns, dacă munca înaintașilor noștri n'ar fi știut să desvolte acele mi-«nunate comori sufletești ale sale, pregătindu-l din timp pentru a fi în stare «să-și afirme voința, atunci când ziua cea mare a vieții sale va sosì. De aceea, «astăzi, când Imi evocați trecutul scurt al Domniei Mele cu zilele de fericire «ce Mi-a fost dat să le trăesc, desfășurându-Mi roadele muncii depuse cu «atâta iubire, precum și perspectivele unui viitor tot mai frumos pentru scum-«pul Meu popor, gândul Meu se îndreaptă, înainte de toate. cu adâncă recu-«noștință, către toți acei înaintași cari în chin și durere au pregătit venirea «zilelor de fericire ce ne-a fost dat nouă să le trăim.

«Intre instituțiile neamului românesc cari au contribuit mai mult la «această pregătire sufletească și căreia întreaga națiune îi datorește o nemărgi-«nită recunoștință, în locul întâiu stă Academia Română. Aici s'au adunat «încă din timpurile grele fruntașii tuturor ținuturilor românești, realizând «cu încetul, unitatea culturală a întregului neam și prin aceasta pregătind «și desăvârșirea unității sale politice. Sărbătorindu-Mă dar astăzi pe mine, «sărbătorim împreună, în acelaș timp, pe toți înaintașii noștri din această «Academie, cari prin munca și devotamentul lor au pregătit îndeplinirea «visului nostru de veacuri.

«Intre acești înaintași. stă în frunte neuitatul Meu Unchiu, Marele Rege «Carol, care cucerind cu sabia pe câmpiile Bulgariei independența țării, spre «a face primul pas întru câștigarea independenții întregului popor, a știut «și în timp de pace să îndrumeze prin cultură întreaga evoluție a țării spre «desăvârșirea acelui scop final care constitue fericirea generației de azi. Pu-«nerea la cale a marelui dicționar al graiului românesc și asigurarea mijloa-«celor pentru desăvârșirea lui prin Academia Română a fost întâia îndru-«mare ce a dat-o către acest țel. Statornica sa preocupare de bunul mers al «acestei Academii unde se fierbeà unitatea limbii și culturii românești de «pretutindeni, numeroasele-i discursuri și conferințe rostite aici, vădeau marele «său interes pentru acest așezământ și importanța ce o acordà rolului său. «Să-l slăvim dar în veci, pentru marile sale fapte, pe cari numai viitorul le «va puteà pune în evidență în toată măreția lor și să urmăm înțeleptele sale «îndrumări.

«Dar nu numai marelui Rege dispărut, ci și tuturor acelor colaboratori «ai săi din toate provinciile românești cari au ilustrat această Academie și «dintre cari puțini au mai rămas printre noi, se cuvine a le aduce astăzi pri-

«nosul nostru de recunoștință pentru munca lor individuală și colectivă cu «cari au contribuit la realizarea idealului acestui popor.

Scumpi Colegi,

«Dacă Academia Română are atât de mare drept la recunoștința tuturor «pentru activitatea ei din trecut, apoi nu de mai puțină însemnătate este «rolul său în viitor. Căci tot ce s'a câștigat prin entuziasm și jertfă de sânge, «nu poate fi consolidat decât prin cultură și dus înainte prin știință. Dările «de seamă atât de interesante pe cari le-am ascultat astăzi cu privire la pro- «gresele realizate în scurtul timp al Domniei Mele, sunt o dovadă a nevoilor «ce există și a importanței covârșitoare a Academiei în satisfacerea lor.

«Aceasta va cere însă un plan sistematic de activitate, o nouă precizare «a problemelor, o alegere a metodelor și o bine chibzuită organizare a acțiunii. «Ceeace bătrânii noștri înaintași puteau face numai din imboldul instinctului «de conservare națională, a sentimentului și a bunului simț, noi nu mai putem «realiză astăzi decât prin muncă organizată întemeată pe știință. Nevoile «noui culturale vor cere să ne gândim la o reorganizare a întregului aparat «de acțiune în vederea satisfacerii țelurilor ce ni se impun, o lărgire a cadrelor «pentru a se face loc specialităților ce lipsesc și a se puteà astfel întinde o «activitate metodică și în alte direcțiuni decât acelea limitate prin actualele «statute. Deoarece Academiile au a consacrà oamenii de litere și de știință «și a răsplătì munca depusă în folosul culturii, ele mai trebuie să desfășure «o întinsă activitate pentru îndrumarea, coordonarea și organizarea întregii «activități culturale a popoarelor. Cu atât mai mult însă, Academia Română, «care se găsește în fața atâtor probleme noui, are a ține seamă de aceste ce- «rințe ale timpului și sunt sigur că prin capacitatea recunoscută și devotamentul «atâtor fruntași ai culturii naționale. cu cari se poate mândrì Academia «noastră, se vor găsì formele de organizare corespunzătoare nouilor trebuințe «culturale ale națiunii.

«Cunosc greutățile materiale ce le întâmpină astăzi Academia Română. «Știu că abià puteți găsì mijloacele pentru a publicà lucrările însemnate ce «le faceți. Din această cauză, tipărirea Dicționarului limbii române și a însem- «natelor lucrări de bibliografie a fost întreruptă. spre marea pagubă a culturii «noastre. Mai știu că deabià aveți de unde plătì personalul pentru regulata «funcționare a serviciilor și chiar ați puteà fi constrânși a închide biblioteca, «cea mai mare comoară culturală a neamului românesc. Toate aceste greutăți «se datoresc deprecierii valorilor ce le posedați și exproprierii importantelor «moșii cari constituiau fondul principal al averii acestui așezământ. Fiți «totuși siguri, că față de marele interes ce-l are Statul pentru propășirea celei «mai înalte instituțiuni de cultură națională, guvernul Meu va ști să găsească «mijloacele de a vă ajutà și de a vă pune la adăpostul greutăților cu cari «luptați, spre a vă puteà îndeplinì, fără griji materiale, greaua și înalta mi- «siune ce aveți. Din parte-Mi, voiu dispune, după alcătuirea Statutului Fun- «dațiunii Mele Culturale, să se acorde anual suma de un milion lei ca aju- «tor pentru Biblioteca și publicațiunile Academiei Române.

«Au trecut acum 36 de ani de când am călcat pragul acestui templu al «culturii române. De atunci, gândul Meu a fost necontenit îndreptat către «această instituțiune, chiar când grelele momente prin cari treceà țara trebu«iau să-mi absoarbă întreaga Mea preocupare. Fiți dar încredințați că și «în viitor nu voiu încetà de a pune în cumpănă greutatea cuvântului Meu «pentru ca interesele Academiei să aibă întreaga considerare ce li se cuvine «din partea Statului.

Scumpi Colegi,

«De câte ori îmi este cu putință a luà parte la ședințele Academiei Ro«mâne, simt o deosebită bucurie. Cu atât mai mare este fericirea Mea astăzi, «când Mi-ați dat prilejul de a vedeà ce sentimente adânci Imi păstrați Mie «și Familiei Mele, apreciind munca pe care Mi-a fost dat să o desfășur pentru «înălțarea țării. Adânc recunoscător, Vă mulțumesc din tot sufletul pentru «bucuria ce Mi-ați făcut și vă urez deplină izbândă întru îndeplinirea marei «chemări ce o aveți spre binele Patriei și a întregului neam românesc».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

15 IUNIE 1926

Președința d-lui EM. RACOVIȚĂ.

D-l I. NISTOR aduce la cunoștința plenului că în apropierea închiderii Corpurilor Legiuitoare s'a votat o lege pentru înființarea unei misiuni istorice în străinătate, care va funcționà după un regulament făcut de Academie împreună cu Ministerul Instrucțiunii. Deoarece legea nu s'a promulgat până acum, D-sa a rugat pe d-l Coleg I. Lupaș, Ministrul Sănătății Publice, să stăruiască pentru promulgarea ei, după care D-sa va depune Academiei un proiect de Regulament pentru funcționarea acelei misiuni. Statul va subvenționà anual cu 2 milioane lei misiunea, al cărei scop este adunarea de material privitor la istoria și desvoltarea neamului nostru din Arhivele străine, cu deosebire din Arhiva austriacă.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că Secțiunea Istorică a discutat asupra organizării acestei noui instituții în dependință de Academie și a fost de unanimă părere că scopul activității ei să nu fie restrâns la descoperirea și copierea de documente, ci să fie extins la cercetări real științifice, făcute de profesori universitari. E de părere, deci, ca schița de regulament inițiată de d-l I. Nistor să fie făcută în colaborare cu Secțiunea Istorică.

D-l I. BIANU atrage atențiunea plenului că în anul viitor se împlinește o jumătate de secol dela răsboiul ruso-româno-turc din 1877, în care noi ne-am afirmat ca națiune alături de valurile armatei rusești. Este indicat deci să inițiem comemorarea acelor evenimente, cele mai mari între Unirea Principatelor și marea Unire de azi, printr'o lucrare jubilară care să învieze și să lumineze acele evenimente.

D-l I. NISTOR se asociază la propunerea d-lui I. Bianu şi crede că lucrarea comemorativă ar trebuì să conste din tipărirea còpiilor după rapoartele consulare din Arhiva din Viena şi din rapoartele ataşaţilor militari aflătoare în Kriegsarchiv. In aceste condiţii, volumul s'ar face uşor dacă Academia ar subvenţionà copierea şi tipărirea documentelor.

D-l AL. LĂPEDATU crede că trebuie să se ia chiar de acum o hotărîre asupra propunerii d-lui I. Bianu, deoarece anul 1877 va căpătà o sărbătorire şi oficială şi naţională. E de părere să se dea în studiul unui Comitet de trei membri ai Secţiunii Istorice programul lucrării, care va trebuì să fie tipărirea într'un corp a tuturor actelor diplomatice, rapoartelor consulare etc., privitoare la răsboiul pentru Independenţa României. Pe de altă parte să se încredinţeze d-lui Coleg N. Iorga sintetizarea materialului într'o scriere a istoriei răsboiului.

D-l N. IORGA crede că Academia n'ar atinge scopul comemorării prin tipărirea corpului de documente, pentrucă publicul mare nu le-ar cetì. Baza comemorării trebuie să fie o lucrare ca aceea propusă de d-l I. Bianu, care să trezească atenţia contimporanilor noştri asupra evenimentelor din 1877

D-l S. MEHEDINŢI observă că militarii sunt mâhniţi că n'avem nici până azi o istorie critică a evenimentelor răsboiului pentru independenţă. Este, deci, pe atât de folositor să adunăm materialul documentar pe cât de necesar este să dăm la timp publicului cartea comemorativă.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ e convins că adunarea documentelor şi implicit scrierea istoriei critice a răsboiului reclamă timp. Partea cea mai uşoară şi cea mai interesantă din această scriere fiind istoria diplomatică a răsboiului, D-sa e de părere să începem lucrarea cu această parte, urmând să se facă mai târziu istoria militară, economică, etc.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU informează că cercurile militare au luat iniţiativa ţinerii unui ciclu de conferinţe despre evenimentele din 1877. Academia este deci cu atât mai mult doritoare să publice un volum comemorativ şi mai ales să hotărască o şedinţă festivă în care un desemnat al Academiei să conferenţieze asupra răsboiului din 1877.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ constată că s'au emis trei păreri: *a)* să se scrie o carte jubilară, având să fie gata la jubileu; *b)* să se prepare o şedinţă festivă şi *c)* să se adune şi publice materialul documentar privitor la evenimentele din 1877.

— Punându-se la vot rând pe rând cele trei propuneri se admite şi se deleagă d-l N. Iorga cu întocmirea cărţii jubilare, se hotăreşte ţinerea unei şedinţe festive la data jubileului cu program întocmit de Secţiunea Istorică şi se trece Secţiunii Istorice grija de a se ocupà de culegerea şi publicarea documentelor privitoare la răsboiul pentru independenţa României.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ aduce la cunoştinţa plenului că la 20 Iunie se va inaugurà la Năsăud bustul poetului Gheorghe Coşbuc. Fiind în datoria Academiei să fie reprezentată la aceà inaugurare, D-sa propune să delegăm pe d-l Coleg G. Bogdan-Duică.

— Se deleagă d-l G. Bogdan-Duică.

D-l N. IORGA prezintă Academiei o colecţie de facsimile de pe documente moldoveneşti din secolii XIV-lea, XV-lea şi XVI-lea, culese de regietatul coleg Ion Bogdan, care le-a lăsat în urmă-i ca o scumpă moştenire nouă, mai înainte de a fi putut face un studiu plănuit asupra lor. Comisiunea Istorică, al cărei Preşedinte este D-sa, le-a strâns şi dat la lumină într'un «Album paleografic moldovenesc», cu o introducere şi rezumate de D-sa.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ exprimă d-lui N. Iorga recunoştinţa Academiei, primind cu induioşare opera postumă a Colegului dispărut.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă scrierea în englezeşte a d-lui Gaster, «Children's Stories from rumanian legends», cuprinzând traduceri de povestiri româneşti pentru copii, pe cari traducătorul le înaintează în omagiu, Academiei. Adaogă că D-sa a avut ocazia să viziteze pe d-l M. Gaster în vara acestui an la Londra şi s'a putut convinge ce preţioasă bibliotecă posedă dânsul, bogată în manuscrise şi cărţi rare privitoare la cultura neamului nostru.

D-sa crede că Academia ar trebuì să suggereze d-lui Gaster cumpărarea pentru ea a bibliotecii, odată cu transmiterea mulţumirilor ei pentru volumul menţionat.

D-l N. IORGA face propunerea să se facă şi să se aşeze în sala de şedinţă printre busturile donatorilor, bustul lui Dimitrie Sturdza, el însuş donator, căruia Academia îi datoreşte o specială recunoştinţă. Pe de altă parte, observă că plăcile comemorative aşezate în peretele sălii de şedinţe pomenesc de însemnate momente din istoria noastră. Inălţătorul moment al intrării M. S. Regelui Ferdinand în Capitală, după isgonirea duşmanilor în 1918, trebuie cu atât mai mult să-şi aibă înfăţişarea într'o operă care să fie aşezată în fundul sălii de şedinţe.

D-sa roagă plenul să îmbrăţişeze şi să aprobe şi această propunere.

— Ambele propuneri se primesc cu unanimitate.

CONCURSURI PENTRU PREMII

1926

PREMII PENTRU CĂRŢI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, unei cărţi scrise în limba română, ***cu conţinut de orice natură***, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1926.

Termenul depunerii la cancelarja Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

NOTA. — In privinţa *Premiilor Năsturel* se pun în cunoştinţa publicului următoarele dispoziţiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

«In tot anul Societatea Academică Română va aveà a premià din veni«turile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, «care se va socotì de către Societate ca ce mai bună publicaţiune apărută «în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

«1. In trei ani consecutivi, dearândul, se va decerne câte un premiu «de patru mii Lei noui, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte «apărută în cursul anului expirat.

«2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece «mii Lei noui, No. 12.000 L. n., carele se va numì «*Marele Premiu Năs«turel*», operei care va fi judecată ca publicaţiunea de căpetenie ce va «fi apărut în cursul celor patru ani precedenţi. Acest premiu nu se va «puteà decerne unei lucrări, care va fi obţinut dejà unul din premiile «anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

«Operele ce se vor recompensà cu această a doua serie de premii, vor «tratà cu preferinţă despre materiile următoare:

«*a)* Scrieri serioase de istorie şi de ştiinţele accesorii ale istoriei, pre«ferindu-se cele atingătoare de istoria ţărilor române;

«*b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică şi de filosofie;

«*c)* Scrieri de ştiinţe politice şi de economie socială;

«*d)* Tratate originale despre ştiinţele exacte;

«*e)* Scrieri enciclopedice, precum dicționare de istorie și de geografie, «în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau «parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și juris-«prudență, și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

«*f)* Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

«*g)* Dicționare limbistice în limba românească, mai ales pentru lim-«bile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, «arabă, turcă, slavonă veche și altele;

«*h)* Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative «la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura, și chiar opere «muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le «va puteà aprecià, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor «materiilor de bele-arte;

«*i)* Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum «poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și «orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dorì să «se acorde „*Marele Premiu Năsturel*”, când vor fi judecate ca având un «merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică «desvoltării literaturii naționale».

2. *PREMIUL DIMITRIE (MITIȚĂ) BÂRZEANU*, de 1.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1927, unei publicațiuni didactice de curs primar, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în anii 1923—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

3. *PREMIUL STATULUI ELIADE-RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judecà cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1925—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

4. *PREMIUL LOCOT. IOAN N. IANCOVESCU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere *literară*, care se va judecà cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1922—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

5. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)* se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru scrieri de *literatură* sau *filologie* cu cuprins moral (în înţelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate în anii 1924—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

6. *MARELE PREMIU Dr. C PĂCURARU-BIANU*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în anii 1924—1927.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

NOTA. — In privinţa *Premiilor Dr. C. Păcuraru-Bianu*, se pun în vedere doritorilor de a concurà următoarele dispoziţiuni din testamentul donatorului:

«2. 40% (din venitul legatului) va servì pentru cultivarea limbii române «în sensul aspiraţiunilor pe care ea are dreptul să şi le reclame în «cadrul limbilor neolatine. Şi anume, se va decerne deocamdată, tot la «doi ani, un premiu pentru cea mai bună lucrare literară sau didactică «tipărită, scrisă în limba română cea mai curată, adică astfel ca cuvintele «de origine maghiară, turcă, slavă, greacă, introduse pe orice cale în limba «noastră să fie cu totul neglijate şi înlocuite cu cuvintele sinonime de «viţă latină, ce se vor aflà în dicţionarul limbii române sau în gura popo-«rului român de pretutindeni; sau celei mai bune cărţi, care combate do-«cumentat curentul greşit de a primì în limba literară tot felul de cuvinte «barbare ungureşti, bulgăreşti, turceşti, greceşti, etc. — Uşurinţa cu care «poporul român mărginaş s'a amestecat cu neamuri străine, asimilează «în mod progresiv cuvinte străine, până ce în urmă îşi părăseşte cu totul «limba naţională, m'a convins că fenomenul de maghiarizare şi rutenizare «este sprijinit de curentul nostru literar şi didactic poporanist, care intro-«duce în limbă toate amestecăturile poporului nepregătit îndeajuns pentru «rezistenţa naţională, pe de altă parte, desgroparea de către scriitori a «cuvintelor de origine străină de prin «chrisoave» şi «ceasloave» scrise «pe timpuri de tristă memorie naţională, de către străini abià romanizaţi, «sau de Români cu cultură cu totul străină, sub cuvânt că ar fi vorbe «arhaice, înlocuind unele cuvinte adevărat româneşti, de viţă latină, precum «şi acelea pe care cultura ne-a îndreptăţit a le adoptà din limbile surori «neolatine pentru nuanţarea ideilor noastre, o consider ca un fenomen de «desnaţionalizare pe cale literară şi didactică.

«Desnaţionalizarea poporului începe cu promiscuitatea de cuvinte «străine adoptate în limbă. Ea devine fatală prin biliguism, adică, când «poporul este nevoit a cunoaşte o a doua limbă; aceasta din urmă o sugrumă «pe cea veche. E deajuns ca lucrătorii din creierii munţilor lui Horia şi

«ai lui Avram Iancu să meargă vara la lucru pe câmpia ungurească, ca «ei să se întoarcă cu un vocabular însemnat de cuvinte ungurești pe care «să le răspândească ca neghina în grâul curat prin satele lor. Când o «limbă poporană devine astfel împestrițată, este imposibil să lupte în «contra unei culturi străine; aceasta devine predominantă, până la urmă «nimic nu mai rămâne din limba națională. In acest fel s'au rutenizat «în 100 de ani falnicii plăeși ai lui Ștefan cel Mare din Bucovina; tot astfel «s'au maghiarizat sute de sate românești de descendenți ai legiunilor și «coloniilor romane în Ardeal și Ungaria. Tot în acest fel și cu siguranță «mai repede, căci trăim în era electricității, s'ar desnaționalizà chiar po-«porul din regat, în caz de o nenorocită invazie și ocupație străină. A «adoptà toate străinismele în limba literară și didactică, nepotrivite cu «geniul latin al limbii, este un semn trist de decadență națională, care ne «pregătește la o mai ușoară asimilare, dar contra căreia trebuie să luptăm «cu energie pe toate căile și cu toate mijloacele. A nu cedà străinului «nimic din ce e de viță latină în limba și sufletul Românului e principiul «care trebuie să călăuzească pe orice Român, deoarece poporul nostru «numai ca sentinelă a latinității are rost de a existà aici la porțile Orien-«tului, și deoarece o națiune numai prin limba sa cât mai curată se poate «diferențià cât mai bine de celelalte popoare vecine, care toate caută să «o asimileze. Pentru aceste motive, scriitorii noștri făptuesc o crimă na-«țională, când cu nepăsare sau din neștiință primesc și cultivă în limbă «cuvinte de origine străină în detrimentul celor de viță latină, stricând «prin aceasta nu numai caracterul neolatin al ei, ci și sonoritatea ei, su-«perioară celorlalte limbi, cari o profanează cu barbarismele lor. Prin «acest legat neînsemnat. doresc nu numai a protestà în contra acestui «curent nenorocit, ci și a formà sâmburele unei îndreptări în înțelesul ca «limba noastră să-și poată menținea prin literatură și școală adevăratul «caracter românesc neolatin.

«3. E de dorit ca cărțile didactice ce concurează la premii să fi obținut «prealabil autorizațiunea ministerială de carte didactică, deasemenea ca «cu ocaziunea publicării concursului la premii să se pună la cunoștința «concurenților expunerea de motive a legatului de sub punctul 2».

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

7. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filozofică*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în anii 1925—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

8. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în anii 1925—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

9. *PREMIUL GRIGORE C. ANGELESCU*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

10. *PREMIUL HAGI-VASILE*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din anul 1927 pentru scrieri privitoare la *comerţul român în trecut şi în prezent* şi publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1922 până la 31 Decemvrie 1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

11. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 4.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru scrieri *sociale* sau *istorice*, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1924 până la 31 Decemvrie 1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

IV. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

12. *PREMIUL GH. CHIŢU*, de 1.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1928, pentru o scriere *cu conţinut ştiinţific*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1925 până la 31 Decemvrie 1927.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

13. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 4.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru scrieri cu

conținut științific, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1925 până la 31 Decemvrie 1927.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

14. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1929, pentru scrieri *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate în anii 1926—1928.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928*.

NOTA. — Se pun în vederea concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Maiu 1919 și la 26 Maiu 1924:

«*Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs de autorii lor, «în minimum 5 exemplare, pe lângă o cerere scrisă, în care se va arătà «totdeauna anume premiul la care concurează.

«Un autor nu poate prezentà în acelaș an aceeaș scriere la mai multe «premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

«O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul «după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie). fixat în art. 3. «Această mutare se poate însă face prin deciziunea Secțiunii sau Comi«siunii care decide asupra acordării premiilor.

«*Art. 5.* O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată «poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaș sau al altui «premiu, numai dacă este preînoită în părți esențiale în noua edițiune, «publicată de autor în vieață.

«*Art. 6.* Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu «ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. Deasemenea nu pot «fi admise la concurs opere postume.

«*Art. 7.* La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă «întreagă, ci și parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie «completă.

«*Art. 8.* La premiile Năsturel pot fi prezentate scrieri de orice natură, «la premiul Eliade-Rădulescu scrieri de literatură, de filologie, de istorie; «scrieri economice, juridice, filosofice; la premiul Lazăr scrieri cu con«ținut științific, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, «istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele «aplicate în general); la premiul Adamachi scrieri cu cuprins moral, de «orice natură (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare mo«ralei); la premiul Hagi-Vasile scrieri privitoare la comerțul român în «trecut și în prezent».

«*Art. 9*. La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi ad-«mise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr,* «*Adamachi, sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într'una* «*din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg* «*cuprinsul operii va trată despre pământul sau neamul românesc, despre* «*istoria, limba sau literatura românească.*

«*Art. 10*. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi pre-«miate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice și, prin dificultățile «învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constituì «adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de expli-«cări şi note ştiinţifice cu totul proprii traducătorului — îşi vor fi însușit «meritele unei lucrări originale în limba română.

«*Art. 11*. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezent te la «vreunul din premiile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Aca-«demiei.

«*Art. 12*. Operele publicate anonime sau pseudonime vor puteà fi «admise la concurs, iar autorii, spre a primì prem ile acordate, vor trebuì «să probeze proprietatea lor».

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare conţinând:

Traducerea tragediei «Hamlet» din original în forma originală, publicată sau în manuscris. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

2. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună:

Povestire pentru copii, publicată sau în manuscris. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

3. *MARELE PREMIU GENERAL IOAN CARP ŞI MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare în manuscris cu subiectul:

Studiu de toponimie românească. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării lucrărilor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

4. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei, *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1928, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Activitatea şi ideile lui Gheorghe Bariţ. — (Deciz. 12 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

5. *PREMIUL STATULUI ELIADE-RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1929, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre:

Vieaţa şi opera lui Mihail Eminescu. — (Deciz. 5 Iunie 1925).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928*.

6. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din anul 1929, pentru cele mai bune lucrări cu subiectul:

Inrâuriri reciproce între limbile română şi maghiară. (Deciz. 6 Iunie 1925).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928.*

7. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre: *Fântânele, după credinţele poporului român, studiu folkloristic.* — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

II. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

8. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927 sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizaţiunii romane în ţările din dreapta şi din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi şi noui despre originea şi locuinţele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migraţiunea popoarelor în ţerile dunărene şi înrâuririle reciproce dintre barbari şi elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înfiinţarea Imperiului bulgar.
4. Românii şi Bulgarii în timpul Imperiului bulgar şi al celui române-bulgar şi relaţiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originile Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunţit şi conştiincios al izvoarelor antice şi medievale: autori, inscripţiuni, documente şi orice resturi ale vechimii, utilizându-se şi toponimia, limba şi în genere orice fântână ce ar puteà contribuì la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 şi 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

9. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

10. *PREMIUL FUNCȚIONARII C. F. R. DIN BUCUREȘTI*, de 6.000 Lei în efecte, se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcționarilor publici față de Stat. — (Deciz. 7 Iunie 1921)

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

11. *PREMIUL BASARABIEI IN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, de 5.200 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

12. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEȘULUI*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului:

Monografia mănăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

13. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Onomasticon Thracicum. — (Deciz. 11 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

14. *PREMIUL ELIADE-RĂDULESCU*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Preistoria Olteniei și Munteniei. — (Deciz. 11 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

15. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1929, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Contribuţiuni la studiul etnografic al Ţiganilor din România. — (Deciz. 5 Iunie 1925).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928.*

16. *PREMIUL PRINCIPESA ALINA ŞTIRBEI*, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Dora d'Istria. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Premiul este de 8.500 Lei, în care sumă se cuprinde premiul autorului şi cheltuelile de tipărirea scrierii (de *minimum* 30 coale de tipar *garmond)* în 1.000 exemplare, din care 800 ale autorului şi 200 ale Academiei.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

17. *PREMIUL SAN-MARIN*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

O cercetare asupra breslelor. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

III. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

18. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, plus 15.500 în efecte cu procentele aferente până la data acordării premiului «*Supplement de premiu din partea Societăţii «Lignitul»*, se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări în manuscris despre:

Studiul lignitelor din România în vederea industrializării lor prin distilaţiune. — (Deciz. 7 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

19. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Un studiu faunistic din România. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

20. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări în manuscris cu subiectul:

Cercetări asupra solului Basarabiei. — (Deciz. 2 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

21. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studiul taxonomic, biologic şi zoogeografic al unui grup din fauna unei regiuni naturale a României. — (Deciz. 13 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

22. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1929 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studii asupra serovaccinării preventive în Difterii. — (Deciz. 6 Iunie 1925).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928.*

23. *PREMIUL ALEXANDRU BODESCU*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1929, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

O contribuţiune asupra meteorologiei Basarabiei. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928.*

24. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru lucrări tratând subiectul:

Cercetări noui asupra culturii ţesutului nervos şi neurologic in vitro. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

IV. PREMII SPECIALE

25. *PREMIUL DACIA-ROMÂNIA*, se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări în manuscris tratând despre:

Importanța socială a asigurărilor de vieață, în special a asigurărilor de capitaluri și de rentă. — (Deciz. 30 Maiu 1922).

Valoarea premiului va fi reprezentată prin venitul pe trei ani al fondului de 21.000 Lei în efecte și al capitalizărilor ce se vor puteà face eventual, micșorat acest venit cu prelevările prevăzute în Statutele și Regulamentul Academiei, și cu costul tiparului pentru maximum 5 coale de tipar. (Art. 2 din Regulamentul special).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

26. *PREMIUL TOMA ȘI IOAN N. SOCOLESCU*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, celei mai bune lucrări cuprinzând:

Cercetări asupra originei Arhitecturii și Artelor decorative românești, cu cât mai multe ilustrațiuni. — (Deciz. 1 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

27. *MARELE PREMIU MILITAR GENERAL IOAN CARP ȘI MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română asupra următorului subiect:

Organizarea armatei după răsboiu. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

NOTA. — Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

«*Art. 19.* Manuscrisele se vor prezentà la concurs în termenul fixat «în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză «sau *motto*; ele vor fi însoțite de un plic sigilat pe care va fi reprodusă «deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va aflà închis «numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi «premiată.

«Manuscrisele cari nu vor fi scrise curat și lizibil nu vor fi luate în «cercetare.

«*Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va «numărà autorului, numai după ce lucrarea premiată va fi tipărită.

«*Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le «vor cere și își vor dovedì proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de «un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămâneà proprietatea Academiei «și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor».

PERSONALUL

ACADEMIEI ROMÂNE

LA 15 IUNIE 1926

MEMBRII ACADEMIEI

I. SECŢIUNEA LITERARĂ.

BIANU Ioan (Bucureşti).— Ales la 3 Aprilie 1902.
BOGDAN-DUICĂ Gheorghe (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1919.
BRĂTESCU-VOINEŞTI Ioan Al. (Bucureşti).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
CIOBANU Ştefan (Chişinău).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
DENSUŞIANU Ovidiu (Bucureşti).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
GOGA Octavian (Ciucea).— Ales la 4 Iunie 1919.
MURNU Gh. (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1923.
NEGRUZZI Iacob C. (Bucureşti).— Ales la 26 Maiu 1881.
PHILIPPIDE Alexandru (Iaşi).— Ales la 1 Aprilie 1900.
PUŞCARIU Sextil (Cluj).— Ales la 19 Maiu 1914.
RĂDULESCU-MOTRU C. (Bucureşti).— Ales la 1 Iunie 1923.
SADOVEANU Mihail (Iaşi).— Ales la 1 Iunie 1921.

II. SECŢIUNEA ISTORICĂ.

BALŞ Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1923.
GUSTI Dimitrie (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1919.
IORGA Nicolae (Bucureşti).— Ales la 26 Maiu 1910.
LĂPEDATU Alexandru (Cluj).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
LUPAŞ Ioan (Cluj).— Ales la 17 Maiu 1916.
MEHEDINŢI Simion (Bucureşti).— Ales la 19 Maiu 1915.
NISTOR Ioan (Cernăuţi).— Ales la 19 Maiu 1915.
PÂRVAN Vasile (Bucureşti).— Ales la 15 Maiu 1913.
POPESCU Pr. Nicolae (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1923.
RĂDULESCU Andreiu (Bucureşti).— Ales la 2 Iunie 1920.
SUTZU Mihail C. (Bucureşti).— Ales la 27 Maiu 1909.
VÂLSAN Gheorghe (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.

II. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ.

ANTIPA Grigorie (București).— Ales la 14 Maiu 1910.
BABEȘ Victor (București).—Ales la 11 Martie 1893.
BOGDAN Petre (Iași).— Ales la 4 Iunie 1926.
CANTACUZINO Dr. Ioan (București).— Ales la 30 Maiu 1925.
CRAINICIANU General Gr. (București).— Ales la 18 Maiu 1911. 5
INCULEȚ Ion (Chișinău).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
MARINESCU Dr. G. (București).— Ales la 9 Aprilie 1905.
MRAZEC L. (București).— Ales la 11 Aprilie 1905.
RACOVIȚĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.
SIMIONESCU Ioan (Iași).— Ales la 18 Maiu 1911. 10
ȚIȚEICA Gheorghe (București).— Ales la 15 Maiu 1913.
VASILESCU-KARPEN N. (București).— Ales la 6 Iunie 1923.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
AURELIAN Petre S.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 24 Ianuarie 1909.
BABEȘ Vicențiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891.
BARIȚIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893. 5
BÂRSEANU Andreiu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1909.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
BUNEA Augustin.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 18 Noemvrie 1909. 10
CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
CHIȚU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1897.
CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Maiu 1892.
COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868. 15
COȘBUC Gheorghe.— Ales la 20 Maiu 1916.— † 26 Aprilie 1918.
DELAVRANCEA B. Șt.— Ales la 19 Maiu 1912.— † 30 Aprilie 1918.
DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866
ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Aprilie 1872.
ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913. 20
FĂLCOIANU Ștefan.— Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905
FĂTU Dr. Anastasie.— Ales la 11 Sept. 1871.— † 3 Martie 1886.
FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886.
GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Maiu 1914.— † 28 Octomvrie 1918. 25
GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.

GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
GRECESCU Dr. D.—Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.
HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decemvrie 1912.
HEPITES Ştefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 16 Septemvrie 1922. 30
HASDEU Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 9 Noemvrie 1872.
HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 August 1907.
HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noemvrie 1880.
HURMUZAKI Alex.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 28 Noemvrie 1880.
HURMUZAKI Eudoxie.— Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874. 35
IONESCU Nicolae.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 24 Ianuarie 1905.
ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.— † 17 Ianuarie 1919.
KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.— † 11 Decemvrie 1913.
KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 20 Iunie 1891.
KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 26 Iunie 1900. 40
LAURIAN August Treb.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 Fevr. 1881.
MAIORESCU Titu.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 1 Iulie 1917.
MANIU Vasile.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 10 Martie 1901.
MARIAN Simeon Fl.— Ales la 26 Martie 1881.— † 11 Aprilie 1907.
MARINESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881.— † 7 Ianuarie 1914. 45
MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 2 Iunie 1877.
MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 16 Maiu 1892.
MOCIONI Andreiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar 12 Septemvrie 1870.— † 23 Aprilie 1880.
MOLDOVANU Ioan M.— Ales la 11 Aprilie 1894.— † 7 Sept. 1915.
MUNTEANU Gavril.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 17 Dec. 1869. 50
NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893.— † 28 August 1917.
NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 August 1868.
NICOLAE Popea, Episcop— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 26 Iulie 1908.
ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 11 Noemvrie 1895.
OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.— † 20 Ian. 1908. 55
ONCIUL DIMITRIE.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 20 Martie 1923.
PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru— Ales la 12 Sept. 1876.— † 18 Iunie 1898.
PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 11 Oct. 1877.
POENARU Petre.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 2 Octomvrie 1875.
PONI Petre.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 2 Aprilie 1925. 60
PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.— † 17 Maiu 1906.
PUŞCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.— † 24 Decemvrie 1911.
QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877.— † 12 August 1913.
ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 15 Sept. 1897.
ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 8 Aprilie 1885. 65
SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 17 Iunie 1925.
SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.— † Octomvrie 1916.
SION Gheorghe.— Ales la 16 Septemvrie 1868.— † 1 Octomvrie 1892.

STAMATI Constantin.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 26 Maiu 1876.
STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Maiu 1910.— † 23 Iulie 1921. 70
ŞTEFĂNESCU Grigorie.—Ales la 12 Sept. 1876.—† 20 Fevruarie 1911.
STRĂJESCU Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 21 Septemvrie 1870. — † 4 Octomvrie 1873.
STURDZA Dimitrie A.— Ales la 16 Sept. 1871.— † 8 Octomvrie 1914.
TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.— † Iulie 1916.
TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.— † 28 Septemvrie 1909. 75
URECHIĂ Vasile A.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 23 Noemv. 1901.
VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.— † 20 Iunie 1881.
VASILE Mangra, Mitropolit. — Ales la 27 Maiu 1909 † 1 Oct. 1918.
VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.— † 26 August 1907.
XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.— † 27 Fevruarie 1920. 80
ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iunie 1922.

MEMBRII ONORARI

M. S. FERDINAND I, *Regele României,*
Protector al Academiei Române,
Preşedinte Onorar.
(15 Martie 1890).

M. S. MARIA, *Regina României,*
(1 Maiu 1915).

M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei.*
(6 Martie 1890).

APPEL Paul (Paris).— Ales la 22 Maiu 1914.
ARRHENIUS Svante A. (Stockholm).— Ales la 27 Maiu 1913. 5
ATANASIE Mironescu, fost Mitropolit Primat (M-rea Cernica).— Ales la 25 Maiu 1909.
AVERESCU Al., General (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923.
BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Maiu 1913.
BALTHAZARD Dr. W. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 10
BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BERTHELOT Henri Mathias, General (Strassbourg).— Ales la 5 Iunie 1926.
BORMANN Eugen (Viena).— Ales la 9 Aprilie 1897. 15
BRANISCE Dr. Valeriu (Sibiu).— Ales la 7 Iunie 1919.
BRĂTIANU ION I. C. (Bucureşti),— Ales la 7 Iunie 1923.
BURY I. B. (Cambridge).— Ales la 25 Maiu 1913.
CAGNAT René (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
CICHORIUS Conrad (Breslau).— Ales la 29 Maiu 1914. 20
CLARK Dr. Charles Upson (New Haven).— Ales la 26 Maiu 1923.
COMŞA Dimitrie (Sibiu).— Ales la 13 Iunie 1926.
CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926.
DE FLERS Robert (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 25

DE MARTONNE Emanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Maiu 1912, Onorar la 7 Iunie 1919.
DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
DELEHAYE, Pr. Hip. (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
DE SANCTIS Gaetano (Torino).— Ales la 12 Iunie 1924.
DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 30
DOMASZEWSKI Alfred de (Heidelberg).— Ales la 9 Aprilie 1897.
DONICI Nicolae (Duboşarii-Vechi).— Ales la 23 Maiu 1922.
DUPARC Louis (Geneva).— Ales la 29 Maiu 1913.
ENESCU George (Bucureşti).— Ales la 26 Maiu 1916.
FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922, Onorar la 8 Iunie 1926. 35
FOUGÈRES Gustave (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
FROEHNER Wilhelm (Paris).— Ales la 9 Septemvrie 1871.
GILLIÉRON J. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
GOLDIŞ Vasile (Sibiiu).— Ales la 7 Iunie 1919.
GORE Paul (Chişinău).— Ales la 7 Iunie 1919. 40
GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
GUILLAUME Baron (Bruxelles).— Ales la 16 Aprilie 1907.
HURMUZACHI Constantin (Cernăuţi).— Ales la 7 Iunie 1919.
IACOV Antonovici, Episcop (Huşi).— Ales la 7 Iunie 1919.
JANET Paul (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 45
KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
KLEIN Felix (Göttingen).— Ales la 29 Maiu 1913.
KLEINWAECHTER Friederich (Cernăuţi).— Ales la 12 Iunie 1921.
LACOUR-GAYET G. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
LANCIANI Rodolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920. 50
LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Maiu 1914.
LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Maiu 1910, Onorar 10 Iunie 1926.
LORENZ Anton Hendrik (Leyda).— Ales la 29 Maiu 1913.
MANIU Iuliu (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919. 55
MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Maiu 1912.
MEILLET A. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
MEYER-LUEBKE W. (Frankfurt pe Main).— Ales la 28 Martie 1906.
MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921. 60
MIRON Dr. Cristea, Patriarh (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919.
MISSIR Petre (Bucureşti).— Ales la 10 Iunie 1926.
MOUREU Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1925.
NOAILLES Ana, Contesa de (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
NICODIM, Arhiepiscop (M-rea Neamţului).— Ales la 15 Octomvrie 1918. 65
NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu). — Ales la 10 Iunie 1920.
NYROP Kristoffer (Copenhaga).— Ales la 8 Iunie 1926.

PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925. 70
PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922.
PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Maiu 1911.
PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Maiu 1914.
PIMEN Georgescu, Mitropolit (Iași).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924. 75
POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
POTTIER Edmond (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
PRESAN Const. General (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923.
RADU Elie (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1926.
RICHET Ch. (Paris).— Ales la 12 Iunie 1926. 80
RAMON Y CAJAL Santiago (Madrid).— Ales la 4 Iunie 1923.
RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra).— Ales la 22 Maiu 1914.
ROMAN Ciorogariu, Episcop (Oradea-Mare).— Ales la 12 Iunie 1921.
ROMNICEANU Victor (Bucureşti).— Ales la 6 Iunie 1923. 85
ROTH Victor (Sebeşul-Săsesc).— Ales la 10 Iunie 1926.
ROUX Dr. E. (Paris).— Ales la 24 Maiu 1911.
SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.
SCHUCHARDT Hugo (Graz).— Ales la 13 Septemvrie 1877. 90
SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Maiu 1923.
TEUTSCH Dr. Friedrich (Sibiu). — Ales la 7 Iunie 1919.
TIKTIN H. (Berlin).— Ales la 7 Iunie 1919.
VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
VASILE Suciu, Mitropolit (Blaj).— Ales la 11 Iunie 1919. 95
VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Maiu 1913.
WALDEYER W. (Berlin).— Ales la 28 Maiu 1912.
WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich de (Berlin).— Ales la 29 Maiu 1914.
ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919. 99

MEMBRII ONORARI DECEDAŢI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Preşedinte onorar.
Proclamat la 15 Septemvrie 1867,
Decedat la 27 Septemvrie 1914.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 30 Martie 1891,
Decedată la 27 Februarie 1916.

ADRIAN General Gheorghe. — Ales la 13 Septemvrie 1875. — † 15 Octomvrie 1889.
ANDREIU Şaguna, Mitropolit — Ales la 7 Septemvrie 1871. — † 16 Iunie 1873.
ARION C. C.—Ales la 12 Maiu 1912.— † 27 Iunie 1923. 5
ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† Ianuarie 1907.
d'AVRIL Baron Adolphe.—Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octomvrie 1904.
BABELON Ernst.—Ales la 22 Maiu 1914.— † 3 Ianuarie 1924.
BACCELI Guido. — Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.
BAILLON H.—Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895. 10
BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.
BATAILLARD Paul.—Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.
BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.
BENNDORF Otto.—Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908. 15
BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Fevruarie 1924.
BERTHELOT I.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.
BIONDELLI Bernardino. — Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Iunie 1886.
BJOERKMAN Goran. — Ales la 25 Maiu 1922. — † 22 Decemvrie 1923.
BLANCHARD Dr. Raphaël.— Ales la 22 Maiu 1911.— † 7 Fevr. 1919. 20
BLASERNA Pietro.— Ales la 27 Maiu 1913. — † 27 Fevruarie 1918.
BOEK Dr Francisc.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 19 Aprilie 1899.
BONAPARTE Principele Roland.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 15 Aprilie 1924.
BOSIANU Constantin.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882.

BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 2 Martie 1915. 25
BRĂTIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Maiu 1891.
CÂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.
CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1914.— † 29 Maiu 1922.
CECCHETTI Bartolomeo.— Ales la 22 Martie 1890.— † 16 Martie 1890.
CHASLES Philarète.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iulie 1873. 30
CIHAC Alex.— Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.
CIHAC Dr. Iacob.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.
CREȚIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.
CROOKES William.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 4 Aprilie 1919.
CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871. — † 10 Ianuarie 1886. 35
DAHN Felix.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Ianuarie 1912.
DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 23 Fevr. 1917.
DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 9 Octomvrie 1886.
DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883.
DIMA Gheorghe. — Ales la 7. Iunie 1919. — † 5 Iunie 1925. 40
DIEZ Frederic.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Maiu 1876.
EGGER Emil.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885.
ERLICH Dr. Paul.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 20 August 1915.
FISCHER Emil.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 14 Iulie 1919.
FOERSTER Wilhelm.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 18 Ianuarie 1921. 45
GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908.
GONATA Ștefan.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 18 Septemvrie 1896.
GRĂDIȘTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 28 Fevr. 1892.
GRĂDIȘTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 27 Sept. 1921.
GRANT DUFF Sir. M.— Ales la 12 Sept. 1875.— † 12 Ianuarie 1906. 50
GRECIANU Ștefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 1 August 1908.
GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 21 Iulie 1907.
GUBERNATIS Angelo de. — Ales la 22 Martie 1895.— † 14 Fevr. 1913.
GUYE Philippe.— Ales la 29 Maiu 1913.— † 27 Martie 1922.
HALLER Albin.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 29 Aprilie 1925. 55
HANN Iulius de.— Ales la 22 Maiu 1914.— † 1 Octomvrie 1921.
HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891.
HEAD Barclay.— Ales la 22 Maiu 1914.— † 12 Iunie 1924.
HENRY Louis.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 23 Fevruarie 1913 .
HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894.— † 27 Martie1922. 60
HOMOLLE Théophile.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 14 Iunie 1925.
HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 19 Sept. 1909.
JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.— † 5 August 1923.
JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales Corespondent la 28 Maiu 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.— † 12 Ianuarie 1923.
JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Maiu 1914.— † 28 Decemvrie 1917. 65
ILARION Pușcariu, Arhiereu — Ales la 24 Maiu 1915.— † 8 Septemvrie 1922.
IOANID Gheorghe.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 27 Decemvrie 1888.
IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 17 Decemvrie 1891.

IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.— † 28 Martie 1926.
IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat. — Ales la 21 Maiu 1901.— † 24 Iunie 1909. 70
IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei. — Ales la 16 Aprilie 1888. — † 26 Ianuarie 1902.
KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 17 Fevr. 1925.
KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 24 Oct. 1887.
KRETZULESCU Constantin.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 20 Martie 1884.
KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1913.— † 12 Dec. 1909. 75
LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Maiu 1913.— † 10 Maiu 1915.
LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.
LASTEYRIE Comite Ferdinand de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Maiu 1879.
LÉGER Louis. — Ales la 12 Aprilie 1894.— † 30 Aprilie 1923.
LEPSIUS Richard.— Ales la 30 August 1875.— † 10 Iulie 1884. 80
LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 31 Iulie 1921.
LONGPERRIER Andrien de.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 14 Ianuarie 1882.
LUDWIG Dr. Ernst.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915.
MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890. 85
MARSY Comite de.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Maiu 1900.
METCHNIKOFF I.— Ales la 24 Maiu 1911.— † 18 Iulie 1916.
MIKLOSICH Dr. Franz.— Ales la 15 Apr. 1888.— † 7 Martie 1891.
MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903.
MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 16 Februarie 1871. 90
MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1900.
MUREȘIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887.
PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † 11 Sept. 1913.
PICOT Emil.— Ales la 31 Maiu 1879.— 13 Septemvrie 1918.
POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 4 Iulie 1912. 95
POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920.
POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886.
POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922.
QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875.
RAMBAUD Alfred.— Alcs la 22 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905. 100
RAMSAY Sir. William.— Ales la 29 Maiu 1913.— † 1 August 1916.
ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.— † 17 Iulie 1923.
SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 15 Martie 1884.
SILAȘI Dr. Gr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 5 Ianuarie 1897.
STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Septemvrie 1871. 105
† 10 Decemvrie 1903.
STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 8 Iunie 1897.
STROESCU Vasile.— Ales la 24 Maiu 1910.— † 13 Aprilie 1926.
STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 6 Fevruarie 1920.

SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.— † 18 Noemv. 1897.
SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.— † 15 Decemvrie 1874. 110
TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.— † 5 Martie 1910.
TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882.— † 17 Fevruarie 1897.
UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 15 Octomvrie 1884.
UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † Fevruarie 1885.
VEGEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 (29) Dec. 1885. 115
VICTOR Mihályi, Mitropolit. — Ales la 12 Aprilie 1894.— † 17 Ianuarie 1918.
VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 23 August 1902.
VLADIMIR de Repta, Mitropolit. — Ales la 7 Iunie 1919.— † 24 Aprilie 1926.
WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.— † 16 Dec. 1892. 119

MEMBRII CORESPONDENŢI

I. LA SECŢIUNEA LITERARĂ.

Români:

ADAMESCU Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGÂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
BĂRBULESCU Ilie (Iași).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploeşti).— Ales la 25 Maiu 1909. 5
BEZA Marcu (Londra).— Ales la 4 Iunie 1923.
BOTEZ Eug. P. (București).— Ales la 8 Iunie 1922.
DAN Dimitrie (Cernăuți).— Ales la 23 Martie 1904.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919. 10
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Maiu 1915.
HALIPA Pantelimon (Chişinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOŞ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904.
ORTIZ Ramiro (Bucureşti).— Ales la 10 Iunie 1920.
PAPAHAGI Pericle (Silistra).— Ales la 26 Maiu 1916. 15
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1919.
SANDU-ALDEA Constantin (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
SPERANŢIA Teodor D. (București).— Ales la 31 Martie 1891. 20

Străini:

BARTOLI Mateiu (Turin).— Ales la 29 Maiu 1914.
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Maiu 1911.
HERZOG Eugen (Cernăuți).— Ales la 29 Maiu 1914.
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Maiu 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Maiu 1911. 5
WEIGAND Dr. Gustav (Lipsca).— Ales la 31 Martie 1892.
ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Maiu 1914.

II. LA SECŢIUNEA ISTORICĂ.

Români:

BOGREA Vasile (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
BRĂTESCU Constantin (Constanța).— Ales la 5 Iunie 1919
CUZA A. C. (Iaşi).— Ales la 1 Aprilie 1903.
DOCAN N. (Bucureşti).— Ales la 26 Maiu 1915.
DRĂGHICEANU Virgil (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1296.
DRAGOMIR Dr. Silviu (Cluj).— Ales la 26 Maiu 1916.
FILITTI I. C. (Bucureşti).— Ales la 19 Maiu 1915.
FRĂŢIMAN Justin (Chişinău).— Ales la 7 Iunie 1919.
GHIBĂNESCU Gh. (Iaşi).— Ales la 11 Aprilie 1905.
HÂRJEU General C. N. (Bucureşti).— Ales la 27 Maiu 1909.
LONGINESCU Ştefan (Bucureşti).— Ales la 24 Maiu 1910.
METEŞ Preotul Ştefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
MOISIL Constantin (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919.
NEGULESCU P. P. (Bucureşti).— Ales la 19 Maiu 1915.
PÂCLIŞANU Zenovie (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
POPA-LISEANU Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919.
POPOVICI Gheorghe (Lugoş).— Ales la 29 Maiu 1909.
RUSSO Demostene (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
TAŞCĂ Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1926.
ZOTTA Sever (Iaşi).— Ales la 7 Iunie 1919.

Străini:

BASTERA Ramon de (Madrid).— Ales la 12 Iunie 1921.
CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.
GHEDEON Emanuel (Constantinopol).— Ales la 2 Aprilie 1891.
KADLEC Karel (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919.
LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
NYS Ernest (Bruxelles).— Ales la 1 Aprilie 1903.
PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.
RADONIC Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Maiu 1914.
STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Maiu 1914.
TAMM Traugott (—?—).— Ales la 2 Aprilie 1891.

III. LA SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

Români:

ATANASIU I. (București).— Ales la 24 Maiu 1911.
ATHANASIU Sava (Bucureşti).— Ales la 10 Iunie 1920.
BORCEA Ioan (Iaşi).— Ales la 5 Iunie 1919.
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți).— Ales la 25 Maiu 1913.

CĂLUGĂREANU Dr. D. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920. 5
CLIMESCU C. (Iași).— Ales la 31 Martie 1892.
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.
GEROTA Dr. D. (București).— Ales la 21 Maiu 1916.
HURMUZESCU Dr. Dragomir (București).— Ales la 24 Maiu 1916.
IONESCU Ioan (București).— Ales la 5 Iunie 1919. 10
IONESCU-SISEȘTI Dr. Gh. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.
LONGINESCU G. G. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.
MINOVICI Dr. Șt. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.
MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
PANAITESCU General Scarlat (București).— Ales la 7 Iunie 1919. 15
POMPEIU D. (București).— Ales la 21 Maiu 1916.
RIEGLER Dr. Em. (Iași).— Ales la 23 Martie 1904.
ȘTEFĂNESCU Sabba (București).— Ales la 11 Martie 1893.
TEODORESCU Em. C. (București).— Ales la 25 Maiu 1909.
Loc vacant 20

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
FOURMARIER Paul (Liège).— Ales la 8 Iunie 1925.
GUIARD Jules (Cluj și Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921. 5
PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII CORESPONDENŢI DECEDAŢI

ASSAKY Dr. G.— Ales la 20 Martie 1890.— † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 6 Iunie 1914.
BAMBERG Dr. Felix.— Ales la 2 Aprilie 1891.— † 31 Ianuarie 1893.
BARCIANU Sava Popovici.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Martie 1879.
BOIU Zaharia.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 24 Octomvrie 1903. 5
BRĂTIANU General C. I.— Ales la 10 Aprilie 1889.— † 6 Ian. 1910.
BROŞTEANU Petre.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † Ianuarie 1920.
BURADA Teodor.— Ales la 25 Martie 1887.— † 18 Fevruarie 1923.
CODRESCU Teodor.— Ales la 2 Aprilie 1886.— † 22 Martie 1894.
COSMOVICI Leon.— Ales la 11 Martie 1893.— † 21 Iulie 1921. 10
CULIANU N.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 28 Noemvrie 1915.
DEMETRIESCU Anghel. — Ales la 6 Aprilie 1902.— † 22 Iulie 1903.
DENSUŞIANU Aron.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 4 Sept. 1900.
DENSUŞIANU Nicolae.— Ales la 6 Aprilie 1880.— † 25 Martie 1911.
DOBRESCU N.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 10 Iulie 1914. 15
ELIAD Pompiliu.— Ales la 21 Maiu 1912.— † 24 Maiu 1914.
ESARCU Constantin.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 8 Iunie 1898.
GOGU Constantin.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 30 Ianuarie 1897.
GUILLOUARD Louis Vincent.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 26 Ianuarie 1925.
IONESCU-GION G. I.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 29 Iunie 1904. 20
IOSIF Goldiş, Episcop.— Ales la 22 Martie 1882.— † 23 Martie 1902.
JANKA Victor.— Ales la 22 Martie 1882.— † 9 August 1890.
JUNG Dr. Julius.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 1910.
KALINDERU Dr. N.— Ales la 29 Martie 1890.— † 16 Aprilie 1902.
KALUZNIACKI Dr. E.— Ales la 20 Martie 1890.— † 21 Iunie 1914. 25
KANITZ August.— Ales la 22 Martie 1882.— † 30 Iunie 1896.
LAMBRIOR Alexandru.— Ales la 2 Martie 1882.— † 20 Sept. 1883.
LAURIAN D. Aug.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 Oct. 1906.
LECOMTE DU NOUY A.— Ales la 25 Martie 1887.— † 11 Noemvrie 1914.
LEGRAND Emil.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 15 Noemvrie 1903. 30
MĂRGĂRIT Apostol.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 22 Iulie 1903.

MEŞIOTA Ioan.— Ales la 13 Sept mvrie 1877.— † 19 Ianuarie 1878.
MIHALYI Ioan.— Ales la 25 Martie 1901.— † 14 Octomvrie 1914.
MONTANDON A. L.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 3 Martie 1922.
MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.— Ales la 27 Maiu
1913.— † ...Martie 1923. 35
MURGOCI G.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 5 Martie 1925.
NEGREANU Dimitrie.— Ales la 11 Martie 1893.— † 30 Aprilie 1908.
NENIŢESCU Ioan.— Ales la 18 Martie 1896.— † 23 Fevruarie 1901.
OBEDENARU Dr. Mihail G.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 9 Iulie 1885.
ODHNER C. T.— Ales la 20 Martie 1890.— † 11 Iulie 1904. 40
ONIŢ Virgil.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 21 Octomvrie 1915.
PETRESCU Dr. Z.— Ales la 18 Martie 1885.— † 16 Decemvrie 1901.
PETRINO Dimitrie.— Ales la 17 Sept. 1877.— † 29 Aprilie 1878.
POP Gavril.— Ales la 17 Septemvrie 1871.— † 27 Maiu 1883.
POPESCU Ioan.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 3 Martie 1892. 45
POPOVICI Gh.—Ales la 11 Aprilie 1905.— † 12 Iulie 1905.
ROBESCU C. F.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 1920.
SCHRADER Otto.— Ales la 30 Martie 1891.— † 21 Martie 1919.
SUŢU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.— † 1920.
ROMAN Visarion.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 29 Aprilie 1885. 50
ROMNICEANU Dr. Gr.— Ales la 20 Martie 1890.— † 1 Maiu 1915.
ROMNICEANU M.— Ales la 23 Martie 1904.— † 4 Octomvrie 1915.
ROMSTORFER Karl.— Ales la 29 Maiu 1914.— † 22 Noemvrie 1917.
ROSNY Leon de.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 28 August 1914.
SALIGNY Alfons.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 4 Maiu 1903. 55
SCHUYLER Eugen.— Ales la 12 Martie 1885.— † 16 Iulie 1890.
ŞERBĂNESCU Colonel T.— Ales la 12 Aprilie 1894. — † 2 Iulie 1901.
SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.— † 10 August 1925.
TANOVICEANU Ioan (Bucureşti).— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 8
Aprilie 1917.
URSU Joan.— Ales la 25 Maiu 1910.— † 17 Oct. 1925. 60
VÂRGOLICI Ştefan.— Ales la 25 Martie. 1887— † 29 Iulie 1897.
VITZU Dr. Alexandru N.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 25 Dec. 1902.

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1926—1927

DELEGAȚIUNEA

Preşedintele Academiei Române . . . . RACOVIȚĂ EM.
Asesori (Vicepreşedinți): din Secțiunea Literară NEGRUZZI I. C.
din Secțiunea Istorică RĂDULESCU ANDREI
din Secțiunea Științifică MARINESCU Dr. G.
Secretar general (pe 7 ani, 1923—1930) . . . . PÂRVAN V.

SECȚIUNILE

SECȚIUNEA LITERARĂ

Preşedinte . . . . NEGRUZZI I. C. (Bucureşti)
Vicepreşedinte . . RĂDULESCU-MOTRU (C.) (Bucureşti)
Secretar (pe 7 ani 921—1928) BIANU I. (Bucureşti)
Membrii: BOGDAN-DUICĂ G. (Cluj)
BRĂTESCU-VOINEŞTI I. (Bucureşti)
CIOBANU ST. (Chişinău)
DENSUŞIANU OVID (Bucureşti)
GOGA Octavian (Ciucea)
MURNU G. (Bucureşti)
PHILIPPIDE Alex. (Iaşi)
PUŞCARIU Sextil (Cluj)
SADOVEANU M. (Iaşi)

SECȚIUNEA ISTORICĂ

Preşedinte . . . . IORGA N. (Bucureşti)
Vicepreşedinte . . LĂPEDATU Al. (Cluj)
Secretar (pe 7 ani 1923—1930) RĂDULESCU Andrei (Bucureşti)
Membrii: BALŞ G. (Bucureşti)
GUSTI D. (Bucureşti)
LUPAŞ I. (Cluj)
MEHEDINȚI S. (Bucureşti)
NISTOR I. (Cernăuți)
PÂRVAN V. (Bucureşti)
POPESCU Pr. N. (Buc.)
SUTZU M. C. (Bucureşti)
VÂLSAN G. (Cluj)

SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

Preşedinte . . . . CRAINICEANU General Gr. (Buc.)
Vicepreşedinte . . VASILESCU-KARPEN N. (Buc.)
Secretar (pe 7 ani 1919—1926) ANTIPA Dr. Gr. (Bucureşti)
Membrii: BABEŞ Dr. V. (Bucureşti)
BOGDAN P. (Iaşi)
CANTACUZINO Dr. I. (Bucureşti)
INCULEŢ I. (Chişinău)
MARINESCU Dr. G. (Bucureşti)
MRAZEC Ludovic (Bucureşti)
RACOVIŢĂ Dr. Emil (Cluj)
SIMIONESCU I. (Iaşi)
ŢIŢEICA G. (Bucureşti)

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1926-27

I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: BIANU I., RĂDULESCU A., ANTIPA Dr. Gr., Secretarii Secţiunilor.

II. Membru conservator al Colecţiunii numismatice: SUTZU M. C.

III. Comisiunea pentru Premiul *Năsturel*, de 4.000 lei, din 1927:

din Secţiunea Literară: DENSUŞIANU O., MURNU G., PUŞCARIU S., SADOVEANU M.

din Secţiunea Istorică: GUSTI D., Pr. POPESCU N., RĂDULESCU Andrei, VÂLSAN G.

din Secţiunea Ştiinţifică: RACOVIŢĂ Em., SIMIONESCU I., VASILESCU-KARPEN N., Dr. BABEŞ V.

IV. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu subiecte date din 1927:

a) *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor:
IORGA N., NISTOR I., PÂRVAN V.

b) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său:
IORGA N., LUPAŞ I., RĂDULESCU A.

c) Premiul *Neuschotz*, de 2.000 lei, pentru o Povestire pentru copii:
BRĂTESCU-VOINEŞTI I. A., SADOVEANU M., BOGDAN-DUICĂ G.

d) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, pentru Traducerea tragediei «Hamlet» din original în forma originală:
MURNU G., BOGDAN-DUICĂ G.. BRĂTESCU-VOINEŞTI I. Al.

e) Marele Premiu *General Ioan Carp şi Maria Carp*, de 7.000 lei, pentru un studiu de toponimie românească:
PUŞCARIU S., DENSUŞIANU O., MURNU G.

f) Premiul *Lazăr* de 50.000 lei, cu subiectul: Studiul lignitelor din România în vederea industrializării lor prin distilaţiune:
MRAZEC L., BOGDAN P., LONGINESCU G. G.

g) Premiul *Adamachi* de 5.000 lei, (divizibil) pentru Cercetări asupra solului Basarabiei:
MRAZEC L., SIMIONESCU I., IONESCU-ŞIŞEŞTI G.

V. Comisiunea pentru cercetarea conturilor: BALȘ G., RĂDULESCU-MOTRU C., VASILESCU-KARPEN N.

VI. Comisiunea Fundațiunii *Adamachi:* PÂRVAN V., SIMIONESCU I., ȚIȚEICA G.

VII. Comisiunea Școlară: GUSTI D., PÂRVAN V., MEHEDINȚI S.

VIII. Comisiunea Fondurilor: *I. Fătu* și *I. Scorțeanu* GOGA O., GUSTI D., LĂPEDATU Al., NEGRUZZI I. C., PÂRVAN V.

IX. Comisiunea Dicționarului: ANTIPA Gr., BABEȘ Dr. V., BIANU I., CRAINICIANU General Gr., GUSTI D., LĂPEDATU Al., NEGRUZZI I. C., RĂDULESCU A., SADOVEANU M., SIMIONESCU I.

X. Comisiunea pentru localul Bibliotecii: ANTIPA Gr., BALȘ G., BIANU I., LĂPEDATU Al., GUSTI D., PÂRVAN V., RACOVIȚĂ Em.

XI. Comisiunea pentru reorganizarea Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., MEHEDINȚI S., PÂRVAN V., PUȘCARIU S.

XII. Comisiunea pentru portretele membrilor răposați și busturile foștilor președinți: BIANU I., NEGRUZZI I. C., SUTZU M. C.

XIII. Comisiunea bugetară a Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., NEGRUZZI I. C., PÂRVAN V., ȚIȚEICA G.

XIV. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O., MURNU G., SADOVEANU M.

XV. Delegați în Consiliul de conducere și administrație al *Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias:* ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., ȚIȚEICA G.

Supleanți: BABEȘ Dr. V., MURNU G., RĂDULESCU-MOTRU C., VASILESCU-KARPEN N.

CUPRINSUL

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

18 IUNIE 1925 — 21 MAIU 1926

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ ORDINARĂ

25 MAIU — 15 IUNIE 1926.
